

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 90

ΑΘΗΝΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΔΕΛΦΙΝΟΥ

ΦΕΛΙΤΣΙΑ ΦΑΡΡ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 90 ΔΡΑΧ. 5

15-21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. "Ηλιόπουλος,,
Διευθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, "Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 "Αθήναι)

ΓραφεΤο:

Συντάξας, Σωκράτους 57, "Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

Έκδόσας, Βουλιαγμένης 352, "Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Έσωτερικόν, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησίαν δραχ. 260.

Έξωτερικόν, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησίαν δολλάρ. 14.

"Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. "Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

"ΕΛΚΗΝ" ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

"Όταν αποφασίσασμε ν' αρχίσωμε την σειρά των «300 άριστουργημάτων» σπεύσαμε προκαταβολικά νά δηλώσωμε ότι δεν σκοπεύουμε ν' αντικαταστήσωμε με τίς συνοπτικές αυτές αποδόσεις τὰ άθάνατα κείμενα. "Η σειρά αυτή, πολύτιμη πραγματικά —τό πιστεύομε— για τον σύγχρονο, διαστικό αναγνώστη, έχει χαρακτήρα πληροφορικό. Τό είπαμε τότε, τό έναναλασμάνομε και σήμερα, πρὸς άρσιν πάσης παρεξηγήσεως... Γιατί οι παρεξηγήσεις έχουν αρχίσει νά έρχωνται, υπό μορφήν επιστολών, στα γραφεία μας. "Έτσι, με ύφος πολύ χαριτωμένο, ο κ. Τ. Θεοδωρίδης ("Αθήνα), με μερικά κολακευτικά λόγια για τό περιοδικό, εξαπολύει τον κεραυνό κατά της νέας σειράς: «... Στην ξεση και σύντομη αφήγησή —γράφει— χάνουν οι άνθρωποι ήρωες τή ζωντάνια τους... Φαντάζομαι τον Αισχύλο σ' αυτά τὰ χάλια και τρέμω...». "Αντίθετα ή δνίς Ρεβέκκα Δαφνί ("Αθήνα), εξυμνεί την σειρά: «"Εξοχή! Συνεχίστε την... Τό αξίζει!...». Δύο διαφορετικές, άκραίες, όπως πάντα άπόψεις. Κ' ή δική μας, τρίτη: Δεν δίνωμε την λογοτεχνία σέ χάπια! Δίνωμε πληροφορίες, δίνωμε μίαν είσήγησή, μίαν υπόμνηση, κι ακόμη μίαν πρόσκληση για την απόλαυση των μεγάλων έργων...

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

«Έξαιρετικό τό περιοδικό σας. Διαλεγμένη ύλη, καλές φωτογραφίες, επιτυχή σκίτσα. Μόνον, αν είχατε την καλωσύνη, νά δημοσιεύσετε μιά σειρά άρθρων για την ελληνική επαρχία, αυτών τον άγνωσμένο ήρωα της ζωής του τόπου μας, που οι άνθρωποι του συνθλίβονται στις συμπληγάδες της ανίας και της μικρής ζωής».

N.N.N.

Δεν είμαι σέ θέση νά γνωρίσω από ποιάν εποχή παρακολουθείτε τις ΕΙΚΟΝΕΣ, αλλά μπορώ κάλλιστα νά σας πληροφορήσω ότι ή ζωή της επαρχίας αποτελεί ένα από τὰ κύρια μέληματα του περιοδικού μας. Με συχνότητα που δεν παρατηρείται για κανένα άλλο είδος της ύλης των ΕΙΚΟΝΩΝ, παρουσιάζωμε κατατοπιστικές έρευνες για τή ζωή και τή δράση της επαρχίας, τους άρχαιολογικούς τόπους, αλλά και την καθημερινή ζωή.

"Ισως νά μὴν έχουμε γράψει ακόμη για τή δική σας περιοχή, ή νά έχουμε γράψει σέ παλαιό-

τερα τεύχη, όταν δεν είσαστε ίσως αναγνώστης των ΕΙΚΟΝΩΝ. "Αν ό σκοπός, πάντως, ήταν νά προκαλέσετε τό ενδιαφέρον μας και για την ιδιαίτερή σας πατρίδα, ή τον τόπο διαμονής σας, κάματε ένα λάθος: Στην επιστολή σας, πλὴν του ότι είναι άνώδυνη, δεν αναφέρετε τό μέρος για τό όποιο ενδιαφέρεσθε, ή τουλάχιστον τον τόπο της κατοικίας σας. Γιατί όλα με κάνουν νά πιστεύω ότι ίσως νά είσθε ό παραπονεμένος, αλλά κατά πάσαν πιθανότητα άδίκως, κάτοικος κάποιας επαρχίας.

ΒΡΙΟΧΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ

«Από καιρό θέλω νά σου γράψω για νά σου πώ: 1) Τό χιούμορ που υπάρχει στις δύο σελίδες είναι άρκετό. "Ας αντικατασταθ ή τελευταία σελίδα με μιά ολοσέλιδη φωτογραφία και αν αυτό είναι άκατόρθωτο νά μπουν γελοιογραφίες εχωρίς λόγια». 2) Δεν νομίζεις ότι ή Χειρομαντεία είναι καιρός νά σταματήσει; Περισσότερες εικόνες. 3) Γιατί ή κ. Ροζίτα Σάκου έχει εξαφανισθή; Γράφει τόσο άμορφα. 4)

Κοιτώνες Ποδίου

παραγωγής των
έργαστηρίων μας
άπό γνήσια εύρω-
παϊκά έσάνς άν-
δέων σέ πάντα
σταθερή ποιότητα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΤΗΛ. 613.051

ή άμορφη αρχίζει
με τον **SCHERK**

Πούδρα
**Mysticum
Scherk**

Τὰ 5 σπουδαιότερα προσόντα
της πούδρας ΣΕΡΚ:

- Περιέχει άγνά συστατικά
- Είναι αιδέρια άρωματισμένη
- Είναι λεπτή σαν άχνός
- Αφομοιώνεται με την έπίδερμίδα
- Δημιουργεί τον έλκυστικό τύπο που ποθείτε

**Scherk
Mysticum
Compact**

Για ένα διακριτικό
μακιγιάζ του προσώπου:
Βάλετε τό εξαυλωμένο
Κομπάκτ ΣΕΡΚ με τό
ωραιότερα και φυσικά
χρώματα.

**Scherk
Face
Lotion**

Για τό καθάρισμα
της έπίδερμίδος.

- Αφαιρεί τελείως τή σκόνη, τό μακιγιάζ και τό σμίγμα από τους πόρους.
- Έξολείφει τό μπιμπίκια
- Ξανανιώνει την έπίδερμίδα

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ • ΑΘΗΝΑΙ, ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25-739

...που κυκλοφορούν

...ΕΙΔΙΚΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ «Βόξ» με τόν τίτλο «Πάνθεν», που περιλαμβάνει μεγάλα έργα της μουσικής φιλολογίας σε δίσκους τών 25 εκ. (αντί τών συνηθών 30 εκ!).

ΣΤΗ ΣΕΙΡΑ ΑΥΤΗ, ΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΣΤΗΤΗ τεχνική τελειότητα, συνδυασμένη με καταπληκτικά φτηνή τιμή, περιλαμβάνονται έργα τών Μέντελσον, Μπετόβεν, Μπράμς, Χέτελ και Μότσαρτ, αλλά και λιγότερο γνωστά έργα, όπως τὸ κοντσέρτο Γκρόσο αρ. 8 τοῦ Κορέλι και τὸ κοντσέρτο γιὰ δύο βιολιά τοῦ Μπαχ.

ΟΜΩΣ ΕΜΕΙΣ ΣΤΑΘΗΚΑΜΕ, ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ, ΕΝΑ ἀπόγευμα στὸν «Ίκαρο», μπροστά σ' ἓνα δίσκο πού ἔχει γιὰ κάλυμμα μιὰ δραματικώτατη φωτογραφία τοῦ ἐκμαγείου τοῦ χειροῦ τοῦ μεγάλου δασκάλου, τοῦ Φρειδερίκου Σοπέν. Αὐτὸ τὸ κοντσέρτο Νο 2, σὲ φά ελασσον, καίτοι εἶναι ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔργα τοῦ Σοπέν, (γραμμένο στὴ Βαρσοβία τὸ 2829), παρουσιάζει ἓνα εἰδικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς πιστοὺς τῆς φιλολογίας τοῦ πᾶντος: Στὰ δεκαεννιά του χρόνια ὁ Σοπέν διατηροῦσε ἀκόμα τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν πηγαία ἐκφραση πού, σιγά-σιγά, ἄρχισε νὰ χάνη μετὰ τὴν ἐπαφή του μετὰ τὰ διάφορα ρεύματα τῆς ἐποχῆς καὶ τὶς συγκρουόμενες τάσεις ἐκείνου τοῦ καιροῦ.

ΤΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΠΑΙΧΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΝ ΣΟΠΕΝ ΣΤΗ Βαρσοβία στὶς 17 Μαρτίου 1830. Τὴν μεγαλύτερη ἐπιτυχία ἔχει τὸ «ἀντάτζιο», γιὰ τὸ ὁποῖο μιλοῦσαν με ἐνθουσιασμό τοὺς μουσικούς κύκλους τῆς Βαρσοβίας. Ἀκόμα καὶ σήμερα οἱ κριτικοὶ τὸ θεωροῦν ὡς τὸ σπουδαιότερο μέρος τοῦ κοντσέρτου, ἰδίως τὸ τμήμα ἐκεῖνο, στὸ ὁποῖο ὁ ὀρχήστρα συνεχίζει με τρέμολο, ἐνῶ τὸ πιάνο ἐπεξεργάζεται ἓνα πένθιμο μοτίβο.

ΣΤΟΝ ΔΙΣΚΟ ΑΥΤΟΝ, ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΣΤΟΝ «ΊΚΑΡΟ», ΠΑΙΖΕΙ ὁ Γιόμαρ Νοβάες μετὰ τὴ Συμφωνική Ὀρχήστρα τῆς Βιέννης, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Ὁττο Κλέμπεφερ.

ΕΞ ἱσού ἐνδιαφερὼν εἶναι ἓνας δίσκος (ΠΑΝΘΕΟΝ ΕΠΒ 1009) μετὰ τὶς δύο σουίτες τοῦ «Πέερ Γκύντ» τοῦ Γκρήγκ, (Νο 1 καὶ Νο 2) παιγμένες ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα «Πρὸ Μούζικα» τῆς Βιέννης, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ «Ερνστ Γκράφ.

ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΣΤΟΝ ΓΚΡΗΓΚ γιὰ νὰ συνθέσῃ τὴν κατάλληλη μουσική γιὰ τὸ ἱερνικὸ αὐτὸ μεγαλοῦργημα, πού ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ σαγηνεύη ὀλόκληρες γενιές μουσοφίλων καὶ θεατροφίλων.

ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΘΥΜΑΤΑΙ ΤΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΕΚΕΙΝΟ ΑΛΛΕΓΚΡΟ ΠΑΣτοράλε τῆς πρώτης σουίτας, πού τὸ ἀποκαλοῦμε συνήθως τὸ «Πρωῖνό»; ΚΑΙ ΠΟΣΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΣΥΓΚΙΝΗΘΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΡΗΝΟ ΤΗΣ Ἰνγκριντ στὴ δεύτερη σουίτα, κὶ ἀπὸ τὸ κλασικὸ πιὰ «Τραγοῦδι τῆς Σόλδβείγκ», μετὰ τὴν θαυμαστὴ ἀπλότητα καὶ σαφήνεια; Στὴν ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ σειρά, τῆς ὁποίας τὰ καλύμματα ἀπαρτίζονται ὅλα ἀπὸ ζωγραφικὲς συνθέσεις γνωστῶν ζωγράφων καὶ εἶναι σύμφωνα μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς μουσικῆς πού περικλείουν, σταματᾷ κανεὶς μετὰ ἰδιαίτερη συγκίνηση μπροστά σ' ἓνα δίσκο, πού συνταίριαζει σὲ μιὰ, ὁμολογουμένως πρωτότυπη γιὰ τὸν καιρὸ μας, ἀνταπόκριση τῆς συνάτα τοῦ Μπετόβεν «Υπὸ τὸ σεληνόφως» καὶ τὴν συνάτα Νο 11 σὲ λα μείζον τοῦ Μότσαρτ, τὴν γνωστὴ ὡς «Ἀλα Τούρκα».

ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΜΕΝΕΙ ΩΣ ΤΑ ΣΗΜΕΡΑ ἡ ΤΑΥΤΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΝΩΣΤΗΣ ἐκείνης γυναικας, τῆς «Ἀθανάτης Ἀγαπημένης», στὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε ὁ Μπετόβεν τὴν περίφημη πλὴν ἐκείνη ἐπιστολή. Νὰ ἦταν ἡ ἴδια ἡ κοντέσσα Τζουλιέτα Γκουϊτσιάρντι, στὴν ὁποίαν εἶναι ἀφιερωμένη ἡ συνάτα; Ποίος μπόρεσε μέχρι σήμερα νὰ φθάσῃ ὡς τὰ τρίςθθα τῆς ἀπύθμενης ψυχῆς τοῦ τιτάνος αὐτοῦ τῆς μουσικῆς φιλολογίας;

ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ «ΥΠΟ ΤΟ ΣΕΛΗΝΟΦΩΣ» ΤΟΝ ΕΔΩΣΕ ΣΤΗΝ ΣΟΝΑΤΑ ἓνας κριτικός, ὁ Ρέλσταμπ. Ὁ ἴδιος μάλιστα προσέθεσε πῶς, ἀκούοντας τὴ συνάτα, θυμόταν πάντα ἓνα βράδυ πεγγαρόλουστο στὴ λίμνη τῆς Λουκέρνης.

ΜΑ ΘΑ ΣΥΜΦΩΝΟΥΣΕ, ΑΡΑΓΕ, Ο ΜΠΕΤΟΒΕΝ Σ' ΕΝΑ ΤΕΤΙΟ ΡΩμαντικὸ τίτλο γιὰ τὸ ἔργο πού ἴσως νὰ ἦταν προσωρισμένο νὰ ἐκφράσῃ μιὰ πολὺ ἐντονη μυστικὴ του ἀγωνία;

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΑΦΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ: Μιὰ καινούργια ὁμάδα, πού ἀποκτᾷ κὶ αὐτὴ διεθνή φήμη ὅσο περνᾷ ὁ καιρὸς, εἶναι οἱ «Ἀγγελιαφόροι τῆς τζάζ», πού μερικοὶ καλοὶ τοὺς φίλοι τοὺς ἀποκαλοῦν καὶ «Εὐαγγελιστὰς τῆς τζάζ». Ἡ ὁμάδα αὐτὴ —ἡ γνωστὴ μας Τζάζ Μέσεντζερς— σχηματίστηκε τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1954, τυχαία, ὅταν τρία ἀπὸ τὰ πέντε μέλη τῆς, ὁ Χόρας, ὁ Οὐάτκινς καὶ ὁ Μόμπλεϋ χρειάστηκαν ἄλλους δύο γιὰ νὰ πᾶρουν μέρος σὲ μιὰ σειρά φωνογραφικῶν ἐγγραφῶν στὴ Ν. Ὑόρκη. Οἱ ἐγγραφές εἶχαν μεγάλῃ ἐπιτυχία, καὶ οἱ πέντε ἐκτελεστοὶ ἀπέφασαν νὰ συνεργασθοῦν.

ΣΥΝΘΕΤΗΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΑΥΤΗ ΟΜΑΔΑ. ΟΛΟΙ αὐτοσχεδιάζουν, καὶ ἀργότερα ὁ «Ἄρτ Μπλέκυ», πού εἶναι ὁ πιὸ κατηρτισμένος, μεταγράφει τὶς ἐπιτεύξεις τοὺς γιὰ νὰ μείνουν σὲ μιὰ μονιμώτερη μορφή. Χαρακτηριστικὸ ὄλων τῶν συνθέσεων, ἀκόμα καὶ τῶν πιὸ κλασικῶν, ὅπως ἡ «Νύκτα στὴν Τυνησία» καὶ τὸ «Γύρω στὰ μεσάνυχτα», εἶναι οἱ συχνές ἐναλλαγές στὸ τέμπο καὶ ὡρισμένα ἐνδιαφέροντα πειράματα ἀντιστίξεως. Μὰ τὸ κυριώτερο χαρακτηριστικὸ εἶναι ἡ ἀγνότης τοῦ συνασθμάτος καὶ τὸ πηγάζο τῆς δημιουργίας.

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΑΝΤΩΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΙΣΚΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑλύτερη ἐκτέλεση τοῦ 1956 τὸ πήρε ἡ Ντόρις Νταϊή, μετὰ περίφημο πλῆον (καὶ μάλιστα δικαιολογημένα περίφημο) «Κὲ σερά, σερά». Νὰ ἔνας δίσκος, πράγματι, πού συνδυάζει ποιότητα, μουσικότητα καὶ, κυρίως, ἀνθρώπινα. Αὐτὴν πού πάντα, κακὰ τὰ ψέματα, θὰ γυρεύη ἡ μουσικὴ τῆς Εὐρώπης...

ΒΑΣ. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Γράφε κατὶ γιὰ τὸν "Όσκαρ Οὐάιλντ, Μπετόβεν κ. ἄ. 5) "Ο INDEX ἄς μὴ ξεφυγῇ ἀπὸ τὶς ὅλο ὁμορφιά εἰκόνες πού μᾶς δίνει, γιὰ νὰ κάνη παρατηρήσεις. 6) "Ενα θερμὸ εὐχαριστῶ γιὰ τὰ ἄρθρα: Βενέζη, Δασκαλόπουλου, τὴν σελίδα «Μιὰ ἐβδομάδα πέρασε. Μιὰ ἐβδομάδα ἔρχεται». "Ήταν ὑπέροχα. 7) Καὶ μιὰ εὐχή: Πάντα ψηλότερας.

«Όλια» (Θεσσαλονίκη)

"Όσον καιρὸ χάσατε χωρὶς νὰ μᾶς γράφετε, τὸν κερδίσατε σ' ἓνα σας γράμμα. Πιάστηκε ἡ ἀναπονή μου διαβάζοντας σχόλια, ἐπαίνους καὶ παρατηρήσεις. Σᾶς εὐχαριστῶ. Μὴ νομίσετε ὅτι ἐξωφλήσατε μετὰ μιὰ σας ἐπιστολή, ἐνῶ καὶ ἂν ἦταν μεστὴ ἀπὸ παρατηρήσεις. Περιμένω γρήγορα νέα σας, ὅπως κὶ ἀπ' ὅλους τοὺς ἀναγνώστες μας, πού ἐκφράζοντας τὴ γνώμη τοὺς γιὰ τὸ περιοδικὸ μὴ βοηθοῦν κὶ αὐτοὶ στὴν προσπάθεια πού καταβάλλεται γιὰ τὴν συνεχὴ ἐξέλιξή του. Ἄρκει οἱ παρατηρήσεις νὰ εἶναι σωστές καὶ δίκαιες, γιὰτὶ —δὲν σᾶς τὸ κρύβω— κάποτε-κάποτε συμβαίνει καὶ τὸ ἀντίθετο. Ἡ κ. Σᾶκου δὲν ἐξαφανίστηκε καὶ γρήγορα θὰ διαβάσατε δικά της. "Όσο γιὰ τὸν INDEX, ἐπιτρέψτε μου νὰ πιστεύω ὅτι καὶ ἡ παρατήρησή ἔχει κὶ αὐτὴ τὴν ὁμορφιά της. Ἡ χειρομαντεία τελείωσε, ἀλλὰ πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἄρεσε στοὺς περισσότερους ἀναγνώστες μας. Τελειώνοντας σᾶς λέω καὶ τοῦτο σχετικὰ μετὰ τὴ χειρομαντεία: Δὲν εἶναι σωστὸ ν' ἀσχολῆται κανεὶς μόνο μετὰ σοβαρά θέματα. Ὁ Οὐάιλντ, πού φαίνεται ὅτι τὸν ξεχωρίζετε, εἶπε: «Τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα εἶναι ὅτι παίρνουμε πολὺ στὰ σοβαρά τὸν ἑαυτὸ μας».

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΜΗΛΑΣ

«Πολὺ καλὰ ἀπαντήσατε στὸν κ. «Ἰδιότροπο». Κατὶ τέτιες ἀπαντήσεις θὰ ἔπρεπε νὰ δίνονται σὲ πολλοὺς ἰδιότροπους, οἱ ὁποῖοι, δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιὰτὶ, κατέχονται ἀπὸ μιὰ παθολογικὰ ἐντονη ἐπιθυ-

μία νὰ κατακρίνουν κάθε ἐκδήλωση τῆς νεολαίας. Εἶναι ἄπειρα τὰ παραδείγματα γιὰ τὴν εὐγένεια, τὸ ἥθος καὶ τουλάχιστον τὴν λεβέντικη ψυχὴ τῆς νεολαίας, ἐνῶ ἀντίθετα ἀμέτρητες οἱ περιπτώσεις πού δείχνουν τὶς μικρότητες τῶν μεγάλων. Ἡ νεολαία πᾶει τόσο καλὰ στὸ δρόμο της. Ἄς μὴν τὴν κακολογᾶνε. Μόλλον σ' ὠρισμένα ζητήματα ἄς τὴ μιμηθοῦν —καὶ δὲ θὰ χάσουν— πολλοὶ ἰδιότροποι».

Γιάννης Καραντζῆς

Ἰατρός, Μπουμπουλίνας 4.

"Εχετε ὑπ' ὄψη σας τὸ δρόμο τῆς καμήλας; Εἶναι, νομίζω, ὁ πιὸ σίγουρος, εἴτε μᾶς διακρίνει ἡ ἔξαρση καὶ ἡ λεβεντιά τῆς ἐφηβείας καὶ τῶν πρώτων ἀνδρικών χρόνων, εἴτε μᾶς κατέχει ἡ φιλοσοφημένη διάθεση καὶ τὸ ἰδιότυπο «χιούμορ» —μετὰ τὴν ἀγαθὴ ἐννοία τῆς λέξεως— τῆς ὠριμότητος. Ἡ ὠριμὴ ἡλικία —ἔτσι ἔτυχε νὰ μὴ θυμούνται πιά ἡ νὰ ἔχουν ἐξιδανικεύσει τὰ δικά τους νεῖα:— ἐκφέρει πολλὰς φορές μετὰ δριμύτητα τὴν γνώμη της γιὰ τὴ νεολαία. Ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι ἄνθρωποι δείχνουν, συχνά-πυκνά, μιὰν ἀξιοσημείωτη ἐπιπολαιότητα, μιὰν ἐπαναστατικὴ ὁρμή στὴν ἀντιμετώπιση τῶν «μεγάλων». Τὸ νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς τὴ χρυσὴ τομὴ εἶναι, βέβαια, δύσκολο, ὑπάρχει, ὅμως, ὁ δρόμος τῆς καμήλας, ὅπως εἴπαμε, πού στὴν περίπτωσή μας πρέπει νὰ ἔχῃ δύο χαρακτηριστικὰ ὁρσσημα: Τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμὸ, ὅσες ἀτέλειες καὶ ἂν ὑπάρχουν ἐκατέρωθεν. Ἀγάπη γιὰ τὰ νεῖα, πού πολλές φορές δὲν εἶναι ὑπεύθυνα ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς κακοὺς τοὺς τρόπους, καὶ σεβασμὸς γιὰ τὴν ὠριμὴ ἡλικία καὶ τὰ γηρατεῖα. Ἡ ἐκτροπὴ ἀπὸ τὶς δύο αὐτὲς ἀρχές δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχῃ κακὰ ἀποτελέσματα καὶ νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν κρίση.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ ΨΑΡΕΜΑ II

«Διάβασα τὴν ἀπάντησή σου στὸ γράμμα τοῦ Γ. Μ., μασητοῦ γυμνασίου καὶ διαπίστωσα ὅτι ἀπαντᾷς μόνον σὲ παράπονό του γιὰ τὴ μητέρα του, ἀποσιωπώντας τὴν παράκλησή του νὰ δημοσιεύσῃ κατὶ γιὰ τὸ ὑποβρύχιο ψάρεμα. Εἶμαι κ' ἐγὼ θαυμαστὴς αὐτοῦ τοῦ ὥραιου σπόρ. Παρακαλῶ, λοιπόν, κ' ἐγὼ νὰ δημοσιεύσετε κατὶ γι' αὐτό».

Μαθητὴς γυμνασίου Β'

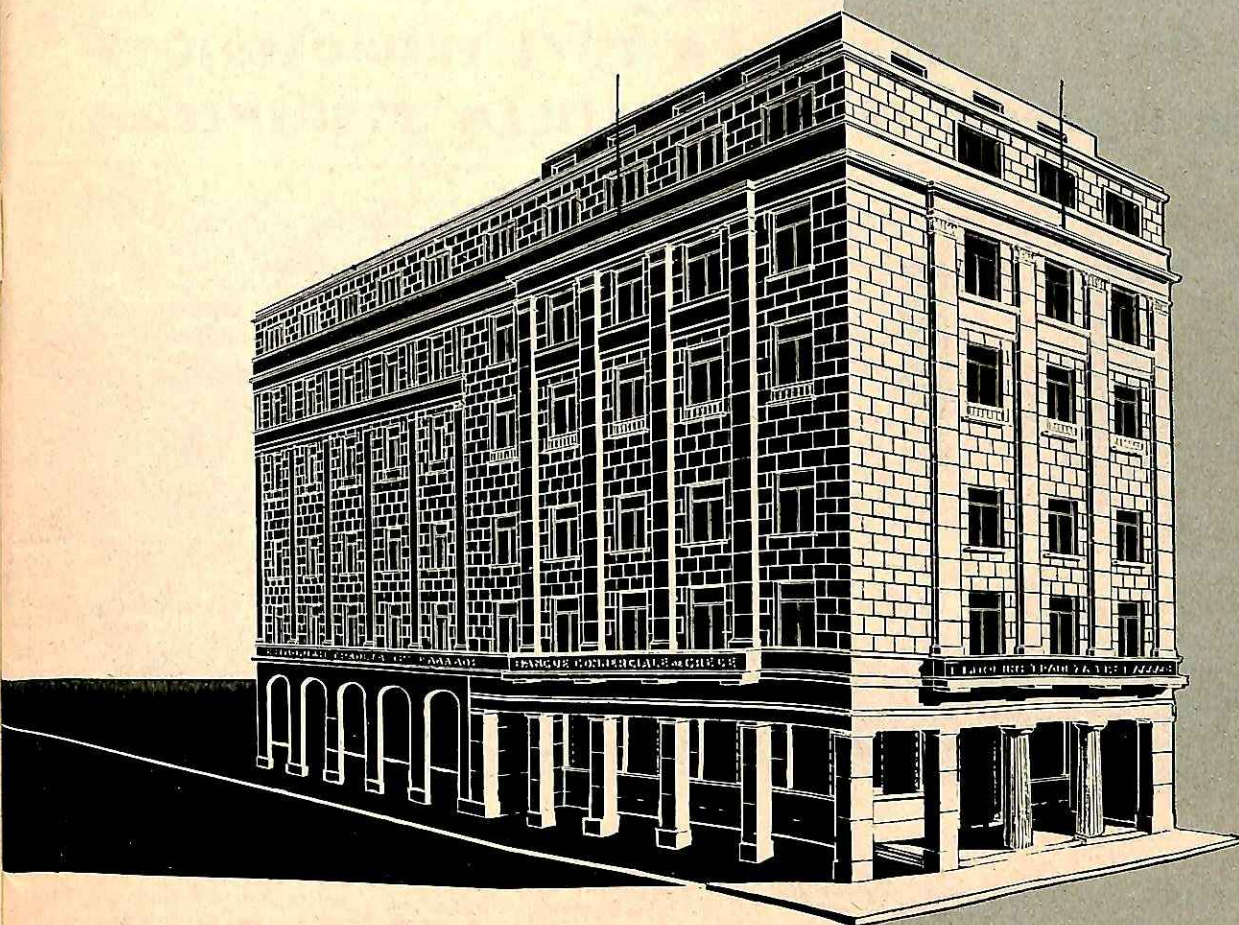
Κατ' ἀρχὴν δὲν «ἀπεσιώπησα» τίποτε. Πίστησα, ὅμως, καὶ ἐξακολουθῶ νὰ πιστεύω ὅτι ἔπρεπε κυρίως νὰ μιλήσω γιὰ τὴν παράκληση τῆς μητέρας τοῦ ἐπιστολογράφου μου, νὰ προσέχῃ τὸν ἑαυτὸ του. Ἄν τώρα ἐσεῖς ἔχετε διαφορετικὴ γνώμη, δὲν θὰ μπορέσω νὰ συμφωνήσω μαζί σας. Τὴν παράκλησή σας ἔχομε ὅλη τὴ διάθεση νὰ τὴν ἱκανοποιήσουμε, ἀρκεῖ νὰ βρεθῇ κατὶ ἀξιόλογο. Γιατὶ —μὴ ξεχνάμε— γιὰ ὑποβρύχιο ψάρεμα ἔχομε γράψει πέρυσι τέτιαν ἐποχὴ ἓνα ἐκτεταμένο ἄρθρο. Αὐτὸ, βέβαια, δὲν σημαίνει ὅτι δὲν θὰ ἐπανελάβωμε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

"COMERZ BANK"

ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 116.132.743.10

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1957 ΔΡΧ. 1.485.336.159.38

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ:

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR LTD EAST.
London, 17 st. Helen's Place e.c.3

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

23

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΚΡΗΤΗΣ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΑΙΓΙΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΜΑΛΙΑΣ, ΑΜΦΙΣΣΑ, ΑΡΓΟΣ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ, ΑΡΤΑ, ΒΑΘΥ-ΣΑΜΟΥ, ΒΕΡΡΟΙΑ, ΒΟΛΟΣ, ΔΡΑΜΑ, ΕΔΕΣΣΑ, ΖΑΚΥΝΘΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Β' (Εγγνατίας), ΘΗΒΑΙ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΚΑΒΑΛΛΑ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ, ΚΑΣΤΟΡΙΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΚΟΜΟΤΗΝΗ, ΚΟΡΙΝΘΟΣ, ΛΑΜΙΑ, ΛΑΡΙΣΑ, ΛΕΒΑΔΕΙΑ, ΛΗΘΟΥΡΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΜΥΡΙΝΑ-ΛΗΜΝΟΥ, ΝΑΞΟΣ, ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ, ΞΑΝΘΗ, ΠΑΤΡΑΙ, ΠΑΤΡΑΙ Β', ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ, ΠΡΕΒΕΖΑ, ΠΥΡΓΟΣ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ, ΡΟΔΟΣ, ΣΕΡΡΑΙ, ΣΥΡΟΣ, ΤΗΝΟΣ, ΤΡΙΚΑΛΑ, ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΦΛΩΡΙΝΑ, ΧΑΛΚΙΣ, ΧΑΝΙΑ, ΧΙΟΣ.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

TAMIEYTHPION TOKOS 10%

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΓΩΝΙΑ ΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΕΦΙΑΛΤΗ ΤΟΥ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΕΞΟΛΟΘΕΡΕΜΟΥ ΕΦΕΡΕ ΤΩΡΑ ΤΟΥΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΩΝ ΣΕ ΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ

ΕΛΠΙΔΕΣ

Είναι δυνατόν να γίνη μιὰ πραγματική συμφωνία για τὸν ἀφοπλισμό;
Είναι δυνατόν να διασφαλισθῇ ὅτι ἡ συμφωνία δὰ διατηρηθῇ;
Είναι δυνατόν να παγιωθῇ ἡ γαλήνη στὴν ἀνθρωπότητα;

Εἰς τὴν διεθνή διπλωματικὴν ἀτμοσφαῖραν ὑπάρχει πολλὴ αἰσιοδοξία, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία μεταξύ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων διὰ τὸν ἀφοπλισμόν. Π ο ὶ ο ν εἶναι τὸ πρόβλημα; Π ο ὶ ο ν διεθνὲς ὄργανον ἀσχολεῖται μὲ αὐτό; Π ο ὶ α ἰ λύσεις προτείνονται; Π ὅ σ ο ν βάσιμος εἶναι ἡ αἰσιοδοξία; Μὲ τὰ θέματα αὐτὰ ἀσχολεῖται ὁ συνεργάτης μας κ. Α. Α. Ἀντωνάκης.

Ο κόσμος ἀκούει περὶ ἀφοπλισμοῦ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ Α' Παγκοσμίου πολέμου. Ἀπὸ τὸ 1918 μέχρι τῆς ἀνάδου τοῦ Χίτλερ εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀμερική ἦσαν οὐσιαστικῶς ἀφοπλισμένοι. Ὁ Χίτλερ διέρρηξε τὰς συμφωνίας. Οἱ Ἀγγλογάλλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπερίμεναν. Ὄταν, τὸ 1939, ἤρχισαν νὰ ἐξοπλίζονται ἡτο ἀργά. Ἡ εἰρήνη εἶχε λήξει καὶ ὁ Β' Παγκόσμιος πόλεμος εἶχεν ἀρχίσει. Ἐχρειάσθησαν ἀρκετὰ ἔτη διὰ νὰ ἐτοιμασθοῦν οἱ Δυτικοὶ σύμμαχοι καὶ νὰ νικήσουν τὸν Χίτλερ. Διὰ μιάν ἀκόμη φοράν τὸ ρωμαϊκὸν «ἐν θέλῃς εἰρήνην παρασκευάζε πόλεμον» ἀπεδεικνύετο ἀληθές· ἀλλὰ καὶ διὰ μιάν ἀκόμη φοράν αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις ἀπέφυγον δὲ συνετισθοῦν ἀπὸ τὴν πείραν τῶν αἰώνων. Εὐθὺς μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον ἀπεστρατεύθησαν καὶ διέλυσαν τὰς πολεμικὰς τῶν οὐνάμεις. Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις, ὅμως, δὲν τὰς ἐμίμηθη. Ὅχι μόνον διετήρησε τὰς πολεμικὰς τῆς δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐνίσχυσε. Καὶ τότε ἐδημιουργήθη ὁ κίνδυνος τοῦ Γ' Παγκοσμίου πολέμου. Τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐτοιμοπολέμου σοβιετικοὶ στρατοὶ ἠδύνατο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ κατακλύσουν τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην.

Ἡ μάχη τοῦ μίσους

Ὅταν οἱ Δυτικοί, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν Ἀμερικανῶν, ἀντελήφθησαν τὸν κίνδυνον, ἤρχισεν ὁ μεγαλύτερος ἀνταγωνισμὸς ἐξοπλισμῶν ἀπὸ δσους ἐγνώρισεν ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ἀνταγωνισμὸς αὐτὸς ἐξακολούθει. Ὑπάρχουν σήμερον δύο εἰδὼν πολεμικὰ μέσα: Τὰ παλαιοῦ τύπου —στρατὸς, ἀεροπορία, ναυτικόν. Καὶ τὰ νέου τύπου—πυρηνικὰ ὅπλα, κατευθυνόμενοι πύραυλοι μὲ ἀτομικὰς κεφαλὰς, ἀκτίνες θανάτου. Εἰς τὰ ὅπλα «παλαιοῦ τύπου» ὁ σοβιετικὸς συνασπισμὸς ὑπερέχει. Εἰς τὰ πυρηνικὰ ὅπλα οἱ δύο συνασπισμοὶ παραμένουν ἰσόπαλοι, μὲ μικρὰν ὑπεροχὴν τῆς Δύσεως. Καὶ εἰς τοὺς δύο τομεῖς ὁ ἀνταγωνισμὸς ἔχει ἐντάθη. Ἀπὸ τὴν «μικρὰν» δόξαν πού κατέστρεψε τὴν Χιροσίμα τὸ 1945, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ὑπερδόξαν τοῦ 1957. Ἐκατοντάδες δισεκατομμυρίων δολλαρίων δαπανῶνται κατ' ἔτος διὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς αὐτοὺς—χρήματα τὰ ὅποια ἂν ἐδαπανῶντο διὰ τὴν αὐθῆσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς μορφώσεως τῶν λαῶν θὰ μετέβαλλον ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας τὴν μορφήν τῆς γῆς. Τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι ἡ νέα κατάκτησις τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια,

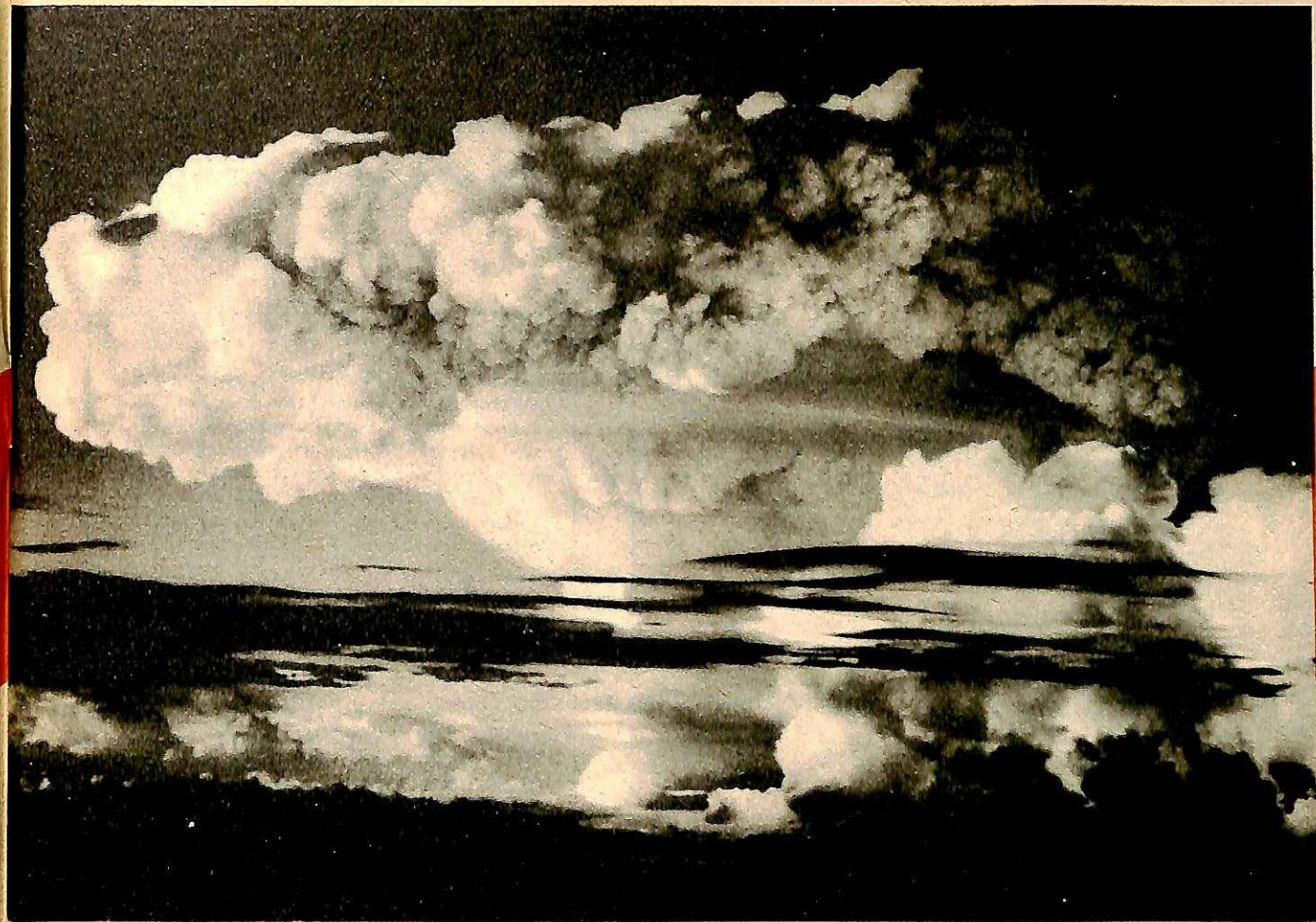
δὲν χρησιμοποιεῖται πλήρως διὰ τὴν πρόδον καὶ τὴν εὐημερίαν, ἀλλὰ φυλάσσεται διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν. Καὶ ἀκόμη χειρότερον, ὅτι ἀνθρώπινοι ἐγκέφαλοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν νέων προόδων, ἀπασχολοῦνται τώρα διὰ τὴν ἀνεύρεσιν μεθόδων ἀλληλοκαταστροφῆς. Βαθύτερα, μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνταγωνιζομένων εἰς πεδία μίσους ἀνθρώπων, σωρεύεται ἡ κακία—ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ διεθνὲς ὄργανον

ΚΑΤΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΤΗ, ἐν τοῖτοις, ἔγιναν πολλὰ προσπάθειαι διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ μιὰ συμφωνία ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Αἱ προσπάθειαι αὗται δὲν εἶχον ἀποδώσει καρποὺς μέχρι τῆς 18ης Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τὸ Λονδίνον, ὅπου συνεδριάζει ἡ Ὑποεπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Ἀφοπλισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν Τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων (Γαλλίας, Ἀγγλίας, Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ Ἀμερικῆς) καὶ τοῦ Καναδά, ἐρρόδισεν ἡ πρώτη ἐλπίς κάποιας συμφωνίας. Αὕτῃ ἡ Ὑποεπιτροπὴ εἶχε συσταθῇ βάσει μιᾶς ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὅτι εἶναι τὸ Διεθνὲς Ὁργανον τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Ὅχι λόγια· ἔργα

ΑΛΛΑ ΠΟΙΟΝ ΕἶΝΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ; Τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ δὲν εἶναι ἂν πρέπει νὰ γίνη ἡ νὰ μὴ γίνη ἀφοπλισμός. Ἐπ' αὐτοῦ συμφωνοῦν καὶ οἱ δύο ἀντίπαλοι συνασπισμοί: Ὁ Δυτικὸς καὶ ὁ Ἀνατολικός. Τὸ πρόβλημα εἶναι: Πρῶτον, τί εἶδους ἀφοπλισμὸς πρέπει νὰ γίνη καὶ πῶς θὰ διασφαλισθῇ ὅτι αἱ συμφωνίαι θὰ τηρηθοῦν. Μὲ ἄλλους λόγους: Πῶς θὰ γίνη ὁ ἐλεγχος τῆς τηρήσεως τῶν συμφωνιών. Μεταξὺ τῶν δύο συνασπισμῶν ὑπάρχει ἀπόλυτος δυσπιστία. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἀπὸ τῆς σοβιετικῆς πλευρᾶς κατεβλήθησαν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν, ὠρισμέναι προσπάθειαι διὰ νὰ ἀρθῇ ἡ δυσπιστία αὕτη, ἀλλὰ οἱ Ἀμερικανοὶ διατηροῦν ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ παρελθόντος καὶ ἐπιμένουν νὰ ζητοῦν: «Ὅχι λόγια· ἔργα». Δεύτερον, ζητεῖται καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς, νὰ ἀρδοῦν τὰ πολιτικὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὸν δρόμον μιᾶς πλήρους συμφωνίας περὶ ἀφοπλισμοῦ. Τὰ πολιτικὰ αὐτὰ ἐμπόδια εἶναι κυρίως δύο: Ἡ διαίρεσις τῆς Γερμανίας εἰς Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν καὶ τῆς Κορέας εἰς Βόρειον καὶ Νότιον. Καὶ οἱ δύο συνασπισμοὶ φαίνεται ὅτι συμφωνοῦν—εἰς τὰ λόγια τουλάχιστον—διὰ τὴν ἐνοποίησην τῶν δύο αὐτῶν χωρῶν, ἀλλὰ ὁ καθεὶς θέλει τὴν ἐνοποιημένην Γερμανίαν καὶ τὴν ἐνοποιημένην Κορέαν ὅπου τὴν ἰδικὴν του ἐπιτροπὴν. Πέραν, ὅμως, αὐτῆς του τῆς μορφῆς, τὸ πρόβλημα τῆς ἐνοποιήσεως τῶν δύο Γερμανιῶν ἀποτελεῖ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐπιτεύξιν συμφωνίας διὰ τὸν ἀφοπλισμόν.

Ἄρθρο τοῦ κ. Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗ

μόν διὰ δύο λόγους: Ὁ ἓνας εἶναι ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία φοβοῦνται, ὅτι ἡ ἐνοποίησις τῆς Γερμανίας θὰ προσθέσῃ μιάν ἰσχυρὰν δύναμιν εἰς τὸ πλευρὸν ἢ τῆς Ἀμερικῆς ἢ τῆς Ρωσίας, καὶ αἱ δύο αὐτὰί χώραι—ἰδίως ἡ Ἀγγλία—θὰ παύσουν νὰ κρατοῦν εἰς τὰ χέρια τὸν τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων μεταξύ Ἀμερικῆς καὶ Ρωσίας· ὁ ἄλλος λόγος εἶναι ὅτι μιὰ ἐνοποιημένη Γερμανία θὰ πολλαπλασιάσῃ τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐμπορικὴν γερμανικὴν ἀνταγωνιστικὴν δύναμιν εἰς βάρος τῶν ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν συμφερόντων. Θὰ ἠδύνατο νὰ προστεθῇ ὅτι οἱ Βρετανοὶ κυρίως φοβοῦνται μιάν μείωσιν τῆς μεταξύ Ἀμερικῆς καὶ Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἐντάσεως, ὁπότε ὁ ρόλος τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ διεθνῆ πράγματα θὰ καταστῇ μειονεκτικώτερος ἀπὸ ὅ,τι εἶναι σήμερον.

Θέμα δυσπιστίας

Ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις αὐτὰς προκύπτει ὅτι τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἀπλόον, νὰ ἀποφασισθοῦν, π.χ., ποσοστὰ μείωσεως τῶν ἐξοπλισμῶν, ἢ ἡ ἀπαγόρευσις ὠρισμένων τύπων ὁπλῶν. Εἶναι πολυσύνθετον. Προκύπτει ἀκόμη ὅτι δύο εἰδὼν διαδικασίαι ἐξευρέσεως λύσεως ὑπάρχουν: Νὰ ἐπιλυθοῦν πρῶτον τὰ πολιτικὰ προβλήματα (Γερμανίας, Κορέας) καὶ νὰ συμφωνηθῇ τί εἶδους ἀφοπλισμὸς θὰ γίνη καὶ κατόπιν νὰ ἀποφασισθῇ ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου ἐφαρμογῆς τῶν συμφωνιών. Ἀπεδείχθη, μέσα εἰς τὰ ἑνδεκα ἔτη, ὅτι ἡ πρώτη διαδι-

κασία δὲν ὁδηγεῖ εἰς ἀποτέλεσμα. Διότι τὸ κύριον πρόβλημα εἶναι ὁ ἐλεγχος. Ἀπεδείχθη, ὡς αὐτὸς, ὅτι ἀλόκληρον τὸ ζήτημα δὲν δύναται νὰ ρυθμισθῇ διὰ μιᾶς συμφωνίας. Πρέπει νὰ ρυθμισθῇ σταδιακῶς καὶ ἀφοῦ λυθῇ, ἐν πρώτοις, τὸ πρόβλημα τοῦ ἐλέγχου. Διότι πρέπει νὰ ἀποκατασταθῇ κάποια ἐμπιστοσύνη μεταξύ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Κοινὴ ἡ ἀνάγκη

Εἰς τὰς 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957 ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Ὑποεπιτροπὴν τοῦ Ἀφοπλισμοῦ τοῦ Λονδίνου κ. Χ. Στάσεν παρουσίασε μιάν πρότασιν, στηριζομένην εἰς τὰς ἀνωτέρω διαπιστώσεις. Τὸ κλίμα ἦτο κατὰλληλον. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους εἶχεν ἀρχίσει ἡ ἐξέγερσις τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης κατὰ τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. Παράλληλως, ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἀναγνωρίσει τὴν ἀνάγκην νὰ περιορίσῃ τὰς δαπάνας τῆς διὰ τοὺς ἐξοπλισμούς, διὰ νὰ διαθέσῃ περισσότερα κεφάλαια διὰ τὴν παραγωγὴν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ. Γνωρίζει ὁ κ. Νικήτα Κροῦστσεφ ὅτι δὲν ἡμπορεῖ οὔτε αὐτὸς, οὔτε ἄλλος κανεὶς νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ Στάλιν. Δὲν ἡμπορεῖ νὰ στηρίξῃ πλέον τὸ καθεστῶς τοῦ Κρεμλίνου μόνον εἰς τὴν ᾧμην βίαν. Ἐξ ἄλλου ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς ὑποβάλλεται εἰς βαρεῖαν φορολογίαν χάριν τῶν ἐξοπλισμῶν. Καὶ εἶναι αἰτημά του νὰ μειωθῇ ἡ φορολογία αὕτη.

Ἄνοικτοι οὐρανοί

Μέσα εἰς τὸ κλίμα αὐτὸ ὁ κ. Χ. Στάσεν προέτεινε τὴν «ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΩΝ ΑΝΟΙΚΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ». Διὰ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, κατὰ τὴν ἄποψιν τῆς Ἀμερικῆς, θὰ ἐπιτυγχάνετο ὁ ἐλεγχος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συμφωνιών εἰς ὠρισμένας νευραλγικὰς περιοχὰς τῶν δύο κόσμων. Ὁ ἐλεγχος ἀπὸ ἀέρος. Δηλαδή, τὰ ἀεροπλάνα τῶν χωρῶν πού θὰ προσεχώρουν εἰς τὰς συμφωνίας, ἐφωδιασμένα μὲ εἰδικὰ ὄργανα, θὰ παρακολουθοῦσαν τὴν κίνησιν εἰς τὰς ἐν λόγω περιοχὰς καὶ θὰ διεπιστάωναν τὰς τυχόν παραβάσεις τῶν συμφωνιών. Ἀλλοτε ἡ Ἀμερικὴ εἶχε προτείνει καὶ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐλέγχου ἐντὸς τῶν χωρῶν ὑπὸ διεθνῶν ἐπιτροπῶν αἱ ὁποῖαι θὰ εἶχον τὸ δικαίωμα ἐλευθέρως κινήσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως πολεμικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ διομηχανιῶν. Ἡ πρότασις αὕτη εἶχεν ἀπορριφθῇ ἀπὸ τὴν Ρωσίαν τοῦ Στάλιν. Δι' αὐτὸ, τὴν 18ην Μαρτίου, ὁ κ. Στάσεν προέβη εἰς μιάν περιορισμένην πρότασιν. Αἱ ζῶναι ὑπὲρ τὰς ὁποίας οἱ οὐρανοὶ θὰ ἔμενον ἐλεύθεροι ἦσαν δύο τρίγωνα συμπίπτοντα εἰς τὸν Β. Πόλον.

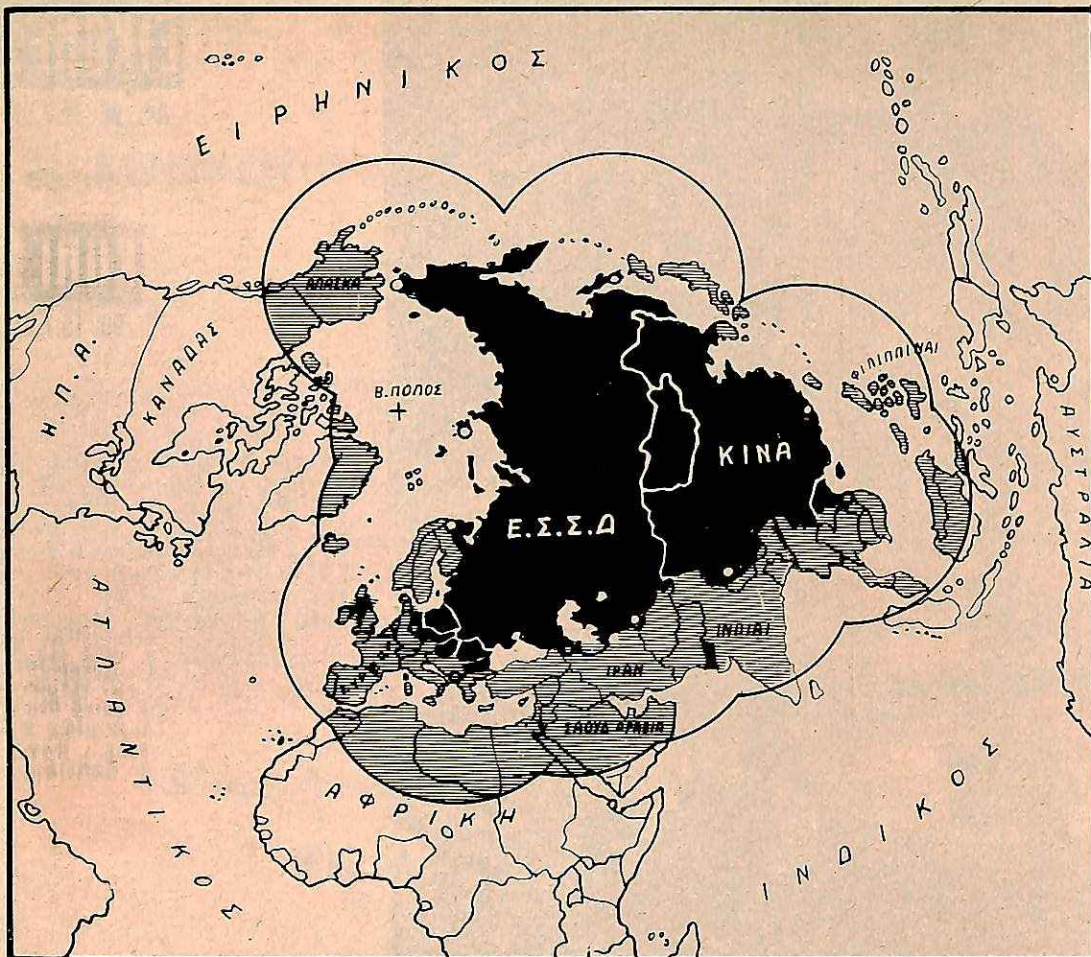
Τὸ ἐν Β. Πόλος — Ἀλεούτιοι νῆσοι — Ἀλάσκα — Ἀνατολικὴ Σιθηνία. Τὸ ἄλλο Β. Πόλος — Β. Εὐρώπη — Β. Ρωσία — περιοχή Οὐραλίων. Εἰς τὰς 30 Ἀπριλίου, ὁ κ. Β. Ζορίν, ὁ Ρώσος ἀντιπρόσωπος, ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν. Ἀλλὰ ἐξήτησε νὰ ἀνοικθοῦν καὶ οἱ οὐρανοὶ τῶν δυτικῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἀντιπρότασις τοῦ ἦτο δυσμενής, οἱ Ἀμερικανοὶ ἀντελήφθησαν ὅτι

δύνανται πλέον νὰ διαπραγματευθοῦν μὲ τοὺς Σοβιετικοὺς ἐπὶ συγκεκριμένων θεμάτων καὶ ἐπὶ ἄοριστιῶν. Εἰς τὰς 27 Μαΐου, ὁ κ. Στάσεν ἐπανήλθε μὲ δευτέραν του συμπληρωματικὴν πρότασιν. Συμφώνως πρὸς αὐτήν: θὰ διεκόπτετο προσωρινῶς ἡ παραγωγὴ πρώτων ὁπλῶν, θὰ διεκόπτοντο διὰ μιάν περίοδον χρόνου αἱ δοκιμαστικαὶ πυρηνικαὶ ἐκρήξεις καὶ θὰ συνεφωνεῖτο μιὰ μερικὴ μείωσις τῶν παλαιῶν τύπων ἐξοπλισμῶν. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἡγέτης τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως Νικήτα Κροῦστσεφ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ «πολιτικὴ τῶν ἀνοικτῶν οὐρανῶν» εἶναι «καμικὸς» τρόπος ἐπιθεωρήσεως καὶ διαπιστώσεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ χωρὶς νὰ τὴν ἀπορίπτῃ ἀντεπρότεινεν ὅτι εἶχον πρό ἐτῶν προτείνει οἱ Ἀμερικανοί: Ἐπιθεωρήσιν ὑπὸ διεθνῶν ἐπιτροπῶν ἐντὸς τῶν χωρῶν. Ταυτοχρόνως εἶπεν ὅτι ἡ Ρωσία δέχεται τὴν ἄμεσον διακοπὴν πάσης παραγωγῆς πυρηνικῶν πρώτων ὁπλῶν καὶ παντὸς πυρηνικοῦ πειράματος.

Αἰσιοδοξία

Ἡ δὴλωσις αὕτη τοῦ κ. Κροῦστσεφ, ἡ ὁποία ἐγίνε κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν του εἰς τὴν Φινλανδίαν, ΕΒΕΛΤΙΩΣΕΝ ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΤΑΣ ΕΛΠΙΔΑΣ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΕΠΙΤΕΥΞΙΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ. Εἰς τὴν Οὐάσιγκτον ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσις ὅτι, ἂν αὕτην τὴν φοράν οἱ Σοβιετικοὶ ἦσαν εὐλκρινεῖς, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ κατ' ἀρχὴν τουλάχιστον, μιὰ συμφωνία. Ἡ αἰσιοδοξία

Ἄραγε, θὰ σκεφθοῦν ἐκεῖνοι πού κρατοῦν στὰ χέρια τοὺς τίς τύχες ἀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος τὸ ἴδιο λογικὰ καὶ τετράγωνον μὲ τὸν τελευταῖον κοινὸ θητό, ἢ ἔδω θὰ τελειώσουν μέσα στὴ φαντασμαγορία ἐνὸς παγκόσμιου ὑδρογονικοῦ ἀφανισμοῦ;

ΕΛΠΙΔΕΣ

Η συμφωνία για τα πυρηνικά όπλα φαίνεται πιθανή Αμφίβολη όμως για τους εξοπλισμούς παλαιού τύπου

ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΤΕΡΟ όπλο του Β' Παγκοσμίου πολέμου ήταν ασφαλώς η ατομική βόμβα της Χιροσίμας, που έβαλε και τον τραγικό επίλογο στη μεγάλη ανθρωποσφαγή. Άλλα έξ' ὅσου επαναστατική ήταν και η εμφάνιση των κατευθυνόμενων δλημάτων που, σε ύποτυπώδη κατάσταση βέβαια, άρχισαν να χρησιμοποιούν οι Γερμανοί, ένα χρόνο περίπου πριν από το τέλος του πολέμου. Από τότε, τόσο τα ατομικά και θερμοπυρηνικά όπλα, όσο και τα κατευθυνόμενα δλημάτα έχουν εξελιχθεί, και ο συνδυασμός πυραύλων με υδρογονική γόμωση αποτελεί των μεγάλο έφιάλη της ανθρωπότητας. Ήδη το δελιηκεές των κατευθυνόμενων δλημάτων καλύπτει τεράστιες περιοχές της υδρογείου και καθημερινά επεκτείνεται. Ο χάρτης παρουσιάζει την άκτινα δράσεως των ρωτικών πυραύλων, στα 1960, σύμφωνα με τους υπολογισμούς των Αμερικανών ειδικών.

ένεταθη. Την 2αν 'Ιουλίου, ο "Αγγλος αντιπρόσωπος κ. Λόυντ υπέβαλλεν εις την 'Υποεπιτροπήν του 'Αφοπλισμού αλοκληρωμένον και έγκριμένον από τας τέσσαρας Δυτικές Δυνάμεις, που μετέχουν εις αυτήν, σχέδιον επί των ανωτέρω σημείων. Η Σοβιετική Ένωσις έπεφυλάχθη να το μελετήσει.

Όταν θα δημοσιεύεται το παρόν η απάντησις της Σοβιετικής Ένώσεως θα έχη γνωσθή. Δύναται, όμως, με πιθανότητα υπερβαίνουσιν το ίσως να προεμφληθή, ότι δεν θα είναι τοιαύτη ώστε να κόπτη δια μίαν ακόμη φοράν τας γεφύρας.

Τα παλαιά όπλα

Και γεννάται τώρα το έρωτηματικόν: Πόσον ΒΑΣΙΜΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙΣΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ; 'Επί του έρωτηματικού αυτού κάθε έπιφύλαξι είναι δικαιολογημένη. Από δ,τι φαίνεται μέχρι της στιγμής αυτής, πρόδοσις έχει σημειωθεί επί του θέματος της διακοπής των πυρηνικών δοκιμών, επί του θέματος της διακοπής παραγωγής πυρηνικών πρώτων υλών και νέων δπλων και επί του θέματος της έπιθεωρήσεως. Και, ώσαύτως, έχει σημειωθεί προσέγγισις άπόψεων επί του θέματος του έλέγχου. Παραμένει, όμως, άγνωστον αν υπάρχουν πιθανότητες συμφωνίας επί του θέματος των παλαιού τύπου εξοπλισμών.

Ίσορροπία

'Επί του θέματος των ΠΑΛΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ εις τους οποίους η Σοβιετική Ένωσις υπερτερεί, το Κρεμλίον δέχεται μέχρι της στιγμής μόνον μίαν γενικήν κατά το αυτό ποσοστόν περικοπήν των

εξοπλισμών αυτών. Δηλαδή, αν η Σοβιετική Ένωσις έχη υπό τα όπλα 4.000.000 στρατού και οι Δυτικοί 2.000.000 και αν άποφασισθή περικοπή κατά 20%, η Σοβιετική Ένωσις θα διατηρήση 3.200.000, αλλά οι Δυτικοί θα μείνουν με 1.600.000, δηλαδή, θα διατηρηθούν αι σημερινά ευμενείς δια την Ρωσίαν αναλογίαι. Οι Δυτικοί έχουν αντιπροτείνει περικοπήν αναλόγως των αναγκών εκάστης χώρας, ώστε να επιτύχουν την ίσορροπίαν των παλαιού τύπου εξοπλισμών Ανατολικού και Δυτικού συνασπισμού.

Ο άγγλικός ρόλος

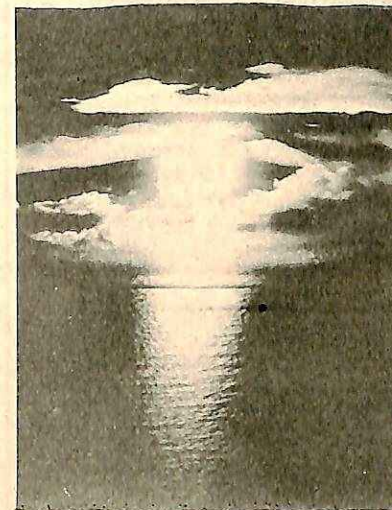
Και το κυριώτερον, ΑΠΟΜΕΝΟΥΝ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ (ή ένοποιήσις κυρίως των δύο Γερμανιών) επί των οποίων ούτε μεταξύ των δέν συμφωνούν αι Δυτικές Δυνάμεις. Και —χωρίς κακίαν ή προκατάληψιν— ή έπιθυμία της Άγγλιας να διατηρήση τον ρόλον του μεσολαθητού, τον οποίον μόνον ή άμερικανο-σοβιετική έντασις ήμπορεί να της προσφέρει.

Κατά την στιγμήν, όμως, κατά την οποίαν συνεπληροῦν το παρόν, ΜΙΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ έσημειώθη ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ. Τέσσαρα ισχύοντα μέλη του Προεδρείου του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ρωσίας, οι κ.κ. Μολότωφ, Μαλένκωφ, Καγκάνοβιτς και Σεπίλωφ, άπεμακρύνθησαν από αυτό και έξετέθησαν εις τον μαυσον πίνακα των «φραξιονιστών», των «άντιδραστικών», των «έχθρων του σοβιετικού λαού» και πρό πάντων των έχθρων της Ειρήνης. Διότι οι ήγέται αυτοί ήκολούθουν την πολιτικήν του Στάλιν και άντέδρουν εις την δημιουργίαν συνθηκών ειρηνεύσεως

μεταξύ του Ανατολικού και του Δυτικού Κόσμου. Δεν υπάρχει κατά την παρούσαν ώραν ή παραμικρά άμφιβολία ότι ή καθαίρεσις των τεσσάρων ήγετών άποτελεί το μεγαλύτερον —και δραματικώτερον— γεγονός της σοβιετικής ιστορίας από του 1918, άλλ' ότι ο λόγος της καθαίρεσεως των Τεσσάρων άποτελεί ιστορικήν εξέλιξιν ή οποία χαράσσει νέους δρόμους εις την

πορείαν της Ανθρωπότητος. Οι τέσσαρες παντοδύναμοι άνθρωποι της ρωσικής χδές, τίθενται εις το περιθώριον της πολιτικής ζωής της Ρωσίας, διότι, ως έλέχθη, υπήρξαν έχθροί και έμπόδιο της πολιτικής της ειρηνικής συντηάρσεως. Τί σημαίνει τοῦτο είναι προφανές. Σημαίνει ότι άνοίγεται και μάλιστα δια μίας τόσοσ δημοσίας δηλώσεως ο δρόμος εις την συνεννόσιν μεταξύ

της Σοβιετικής Ένώσεως και του Δυτικού Κόσμου. Δυσκόλως τώρα —αν δεν ύπάρξουν πράξεις και έκδηλώσεις μαρτυρούσαι το αντίθετον— θα παραδεχθί κανείς ότι ή σοβιετική, υπό τον Νικήτα Κρούστσεφ, ήγεσία δεν έπιθυμεί να συμβάλη εις την εξεύρεσιν τρόπων συμφωνίας και επί του έλέγχου του Αφοπλισμού και επί των μεθόδων του Αφοπλισμού και επί των πολιτικών προβλημάτων τα οποία συνδέονται με τον Αφοπλισμόν. Και αν ακόμη ύποθέσωμεν ότι πρόκειται περί μιάς θεαματικής προπαγανδιστικής ενεργείας εκ μέρους της Σοβιετικής Ένώσεως, δυσχερές θα είναι δια την σοβιετικήν ήγεσίαν, ή οποία κυβερνά τώρα εις το Κρεμλίον, να άποδεσμευθί από τους ίδίους της λόγους και τας ίδίας της ενεργείας. Περισσότερον, όμως, σημασίαν και από την άποκλήρωσιν των Τεσσάρων έχει ή είσοδος του στρατάρχου Ζούκωφ εις το Προεδρείον του Κομμουνιστικού Κόμματος. Ο στρατάρχης Ζούκωφ, προσωπικώς συνδεόμενος με τον πρόεδρον των Ηνωμένων Πολιτειών, ιστρατηγόν Άϊζενχάουερ, έχει ανταλλάξει προσφάτως με αυτόν μίαν σειράν έμπιστευτικών έπιστολών. Βασίμως δύναται να ύποτεθί ότι οι δύο άνδρες —ο εις, ο οποίος κυβερνά τας Ηνωμένας Πολιτείας και ο άλλος, του οποίου ο άσστηρ εισέρχεται εις τους σοβιετικούς ουρανοῦς— έχουν ήδη καταλήξει εις, κατ' άρχήν, σύμπτωσιν γνωμών περί της αύριον εις τας σχέσεις μεταξύ Αμερικής και Ρωσίας. Βεβαίως, ή Μεγά-

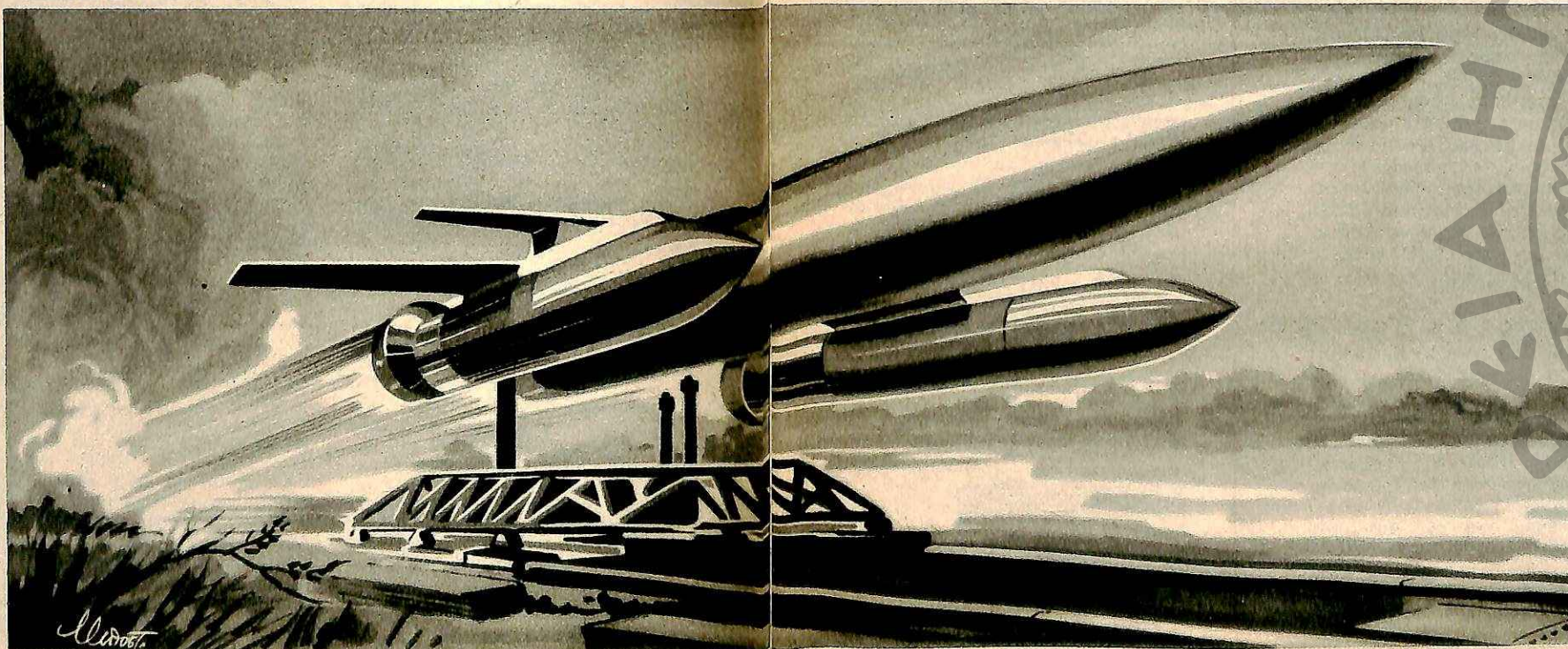

Η ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗ της ατομικής ενεργείας έθεσε την ανθρωπότητα μπροστά σ' ένα κόσμογονικό δίλημμα. Δυστυχώς όμως οι «ύπεύθυνοι» διατηρούν ακόμη έντονα τη νοοτροπία της εποχής της πυριτίδος.

λη Βρετανία, της οποίας είναι δυσχερές ο ρόλος προς προστασίαν των συμφερόντων της, που ανεφέρθη ήδη, θα έχη τώρα μεγαλύτερους λόγους ανησυχιών και θα καταβάλη μεγαλύτερας προσπάθειας δια να διατηρηθί ή έντασις, αλλά τα γεγονότα εις την Μάσχαν μαρτυρούν ότι οι καιροί ήρχισαν να μεταβάλλονται.

Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗΣ

ΟΛΟΘΕΝΑ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΕΣΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΕΠΙΝΟΕΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΕΥΜΑ. Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΥ ΜΑΓΟΥ ΘΑ ΜΑΣ ΣΥΝΕΤΙΣΗ ΑΡΑΓΕ;

ΙΔΕΩΔΗΣ ΜΕ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΑΝΕΞΕΙΣ
ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΟΠΙΩΝ

ΡΥΜΟΥΛΚΟΥΜΕΝΑ ΕΠΙΒΑΤΙΚΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΕΤΟΙΜΟΠΑΡΑΔΟΤΑ ΤΟ ΚΙΝΗΤΟΝ ΣΠΙΤΙ

4 Πτυσσόμενα κρεβάτια με έλαστικά στρώματα. Ήλεκτρικά: Ψυγείον — Θέρμανσις —Κουζίνα — Φως — Τραπέζι — Μπουφές — Ίματιοθήκη. — Με πλήρη μόνωσιν ύαλοδόμματος κλπ. Ειδική έξωτερική τέντα, διπλασιάζουσα χώρον.

ΕΛΑΦΡΟΤΑΤΑ

Γεν. Άντ. Τ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ, Γ' Σ)δρίου 105. Τηλ. 810.464

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΦΕΛΙΤΣΙΑ ΦΑΡΡ, ή κοκκινόμαλλα του Χόλλυγουντ, είναι από τα άστέρια της άμερικανικής εδδόμες τέχνης που ανεβαίνουν στο διεθνές σινοόωμα. Σία 26 της χρονια έχει κινέλας πρωταγωνιστήσει πλάι σε φίλμους του Χόλλυγουντ, όπως ο Γκλέν Φόρντ, του οποίου ήταν παριεναιο στο «Τζούμπαλ». Στήν ταινία «Και οι άιτιοι έχουν καρδιά» έπαιξε, πάντοτε μ' επιτυχία, μαζί με τον Ρίτσαρντ Γουίντμπαρντ.

ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΣΑΠΩΝ

NONO

ΑΛΕΠΟΥΔΕΛΗΣ & ΣΙΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

‘Η ἀμερικανική ἀντικατασκοπεία ἔχει
βασίμους πληροφορίες ὅτι αἱ τελευ-
ταῖαι ρωσικαὶ δοκιμαὶ ὕδρογονικῶν δ-
πλων, λόγφ τεχνικῶν ἀποτυχιῶν καὶ
τῆς ἀρδινεργείας ἐπίσης, ἐσημείω-
σαν ἀρκετὰς ἑκατοντάδας θυμάτων.

ΜΟΣΧΑ

“Όλοι οι Σοβιετικοί επισκέπται εΙς Ἀμερικήν θά ταξιδεύουν με διπλωματικά διαβατήρια. Οὐτως θ' ἀποφύγουν τήν ὑποχρέωσιν νά δώσουν τά δασκευτικά των ἀποτυπώματα καί δέν θά κινδυνεύουν νά κληθῶν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀντιαμερικανικῶν ἐνεργειῶν.

LONDINON

Ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία ἀπέφασκε τὴν ἴδρυσιν ἀρχιεπισκοπικῆς ἐδρας εἰς τὴν Ἱερουσόλυμα καὶ μητροπολιτικὴν ἐδρῶν εἰς Ἰορδανίαν, Συρίαν καὶ τὸν Λίβανον. Πρῶτος ἀρχιεπίσκοπος διώρισθη ὁ σ.β. Α. Μακ "Ιννες, ἐπίσκοπος ὡς τῶρα τῆς πόλεως Μπέτφορντ.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Τὸ Σταίητ Ντηπάρτμεντ ἤρνηθη νὰ χορηγήσῃ θιῶρησιν διαβατηρίου διὰ τὴν Κίναν εἰς τὴν χῆραν τοῦ προέδρου κ. Ἐλεάνορ Ρούζβελτ, ἡ ὁποία ἐσκόπευε νὰ περιοδεύσῃ τὴν χῶραν ὡς ἀνταποκρίτρια διαφόρων ἐφημερίδων.

MILANON

Κατόπιν έπισταμένης έρεύνης αι αρμόδια υγειονομικά αρχαί της πόλεως άπηγόρευσαν την χρήςιν 14 χρωστικών ύλυν πού χρησιμοποιοούνται εις προϊότα διατροφής, διότι θεωρούνται ώς προκαλούντα τόν καρκίνον.

NEON ΔΕΛΧΙ

Ἡ ἰνδικὴ κυβέρνησις ἐξήτησεν ἀπὸ τοὺς ἐκδότας ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν νὰ περιορίσουν τὴν κατανάλωσιν χάρτου κατὰ 15%, ὡς συμβολὴν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος αὐστηρῶν οἰκονομιῶν εἰς συνάλλαγμα.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

Ἀμερικανικὸς οἶκος θὰ θέσῃ προσε-
χῶς πρὸς πώλησιν γυναικικὰ διζὼν ἀ-
πὸ συνθετικὰς ὕλης καὶ νήματα. Λέ-
γεται, ὅτι ἡ ἐμφάνισις θὰ εἶναι ἀρί-
στη καὶ ἡ τιμὴ προσιτή: 4.800 δρα-
χμὰς τὸ κάθε γούνινον ἐπαναφορῶν.

ΚΑΙΝΗ ΤΑΟΥΝ

Ὁ Β. Ρ. Μπαϊραμιάν, Ἀρμένιος ἐκ
Κύπρου, διωρίσθη ὑπὸ τῆς Βασιλείσης
τῆς Ἀγγλίας Ἀρχιδικαστὴς τῆς βρε-
τανικῆς ἀποικίας τῆς Σιέρρα Λεόνε.

ЛЕНИНГРАНТ

Εἰς τὴν σοβιετικὴν πρωτεύουσιν καὶ τὸ Κίεβον συνεστήθησαν σχολαὶ ἐπαγγελματικῶν προσανατολισμῶν διὰ τοὺς πλεονάζοντας δημοσίους ὑπαλλήλους, οἱ ὅποιοι θὰ ἐξειδικιώνται ὥς κτίσται, μάγειροι καὶ εἰς ἄλλας ἐιδικότητας.

Αφού ἐσταθεροποίησε τὸ ἐσωτερικὸν καθεστὼς καὶ ἐξεύρεν ἕνα τροπὸν συμβιώσεως μετὰ τοὺς Ρώσους, δ' κ. Γκομολόκα κινεῖται πρὸς τακτοποιήσιν τῶν σχέσεων του μετὰ τὰ ἄλλα κράτη τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατηπεδίου. Οἱ λόγοι τοῦ ὁθῶν τῶν Πολωνῶν ἡγήτην πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν εἶναι ἰδεολογικοὶ, πολιτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ παράγοντες, ἀλληλένδετοι μετὰ ἑαυτῶν, συνιστοῦν τὸ τεῖχος τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐκ μέρους τῶν ὁθῶν κρατῶν ἔναντι τῆς Πολωνίας καὶ τοῦ ἔθνικου κομμουνιστικοῦ καθεστώτος τῆς. Ὁ κ. Γκομολόκα εἶναι υποχρεωμένος ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀπομονωτικοῦ κλοιοῦ διὰ νὰ ἐπιζητήσῃ τὸ καθεστὼς του καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς χώρας του. Ἰδεολογικῶς πᾶσκει νὰ πείσῃ ὅτι ὁ ἔθνικος κομμουνισμὸς τοῦ δὲν εἶναι εἶδος ἐξαγωγικῆς καὶ ὅτι συμβιβάζεται μετὰ τὴν σοσιαλιστικὴν ἀλληλεγγύην. Πολιτικῶς πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἔθνικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος του καὶ ν' ἀποκτήσῃ μεγαλύτερην εὐχέριαν διπλωματικῶν ἐλιγμῶν μετὰ τὴν Δύσιν. Τέλος, ἄνευ τῆς συνάψεως ὁμαλῶν καὶ ἀμοιβαίως ἐπωφελῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μετὰ τὰς ἄλλας λαϊκὰς δημοκρατίας, ἡ Πολωνία κινδυνεύει νὰ καταρρεύσῃ οικονομικῶς.

Ἡ ὧς πρώτην χώραν ὃ κ. Γκομμούλα ἐξέλεξε ἦσαν Ἑλβετικὴν Γερμανίαν τῆς ὁποίας ὁ ἡγετὰς ὑπῆρξεν ὁ πλὴν ἀποθνῄσκων ἀντίπαλός του κατὰ τὴν ἀνοδοὺν του εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἑλβετικὴ Γερμανία δύναται να προσφέρῃ πρώτας ὕλας καὶ μηχανήματα διὰ τὴν οικονομίαν τῆς ἀναπτύξεως τῆς Πολωνίας. Δύναται να θεωρηθῇ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Γκομμούλα ἐπέτυχε, διότι ἀνεγνωρίσθη ἡ ἰσολογικὴ τοῦ αὐτοτέλεια καὶ τοῦ ἐχορηγήθη πίστώσις 400 ἑκατομμυρίων ρουβλίων.

♦ Μὲ ἀσιατικὴν ὑπαμονὴν ἡ Ἰαπωνία προσπαθεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν παλαιὰν τῆς θέσιν ὡς μεγάλῃς δυνάμεως. Γνωρίζει δεδωῖας ὅτι μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν ποσῶν θέσεων ὑπὸ τῆς Κίνας καὶ τῶν Ἰνδῶν, δὲν τῆς ἀπομένει, κατ' ἀνάγκην, παρὰ ἡ τρίτη, τὴν ὁποίαν ὅμως διὰ νὰ διεκδικήσῃ πρέπει προηγουμένως ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴν κηδεμονίαν. Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι μεταχειρίζονται τὴν Ἰαπωνίαν κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος δὲν ἀνταποκρίνεται πλεόν εἰς τὰς ἐξελίξεις καὶ τὰς φιλοδοξίας τῆς. Διὰ τοῦς Ἰάπωνας εἶναι ἀπαρδεκτόν πλεόν νὰ θεωρῶται ἡ χώρα τὸν ἁπλὸς ὡς ἀσφαλὴς ἀμερικανικῇ βάσει καὶ ὡς πιστὸς δορυφόρος τῆς Ἀμερικῆς, χωρὶς μάλιστα τὰ οικονομικὰ ἀνταλλάγματα τῶν ὁποίων ἔχει ἐπείγουσαν καὶ πιεζούσαν ἀνάγκην ἡ ἰαπωνικὴ οἰκονομία. Σφοδρότερον, μετὰ τὴν στρατιωτικὴν συντριβὴν τῆς, καὶ ἔχουσα ἐπίγνωσιν ὅτι τὸ ἱστορικὸν κέντρον βάρους μετεποτίσθη πρὸς ὄρεος τῶν δύο ἄλλων κολλοσιῶν ἀσιατικῶν δυνάμεων, ἡ Ἰαπωνία ἀποβλέπει κυρίως ν' ἀναλάβῃ τὴν οἰκονομικὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν Ἀσίαν, ἐφ' ὅσον μάλιστα διαθέτῃ τὸν πλεόν συγχρονισμένον ἐξοπλισμὸν εἰς τὴν περιοχὴν.

Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τοῦ ταξιδίου τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κίσιι εἰς Οὐσσάγκλουν, ὅπου ὁμοῦ δὲν ἔπλεττε πρὸς τὸ παρὸν παρὰ ὑπόσχεσιν ἀναγκάστως τὸν ἐνόπλιον ἀμερικανικὸν δυνάμεων ἡφρὰς, ὑπὸ τὴν ἀνυπόθεσιν καὶ μετὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐνόπλιων δυνάμεων τῆς Ἰαπωνί-
ας καὶ αὐξήσῃ τοῦ ἐμπορίου μετὰ τὴν Κίαν.

♦ Ἡ καταδίκη τῶν δύο συγγραφέων Γκάλλι καὶ Ὅμπερζόφσκυ εἰς θάνατον προεκάλεσε βαθεῖαν συγκίνησιν εἰς τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην, ὑπὸ τὴν πείσιν τῆς ὁποίας ἀκόμη καὶ ἐπιφανεῖς κομμουνισταί, ὅπως ὁ ποιητὴς Ἰ. Ἀραγκὼν καὶ ὁ διδάσκαλος ζωγράφος Πिकासὸς ἀπέστειλαν ἐκκλησίαις σωτηρίας πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Καντόν. Ἡ περίπτωσις τῶν δύο συγγραφέων εἶναι χαρακτηριστικὴ τοῦ πολιτικοῦ κλίματος ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Βουλδαπέστην, ὅπου τὸ καθεστὼς Καντόν, ἐπιβλήθων ὑπὸ τῶν Ρώσων, δὲν δύναται νὰ κρατήσῃ παρὰ διὰ τῆς τρομοκρατίας. Οἱ Οὐγγροὶ διανοούμενοι, κατηγοροῦμενοι διὰ τὴν ἐκδοσὶν ἐφημερίδων κατὰ τὴν περίεοδον τῶν γεγονότων, καταδικάσθησαν ὑπὸ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου εἰς μικρὰς ποινὰς φυλακίσεως. Τὴν ἀπόφασιν ὅμως ταύτην ἀνέτρεψεν ἡ κατηγορούσα ἀρχὴ ἐνῶπιον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐπέβαλε τὴν ὑστάτην ποινὴν. Τὸ γεγονός θεωρεῖται πρωτοφανὲς εἰς τὰ δικαστικὰ χρονικά καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς Οὐγγαρίας. Πάντως, ὑπὸ τὴν πείσιν τοῦ κλύματος τῶν διαμαρτυριῶν καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς, ἡ κυβερνήσις διέταξεν ἀναστολὴν τῆς ποινῆς καὶ ἐπανεξέτασιν τῆς υποθέσεως.

MONAXON

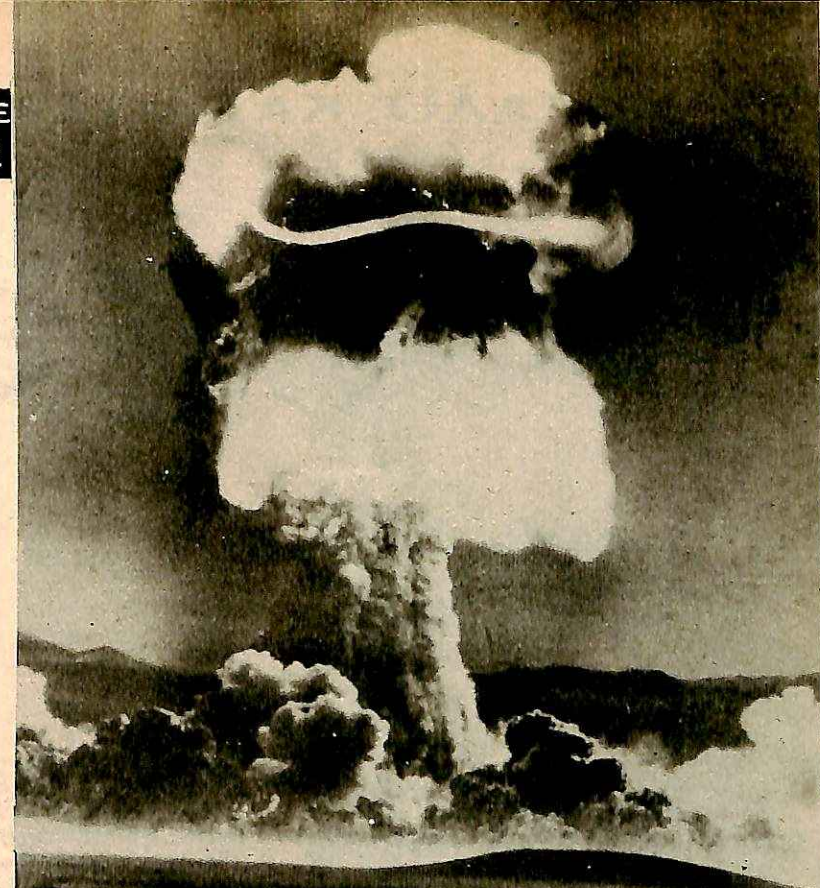
Ο αμερικανικός σταθμός «Ελευθερία Ενώπιον» διατάχθηκε να σταματήσει την αποστολή των προπαγανδιστικών υλικών δια μέλλων υπέρ των δορυφόρων και των παροτρύνσεων του προς εξέγερση κατά των καθεστώτων. Η απόφαση ελήφθη διότι διαπιστώθηκε ότι κατά τα ούγγρικά γεγονότα οι παρασχεθείσα απειλές υποσχέσεις εις τους επαναστάτες, οι οποίοι φυσικά δεν εξηλεπλώρυνσαν, έβλαψαν πολύ το γόνιμο των Ηνωμένων Πολιτειών.

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ

Κατά τὰς στατιστικές τοῦ Γερμανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀπωλέσθησαν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον περὶ τὰ τέσσαρα καὶ ἡμισὶ ἐκατομ. Γερμανῶν.

ΠΑΡΙΣ

BONNH

ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ, τὰ θερμωπυρνικά πειράματα συνεχίζονται. Ἡ ἔκρηξη ποῦ ἔγινε στὸ πεδίο δοκιμῶν τῆς Νεβάδας στὰ τέλη Ἰουνίου, ἦταν τόσο ἰσχυρή, ὥστε προκάλεσε ρωγμὲς σ' ἑνὸς εἰδικὰ κατασκευασμένο παρατηρητήριο ἀπὸ μπετόν, σὲ ἀπόσταση 22 χλμ.

Η ΠΡΟΣΟΧΗ και οι έλπίδες του κόσμου στρέφονται τελευταία με κάποια αξιοσημεία στις συζητήσεις της επιτροπής ασφαλισμού που διεξάγονται στο Λονδίνο. Για να ενισχυθεί το κύρος του προσωπικού άπεσταμένου του προέδρου Άιζενχάουερ, κ. Χάρολντ Στάσεν, και για να αποκτήσει μεγαλύτερα ελευθέρια ενεργείας στις διαπραγματεύσεις του με τον Ρώσο αντίπαρο του Κουγκρέσσο Ώρισε μία διακομματική επιτροπή γερουσιών, η οποία θα παρακολουθήσει τις συνομιλίες του Λονδίνου.

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ διεθνής έκθεση του Πόζναν συνέπεσε σχεδόν με την προκήρυξη της επέτειου των τοαγκικών γεγονότων, που απέτέλεσαν το έναυσμα μιας γενικότερης αναταραχής στο ανατολικό μπλόκ. Για πρώτη φορά έπεσαν οι πύλες στα δυτικά κράτη για επιδείξουν εκθέματα της αρεσκείας τους.

Η ἐνίχουσις τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας διὰ δύο βουλευτῶν (ἡ δύναμις τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως ἀνέρχεται ἤδη εἰς 163 βουλευτάς, ἐναντί 136 τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ ὑπόδικος βουλευτὴς κ. Παπασεμμανουὴλ δὲν ὑπολογίζεται εἰς καμμίαν τῶν παρυτάξεων, ἐνῶ ὁ κ. Κανελλόπουλος συμπεριελήφθη εἰς τὴν κυβερνητικὴν πλειοψηφίαν) δὲν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀναστολὴν τῶν σημειουμένων ἐν ἱσοκυβερνητικῶν ζυμώσεων.. Αἱ ἐν λόγω ζυμώσεις ἤρχισαν σημειοῦνται εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅπως ματαιώσῃ τὸν ἀναρχισμὸν τῆς κυβερνήσεως. Ἐξωτερικὰ ἐκδηλώσεις τῶν ζυμώσεων δὲν παρατηροῦνται. Ἡ ἐχθρική στάσις ὠριμμένων κυβερνητικῶν βουλευτῶν ἐναντί νομοσχεδίων τινῶν δὲν πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ἀποδίδουσα γενικωτέρας ἐχθρικός διαθέσεις τῶν ἐναντί τῆς κυβερνήσεως. Αἱ ζυμώσεις, πρὸς τὸ παρόν, ἀποθλέπουσι εἰς τὴν ἐξακρίθωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν δυσαρσκειῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως, τῆς ἐκτάσεως καὶ ἐντάσεως αὐτῶν. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῇται ὅτι ἡ ΕΡΕ περιλαμβάνει στοιχεῖα προσκολληθέντα εἰς αὐτὴν ὅχι ἀπὸ ἰδεολογικὴν προσήλωσιν, ἀλλὰ πρὸς ἐξυπρέτησιν τῶν προσωπικῶν καὶ κομματικῶν συμφερόντων τῶν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶναι φυσικὸν νὰ ἀδημονοῦν, ἐφ' ὅσον τὰ συμφέροντά των παραμένουν ἀνικανοποίητα. Θὰ θεωρήσουσι ὅμως ὡς λύσιν προσφερομένην πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν συμφερόντων τῶν οἰανδήποτε κινήσιν τῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως; Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐρώτημα. Δεδομένου ὅτι, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἡ πλειονότης τῶν πολιτευομένων δὲν αἰσθάνεται ἐαυτὴν δεσμευμένην ἀπὸ ἰδεολογικά πλάισια λόγῳ, ἄλλωστε, τῆς οὐσιαστικῆς ἀνυπαρξίας θασικῶν ἰδεολογικῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν κυρίως ἀστικῶν κομμάτων, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀποκλεισθῇ τὸ ἐνδεχόμενον κάποιας διαφοροποιήσεως. Ἄλλ' ἂν τελικῶς θὰ γίνῃ καὶ πότε θὰ γίνῃ ἡ διαφοροποίησις εἶναι ἄδηλον. Οἱ βουλευταὶ πρωτίστως ἐνδιαιφερόνται διὰ τὴν διατήρησιν τῆς βουλῆς. Αἱ κινήσεις των, κατὰ συνέπειαν, θὰ ἐξαρτηθοῦν ἀπὸ τὴν πιθανὰς διαπιστώσεις των ἐπὶ τῆς ζωῆς τῆς βουλῆς. Καὶ ὁ κ. Καραμανλῆς διατηρεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀκαταμάχτητον ὄπλον: τὴν προσφυγὴν εἰς τὸν λαὸν μὲ τὸ ἰσχyon ἐκλογικὸν σύστημα.

Ὁ κ. Παπαληγούρας εἰς Γερμανίαν

Ο ύπουργός Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας μετέβη, τὸ παρελθὼν Σάββατον, εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς γερμανικῆς κυβέρνησεως κ. Μπλύχερ. Ὁ κ. Παπαλιούρας εἰς Βόννην εἶχε συνομιλίας μετ' αὐτοῦ ἡγέ-

τας της γερμανικής κυβερνήσεως. Θέμα τὼν συνομιλιῶν ἦτο ἡ τοποθέτησις γερμανικῶν παραγγελιῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ παροχὴ νέων πιστώσεων. Τὸ γεγονός ἐστὶ ἡ γερμανικὴ κυβερνήσις, εἰς παρανομίαν ἐκλογῶν, ἐκάλεσε τὸν Ἕλληνα ὑπουργὸν διὰ νὰ συζητήσῃ μετ' αὐτοῦ τοιαύτης φύσεως θέματα ἀρκεῖ καὶ μόνον διὰ νὰ ἐκδείξῃ τὴν σημασίαν τῆς προσκλήσεως. Ἐπ' ᾧ τόσον οἱ ἐν τῇ κυβερνήσει ἄσπονδοι φίλοι τοῦ κ. Παπαληγοῦρα, ὅσον καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως, τὴν προέπειψαν με εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἀποτυχίας του. Πολιτικὸς ἀρχηγὸς, μάλιστα, ἰδιαιτέρως ἀνησυχῶν διὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἑλλήνου ὑπουργοῦ, συνεβούλευσε τὸν κ. Παπαληγοῦραν, κατὰ τὴν διάρκειαν προσφάτου δεξιώσεως, νὰ ἀναβάλῃ τὸ ταξιδιὸν του διὰ νὰ μὴ περιπλάκῃ εἰς τὸν γερμανικὸν προεκλογικὸν ἀγῶνα...

Τὰ ἐνδοαντιπολιτευτικά

Η ἐπιθεσις τὴν ὁποίαν ἐξαπέλυσαν οἱ συναρχηγοὶ τῶν Φιλελευθέρων κατὰ τῆς κυβερνήσεως, διὰ τὰς λόγων τὰν τῆς Θεσσαλονίκης, δὲν φαίνεται ἀ ικανοποίησιν τὰ ἄλλα κόμματα τῆς ἀντιπολιτευσεως, τὰ ὁποῖα φοβοῦνται ὅτι εἶναι πιθανὸν νὰ πέσουν αὐτὰ θύματα τῆς ἐπιθετικῆς ὁρμῆς τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Παπανδρέου. Τὸ περίεργον δὲν εἶναι ὅτι καὶ ὠρισμένοι Φιλελευθεροὶ πολιτευταὶ δὲν εὗρον τῆς ἀρεσκείας τῶν τοῦς λόγους τῶν ἀρχηγῶν τῶν. Καὶ τοῦτο διότι φοβοῦνται ὅτι ἐνδεχομένη δεῦρτης εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτευσεως θὰ τοὺς ἀποστερήσῃ τῆς δυνατότητος νὰ ικανοποιοῦν τὰς ἀδείξεις τῶν ψηφοφόρων τῶν.

Δὲν ἀποτελεῖ δὲ μυστικὸν ὅτι καὶ ὁ κ. Παπαζορέου δὲν εἶναι ἔτοιμος νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐπιθεσίαν κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἐς τὸν ἴδιον τόνον τῆς Θεσσαλονίκης. Ὡς ἐκ τούτου δὲν κατέστη δυνατόν νὰ προσδιορισθῇ ὁ χρόνος μίας νέας λαϊκῆς συγκέντρώσεως, ἡ ὁποία ἐμελετᾶτο νὰ γίνῃ εἰς Πάτρας, ἡ διαίτηράν ἐλογικὴν περιφέρειαν τοῦ κ. Παπαζορέου.

"Ατεγκτος ό κ. Τσαλδάρης

Η άνασυγκρότηση του Λαϊκού Κόμματος δέν προχωρεί λόγω της άρνήσεως την όποιαν προβάλλει ο κ. Τσαλδάρης να παραδώσει την άρχηγίαν. Ούτε ή συμβουλή την όποιαν του έδωσεν ο κ. Βενιζέλος, όπως παραμεινι «έθνικη πολιτική έφεδρεία» συνεκίνησε τόν άρχηγόν του Λαϊκού Κόμματος. Έχει την άξίωσιν τά παλαιά στελέχη του να επανέλθουν υπό τας πτέρυγας του και νά άφήσουν εις αυτόν νά εκλέξη την στιγμήν που θά άποσυρθή από την πολιτικήν κόνιστραν.

Γρ. Δαφνῆς

ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Ο ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΝΑΣ συμπράττει στο Φεστιβάλ Αθηνών με μια ατομική εμφάνιση στο Ώδείο Ηρώδου. Εκτός τούτου, ο διάσημος Έλληνας βαθύφωνος θα συμμετάσχει στη μεγάλη λαϊκή εορτή που θα δοθεί στο Στάδιο, καθώς και στις 4 παραστάσεις του «Μαγεμένου Αύλου», που θα δώσει κλιμάκιο της Όπερας της Βιέννης

Μια λαμπρή αλυσίδα καλλιτεχνικών εκδηλώσεων με πολύτιμους κρίκους το κλιμάκιο αρχαίας τραγωδίας του Έθνικού μας Θεάτρου, το μπαλλέτο της Κρατικής Όπερας Βελιγραδίου, την Κρατική Όρχηστρα Αθηνών, την Κρατική Όπερα

Λίγες μέρες μας χωρίζουν από την έναρξη του Φεστιβάλ Αθηνών. Πρέπει να ομολογήσω ότι, όταν οι ΕΙΚΟΝΕΣ μου έζητσαν να εκθέσω ο ίδιος τις λεπτομέρειες του προγράμματος, αισθάνθηκα μια μικρή δυσχέρεια. Γιατί είναι, το καταλαβαίνετε, κάπως δύσκολο ο καλλιτεχνικός υπεύθυνος ενός κύκλου μουσικών και θεατρικών εκδηλώσεων να βγεί ο ίδιος να εξάρη και να υπογραμμίσει το ενδιαφέρον τους. Έτσι τελικά απέφασα να πάρω μία συνέντευξη... από τον εαυτό μου και να φέρω εις την δημοσιότητα τα όσα ακολουθούν, υποχρεώνοντας όμως τον καλλιτεχνικό διευθυντή του Φεστιβάλ να μιλήσει ξερά και χωρίς διαφημιστικές αναλύσεις για τα διάφορα γεγονότα που θα αποτελέσουν το πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αθηνών 1957, πρόγραμμα που παρουσιάζεται με την άξωση να προσελκύσει ζωντανά το ενδιαφέρον του κοινού. Λοιπόν: Έφετος το Φεστιβάλ Αθηνών θ' αρχίσει την 1η Αυγούστου και θ' τελειώσει στις 8 Σεπτεμβρίου. Οι εκδηλώσεις του θα εμφανισθούν και αυτήν την φοράν εις το Ώδείο Ηρώδου του Αττικού. Βασικά. Γιατί θα γίνουν και ένα-δυο πράγματα σε άλλους χώρους. Γι' αυτά όμως θα μιλήσουμε στο τέλος, αφού πρώτα σας εκθέσω τι θα παρουσιασθεί στο κάτω από την Ακρόπολη αρχαίο θέατρο.

Έναρξη με την Κάλλας

Έναρξη —είπαμε 1η Αυγούστου— έχει προσδιορισθεί ότι θα γίνει με την Κάλλας. Η διάσημη Έλληνίδα σοπράνο πρόκειται να δώσει μία μελοδραματική βραδιά, κατά την οποία θα τραγουδήσει πέντε άριες. Θα την συνοδεύσει 80μελής ορχήστρα —τά καλύτερα όργανα που διαθέτουμε στην κρατική ορχήστρα, στη Λυρική Σκηνή και στο Ρα-

διοφωνικό Σταθμό Αθηνών— ορχήστρα την οποία θα διευθύνει ο διακεκριμένος αρχιμουσικός της «Σκάλας» του Μιλάνου Αντονίνο Βόττο. Θα ανοίξω μία παρένθεση για να σημειώσω ότι ο εξαίρετος αυτός μαέστρος (που έχει γεννηθεί στην Μπιασέντσα στα 1906 και έχει σπουδάσει στη Νεάπολη) έχει στο ενεργητικό του εμφανίσεις στα μεγαλύτερα λυρικά θέατρα, όχι μόνον της Ιταλίας, αλλά γενικότερα της Ευρώπης καθώς επίσης και της Αμερικής. Στο

ΑΘΗΝΩΝ

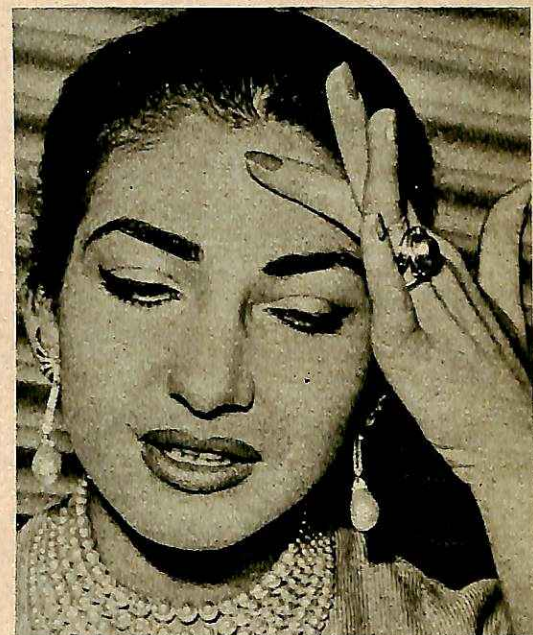
και την Συμφωνική Όρχηστρα της Βιέννης, την Έλληνική Λυρική Σκηνή, τη Συμφωνική Όρχηστρα Μιννεαπόλεως με σύμπραξη κορυφαίων Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών και την αμέριστη συνεργασία ελληνικών ιδρυμάτων κι οργανώσεων

Νέο Κόσμο έχει διευθύνει σε πολλές μεγάλες πόλεις της Βορείου Αμερικής, εις δε την Ευρώπη ή μαγκέτα του έκανε εντύπωση στο Φεστιβάλ της Λουκέρνης, εις την Κρατική Όπερα της Βιέννης, εις την Πορτογαλία και εις ένα σωρό άλλα μέρη. Στις αθηναϊκές εμφανίσεις της Μαρίας Μενεγκίνι-Κάλλας, η ελληνική ορχήστρα υπό την διεύθυνσή του θα αποδώσει σε κάθε πρόγραμμα και δυο-τρεις συνθέσεις, μία στην αρχή κάθε μέρους και τις υπόλοιπες ανάμεσα στις άριες που θα τραγουδήσει η μεγάλη πρωμαντόνα. Η Κάλλας —σημειωτέον— καθήρτισε ένα πρόγραμμα που θα επιτρέψει στους ακροατές της να εκτιμήσουν τις καταπληκτικές της φωνητικές δυνατότητες, χάρις στις οποίες αποδίδει οποιοδήποτε μελοδραμα γραμμένο είτε για δραματική σοπράνο, είτε για λυρική, είτε για λεζέρρα. Θα τραγουδήσει συγκεκριμένως αποσπάσματα από το «Τριστάνο» και «Ιζόλδη», από το «Τροβατόρε», από τον «Άμλετ» καθώς και από την «Λουκία», από την οποία θα εκτελέσει ολόκληρη την περίφημη σκηνή της τρέλλας.

Η «Ιφιγένεια ή εν Αυλίδι»

Ευθύς μετά την Κάλλας, στις 2 Αυγούστου, θα κάνει την πρώτη του εμφάνιση το κλιμάκιο αρχαίας τραγωδίας του Έθνικού Θεάτρου. Η εμφάνιση αυτή θα γίνει με την «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» που παίχθηκε ήδη στο Φεστιβάλ της Επιδάου. Στην Αθήνα, όπως είναι γνωστόν, η Κρατική Σκηνή α-

πό τα δύο έφετεινά καινούργια έργα που παρουσίασε στην Επιδάου, εμφανίζει τώρα την «Λυσιστράτη». Η «Ιφιγένεια» έμεινε ειδικά για να γίνει επίσημα η αθηναϊκή πρεμιέρα της μέσα στα πλαίσια του Φεστιβάλ. Φυσικά, θ' ανέβει κ' έδω κατά σκηνοθεσία Κωστή Μιχαηλίδη με την Άννα Συνοδινού, τον Θάνο Κατσόπουλο και την Έλσα Βεργή στους κύριους ρόλους. Αφού μεσολάδησε στις 5 Αυγούστου μία καινούργια εμφάνιση της Κάλλας, το πρόγραμμα του Φεστιβάλ θα συνεχισθεί με τρεις χορευτικές παραστάσεις. Θα πρέπει προηγουμένως να πω ότι η Μαρία Καλογεροπούλου Κάλλας στη δεύτερη εμφάνισή της θ' αλλάξει δυο άριες, όπως και ο μαέστρος Βόττο θ' αλλάξει όλα τα κομμάτια που θα παίξει μόνη της ή ορχήστρα. Έτσι η μελοδραματική βραδιά της 5ης Αυγούστου θα είναι κατά το ήμισυ έντελως ανανεωμένη και θα παρουσιάσει και αυτή ιδιαίτερον ενδιαφέρον. Αναφέρω ότι η διάσημος λυρική πρωταγωνίστρια είχε ξεχωριστή επιθυμία να περιλάβει στα προγράμματά της και μία ελληνική σύνθεση. Όμως δρόθηκε σε αμηχανία εκλογής. Πολλοί συνθέτες μας της έζητσαν να τους προτιμήσει και αυτό την έφερε σε δύσκολη θέση γιατί δεν ήθελε να δυσχεραστήσει κανέναν. Ο Καλομοίρης (του οποίου έχει τραγουδήσει τον «Πρωτομάστορα» πριν ξεκινήσει για την μεγάλη διεθνή καθιέρωσή της), ήταν εκείνος που φυσικά την προσήλκυε περισσότερο. Όμως, επειδή οι Γιουγκοσλάβοι θα εκτελέσουν την «Αντρωμένη» του, η Κάλλας τελικά απέφασε να τραγουδήσει ένα δημοτικό

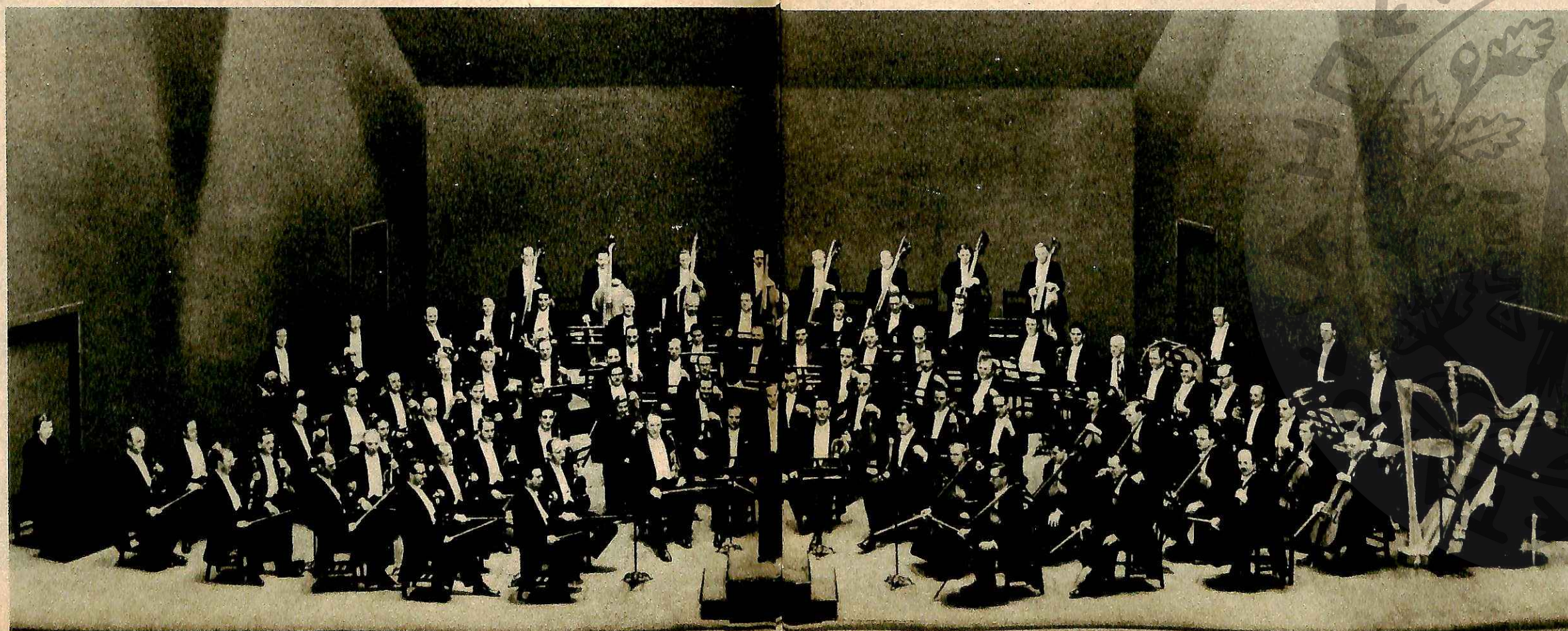

Η ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ μεγάλη Έλληνίδα πρωμαντόνα Μαρία Μενεγκίνι-Κάλλας, η οποία θα εγκαινιάσει, την 1η Αυγούστου, το έφετεινόν Φεστιβάλ Αθηνών. Η διάσημη σοπράνο θα κάνει δεύτερη εμφάνιση, στις 5)8, τραγουδώντας και στις δυο μελοδραματικές βραδιές της πέντε άριες από έργα Βάγκερ, Βέρντι, Ντονιζέτι, Σποντίνι και Τόμας. Θα την συνοδεύει και τις δυο φορές η μεγάλη συμφωνική ορχήστρα, υπό την διεύθυνση του, ειδικώς μετακληθέντος, διακεκριμένου αρχιμουσικού της «Σκάλας» Α. Βόττο

Ο ΑΝΤΩΝΙΝΟ ΒΟΤΤΟ φθάνει στην Αθήνα στις 25 Ιουλίου για να προετοιμάσει τα τάν δυο εμφανίσεων της Κάλλας και να κάμει τον απαραίτητο αριθμό δοκιμών με την ορχήστρα ή οποία θα την συνοδεύει. Η ορχήστρα, υπό την διεύθυνση του Ιταλού μαέστρου, θα εκτελέσει προεργαγωγικά αποσπάσματα από το «Φόρτσα ντελ Ντεστίνο», και συνθέσεις Μασκάνι και Ντε Φάλλα.

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ 1957 θα κλείσει παρουσιάζοντας στις 7 και 8 Σεπτεμβρίου την περίφημη Συμφωνική Όρχηστρα της Μιννεαπόλεως, υπό τη διεύθυνση του διακεκριμένου Ιταλού αρχιμουσικού Ντοράτι. Δεξιά: Ολόκληρο το συγκρότημα της πασίγνωστης συμφωνικής ορχήστρας, που επί μία δεκαετία διηύθυνε ο Μητρόπουλος, ο οποίος και την ανέδειξε σε μία από τις καλύτερες ορχήστρες των Ηνωμένων Πολιτειών.

‘Από κλασικό χορό...

Το μπαλέτο Βελιγραδίου

Ευθύς μετά την πρώτη έβδομάδα του Φεστιβάλ, στο Ώδειον Ήρώδου του Αττικού θα εμφανισθώ το περίφημο μπαλέτο της Κρατικής Όπερας του Βελιγραδίου. Θα δώση τρεις παραστάσεις. Θα έλθουν εν όλω εναγν-τα στελέχη του, από τα οποία 73 θα είναι χορευταί και χορεύτριες. ‘Η έναρξη θα γίνη με την «Λίμνη των κύκνων» του Τσαϊκόφσκυ, στο δε τελευταίο πρόγραμμα θα εκτελεσθώ ένα γιουγκοσλαβικό μπαλέτο και μαζί ένα ελληνικό, ή «Αντρείωμένη», όπως έγραψε ήδη και παραπάνω. Το γιουγκοσλαβικό χορευτικό συγκρότημα που τόσο έντυπωση έκανε φέτος στο Φεστιβάλ των Παρισίων και έδωσε πρό όλγων ημερών εξαιρετα δείγμα-τα της τέχνης του εις το Φεστιβάλ του Ντουμπρόνικ, έρχεται πάνοπλο. Είναι δηλαδή επί κεφαλής του ο αρχιμουσικός Ντανόν και συγχρόνως μετέχουν όχι μόνον οι κορυφαίοι χορευταί του, αλλά θα ταξιδεύουν μαζί του και όλα τα στελέχη του τεχνικού επιτελείου που φροντίζει τις παραστάσεις του στο Βελιγράδι. Είναι τόσο η επιμέλεια που χαρακτηρίζει την εργασία των Γιουγκοσλαβών καλλιτεχνών, ώστε ειδικό συνεργείο τους ήλθε πριν δυο μήνες στην Αθήνα και έρρυθμισε επί τό-που την κάθε λεπτομέρεια. Παραδειγμα: ‘Ο χώρος της σκηνής στο Ώδειο Ήρώδου του Αττικού έχει 32 μέ-τρα πλάτος και εξήμισι μέτρα βάθος. Οι ειδικοί, λοι-πόν, του Βελιγραδίου απέφάνθησαν ότι τα εξήμισι μέ-τρα του βάθους δεν είναι επαρκή για να εκτυλιχθούν όπως πρέπει στους αισθητικούς σχηματισμούς της αρ-χικής χορογραφίας τα θέματα που θα αποδώσουν οι ξένοι χορευταί. Κατόπιν τούτου εξέητησαν και ειδικώς κατά τις παραστάσεις των γιουγκοσλαβικών μπαλέ-των —που είναι μοναδικής αληθινά τέχνης, όπως έ-χουν αναφέρει οι έγκυρότεροι Ευρωπαίοι κριτικοί— η σκηνή του Ώδειου Ήρώδου του Αττικού θα προεκταθώ εις βάθος. Θα αποκτήση, δηλαδή, άλλα δυόμισι μέτρα και θα γίνη ένέα. Αυτό επιβάλλει ειδική διαρρύθμι-ση και του χώρου της 85μελούς ορχήστρας, η οποία θα συνοδεύη τα τρία προγράμματα των εξαιρετών Γιουγκοσλαβών χορευτών.

Οι συμφωνικές συναυλίες

Την επομένη της τελευταίας εμφάνισης του μπα-λέτου του Βελιγραδίου, δηλαδή την Δευτέραν 12 Αυ-γούστου, θα κάνη την πρώτην της επίσημον εμφάνιση μέσα στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών η Κρατική Όρχηστρα. Συνολικά η συμφωνική μας θα δώση τέσ-

Ο ΜΠΡΑΝΚΟ ΜΑΡΚΟΒΙΤΣ του Κρατικού Γιουγκο-σλαβικού Θεάτρου σε μιὰ εξαιρετή δημιουργία του.

ΤΑ ΜΠΑΛΛΕΤΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΠΕΡΑΣ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ ΘΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΥΝ ΤΗ «ΛΙΜΝΗ ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ» ΤΟΥ ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΥ...

...ΚΑΙ ΤΟ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΘΙΒΡΙΕ «Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ» ΣΕ ΔΥΟ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

...μέχρι λαογραφικές πανηγυρικές εκδηλώσεις με έθνικούς χορούς και δημοτικά τραγούδια στο Στάδιο

σερις συναυλίες. Την πρώτη θα την διευθύνη ο Φιλοκτήτης Οικονομίδης, με σολιστ τον διάσημο πιανίστα Βίλχελμ Κέμπφ. Θα έπακολουθήσουν στις 13 και στις 14 Αυγούστου δύο παραστάσεις της «Λυσιστράτης», και ευθύς κατό-πιν το Φεστιβάλ Αθηνών θα παρουσιάση την πρώτη του μελοδραματικήν εκ-δήλωση. ‘Εκδήλωση που θα την συνθέση παράσταση του «Μαγεμένου αλύου» του Μότσαρτ. Το εξαιρετο αυτό έργο του μεγάλου συνθέτου, είναι γνωστόν ότι αποδίδεται πιστά στο χρώμα και στην ατμόσφαιρα που πρέπει κυρίως στη Βιέννη. Από την Όπερα της Βιέννης. Κλιμάκιον ακριβώς της Κρατικής Όπερας της Βιέννης θα παρουσιάση τον «Μαγεμένο αλύο» στις 16, 18, 20 και 21 Αυγούστου. Μια από τις πιο φημισμένες εκτελεστρίες του Μότσαρτ, ή Βίλμα Λίπφ, θα είναι επί κεφαλής του κλιμακίου, και ο τενόρος Κνέντ θα έλθη ειδικώς από το Σάλτσμπουργκ για να τραγουδήση στην θαυμαστή δη-μιουργία του μεγάλου συνθέτου. Όλοι οι άλλοι εκτελεσταί θα έλθουν από τη Βιέννη. Καλλιτεχνικός διευθυντής ο Όττο Φρίτς. Μαέστρος ο διαπρεπής αρχιμουσικός Ρούντολφ Μόραλντ. Το έργο διδάσκει αυτή τη στιγμή ένας από τους νέους αρχιμουσικούς της Κρατικής Όπερας της αυστριακής πρωτε-ύσης, ο Γκίλντ. Οι Αθηναίοι θα έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν κι αυτόν, διότι από τις τέσσερις παραστάσεις τις δύο θα διευθύνη ο Μόραλντ και τις δύο ο Γκίλντ για τον όποιον ο Καραγιάν —που καθώς ξέρετε είναι ο γενικός διευθυντής της Όπερας της Βιέννης— εκφράζεται με ανεπιφύλακτον ένθου-σισμόν. ‘Ο διάσημος αρχιμουσικός μάλιστα έγραψε γενικότερα ένα ένθου-σιώδες γράμμα που απευθύνεται προς το ελληνικό κοινόν και που εκφράζει

την ιδιαίτερη ικανοποίησή του διότι το κλιμάκιο της Κρατικής Όπερας της Βιέννης θα τραγουδήση Μότσαρτ κάτω από την Ακρόπολη.

‘Ο Νίκος Μοσχονάς

Το εἶπα ήδη ότι όλοι οι εκτελεσταί του «Μαγεμένου αλύου», ακόμη και τα παιδιά που αξίω ή δράση, θα έλθουν από τη Βιέννη. Και θα έλθουν χάρη σέ χειρονομία και προσφορά του κ. Γνώσης. Θα ήταν αδύνατον το Φεστιβάλ Α-θηνών να μετακαλέση την Όπερα της Βιέννης και έν συνεχεία την 90μελή συμφωνική ορχήστρα της Βιέννης, εάν δεν υπήρχε ο κ. Γνώσης. Τα 110 πρόσω-πα των δύο αυτών διενέζικων συγκροτημάτων για να πάνε και να έλθουν θα έχρηάζοντο μισό εκατομμύριο δρχ. για τα ναύλα. ‘Ο κ. Γνώσης, λοιπόν, απέδε-χθη και η «Όλυμπιακή» εταιρία του θα κάνη αυτά τα ταξίδια αεροπορικώς δωρεάν. Έκτός από τα στελέχη που τα αεροπλάνα της «Όλυμπιακής» θα με-ταφέρουν από την αυστριακή πρωτεύουσα, οι παραστάσεις του «Μαγεμένου αλύου», από ελληνικής πλευράς, έχουν να παρουσιάσουν μιὰ ειδική εισφορά: Τον Σαρόστρο θα τραγουδήση ο Νίκος Μοσχονάς. ‘Ο κορυφαίος Έλλην θαθύ-φανος, και επί είκοσι χρόνια πρωταγωνιστής της «Μετροπόλιταν», θα συμ-μετάσχη στο έργο του Μότσαρτ τραγουδώντας και αυτός το μέρος του γερ-μανικά. ‘Ο πολυαγαπημένος τραγουδιστής, ο παλιός καναδόρος της Πλά-κας, ο μπάσος με τις τόσες επιτυχίες στον Νέο Κόσμο, εκτός από τις τέσ-σερις εμφανίσεις του στον «Μαγεμένο αλύο», θ’ άκουσθώ και ιδιαίτερα στις

22 Αυγούστου σε ειδική συναυλία που θα δώση η συμφωνική ορχήστρα του Έθνικού Ίδρυματος Ραδιοφωνίας υπό την διευθύνση του μαέστρου Αντίοχου Ευαγγελάτου. Προηγουμένως, στις 18 Αυγούστου, ο Μοσχονάς θα τραγου-δήρη και στο Στάδιο. Όπως έγραψε και στην αρχή, εκτός από το Ώδειον Ήρώδου του Αττικού, το Φεστιβάλ Αθηνών θα παρουσιάση εκδηλώσεις και ‘Ηρώδου του Αττικού. Μια από αυτές θα γίνη στις 18 Αυγούστου στο Παναθη-ναϊκό Στάδιο με πάμφθονο και έντελώς λαϊκό εισιτήριο. ‘Η έορτή αυτή του ναϊκού Σταδίου θα είναι φοκλορική. Στην οργάνωσή της συνεργάζεται η Ένωσις Σταδίου θα είναι φοκλορική. Στην οργάνωσή της συνεργάζεται η Ένωσις Σταδίου και Κοινοτήτων της Ελλάδος, και επιδεικνύουν ιδιαίτερον ενδιαφέρον ή Βασιλική Πρόνοια και το Έθνικόν Ίδρυμα. Καταβάλλεται προσπάθεια να έλθουν από τα διάφορα μέρη της Ελλάδος εκατοντάδες νέων και κοριτσιών που θα χορεύουν έθνικούς χορούς με τις τοπικές τους ένδυμασιες. Θα εκτελε-σθούν επίσης δημοτικά τραγούδια, εις τα οποία ακριβώς θα άκουσθώ ο Μο-σχονάς πλαισιωμένος από μεγάλη χορωδία που την αποτελούν 85 τελειόφοι-τοι των δώδεκα των δύο φύλων. ‘Η χορωδία αυτή, όλο νεἶτα και δροσερές φωνές, είναι ένα από τα πράγματα που το Φεστιβάλ Αθηνών εγωιστικώς τα προβάλλει με ιδιαίτερη ικανοποίηση. Έως τώρα, από πλευράς χορωδίας, τα τελευταία χρόνια δεν είχαμε παρά μόνον το λαμπρό συγκρότημα της Έθνικής Λυρικής Σκηνής που διευθύνει ο Μιχαήλ Βούρτσος. Ώρισμένες διως αντι-ξοότητες —που δεν είναι του παρόντος— υπερέβησαν την διοίκηση του Φε-στιβάλ να δημιουργήση παράλληλα και μιὰ δική του χορωδία. Την διευθύνει ή Έλλη Νικολαΐδη, μιὰ λαμπρή και πολύπειρος μουσικός, και όλα τα νέα έ-

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ ΜΙΝΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΘΑ ΚΛΕΙΣΗ Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΕΡΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ξαίρετα ταλέντα αποτελούν τὰ στελέχη της. Ἡ χορωδία αὐτή, πού ἐκγυμνάζεται ἐντατικά ἐδῶ κ' ἕνα μῆνα στὴν αἶθουσα τῆς ΧΕΝ, ἐκτός ἀπὸ τὸ Στάδιο, θὰ ἐμφανισθῇ —πρὸ πάντων— στὶς παραστάσεις τοῦ «Μαγεμένου αἰώλου». Καὶ θὰ τραγουδήσῃ γερμανικά ἐστὶ πού ὅλο τὸ ἔργο τοῦ Μότσαρτ θὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ πρωτότυπο, μὲ ὁμοιόγενεια ὕφους, πού ἐλπίζεται ὅτι θὰ

ἐκτιμηθῇ δεόντως, κατὰ τὶς παραστάσεις τοῦ κλιμακίου τῆς Κρατικῆς Ὀπερας τῆς Βιέννης.

Ἡ Συμφωνικὴ Βιέννης

Ἐκτός ὅμως ἀπὸ τοὺς Βιεννέζους καλλιτέχνες τοῦ μελοδράματος, μέσα στὸ πρόγραμμα τοῦ Φεστιβάλ, ὅπως ἐσημείωσα ἤδη παρεμπιπτόντως, θὰ

περιλαμβάνεται καὶ ἡ Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τῆς Βιέννης. Θὰ δώσῃ δύο συναυλίες. Μία στὶς 23 καὶ μία δευτέρη στὶς 25 Αὐγούστου. Θὰ διευθύνῃ ὁ διακεκριμένος ἀρχιμουσικὸς Σδαρόφσκυ. Ὁ ἐκλεκτὸς καλλιτέχνης, τὴν ἐπομένη τῆς δευτέρας συναυλίας, ἦται στὶς 26 Αὐγούστου, θὰ φύγῃ διὰ τὸ Ἑδιμπουργό ὅπου, εἰς τὰς 27 τοῦ ἄλλου μηνός, θὰ διευθύνῃ συναυλία καὶ εἰς τὸ ἐκεῖ

Φεστιβάλ. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν, εἰς τὰς 19 Αὐγούστου, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Βαθαγιάννη θὰ παρουσιάσῃ τὸν διοριστὴ Πουλέ, εἰς δὲ τὶς 26 Αὐγούστου, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Ἀνδρέα Παρίδη, τὸ Ρώσο διοριστὴ Ἰγκὼρ Μπεζρόντι. Ἡ τέταρτη καὶ τελευταία συναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ἀθηνῶν θὰ δοθῇ τὴν 1η Σεπτεμβρίου, ὑπὸ τὴν διύθυνση τοῦ διε-

θνoῦς φήμης ἀρχιμουσικοῦ Μύνχ. Φυσικά, ἐν τῷ μεταξύ, τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο» θὰ συνεχίσῃ ἐνδιαμέσως τὶς παραστάσεις του δίδοντας «Ἐκάθῃ» καὶ «Μήδεια», κατὰ σκηνοθεσίαν Μινωτῆ, μὲ τὴν Κατίνα Παξινού στὴν τόσο δημιουργικὴ ἐναρ୍କωση τῶν κεντρικῶν ἡρωίδων. Θὰ παίξῃ ἐπίσης «Ἀντιγόνη» μὲ τὴν Συνοδινού καὶ τὸν Κωτσόπουλο

καὶ «Ἐκκλησιάζουσες» μὲ τὴν Μαίρη Ἀρώνη.

«Φιντέλιο» ἀπὸ τὴν Ε.Λ.Σ.

Καὶ φθάσαμε ἔτσι στὴν τελευταία ἐβδομάδα τοῦ Φεστιβάλ. Τὸ βαρὺ πυροβολικὸ τῆς τὸ συνθέτου οἱ τρεῖς παραστάσεις τοῦ «Φιντέλιο» τοῦ Μπετόβεν, πού ἀνέλαβε νὰ δώσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Λυρικὴ Σκηνή. Οἱ παραστάσεις αὐτὲς ἔργησαν νὰ μποῦν στὸ δρόμο τους. Μάλιστα τὸ κρατικὸ μουσικὸ θέατρο εἶναι ἡ αἰτία πού καθυστέρησε ἡ δημοσίευση τοῦ ὅλου προγράμματος καὶ ἡ διαφήμιση τοῦ Φεστιβάλ στὸ ἔξωτερικόν. Ὅμως ἀπὸ τὴν ὥρα πού, ἔστω καθυστερημένα, τὸ ἔθνικὸ μελόδραμα ἀπεδέχθη νὰ δώσῃ τὸ παρὸν καὶ στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβάλ 1957, ἄρχισε μιὰ ὁργανωτικὴ προσπάθεια πού ἐπιτρέπει τὴν βάσιμη ἐλπίδα ὅτι ὁ «Φιντέλιο» θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα καλλιτεχνικὸ γεγονός ἰδιαίτερων ἀξιώσεων. Πρῶτα-πρῶτα θὰ τὸν διευθύνῃ ἕνας λαμπρὸς μαέστρος: Ὁ Χορενστάιν. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἔχουν ἀκούσει πρὸ ἐτῶν καὶ εἶχαν ἐκτιμήσῃ τὸ δυναμισμό του. Σήμερα θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ τὸν χαροῦν καὶ στὴν ὠριμότητά του ταιλάντου του. Ὁ διακεκριμένος ἀρχιμουσικὸς θὰ ἔλθῃ στὰ μέσα Αὐγούστου ἀπὸ τὸ Λονδίνο γιὰ νὰ διευθύνῃ τὶς δοκιμὲς τῆς ὀρχήστρας, ἐνὸς παράλληλα θὰ καταφθάσῃ ἀπὸ τὴν Ἰταλία ὁ δαρῶνος Ραφαὲλ ντὲ Μπάνφιλντ. Οἱ ἀναγνώστες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ θὰ θυμούνται τί εἶπε γιὰ τὸν Μπάνφιλντ, σὲ προηγούμενο τεύχος, ὁ Μητρόπουλος. Ὁ νέος αὐτὸς μαέστρος, συνθέτης καὶ σκηνοθέτης εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐχρησιμοποίησε ὁ Δημήτρης Μητρόπουλος στὴ Φλωρεντία κατὰ τὴν ἐφετηνὴ ἐκεῖ παρουσιάσῃ τοῦ «Ἑρνάν». Ἦταν ἕνας θρίαμβος. Καὶ ὁ Μητρόπουλος μετὰ τὴ δικαίωση τῶν προβλέψεων του συνέστησε ἐκθύμως νὰ μετακληθῇ ὁ Μπάνφιλντ καὶ ἀπὸ τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν γιὰ τὸν «Φιντέλιο». Ἐτσι καὶ ἔγινε.

Μάρθα Μέντλ καὶ Τζανπιέρι

Συγχρόνως ἐξασφαλίσθη γιὰ τὸν περίφημο ρόλο τῆς Ἑλεονώρας μιὰ δόξα τοῦ τραγουδιοῦ: Ἡ Μάρθα Μέντλ. Οἱ εἰδικοί καὶ οἱ φίλοι τῆς μουσικῆς τὴν ξέρουν καλά. Τὴν ξέρουν ἀπὸ τὴ φήμη τῆς, τὴν ξέρουν καὶ ἀπὸ τοὺς δίσκους πού μὲ τὸν Φουρτβάγκλερ, τὸν Καραγιάν καὶ ἄλλους ἀσσοὺς τῆς μπαγκέτας ἔχει κατὰ καιροὺς ἠχογραφήσει. Δι' αὐτοὺς τυχόν δὲν τὴν ξέρουν πολὺ καλά, προσθέτω ὅτι ἡ Μάρθα Μέντλ εἶναι ἡ ὑψίφωνος ἐκεῖνη πού διηγάσανε εἰς τὴν Βιέννη ὅταν, πρὶν ἐνάμισιο χρόνο, ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀνοικοδομηθέντος κτιρίου τῆς, τοῦ κτιρίου πού εἶχαν καταστρέψει οἱ βομβαρδισμοὶ τοῦ πολέμου. Στὰ ἐγκαίνια ἐκεῖνα ἀνέβηκε ὁ «Φιντέλιο» καὶ τὴν Ἑλεονώρα τραγουδῆσε ἡ Μάρθα Μέντλ. Φορεστάν θὰ εἶναι πλάι τῆς ὁ γενόρος τῆς «Σκάλας» τοῦ Μιλάνου Γκιουζέππε Τζανπιέρι. Πρόκειται γιὰ ἕνα ἀπὸ τοὺς καινούργιους τεχνικούς τοῦ μεγαλύτερου λυρικοῦ θεάτρου τῆς Ἰταλίας, πού σημειώνει τόση ἐπιτυχία σ' αὐτὸ τὸ ρόλο καὶ ἔχει τόσο εὐδαιμονία, ὥστε ὁ Καραγιάν, πού θὰ διευθύνῃ «Φιντέλιο» στὸ ἐφετεινὸ Φεστιβάλ τοῦ Σάλτσμπουργκ, ἀκριβῶς τὸν Τζανπιέρι διάλεξε γιὰ τὸ μέρος τοῦ τεχνόρου. Ὁ ἐκλεκτὸς αὐτὸς λυρικὸς καλλιτέχνης θὰ τραγουδήσῃ τὸ ἔργο τοῦ Μπετόβεν στὸ Σάλτσμπουργκ στὶς 25 Αὐγούστου καὶ εὐθὺς κατόπιν θὰ πάρῃ τὸ ἀεροπλάνο νὰ ἐλθῇ στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ προσδῶσῃ τὸ καλλιτεχνικὸ του βάρος καὶ στὴν ἐδῶ ἀπόδοσιν τοῦ «Φιντέλιο». Παράλληλα ἕνας ἄλλος ἐξαίρετος καλλιτέχνης τῆς «Σκάλας» τοῦ Μιλάνου, ὁ Ἕλληνας βαρύτονος Ἑγκολφόπουλος θὰ συγκαταλέγεται μετὰ τὸν πρωταγωνιστὴν τῶν τριῶν παραστάσεων πού θὰ δώσῃ ἡ Ε.Λ.Σ., στὶς

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΣΚΗΝΗ ἀπὸ τὴ «Λίμνη τῶν κύκνων», πού θὰ παρουσιάσουν τὰ Γιουγκοσλαβικά Μπαλέτα. Ἡ Јованка Вегојевић, μιὰ ἀπὸ τὶς κορυφαῖες σολίστ τῆς Ὀπερας τοῦ Βελιγράδιου, στὸ ρόλο τῆς Ὁδέττης.

3, 4 καὶ 6 Σεπτεμβρίου, εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ἡ Ζοή Βλαχοπούλου καὶ ἄλλοι ἐπὶλεκτοὶ καλλιτέχναι μας θὰ συμπληρώσουν τὴν ἐρμηνεία. Ὅλο τὸ ἔργο θὰ παιχθῇ στὸ πρωτότυπο καὶ ἡ χορωδία τῆς Ε.Λ.Σ., εὐδαιμονία γιὰ τὸν «Φιντέλιο», θὰ διηλασθῇ. Θὰ γίνῃ 95μελὴς.

Ἡ Συμφωνικὴ Μιννεαπόλεως

Καὶ τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν θὰ κλείσῃ στὶς 7 καὶ 8 Σεπτεμβρίου μὲ τὴν ἐμφάνισιν μιᾶς ἀκόμη μεγάλης ὀρχήστρας. Θὰ ἀκουσθῇ στὶς ἡμερομηνίας αὐτὲς ἡ περίφημη ὀρχήστρα τῆς Μιννεαπόλεως, πού ἐπὶ χρόνια διηγεῖται ὁ Μητρόπουλος καὶ πού τώρα ἔχει ἀρχιμουσικὸ τῆς τὸν Ἰταλὸ μαέστρον Ντοράτι. Μὲ αὐτὴν διευθυντὴν θὰ κἀν δύο ἐμφανίσεις, ὁλοκληρώνοντας τὸν κύκλο τῶν μουσικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἐφετεινοῦ ἀθηναϊκοῦ

Φεστιβάλ. Ἐχετε ἔτσι σὲ γενικὲς γραμμὲς ὅλο τὸ πρόγραμμα τοῦ 1957. Ὑπάρχουν ἀκόμη ὠρισμένες προοπτικὲς πού ἀφοροῦν ἐνδεχομένως ἰταλικὲς μελοδραματικὲς παραστάσεις εἰς τὸ Πανοθησαῖον Στάδιον, ἐμφανίσεις τῆς Ὀπερας τῆς Φορμόζας, τοῦ «Πίκοιο τεάτρου» τοῦ Μιλάνου, καθὼς ἐπίσης καὶ μιᾶς σειράς παραστάσεων τοῦ «Πλαῦ-του» τοῦ Ἀριστοφάνους, εἰς τὸν Ἐθνικὸ Κήπο, ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ «Θεάτρου Τέχνης» τοῦ Καρόλου Κουν. Ἀλλὰ αὐτὰ ὅλα καὶ ἐὰν τελικὰ γίνον ἀποτέλεσον πρόσθετες ἐκδηλώσεις, πού καταβάλλεται φροντίς νὰ ἐπαυξήσουν τὸ κύριο πρόγραμμα. Βασικὰ τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν 1957 περιλαμβάνει ὅτι ἀνέφερα καὶ ἀνέπτυξα παραπάνω. Ἐναπόκειται πλέον στὸν ἀναγνώστη νὰ κρίνῃ ἐὰν τὸ πρόγραμμα αὐτὸ εἶναι ἱκανοποιητικὸν καὶ ἐνδιαφέρον.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΑΧ ΑΥΤΟΣ Ο ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ!..

Ένω ή "Ινγκριντ Μπέργκμαν ξαναβρίσκει στην Άμερική τὸ λαμπρό της ταλέντο, ὁ «φλογερὸς σκηνοθέτης» γίνεται στὶς Ἰνδίες ἥρωας πελωρίου σκανδάλου

—Εἶμαι ἓνας κοινὸς ἄνθρωπος, ἓνας ἄνθρωπος ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι. Γι' αὐτὸ ἀσχολοῦνται τόσο πολὺ μαζί μου;

Ἀὐτὰ τὰ λόγια εἶπε ὁ — πενηντάρης πιά — Ρομπέρτο Ροσσελίνι στοὺς δημοσιογράφους στὸ ἀεροδρόμιο Σάντα Κρουζ τῆς Βομβάης, ὅπου ξαναγύρισε ἀπ' τὸ Νέο Δελχί, ἔπειτα ἀπ' τὸ γύρισμα πολλῶν σκηνῶν τῆς νέας του ταινίας. Ὁ φίλος του παραγωγὸς Τζὼν Χέρμαν εἶχε κατορθώσει μὲ πολὺ κόπο νὰ τὸν σώσει ἀπ' τὰ χέρια τῶν δημοσιογράφων καὶ τῶν φωτορεπόρτερς στὴν ἰνδικὴ πρωτεύουσα. Ἦταν ἡ 24η Μαΐου, ἑξέδωμ ἐπέτειος τοῦ γάμου τοῦ Ροσσελίνι μὲ τὴν Ἰνγκριντ Μπέργκμαν. Στὸ Παρίσι, ὅπου βρισκόταν ἡ γυναίκα του, ἔφτασε τὴν ἴδια ἐκείνη μέρα ἓνα στοργικὸ τηλεγράφημα τοῦ Ρομπέρτο...

Στὶς Ἰνδίες, ὁ Ροσσελίνι ἔγινε καὶ πάλι τὸ ἐπίκεντρο ἑνὸς σκανδάλου. «Θὰ δεχθῶ τὴν πρόσκληση ποὺ μοῦρχειται ἀπ' τὶς Ἰνδίες — εἶχε πῆ τὸ φθινόπωρο σὲ μιὰ ἑβδομαδιαία ἰταλικὴ ἐφημερίδα — γιὰ νὰ σκάσουν ἀπ' τὸ κακὸ τους ἐκεῖνοι ποὺ δὲν θέλουν πιά νὰ μοῦ δώσουν δουλειά!» Αὐτοὶ οἱ «ἐκεῖνοι» ἦταν κυρίως οἱ Ἀμερικανοί, ποὺ ὁ Ρομπέρτο τοὺς κατηγοροῦσε ὅτι ἤθελαν «μὲ κάθε τρόπο νὰ δημιουργήσουν σκάνδαλα στὴν ἰδιωτικὴ του ζωὴ». Οἱ τελευταῖες του ταινίες δὲν εἶχαν καμμιά ἐμπορικὴ ἐπιτυχία. Ἐνῶ ἡ Ἰνγκριντ Μπέργκμαν, ποὺ εἶχε πάψει νὰ τὸν χρησιμοποιοῦ ὡς σκηνοθέτη, κατάρθωσε νὰ ξανακατακτήσῃ τὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ καὶ νὰ κερδίσει τὸ Ὁσκαρ, ὁ Ροσσελίνι ἐτοιμαζόταν νὰ ταξιδέψῃ στὶς Ἰνδίες...

Ὅχι μόνον εἶχε βρῆ μιὰ ἐργασία, ἀλλὰ καὶ μιὰ τελευταία εὐκαιρία στὸν καλλιτεχνικὸ τομέα: Τὴν εὐκαιρία ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ ἓναν κόσμο ὅπου, γιὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο, δὲν κατάρθωνε πιά νὰ δουλέψῃ καλά, καὶ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἐμπνευσή του σὲ μιὰ χώρα σχεδὸν ἀγνωστῇ, κι ἀκόμα μυθικῇ ὅπως οἱ Ἰνδίες. Ὅσον ἀφορὰ τὸ προσωπικὸ τομέα, ὁ Ροσσελίνι ὑπέθεσε πὼς, στὶς Ἰνδίες τουλάχιστον, ἡ ἰδιωτικὴ του ζωὴ θάμενε μακριὰ ἀπ' τὶς ἀδιακρίσεις τοῦ ἀμερικανικοῦ καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ὁμως, αὐτὸ ποὺ τοῦ συνέβη στὴ χώρα τοῦ Γάγγη ἀποτελεῖ ἀκριβῶς ἓνα φαινόμενο, ποὺ μᾶς ἐπιτρέπει καλύτερα νὰ καταλάβωμε τί συμβαίνει στὶς σημερινές Ἰνδίες.

Ἡ πρώτη εἰδηση γιὰ τὸ σκάνδαλο Ροσσελίνι - Σονάλι Ντάς Γκούπτα δημοσιεύθηκε μὲ μεγάλους τίτλους στὸ «Νιού Γιόρκ Ντাইλν Νιούζ» τῆς 20ῆς Μαΐου. Σύμφωνα μὲ τὸν ἀναποκριτὴ αὐτῆς τῆς ἐφημερίδας στὴ Βομβάη, ὁ Ρομπέρτο Ροσσελίνι, ἐνῶ ἐτοίμαζε στὶς Ἰνδίες τὸ γύρισμα μιᾶς σειράς ἀπὸ ταινίες «ντοκυμανταίρ» μὲ τὸν γενικὸ τίτλο «Ἰνδίες 1957», ἐρωτεύθηκε κεραυνόβολα τὴν Ἰνδὴ ἡθοιοῦ Σονάλι Ντάς Γκούπτα, ποὺ ἐπωνομάζεται «Ἀστρο τῆς Βεγγάλης», κ' εἶναι γυναίκα τοῦ Ἰνδοῦ παραγωγοῦ Χάρι Ντάς Γκούπτα καὶ μητέρα δύο παιδιῶν. Σύμφωνα μὲ τὸ «Ντাইλν Νιούζ», ἡ Σονάλι, ποὺ βρίσκεται σ' ἐνδιαφέρουσα κατάσταση, ἔμενε σ' ἓνα ξενοδοχεῖο δίπλα στὸ δωμάτιο τοῦ Ρομπέρτο Ροσσελίνι, ἐνῶ ὁ Χάρι βρισκόταν στὴν Καλκούτα. Ὁ Ροσσελίνι μάλιστα εἶχε βαφτίσει τὴν Ἰνδὴ ἡθοιοῦ χαϊδευτικὰ «Σοναλί», καὶ τῆς ὑποσχέθηκε πὼς θὰ ζητοῦσε διαζύγιο ἀπ' τὴν Ἰνγκριντ Μπέργκμαν, ποὺ «δὲν τὸν κατὰλαβαινε», γιὰτὶ ἦταν «πολὺ Βόρεια».

Μέσα σὲ λίγες ὥρες ἡ εἰδηση διαδόθηκε ἀπ' τὴ Ν. Ὑόρκη στὸ Παρίσι, στὴ Βομβάη, στὸ Χόλλυγουντ, στὴ Ρώμη. Στὴ διαδρομὴ τῆς αὐτῆς πλουτίστηκε μὲ πολλὰς φανταστικὰς λεπτομέρειες, μὲ πολὺ χρῶμα καὶ πολὺ ἀλάτι. Στὸ Παρίσι, ὁ διευθυντὴς ἑνὸς ἀμερικανικοῦ εἰδησιογραφικοῦ

πρακτορείου ἔτρεξε νὰ βρῇ τὴν Μπέργκμαν, ποὺ ἔπαιξε τὸ «Τσάι καὶ συμπάθεια» τοῦ Ρόμπερτ Ἀντερσον. Ἡ Ἰνγκριντ δὲν ἔδειξε καμμιά ἐκπληξη, καὶ δήλωσε ἀμέσως πὼς πρόκειται γιὰ ψεύτικες ἱστορίες, ποὺ τὶς κατασκεύασαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ συζύγου της.

Ὁ Ρομπέρτο, εἶπε, μὲ εἰδοποίησε τηλεφωνικὰ πὼς κάποιος ἤθελε νὰ τὸν βλάψῃ. Φαίνεται πὼς δὲν θέλουν νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ δουλέψῃ μὲ τὴν ἡσυχία του...

Στὴ Βομβάη τὸ ξενοδοχεῖο «Τάι Μαχάλ» πολιορκήθηκε ἀπ' τοὺς δημοσιογράφους. Οἱ τηλεφωνικὲς κλήσεις ἀπ' τὶς Ἦν. Πολιτείες διαδέχονταν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη. Ὁ Ροσσελίνι εἶπε λακωνικὰ:

—Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἓνας δημοσιογράφος γράφει φανταστικὰ πράγματα. Φυσικὰ, γνωρίζω τὴν κυρία Ντάς Γκούπτα. Ἐργάζεται γιὰ λογαριασμό μου. Οἱ σχέσεις μας εἶναι καθαρά ἐπαγγελματικές.

Ἡ Σονάλι Ντάς Γκούπτα, ἡλικίας 27 ἐτῶν, κόρη γιαιτροῦ, ἀρνήθηκε ν' ἀπαντήσῃ στὴν ἐρώτηση τῶν δημοσιογράφων ἂν περιμένῃ ἡ δὲ παιδί, καὶ διέψευσε τὶς πληροφορίες γιὰ τὸν ἐρωτικὸ δεσμό της μὲ τὸν Ροσσελίνι. Ὅσο γιὰ τὸν Χάρι Ντάς Γκούπτα, στὴν ἀρχὴ δὲν μπόρεσαν νὰ τοῦ ἀποσπᾶσουν οὔτε λέξη. Ἀργότερα, λένε πὼς κατηγοροῦσε τὸν Ροσσελίνι ὅτι «τοῦ κατέστρεψε τὴν οἰκογένειά του» καὶ πὼς ἐπιβεβαίωσε ὅτι ἡ γυναίκα του τὸν ἐγκατέλειψε γιὰ νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ δωμάτιο 545 τοῦ «Τάι Μαχάλ», πλάι στὸ δωμάτιο τοῦ Ροσσελίνι. Τὰ «Χρονικά» τῆς Βομβάης μάλιστα, ἔγραψαν πὼς ὁ Ντάς Γκούπτα ζήτησε ἀπ' τὴν ἰνδικὴ κυβέρνησι νὰ ἀπελάσῃ τὸν Ἰταλὸ σκηνοθέτη ἀπ' τὶς Ἰνδίες. Ἀργότερα κυκλοφόρησε ἡ εἰδηση πὼς ὁ ἴδιος ὁ πρωθυπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν, ὁ Παντίτ Νεχρού, προειδοποίησε αὐστηρὰ τὸν Ροσσελίνι πὼς, ἂν συνεχίζονταν οἱ σχέσεις του μὲ τὴν Σονάλι, θὰ διέτασσε τὴν ἀπέλασή του ἀπ' τὶς Ἰνδίες. Αὐτὴ ἡ εἰδηση, ἂν καὶ μὴ ἐπιβεβαιωμένη, προκάλεσε θύελλα διαμαρτυριῶν στὸν ἰταλικὸ τύπο, ποὺ ἔγραψε πὼς, ἀσχετα ἀπ' τὴν ἀκρίβεια ἢ μὴ τῶν εἰδησεων γιὰ τὸ εἰδύλλιο τοῦ Ροσσελίνι, ἡ ἰνδικὴ κυβέρνησι, ποὺ θεωρεῖται προοδευτικὴ καὶ μάλιστα σοσιαλιστικὴ, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπέμβῃ στὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τοῦ Ἰταλοῦ σκηνοθέτη. Ἡ ἐπέμβασις τῆς δίνει πόσο καθυστερημένες ἀντιλήψεις ἐπικρατοῦν ἀκόμα στὶς Ἰνδίες, σχετικὰ ἰδίως μὲ τὴ θέση τῆς γυναίκας στὴν κοινωνικὴ ζωὴ.

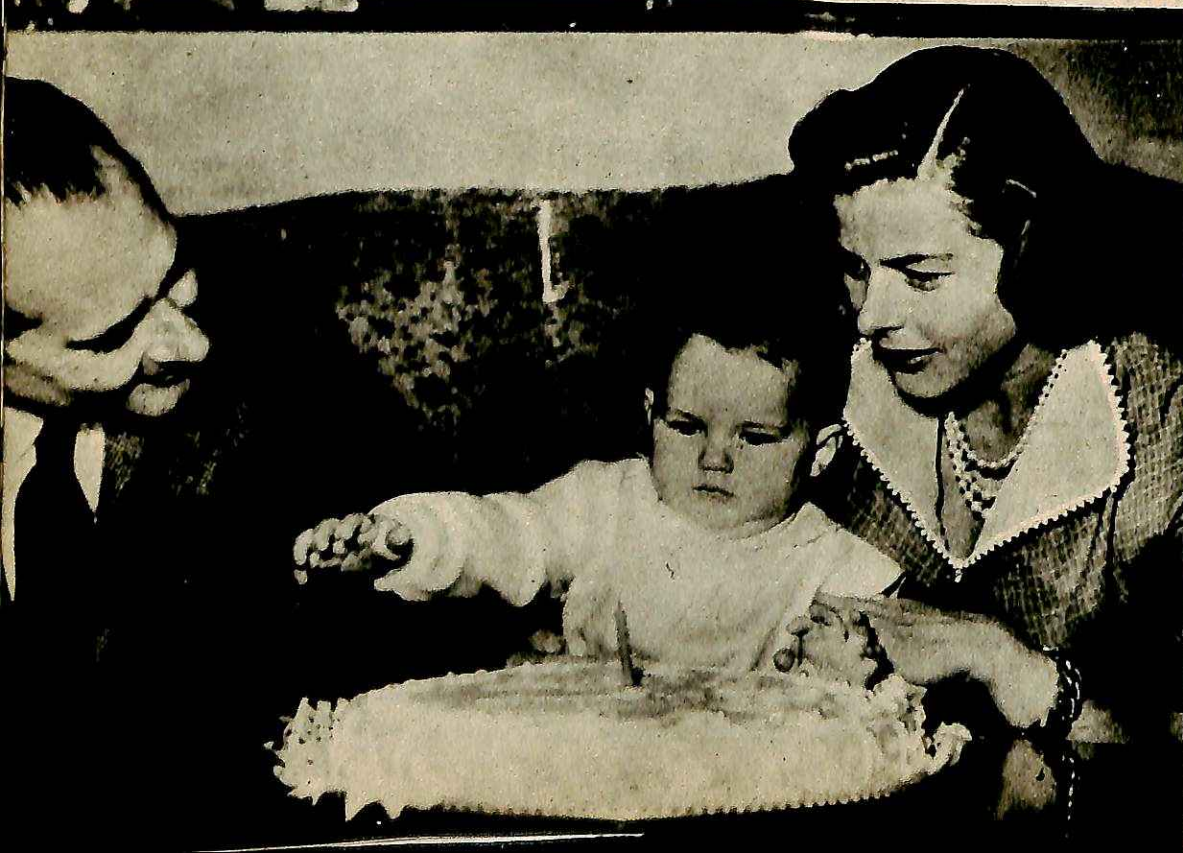
Ἀπὸ τότε δημοσιεύθηκαν πολλὲς ἀντιφατικὲς εἰδησεις στὸ διεθνὲς τύπο. Μερικὲς διέψευδαν τὸ γεγονός, ἄλλες παρουσίαζαν τὸν ἴδιο τὸν Ροσσελίνι νὰ διακηρύσσει πὼς ἀγαπᾷ τὴν Σονάλι, πὼς ὁ ἔρωτας εἶναι δυνατότερος ἀπ' τὶς κοινωνικὲς συμβατικότητες καὶ πὼς θὰ χωρίσει τὴν Μπέργκμαν γιὰ νὰ παντρευτῇ τὸ «Ἀστρο τῆς Βεγγάλης». Ὁ ἰταλικὸς δημοὺς τύπος ἐπιμένει πὼς ὅλ' αὐτὰ εἶναι ἐπινοήσεις τῶν σκανδαλοθηρῶν. Ἡ ἐπιβεβαίωση «Ὅτι» γράφει πὼς ἀνέμεσε στὴν Μπέργκμαν καὶ στὸν Ροσσελίνι ὑπάρχει ἓνας πολὺ μεγάλος δεσμός, ποὺ ἐνισχύεται ἀπ' τὴν ἀγάπη πρὸς τὰ παιδιά τους — τὸν Ρομπέρτινο καὶ τὶς δίδυμες Ἰσαβέλλα καὶ Ἰνγκριντ. Ἡ «Ὅτι» προσθέτει πὼς τὸ «Ντাইλν Νιούζ», ἡ ἐφημερίδα ποὺ πρωτοαπεκάλυψε τὸ «σκάνδαλο», εἶναι γνωστὴ γιὰ τὸν πομπωτισμὸ τῆς καὶ γιὰ τὶς ἐπιθέσεις τῆς ἐναντίον τοῦ Τσάρλυ Τσάπλιν, καὶ πὼς ἡ ὅλη ἐμφάνισή τοῦ «σκανδάλου» τείνει νὰ παρουσιάσῃ τὸν Ροσσελίνι ὡς «καταστροφὰ τῶν οἰκογενειῶν» καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν εἰκόνα τοῦ 1950 μὲ τὴν Σονάλι στὴ θέση τῆς Μπέργκμαν, τὸν Ντάς Γκούπτα στὴ θέση τοῦ ἑρῶς Λίντστορν, καὶ τὴν Μπέργκμαν στὴ θέση τῆς Ἀννας Μανιάνι...

ΣΤΟ ΚΑΡΙΑΤ, 70 μίλια ἀπὸ τὴ Βομβάη, ὁ Ροσσελίνι γυρίζει κατ' ἐντολὴν τῆς ἰνδικῆς κυβερνήσεως μιὰ σειρά ἀπὸ ταινίες «ντοκυμανταίρ», μὲ τὸ γενικὸ τίτλο «Ἰνδίες 1957». «Εἶμαι τόσο ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴ δουλειά μου, ὥστε δὲν ἔχω καιρὸ γιὰ τίποτε ἄλλο», δήλωσε ὁ Ἰταλὸς σκηνοθέτης.

(Φωτ. Del, Keystone, United Press)

ΗΜΕΡΕΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ. Ἡ Ἰνγκριντ, ὁ Ρομπέρτο καὶ ὁ Ρομπέρτινο γιορτάζουν μαζί τὴν πρώτην ἐπέτειο τῆς γεννήσεως τοῦ μικροῦ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ρομπέρτινο, οἱ Ροσσελίνι ἔχουν καὶ δύο κόρες.

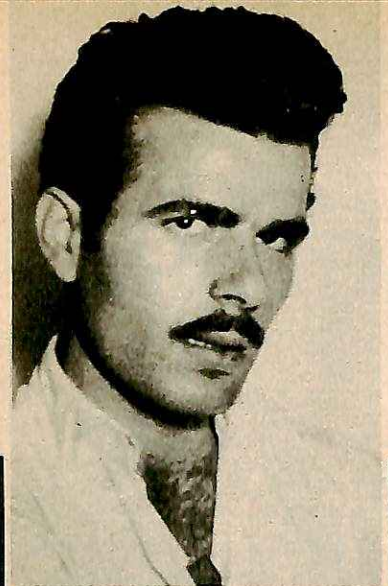
Ο ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ γύρισε στὸ Μόναχο δύο ταινίες μὲ τὴν Μπέργκμαν. Ἀλλ' ἀπέτυχε καὶ στὶς 2

Ἡ ΣΟΝΑΛΙ, γνωστὴ ὡς «ἄστρο τῆς Βεγγάλης», ποὺ φαίνεται νὰ εἶναι ὁ... καμὸς τῆς Ἰνγκριντ.

Ἡ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ συνεχίζει τὴ δική της σταδιοδρομία, ἀφοῦ ἔπαψε νὰ συνεχάζεται καλλιτεχνικὰ μὲ τὸν ἄντρα της, μετὰ τὶς ἀποτυχίες του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΑΝΟΣ: —Πίστεια πώς ήταν εύκολο να γίνω πλούσιος.

ΑΝ. ΚΟΡΑΙΤΣ: —Κατάλαβα πώς τέτια δουλειά δεν ήταν για μένα.

ΠΑΝ. ΚΟΜΠΑΖΟΥΛΙΑΣ: —'Επίτηδες έβγαλα τὰ κλισέ τόσο άσχημα...

Λεφτά, πολλὰ λεφτά!...

Τρεῖς νέοι - ἓνας ἄνεργος, ἓνας φίλεργος κ' ἓνας καλὸς τεχνίτης συσπειρώνονται γιὰ νὰ συναγωνισθοῦν τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κυριευμένοι ἀπὸ τὸ «ἄμὸκ τοῦ χρήματος». "Ἦδελαν κ' οἱ τρεῖς ...

Τουλάχιστον μιὰ φορά στὴ ζωὴ του, καθένας μας ἔχει ἓνα ραντεβού με τόν... διάβολο. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ πὼς θὰ ἀντιδράσῃ τὴ στιγμή αὐτὴ κι ἀπὸ τὴν ἀπόφασή πὺ θὰ πάρῃ. Οἱ περισσότεροι ξεφεύγουν ἀπὸ τὸν πειρασμὸ καὶ ἔτσι σώζονται. "Ἄλλοι ὅμως...

Ο Τάσος Κόρδης δέκα ὀλόκληρα χρόνια δούλευε σκληρὰ καὶ με πείσμα γιὰ ν' ἀποκτήσῃ κάτι δικό του. "Ἔτσι κατάφερε ἓναν πραγματικὸ ἄθλο γιὰ ἓναν ἄνθρωπο πὺ ξεκίνησε νὰ κατακτήσῃ τὴ ζωὴ του με μόνα ἐφόδια τὰ χέρια του. Πρὶν ἀκόμα κλείσῃ καλὰ-καλὰ τὰ 25 του χρόνια, ἀπέκτησε ἓνα μηχανουργεῖο.

"Ἀπὸ ἐργάτης ἔγινε ἀφεντικὸ. "Ἰσως μεθαύριο ὁ νεαρὸς ἰδιοκτῆτης τοῦ μηχανουργεῖου τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Φιλίππου 7 παρουσιαζόταν διευθυντὴς κ' ἰδιοκτῆτης ἑνὸς μεγάλου μηχανουργεῖου με τὸρνους, με ἀκριβὰ μηχανήματα, με κύρος στὴν ἀγορὰ. Ποιὸς ξέρεί πὺ ἀκόμη μποροῦσε νὰ τὸν ὀδηγήσουν ὁ ζήλος κ' ἡ ἐργατικότητά του.

Ο Τάσος Κόρδης, ὅμως, ἦταν θιαστικὸς. Μονομιᾶς ὀλη ἡ ὑπομονὴ πὺ ἔδειξε τόσα χρόνια (αὐτὴ πὺ δὲν τὸν ἄφησε χωρὶς ἀνταμοιβή) χάθηκε. Στὴ θέση τῆς φούντωσε ἓνα πάθος, πάθος ἀπληστο, τυραννικὸ: Χρήματα! Τίποτε ἄλλο δὲν σκεφτόταν. Σωστὸ «ἄμὸκ χρήματος»! Πὼς θὰ τ' ἀποκτοῦσε γρήγορα,

Η ΘΛΙΒΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΧΟΝΔΡΟΕΙΔΟΥΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΕΩΣ

πληθωρικὰ; Στὴν ἀρχὴ τὸ μυαλό του γύριζε γύρω ἀπὸ τὶς δυνατότητες πὺ τοῦδινε ἡ τέχνη του. Μὰ αὐτὲς δὲν τοῦ ὑπόσχονταν μεγάλα κι ἀπότομα πηρήματα.

—Κάτι πρέπει νὰ κάνω γιὰ νὰ γίνω σύντομα πλούσιος, εἶπε μιὰ μέρα στὸν παιδικὸ του φίλο, Χρήστο Θᾶνο... Κι ὁ Θᾶνος πὺ γύριζε 10 μῆνες τώρα ἄνεργος κι ἀπένταρος ἀπ' ὅταν ἀπολύθηκε ἀπ' τὸ στρατό, δὲν ἄργησε νὰ θρῇ τὴ λύση:

—Θὰ τυπώσουμε κατοστάρικα καὶ πεντακοσάρικα! Εἶναι ὁ μόνος τρόπος...

—Τρελλάθηκες; τοῦπε ὁ Κόρδης. Θὰ μιὰς πιάσουνε ἀμέσως.

—Δὲν πρόκειται νὰ μιὰς πιάσῃ κανεὶς, ἐπέμενε ὁ Θᾶνος. "Ἔχω ἓνα ἀριστοτεχνικὸ σχέδιο. Μέσα σὲ λίγους μῆνες θὰ ἔχουμε στὰ χέρια μας χιλιάδες λίρες. "Ὅσους πιάσανε μέχρι σήμερα, τοὺς πιάσανε γιατί ἔμειναν στὴν Ἑλλάδα καὶ συνέχισαν τὴ δουλειά. "Ἐμεῖς μόλις μαζέψουμε 20.000 λίρες θὰ φύγουμε γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ. Θὰ πάμε στὴ Ν. Ἀμερικὴ καὶ με τὰ χρήματα αὐτὰ θὰ ἀνοίξουμε ἓνα ἐργοστάσιο...

«Σκέψου, ἂν πετύχωμε, τί ζωὴ μιὰς περιμένει!..», ἔλεγε ὁ Θᾶνος

Στὴν ἀρχὴ ὁ Κόρδης δίσταζε νὰ δεχθῇ τὸ σχέδιο τοῦ παιδικοῦ του φίλου. Φοβόταν πὼς ὀλη αὐτὴ ἡ ἱστορία θὰ τοὺς ἔστελνε στὴ φυλακή· κ' ὕστερα τί θὰ γινόντουσαν οἱ δύο μικρὲς του ἀδελφοῦλες καὶ ὁ δεκαοχτάχρονος Παρασκευᾶς, ὁ νεώτερος ἀδελφὸς του πὺ πάντα πίστευε σ' αὐτόν.

—Πρέπει νὰ τ' ἀποφασίσῃς, ἐπέμενε ὁ Θᾶνος. Σκέψου ἂν πετύχωμε τί ζωὴ θὰ κάνουμε! Θὰ γυρίσουμε ὀλο τὸν κόσμο με τὰ αὐτοκίνητά μας! Θὰ μιὰς κυνηγᾶνε οἱ ὀραιότερες γυναῖκες! Στὸ κάτω-κάτω δὲν ἔχουμε νὰ χάσουμε καὶ τίποτε νὰ δοκιμάσουμε. "Ἐγὼ καὶ ἐσὺ θὰ ξέρουμε τὸ μυατικὸ. "Ἀν πετύχωμε νὰ φτιάξουμε πεντακοσάρικα καὶ κατοστάρικα πὺ νὰ μὴ γνωρίζονται ἀπὸ τὰ γνήσια, ἔχει καλῶς. "Ἀν ἀποτύχωμε, τὰ καίμε καὶ τελειώνει ἡ ἱστορία...

—Μὰ ἔμεῖς δὲν ξέρουμε οὔτε πὼς γίνονται, παρετήρησε ὁ Κόρδης.

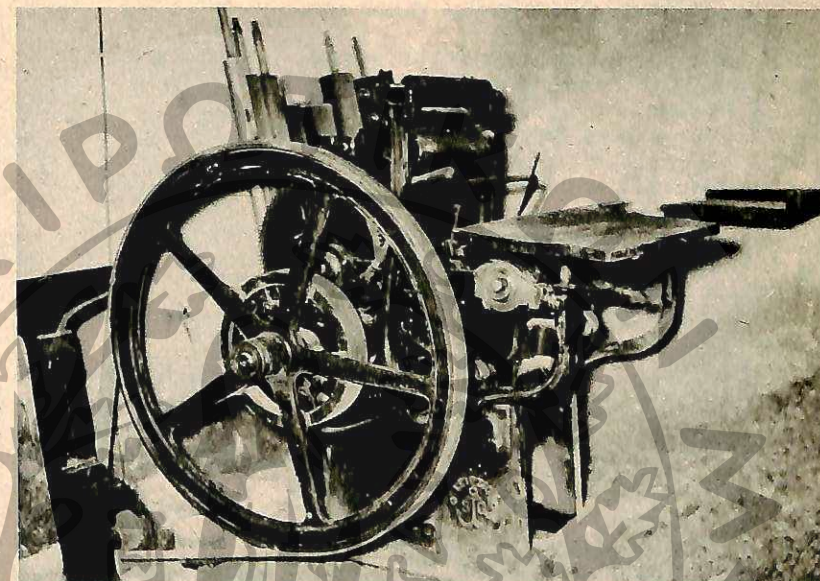
—Κι αὐτὸ τὸ ἔχω σκεφθῇ, συνέχισε ὁ Θᾶνος, Κανόνισα νὰ μὲ μάθητεῦόμενος στὸ τσιγκογραφεῖο τοῦ Χάρη Μπαϊρακτάρη. "Ἔτσι σὲ λίγο καιρὸ θὰ ξέρω ἐγὼ τὴ δουλειά καὶ δὲν θὰ ἔχουμε ἀνάγκη κανέναν...

Ραντεβού με τὸν διάβολο! Τὰ κέρδη ἔμοιαζαν πολλὰ. Ὁ νεαρὸς μηχανουργὸς δὲν ἄντεξε. Ρίχτηκε κι ὁ ἴδιος στὴ δουλειά καὶ μέσα σὲ λίγες μέρες νοίκιασε ἓνα ὑπόγειο στὰ Πετράλωνα, ἔβαλε ἀπ' ἔξω μιὰ ἐπιγραφή «Ἠλεκτρικὰ συσκευαῖ» καὶ τὸ κιβδηλοποιεῖο ἦταν ἔτοιμο νὰ λειτουργήσῃ.

"Ἐν τῷ μεταξύ, με τὰ πρῶτα μαθήματα πὺ πῆρε ὁ Θᾶνος στὸ φωτοτσιγκογραφεῖο τοῦ Μπαϊρακτάρη, κατάλαβε πὼς ἡ τέχνη δὲ μαθευότανε σὲ λίγες μέρες. Γι' αὐτὸ πλήρωσε στὸν καθηγητὴ του 500 δραχμὲς ἀπὸ τὶς 5.000 πὺ εἶχαν συμφωνήσει γιὰ τὴν ἐκμάθησή, καὶ τὸν χαϊρέτησε λέγοντάς του ὅτι θὰ ἔφευγε γιὰ τὴν Αὐστραλία. Ὁ Θᾶνος ὅμως δὲν εἶχε ἐγκαταλείψει τὶς προσπάθειές του. "Ἀπλῶς εἶχε μεταβάλει τὸ σχέδιό του: Στὸ τσιγκογραφεῖο πὺ μαθήτευε εἶχε γνωρίσει ἓνα νεαρὸ τσιγκογράφο, τὸν εἰκοσάχρονο Παναγιώτη Γιουμπάζογιᾶ, πὺ τοῦ εἶχε ἐμπνεύσει τὴν ἐμπιστοσύνη του. Σκέφθηκε, λοιπόν, νὰ κάνουν συνέταιρο καὶ τὸ Γιουμπάζογιᾶ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἓναν καλὸ τεχνικὸ τῆς ἐπιχειρήσεως. Βέβαια ἔτσι θὰ μοιραζόντουσαν τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως στὰ τρία, ἀλλὰ ποιὸς τὸ λογάριζε αὐτό. "Ἐδῶ τὰ κατοστάρικα καὶ τὰ πεντακοσάρικα θὰ θγαίναν ἀπὸ τὸ πιεστήριο πὺ ἀγόρασαν με τὴν ὀκά!

ΑΤΕΧΝΟ ΤΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΑ ΤΟΥΣ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥΣ ΕΚΑΝΕ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ

ΑΠ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟ ΒΗΚΕ ΤΟ ΠΛΑΣΤΟ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ

ΤΟ ΠΕΝΤΑΚΟΣΑΡΙΚΟ ΤΟΥΣ ΉΤΑΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΠΑΝΑΘΛΙΑ ΑΠΟΜΙΜΗΣΗ

ΠΕΝΙΧΡΑ ΤΑ ΜΕΣΑ ΠΟΥ ΔΙΕΘΕΤΑΝ ΟΙ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΕΣ, ΑΛΛΑ ΟΙ ΦΙΛΟΔΟΣΙΕΣ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΑΝΤΕΣ. ΣΤΟ ΕΥΚΟΛΟ ΚΕΡΔΟΣ ΤΑ ΘΥΣΙΑΣΑΝ ΟΛΑ

Μετάνοιωσαν όταν είχαν πιά άποτύχει

Οί δυο συνεταίροι, ο Κόρδιτς και ο Θά-νος, κάλεσαν τότε τον Γιομπαζολιιά σέ τραπέζι. Πάνω στην κουθέντα, σιγά-σιγά, του είπαν τὸ μουσικό τους καὶ τοῦ ζήτησαν νά συνεργασθοῦν. Ὁ νεαρὸς τσιγκογράφος ἀρνήθηκε στὴν ἀρχή, ἀλλὰ ὁ Θάνος μέσα σέ λίγη ὥρα τὸν εἶχε πείσει γιὰ τὴν ἀσφάλεια ποὺ παρουσίαζε ἡ ἐπιχείρησή.

—Ἀφήστε με νὰ τὸ σκεφθῶ, τοὺς εἶπε, καὶ σέ δυὸ μέρες θὰ σᾶς ἀπαντήσω...

Ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ὁ Κόρδιτς εἶχε χάσει κυριολεκτικῶς τὸν ἑαυτὸ του. Ἐγκατέλειπε τὴ δουλειὰ του σὺ μηχανουργεῖο τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Φιλίππου 7, καὶ συνεχῶς γυρνοῦσε μὲ τὸ Θάνο. Πότε ἔκαναν ὄνειρα γιὰ τὴ μελλοντικὴ πλούσια ζωὴ τους καὶ πότε κατέστρωναν σχέδια ἀποδράσεώς τους σὸ ἐξωτερικό. Οἱ διάφοροι γνωστοὶ τοῦ Κόρδιτς κατάλαβαν ἀπὸ τὴ διαγωγή του πὼς κάτι κακὸ συνέβαινε καὶ συνεχῶς τοὺ φώναζαν: «Ἄσε πιά τίς παρές καὶ γύρνα σὸ μαγαζὶ σου.... Μὴ νομίζης πὼς ἂν κλεί-σῃ ἔτσι ποὺ τὸ ἐγκατέλειψες εἶναι εὐκολο νά ξαναοίξης μαγαζὶ σήμερα». «Πρόσεξε, Τά-σο, τοῦ ἔλεγαν οἱ ἄλλοι καταστηματαρχαὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Φιλίππου ποὺ τὸν γνῶριζαν ἀπὸ μικρὸ καὶ τὸν ἀγαποῦσαν γιατί ἦταν ἐργατικό καὶ τίμιο παιδί, γιατί μὲ τὸ δρόμο ποὺ πῆρες, οὔτε δουλειὰ δὲν θὰ βρῖσκης σέ λίγο καιρό». Ὁ Τάσος, ὅμως, γελοῦσε τῶρα μὲ τοὺς φόβους τῶν μικροεπαγγελματιῶν τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Φιλίππου. Αὐτὸς εἶχε θρῆ τὸ μουσικὸ τῆς μεγάλης ζωῆς κ' ἐκείνοι τοῦ-λεγαν νά γυρίσῃ στὰ παλιοσίδερα τοῦ μηχανουργεῖο του...

Στὴν φωτιά τὰ «ὄνειρα»...
Ἦταν ὅμως πολὺ ἀργά πιά

Οἱ τρεῖς συνεταῖροι ρίχτηκαν μὲ πείσμα στὴ δουλειά. Ἡ κρύπτη ποὺ εἶχε κατασκευάσει ὁ Κόρδιτς σὸ ὑπόγειο τῶν Πετραλώνων ἦταν ὅ,τι ἔπρεπε. Νύχτα καὶ μέρα κλεισμένοι ἐκεῖ μέσα οἱ νεαροὶ παραχαράκται προσπαθοῦσαν νά κάμουν τὸ μικρὸ πιεστή-ριό τους νά θυάξῃ χρήματα καὶ νά συναγ-νίζετὰ τὸ Νομισματοκοπεῖο τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τὸ χειροκίνητο πιεστήριο ὅ-μως δὲν τὰ κατάφερνε. Τὰ πεντακοσάρικα καὶ τὰ κατοστάρικα ποὺ ἔβγαζε, οὔτε τὴ νύ-χτα δὲν θὰ μπορούσαν νά τὰ κυκλοφορή-σουν!...

Στις 15 Ἰουνίου τὸ θράδυ, μαζεύτηκαν οἱ τρεῖς παραχαράκται σὸ ὑπόγειο τῶν Πε-τραλώνων γιὰ νά σκεφθοῦν τί θὰ κάνουν. Σέ μιὰ γωνιά ἦταν μαζεμένα τὰ κακοτυπω-μένα χαρτονομίσματα θάρους τριῶν ὀκτῶν. Μιά καὶ δὲν μπορούσαν νά τὰ κυκλοφορή-σουν θὰ ἔπρεπε νά τὰ ἐξαφανίσουν, γιατί μένοντας ἐκεῖ θὰ ἦταν ἀδιάψευστοὶ μάρτυ-ρες τῶν σχεδίων τους.

—Νά τὰ κάψουμε, πρότεινε ὁ Κόρδιτς, γιατί ἂν τὰ δῇ κανεὶς χαθήκαμε.

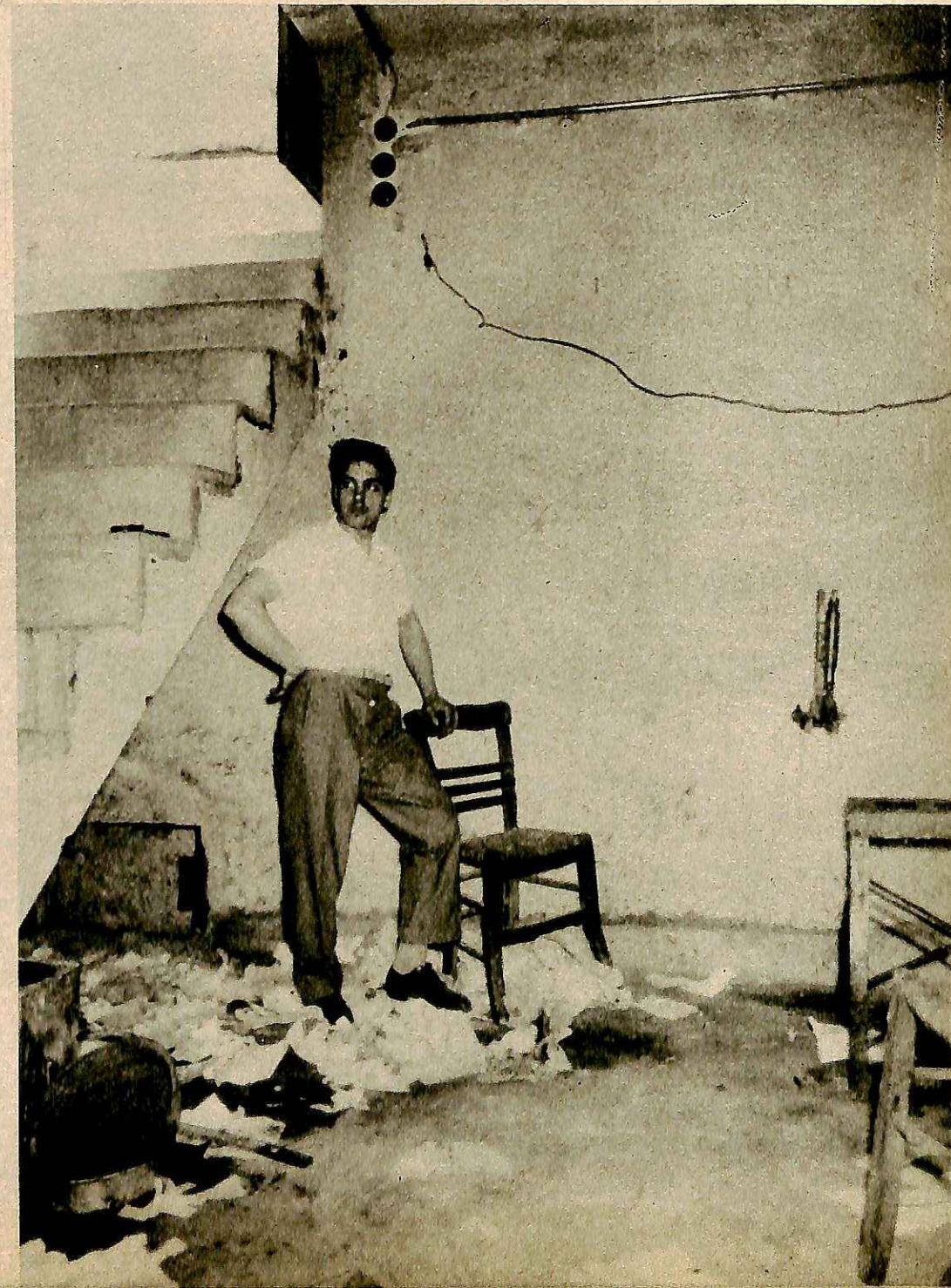
ΠΟΖΑΡΕΙ ὁ Τάσος, σὰ νά καμαρώνῃ, μπροστὰ στὴν εἴσοδο τῆς κρύπτης τοῦ νομισματοκοπείου του, λίγο πρὶν τοῦ περάσουν τίς χειροπέδες. Κι ὅμως ὁ Κόρδιτς ἦταν ἄριστος τεχνίτης μὲ ἀρκετὰ καλὴ ἐπαγγελματικὴ ἐξέλιξη. Ἀπὸ ἐρ-γάτης εἶχε κατορθώσει, μέσα σέ λίγα χρόνια, νά ἀποκτήσῃ μαγαζὶ δικό του. Ἡ δουλειὰ του, ποὺ ἐξετιμᾶτο γενικῶς, θὰ τοῦ ἐπέτρεπε ν' ἀ-ποκτήσῃ τὴν ἀνεσὴ καὶ ἴσως τὴν εὐμάρεια. Ὁ Τάσος ὅμως ἦταν βιαστικός γιὰ τὸν μεγάλο πλοῦτο. Ἀραγε καταλαβαίνει τῶρα τὸ μεγάλο κακὸ ποὺ ἔκανε στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ του;

Καὶ οἱ τρεῖς τοὺς τότε θάλθηκαν νά κα-ταστρέψουν τρεῖς ὀκτάδες χαρτονομίσματα, καίγοντάς τα ἕνα-ἕνα σέ μιὰ μικρὴ φωτιά. Ἡ ὥρα ἦταν δυὸ μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Δὲν εἶχαν ὅμως προλάβει νά κάψουν οὔτε 20 κα-κοτυπωμένα πεντακοσάρικα καὶ κτύπησε δυ-νατὰ ἡ πόρτα. Καὶ οἱ τρεῖς τοὺς πάγωσαν ἀπὸ τὸν τρόμο. Πίσω ἀπὸ τὸ τζάμι τῆς ἐ-ξώπορτας φαινόταν οἱ σκιές δυὸ ἀστυ-φυλάκων...

—Ἐ! Τί γίνεται μέσα, φώναξε ὁ ἕνας ἀπ' αὐτούς... Πιάσατε φωτιά;

—Τίποτε δὲν ἔγινε, φώναξε ὁ Κόρδιτς. Ἄναψα φωτιά γιὰ νά λυγίσω ἕνα σίδερο...

Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς νυκτερινῆς περιπόλου ἔφυγαν καὶ συνέχισαν τὸ δρόμο τους, ἀλλὰ ὅταν πῆγαν σὸ τμήμα ἀνέφεραν ὅτι ὑπο-ψιάζοντο πὼς κάτι περίεργο συνέβαινε σὸ ὑπόγειο τῶν «Ἡλεκτρικῶν συσκευῶν» τοῦ Κόρδιτς. Τότε κινήθηκε ὁλος ὁ μηχανισμὸς τοῦ 9ου Παραρτήματος Ἀσφαλείας καὶ ὅ-ταν προέκυψαν τὰ πρῶτα ἐπιθεωρητικὰ στοι-χεῖα, ἀνέλαβε τὴν ὑπόθεση ἡ Γενικὴ Ἀσφά-λεια Ἀθηνῶν. Ἔτσι μέσα σέ λίγες μέρες,

Ξανακτύπησε ἡ ἐξώπορτα τοῦ ὑπογείου τῶν Πετραλώνων, αὐτὴ τὴ φορά ὅμως δὲν φάνη-καν ἀπ' ἔξω οἱ σκιές τῶν δυὸ ἀστυφυλάκων τῆς περιπόλου, ἀλλὰ 5—6 ἄντρες μὲ πολιτι-κά ποὺ χτύπησαν μὲ τέτιο τρόπο τὴν πόρτα, ὥστε φαινόταν καθαρά πὼς ἂν δὲν ἄνοιγε ὁ Κόρδιτς θὰ τὴν ἔσπαζαν.

—Εἶχαμε ἀποφασίσει νά κάψουμε τὰ χαρ-τονομίσματα ποὺ φτιάξαμε καὶ νά γυρίσου-με στίς δουλειές μας, εἶπε ἀπολογούμενος ὁ Κόρδιτς. Καταλάθαμε πὼς τέτιες δουλιές δὲν ἦταν γιὰ μᾶς...

—Εγὼ ἄφησα ἐπίτηδες τὰ κλισέ περισ-σότερη ὥρα στὰ ὀξέα, γιὰ νά μὴ γίνουν κα-λά τὰ χαρτονομίσματα καὶ νά ναυαγήσῃ τὸ σχέδιό μας, ἰσχυρίσθηκε ὁ νεαρὸς Παναγιώ-της Γιομπαζολιιάς...

—Πίστεψα πὼς θὰ ἦταν εὐκολο νά γίνω πλούσιος, κατέθεσε ὁ Θάνος... Σὰν γύριζα στὴν Ἀθήνα κ' ἔβλεπα τὰ αὐτοκίνητα καὶ τόσα ἄλλα ὠραῖα πράγματα, ἤθελα μὲ κά-θε τρόπο νά τὰ ἀποκτήσω... Πίστεψα πὼς ἦταν εὐκολο...

Σήμερα, οἱ τρεῖς νεαροὶ παραχαράκται βρίσκονται στὴ φυλακὴ, περιμένοντας νά ἀν-τιμετωπίσουν τὸ κατηγορητήριό τοῦ εἰσαγ-γελέως γιὰ μιὰ ἀπὸ τίς σοβαρότερες παρα-βάσεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Δ. ΜΑΡΟΥΔΑΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ
ΩΣΤΕΝ
ΜΠΑΛΖΑΚ
ΒΕΡΝ

300 ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας

ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ
ΣΩ
ΔΟΥΜΑΣ
ΟΜΗΡΟΣ
ΟΥΓΚΩ
ΕΛΛΙΟΤ
ΧΕΜΙΝΓΟΥ
ΒΟΝΤΑΙΡΟΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΝΤΟΥΛ
ΜΟΜ
ΠΙΡΑΝΤΕΛΟ
ΓΚΟΤΙΕ
ΜΠΡΟΝΤΕ
ΓΟΥΛΩ
ΘΝΑ
ΤΟΥΡΚΙΝΙΕΦ
ΧΑΞΕΛ-Υ
ΤΟΥΡΚΙΝΙΕΦ
ΤΖΟΥΣ
ΚΗΤΣ
ΝΤΟΝ
ΜΙΛΤΟΝ
ΦΟΚΝΕΡ
ΡΑΜΠΕΛΑΙ

ΜΑΡΣΕΛ, ποὺ διηγεῖται τὴν ἱστορία
Ἡ ΓΙΑΓΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΣΕΛ, μιὰ καλὴ καὶ σοφὴ γριά
Ο κ. ΣΒΑΝ, πλούσιος χρηματιστής, ὠραιοπαθής
Η κ. ΣΒΑΝ, τέως κοκόττα, ὄντετ ντέ Κρεσὺ
ΖΙΑΜΠΕΡΤ, ἡ κόρη τους, ἀργότερα κ. ντέ Σαὶν-Λοῦ
Η κ. ντέ ΒΙΑΠΑΡΙΖΙ, φίλη τῆς γιαγιάς τοῦ Μαρσέλ
ΡΟΜΠΕΡ ΝΤΕ ΣΑΙΝ-ΛΟΥ, ἀνεψιὸς τῆς
Βαρῶνος ΝΤΕ ΣΑΡΛΥ, ἄλλος ἀνεψιὸς τῆς, ἀκόλαστος
Η κ. ΒΕΝΤΥΡΕΝ, χυδαία κοινωνικὴ ἀρριβίστρια
Ὁ πρίγκιψ καὶ ἡ πριγκίπισσα ΝΤΕ ΓΚΕΡΜΑΝΤ
Ὁ δούξ καὶ ἡ δούκισσα ΝΤΕ ΓΚΕΡΜΑΝΤ

ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ: Μυθιστόρημα

ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ: Μαρσέλ Προυστ (1871 - 1922)

ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΠΛΟΚΗΣ: Ψυχολογικὸς ρεαλισμὸς

ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ: Τέλη 19 ἀρχές 20 αἰῶνος

ΤΟΠΟΣ: Γαλλία

ΠΡΩΤΟΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ: 1913 - 1927

Τὸ «Ἀναζητώντας τὸν χαμένο καιρό» δὲν εἶναι ἕνα μυθιστόρημα μὲ τὴν παροπαράδοτη μορφή. Δὲν ἔχει ὑπόθεση ἢ δράση. Ὁ συγγραφεὺς ἀποκαλύπτει ἀναδρομικὰ τίς διάφο-ρες μορφές τῆς ἐμπειρίας του, χρησιμοποιώντας τὴν καθεμιὰ ὡς θέμα του, ἀφήνοντας τὴν καὶ ξαναγυρίζοντας πάλι σ' αὐτήν, σέ μιὰ ἀέναη διαδικασία ἐπανόδου καὶ ἀλλαγῆς. Αὐ-τὸ τὸ σύνολο τῶν ποικίλων ἐμπειριῶν περιλαμβάνει μιὰ σειρά ἀπὸ περιπλοκές σχέσεις. Τίς σχέσεις αὐτὲς τίς βλέπομε μὲς ἀπὸ τὴ φαντασία καὶ μὲ τὴν παρατηρητικότητά ἐνός ἀφηγητοῦ, ποὺ παραθέτει μὲ χίλιες λεπτομερεῖες τίς ἐντυπώσεις του ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ τόπους, καθὼς ὁ ἴδιος μεγαλώνει καὶ περνάει ἀπ' τὴν παιδικὴ ἡλικία στὴν κατάσταση τοῦ ἀπογοητευμένου μεσοκόπου. Πρόκειται γιὰ ἕνα ζωντανὸ ὄνειρο, ποὺ τὸν κάνει ν' ἀνα-καίωσιν τὰ θέματα καὶ τοὺς χαρακτῆρες τοῦ μυθιστορηματοῦ του, μὲ κεντρικὸ ματιδὸ τὴ μισοσθημένη, ἀλλ' ἀδιάκοπη ἡχώ τῆς λέξεως «καιρός», «χρόνος». Τὸ ἔργο τοῦ Προυστ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐντυπώσεις, διυλισμένες μέσα ἀπ' τὸ κόσμιο τῆς μνήμης, κ' ἡ διάρθρω-ση τοῦ μυθιστορηματος καθορίζεται ὁλοκληρωτικὰ ἀπ' τίς διαθέσεις καὶ τὰ αἰσθήματα ποὺ προκαλεῖ ἡ ψευδαίσθησις τοῦ καιροῦ ποὺ περνάει, ἢ ποὺ φαίνεται νά περνάει, ἢ ξανάρο-χεται, ἢ φαίνεται νά ξανάρχεται. Ὁ τίτλος δείχνει τὴ διπλὴ κατεύθυνση τοῦ Προυστ ὡς μυθιστοριογράφου: Τὴν ἀναζήτησις τοῦ χαμένου καιροῦ καὶ τὴν εὐρεσὴν του. Γιὰ τὸν Προυστ, ἡ πραγματικὴ ἀνθρώπινη πείρα δὲν περιέχεται στὴν ἀναπαράστασις γεγονότων καὶ γεγονότων ποὺ θυμᾶται κανεὶς, ἀλλὰ στὴ σύλληψιν σαματικῶν αἰσθήσεων καὶ διαθέσεων ποὺ ἀναδημιουργοῦνται μὲ τὴ μνήμη. Τὰ ἐφτά μυθιστορήματα ποὺ ἀπαρίθρουν τὸ «Ἀνα-ζητώντας τὸν χαμένο καιρό» εἶναι: «Ἀπ' τὴ μεριά τῶν Σβάν», «Μέσα σ' ἕνα ἀνδριανό-ἄλσος», «Ἀπ' τὴ μεριά τῶν Γκερμάν», «Πόλεις τῆς ἀσκήμης», «Αἰχμάλωτος», «Ἡ ἀ-πώλεια τῆς γλυκιάς αὐταπάτης» καί, τελευταῖο, «Ἡ ἐπανεύρεσις τοῦ χαμένου καιροῦ».

Ἐ δὴ του τὴ ζωὴ, ὁ Μαρσέλ δυσκο-λευόταν νά κοιμηθῇ τὴ νύχτα. Ἀφοῦ ἔσθηνε τὸ φῶς, καθόταν ἤσυχα σὸ σκοτάδι καὶ συλλογιζόταν τὸ βιβλίον ποὺ εἶχε διαβάσει, κάποιο ἱστορικὸ γεγονός, κάποια ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος. Μερι-κὲς φορὲς συλλογιζόταν ὅλα τὰ μέρη ὅπου εἶχε κοιμηθῇ —τὸ σπίτι τῆς μεγάλης θείας του, ὅταν ἦταν παιδί, στὴν ἐπαρχιακὴ πό-λη τοῦ Κομπραί, τὸ Μπαλμπέκ, ὅπου πῆ-γαινε μὲ τὴ γιαγιά του, τὴ στρατιωτικὴ πόλη ὅπου ὑπηρετοῦσε ὁ φίλος του, ὁ Ρομ-

πέρ ντέ Σαὶν-Λοῦ καὶ τὴ Βενετία, ὅπου εἶ-χε πάει κάποτε μὲ τὴ μητέρα του.

Θυμόταν πάντα μιὰ νύχτα σὸ Κομ-πραί, ὅταν ἦταν μικρός. Ὁ κ. Σβάν, ἕνας οἰκογενειακὸς φίλος, εἶχε ἔρθει γιὰ νά φάῃ. Τὸν Μαρσέλ τὸν εἶχαν στείλει νωρὶς σὸ κρεβάτι, κ' ἔμεινε ἐκεῖ ἄδρς ὁλόκλη-ρες νευρικοὺς καὶ δυστυχισμένους, ὥσπου τέ-λος ἄκουσε τὸν κ. Σβάν νά φεύγῃ. Τότε ἡ μητέρα του εἶχε ἀνέβει ἐπάνω γιὰ νά τὸν παρηγορήσῃ.

Ἰὰ πολὺν καιρό, ἡ ἀνάμνησις αὐτῆς τῆς νύχτας ἀποτελοῦσε τὴν κυριώτερη ἀ-νάμνησιν τοῦ ἀπ' τὸ Κομπραί, ὅπου ἡ οἰκογένεια του τὸν πῆγαινε κάθε καλο-καίρι, κι ὅπου ἔμεινε μὲ τὸν παπποῦ του, τὴ γιαγιά του καὶ τίς θείες του. Χρόνια ἀργότερα, ἐνῶ ἔπινε τσάι μὲ τὴ μητέρα του, ἡ γεύσις ἐνός μικροῦ γλυκίσματος τοῦ ἔφερε ξαφνικὰ σὸ νοῦ ὅλες τίς ἐντυπώ-σεις τοῦ ἀπ' τίς παλιές μέρες σὸ Κομ-πραί.

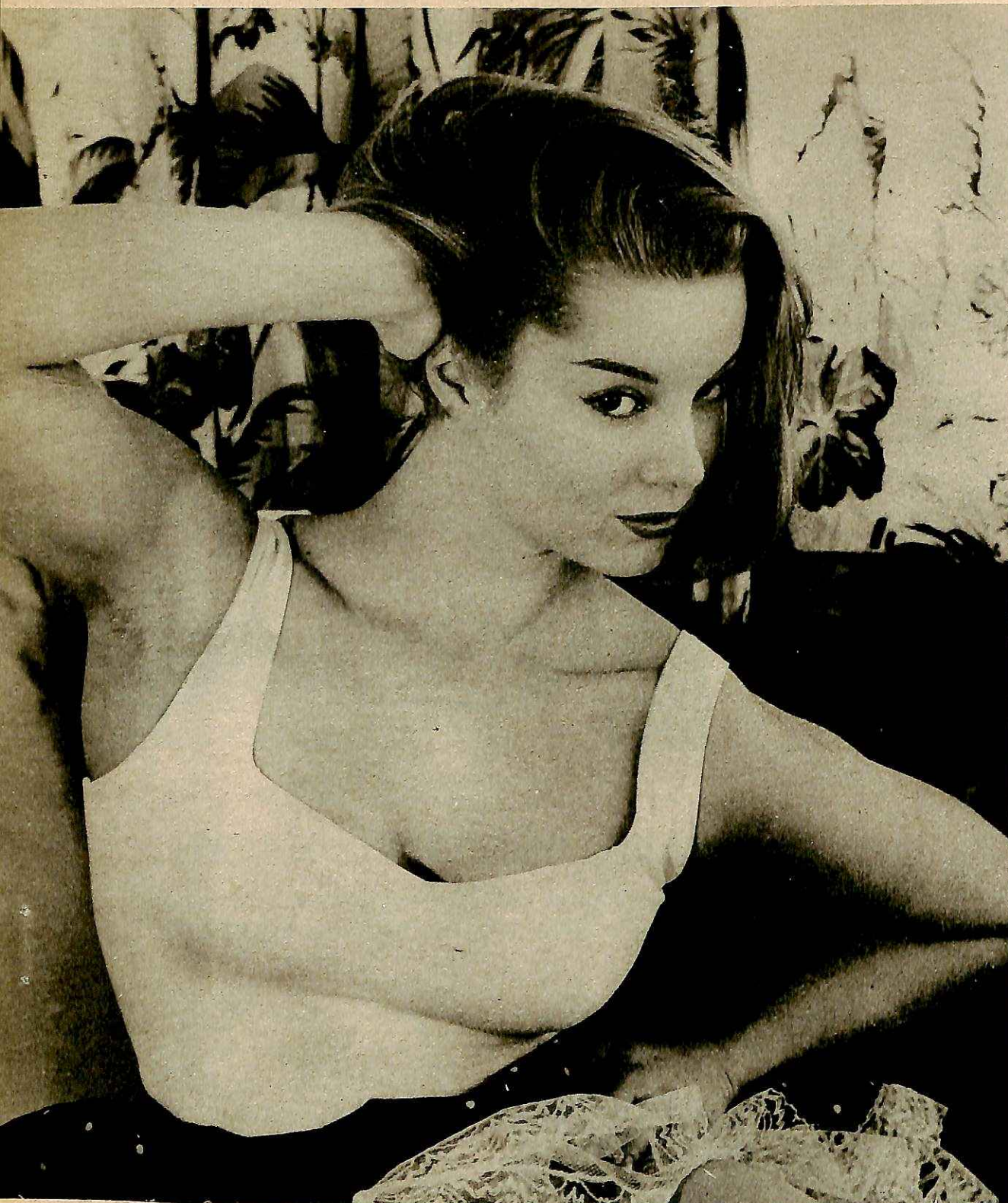
Θυμήθηκε τοὺς δυὸ δρόμους. Ὁ ἕνας

ΝΤΑΝΤΕ
ΣΑΙΞΠΗΡ
ΣΚΩΤ
ΝΤΙΚΕΝΣ
ΣΙΕΓΚΕΒΙΤΣ

300 ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΓΚΑΙΤΕ
ΣΙΛΛΕΡ
ΤΣΒΑΙΧ
ΤΟΥ

25

Η ΒΕΓΚΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ, ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ, ΣΟΒΑΡΗ. ΑΛΛΑ ΚΡΥΒΕΤΑΙ Η «ΠΟΝΗΡΙΑ ΣΤΟ ΜΑΤΙ».

μέ

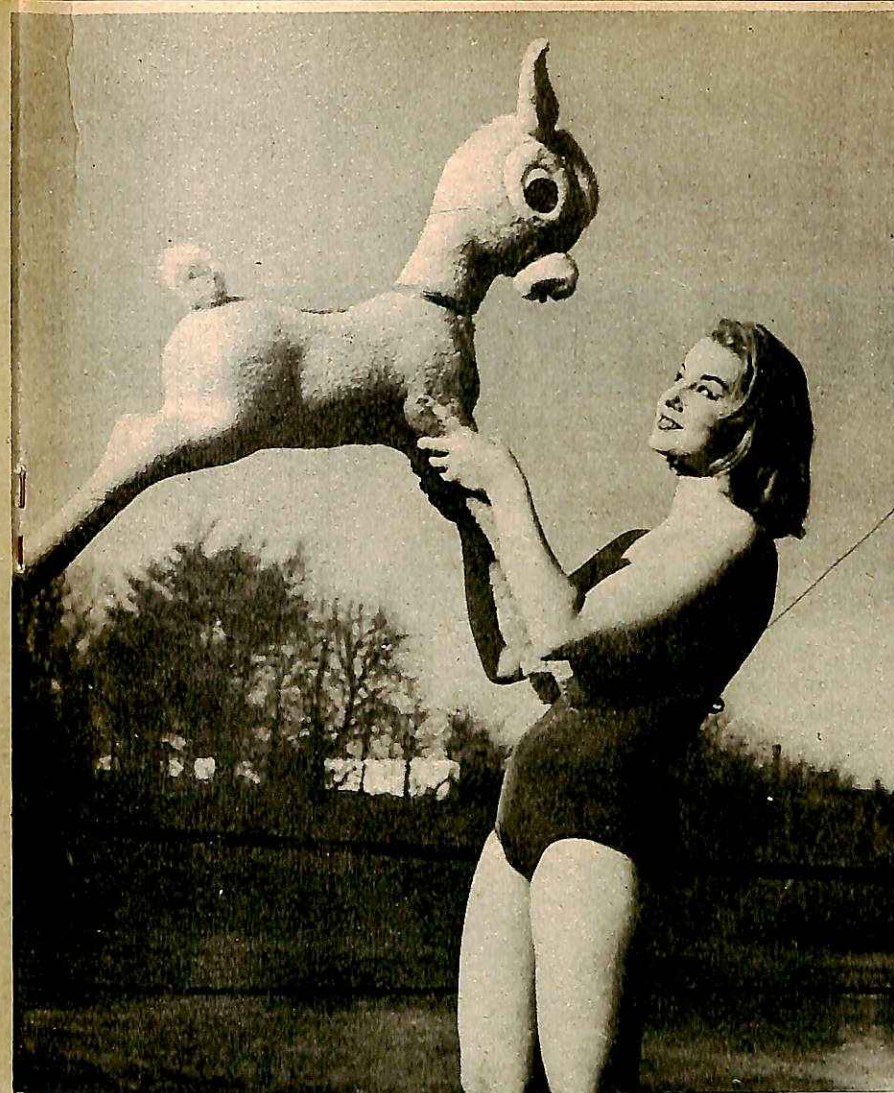
ΜΕΓΑΛΟ ΜΕΛΛΟΝ

Τὸ ὄνομα Βέγκα Βίντσι δὲν σὰς λέει ἀσφαλῶς τίποτα, ἀλλὰ δὲν εἶναι καθόλου ἀπίθανο σὲ πολὺ σύντομο διάστημα νὰ καταλάθῃ μὲ πηχυαίους τίτλους τῇ θέσῃ ποὺ φιλοδοξεῖ ἡ νεαρὴ κατοχὸς τοῦ, πλάι στὰ γνωστότερα ὀνόματα τοῦ κόσμου τῆς ὁδοῦ.

Ἔχει ὅλα τὰ προσόντα γιὰ τοῦτο ἡ νεαρὴ Βέγκα. Ἕνα χαριτωμένο καὶ ξευπνο προσωπάκι, στολισμένο μὲ λεπτὰ καὶ... φυσικὰ ξανθὰ μαλλιά, σῶμα μὲ θαυμαστὲς ἀναλογίες (ὕψος 1.69 καὶ 90 — 77,5 — 90 τὰ... ὑπὸλοιπα) καὶ ἀρκετὰ ἐλπιδοφόρες ὑποκριτικὲς ἱκανότητες, ἐφ' ὅσον τέλειωσε ἀπὸ τὴς πρῶτες τῇ Δραματικῇ Σχολῇ τοῦ Σολλάνζ Ζιτάρ. Ἡ γλῶσσα δὲν μπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ ἐμπόδιο στὴ σταδιοδρομία της, γιὰτὶ ἂν καὶ γεννήθηκε στὴ Ζυρίχη μιλάει ἀπαισιὰ γερμανικὰ, γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ. Ἡ Βέγκα, ποὺ εἶναι σήμερα 19 χρονῶν, ἐγκατεστάθη ἀπὸ πέρυσι στὸ Παρίσι, ἀπ' οὗ καὶ ἀρχισε τὴς συνδυασμένες ἐπιχειρήσεις της γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς 7ης Τέχνης. Οἱ προσπάθειές της δὲν ἀργήσαν νὰ καρποφορήσουν. Θὰ τὴ δοῦμε, πολὺ σύντομα, στὴν ταινία «Λέσχη γυναικῶν» μετὰ τὸ γύρισμα τῆς ὁποίας ἀναχώρησε γιὰ τὴ Γερμανία, οὗ εἶναι ἀγκαζαρισμένη γιὰ τὴ δεύτερη ταινία της: «Μικροῦλη μου».

ΒΙΕΝΚΑ ΒΙΝΤΣΙ

Γεννήθηκε στὴν Ἑλβετία, ἐγκατεστάθη στὴ Γαλλία
γυρίζει φιλμ στὴ Γερμανία, ἀτενίζει τὴν ὑφήλιο

Η ΒΕΓΚΑ θέλει νὰ γίνῃ ἡ ἴδια μεγάλη πρωταγωνίστρια, ἀλλὰ συγχρόνως ἐπιθυμεῖ ν' ἀνοίξῃ τὸ δρόμο τῆς ἐπιτυχίας καὶ στὸ ἀγαπημένο της...σκυλάκι!

(Φωτ. Camera Press)

Εἶναι ἱκανὸς ΔΥΣΚΟΛΟ νὰ βρῇς μιὰ θέση ἀναπαυτικὴ, σὲ περίπτωσι μάλιστα ποὺ οἱ φιλοδοξίες δὲν σ' ἀφήνουν νὰ... καθήσῃς σὲ «χλωρὸ κλαρί».

ΠΝΟΗ

Αὐτὸ εἶναι
Σκωτζέζικο Οὐίσκυ!

Ἡ οἰκοδέσποινα ποὺ
ξέρεי προσφέρει
πάντα...

DEWAR'S
"White Label"

-it never varies

Lambretta

Νέα
ΜΟΝΤΕΛΛΑ
1957

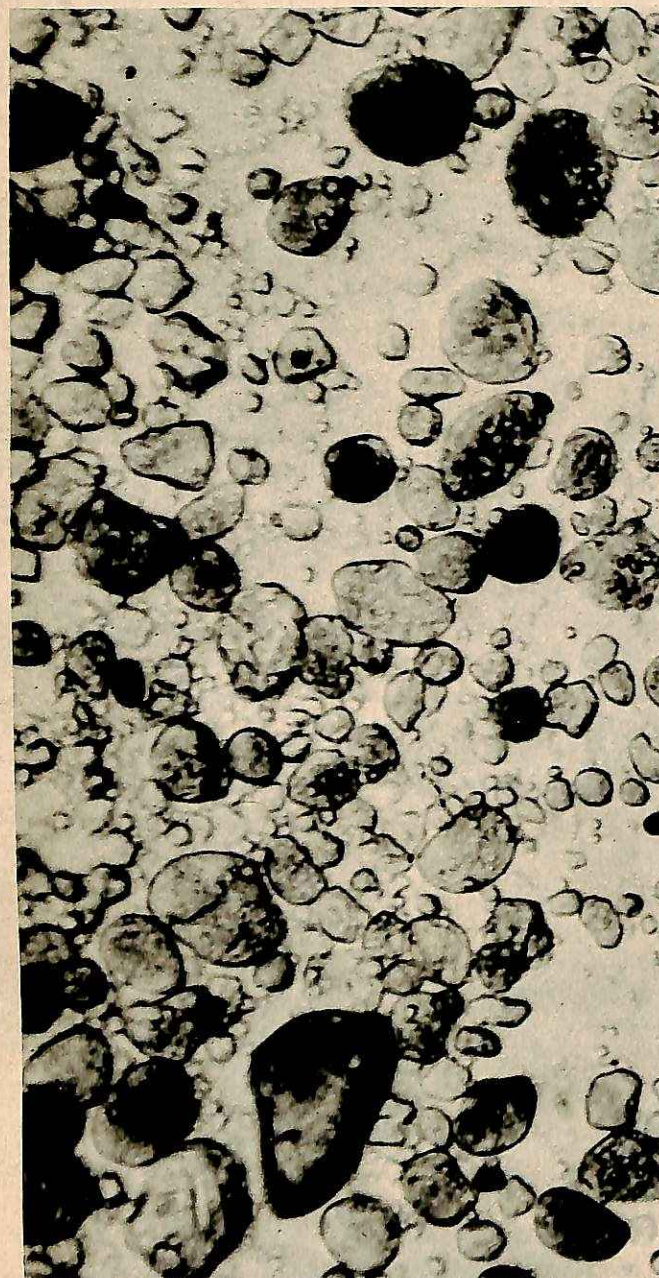
125 Ld καὶ
150 Ld ΔΙΧΡΩΜΟ

Νέα ΓΡΑΜΜΗ

Ἐπισκεφθῆτε τὰς ἐκδόσεις μας

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΤΑΛΛΑΣ Α.Ε. ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 73 ΤΗΛ. 91169
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ "ΔΑΛΕΤΑ", Ε.Π.Ε. ΛΕΩΦ. ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 ΤΗΛ. 611774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ Σ. ΦΕΤΣΗΣ ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 131

ΛΙΛΙΠΟΥΤΕΙΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟ ΕΡΓΟ

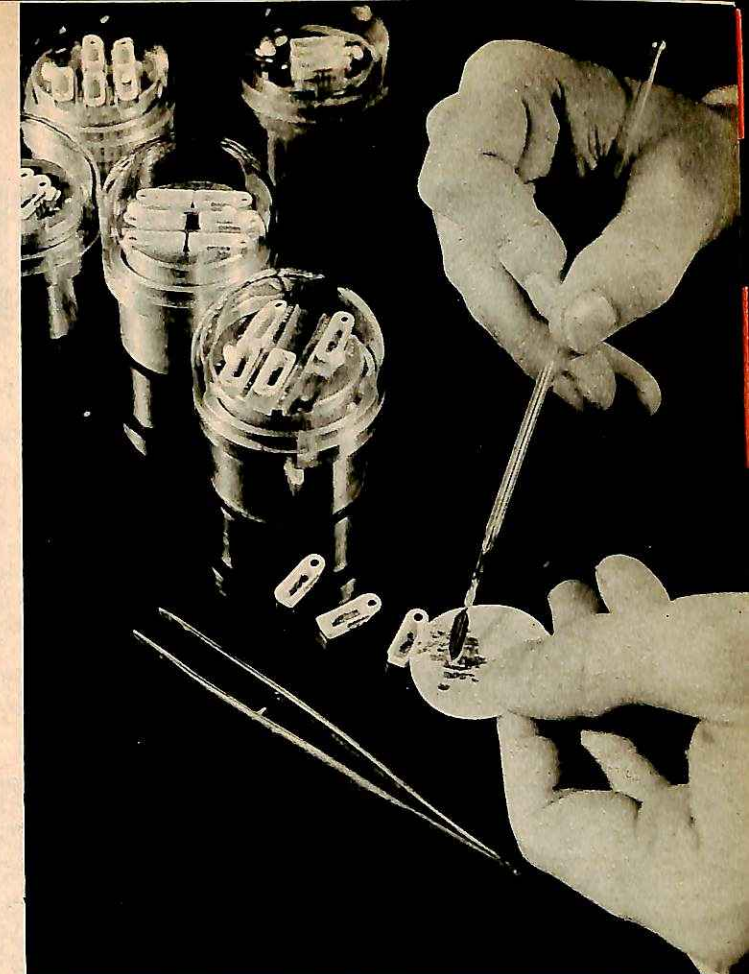
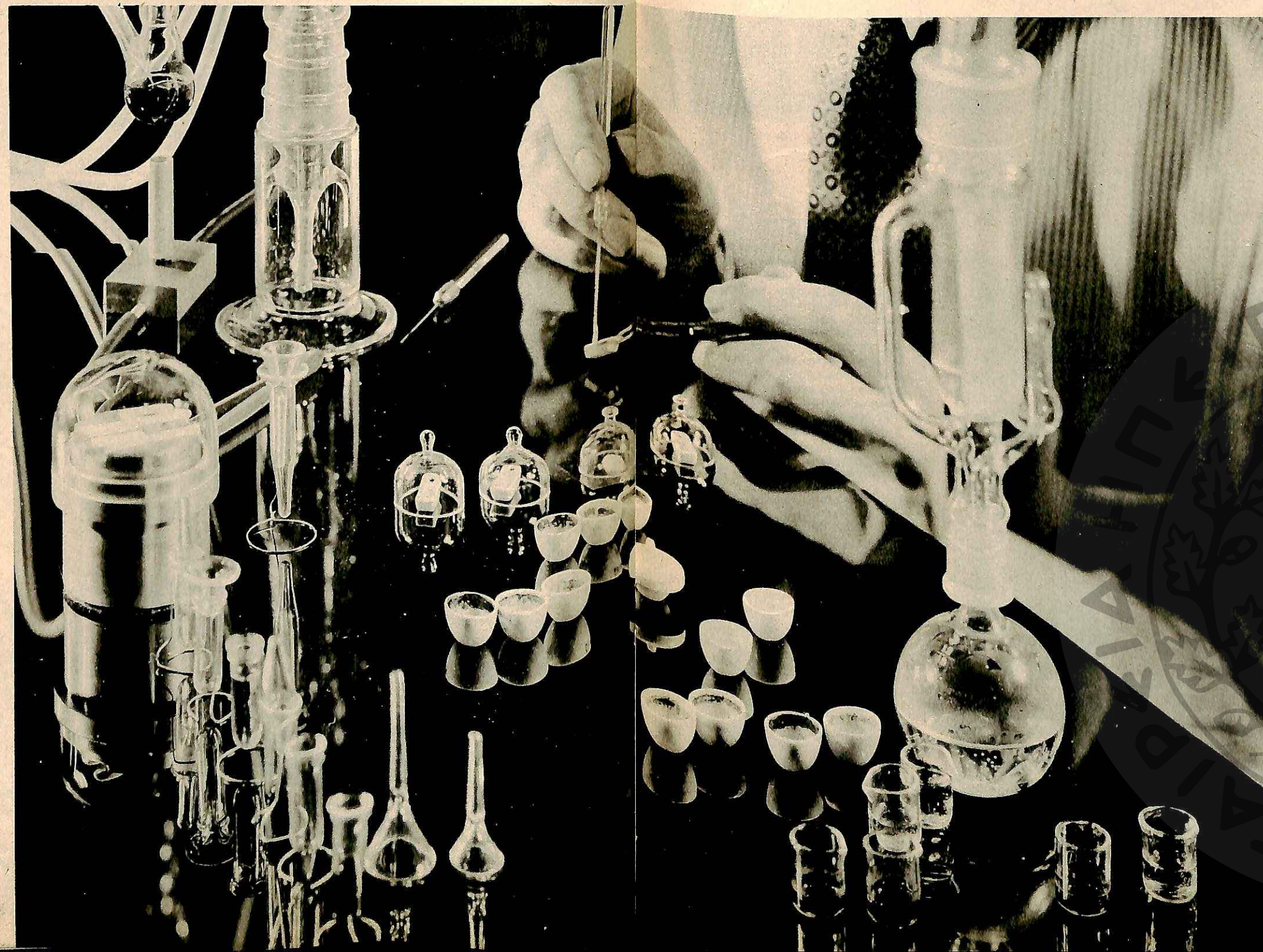
ΟΙ ΦΑΚΟΙ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟΥ μεγαλώνουν πεντακόσιες φορές ένα καταλύτη, επιτρέποντας στον έρευντή να συνεχίσει τις μελέτες του με ταχύτητα και ασφάλεια. Οι καταλύτες είναι ζωτικής σημασίας στην έπεξεργασία της βενζίνης και οι τεχνικοί του «Μάικρολαμπ» επέτυχαν άριστα αποτελέσματα στο εξαιρετο «ραφινάρισμά» της.

(Φωτ. By - Lire Feathre)

Ο κ. Ρ. ΚΛΑΡΙΚ, διευθυντής του λιλλιπούτειου εργαστηρίου της «Γκόλφ Όιλ Κόμπανυ», πειραματίζεται σε μία μικρογραφία του... εργοστασίου «ραφινάρισματος» της βενζίνης. Η μικρογραφία είναι τόσο πιστή, ώστε δεν λείπει κανένα όργανο από όσα διαθέτει ένα πραγματικό εργοστάσιο. Με τη διαφορά ότι στο «Μάικρολαμπ» είναι απαραίτητη και μία γυάλινη θήκη στην οποία τοποθετούνται για να μην τὰ πειράζει η...σκόνη.

Μάικρολαμπ είναι η σύντμηση των λέξεων «μάικρο λαμποράτορι», οι οποίες περιγράφουν κατά κυριολεξία το λιλλιπούτειο εργαστήριο που εγκατέστησε πριν από λίγο καιρό στο Χάρμερβιλ η αμερικανική εταιρία πετρελαίων «Γκόλφ Όιλ Κόμπανυ». Ο απληροφόρητος επισκέπτης του «Μάικρολαμπ» θα νομίζει ότι έμεινε ξαφνικά σε ένα κουκλόσπιτο, και δύσκολα θα πεισθεί ότι οι σοβαροί αυτοί κύριοι, που ασχολούνται με κάτι μικροσκοπικές σκουπίτσες, κάτι φλυτζανάκια και ποτηράκια σαν δαχτυλίδες, εργάζονται και δεν παίζουν τις «κουτσούνες» στο κουκλονοικοκυριό τους. Ωστόσο, ο σκοπός του λιλλιπούτειου αυτού εργαστηρίου είναι ακριβώς ο ίδιος, όπως και σε κάθε άλλο εργαστήριο κανονικών διαστάσεων. Τότε, τι λόγο έχει αυτή η σμίκρυνση των χημικών οργάνων και του υλικού των έρευνών; Απλούστατα, αφ' ενός επιταχύνεται η εργασία

και αφ' ετέρου εξουδετερώνεται ο κίνδυνος από μία άπροσεξία. Γιατί μία έκρηξη που θα τινάζε στον αέρα ένα κανονικό εργαστήριο, στο «Μάικρολαμπ», όπου τα χρησιμοποιούμενα μίγματα είναι από δέκα ως εκατοντάδες φορές μικρότερα από τα συνηθη, η έκρηξη θα ξεθυμάνη ανώδυνα πίσω από ένα τζαμάκι. Άλλωστε, σε ώριμες περιπτώσεις, μία χημική έκλυση ή όποια, υπό κανονικές συνθήκες, θα χρειαζόταν 6 ώρες, με τα άπειροελάχιστα μίγματα πραγματοποιείται σε 10 λεπτά. Πολλά όργανα του «Μάικρολαμπ» είναι τόσο μικροσκοπικά, ώστε είναι αδύνατο να τα χειρισθούν τα ανθρώπινα χέρια. Γι' αυτό το σκοπό υπάρχει ένας «μικροχειριστής», ένα πολύτιμο μηχανήμα, που επιτρέπει στον επιστήμονα να εργασθεί ακόμη και σε μία σταγόνα υγρό, πάντα με τη βοήθεια ενός μικροσκοπίου.

ΜΙΑ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΛΑΒΙΔΑ φαίνεται κυριολεκτικά σαν γίγαντας δίπλα στα λιλλιπούτεια όργανα του «Μάικρολαμπ». Έπειδή τ' ανθρώπινα χέρια δεν μπορούν να χειρισθούν με ευκολία τα μικροσκοπικά αυτά «παιγνιδάκια», το εργαστήριο διαθέτει έναν πρωτότυπο είδωλο «μικροχειριστή».

ΑΦΟΥ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ τον χημικό προορισμό του στο εργαστήριο, το λεπτεπίλεπτο όργανο μπορεί ωραιότατα να χρησιμοποιηθεί και σαν... σκουλαρίκι. Άλλωστε, μία επιστήμη δεν ξεχνά ποτέ πως είναι παραλλήλως και γυναίκα.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΝΕΚΡΗ, Η ΒΕΝΤΕΤΤΑ...

Ύπό τον πάταγο της άνεξιχνίαστης ακόμη υποδέσεως Βίλμας Μοντέζι ή μάρτυς Μαρία Κάλιο ή «Μαύρος Κύκνος» η πηδᾶ τώρα στο δέατρο

Εδῶ και λίγες ακόμα εβδομάδες, ή υπόθεση Μοντέζι» δρισκόταν στα χείλη ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ ἱστορία τῆς δυστυχισμένης Βίλμας, πού βρέθηκε ὑπό τόσο μυστηριώδεις συνθήκες νεκρή σέ μιᾶ πλάξ ἔξω ἀπ' τῇ Ρώμη, ἀναστάτωσε ὄχι μόνο τὴν Ἰταλία, ἀλλὰ κι ὅλο τὸν κόσμο... Προσωπικότητες κατηγορήθηκαν καὶ σύρθηκαν στὸ δικαστήριο, ὀνόματα κηλιδώθηκαν, ἓνα τε-

ράστιο πολιτικὸ ζήτημα δημιουργήθηκε... Τώρα, ξαφνικά, ὅλ' αὐτὰ φαίνονται σὰν κάτι χωρὶς πολλή σημασία, σὰν ἓνα περαστικὸ παιχνίδι. Οἱ κυριώτεροι κατηγορούμενοι ἔφυγαν ἀπ' τὴ σκηνή. Μὰ τὸ ἐρώτημα ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει: Ἐκλείσει ὀριστικά ἡ υπόθεση Μοντέζι; Ἦταν σωστὲς οἱ κατηγορίες τῆς Ἀννας-Μαρίας Κάλιο; Καὶ τί εἶναι, τέλος πάντων, αὐτὴ ἡ Ἀννα-Μαρία Κάλιο;

«Ὁ «Μαύρος Κύκνος» μπορεῖ νὰ μὴν πέτυχε τὴν καταδίκη ἐκείνων πού εἶχε κατηγορήσει γιὰ δολοφόνους τῆς Βίλμας Μοντέζι, πέτυχε ὅμως κάτι ἄλλο καλύτερο καὶ ἀσφαλῶς πιδ προσδοκώμενο: Τὴ δημοσιότητα. Ἡθοποιός, πρῶτα τοῦ κινηματογράφου καὶ τώρα τοῦ θεάτρου, ἄρχισε τὶς δοκιμές γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Μάσσα, ὁ πού καὶ θὰ πρωταγωνιστήσῃ»

—Κάλιο!

Σὰ νὰ εἶχε προφέρει μιὰ μαγικὴ λέξη ὁ πρόεδρος Τιμπερι κατῶρθωσε μονομιάς νὰ ἐπιτάλῃ σιωπὴ —τὴ σιωπὴ πού μάταια εἶχε ζητήσῃ ἀπ' τὴ στιγμή πού ἄρχισε ἡ δίκη Μοντέζι. Οἱ κοραμπινιέροι τῆς ὑπηρεσίας ἔτρεξαν νὰ κλείσουν τὰ παράθυρα ἀπ' ὅπου ἔρχονταν οἱ θόρυβοι τῆς Βενετίας. Τὸ ἀκροατήριον —εἰδικοί ἀπεσταλμένοι τῶν ἐφημερίδων ὅλου τοῦ κόσμου, διωμήχανοι πού εἶχαν ἔρθῃ ἀπ' τὸ Τουρίνο, καὶ πού εἶχαν προσφέρει 100.000 λιρῆτες γιὰ νὰ θροῦν μιὰ θέσις σ' αὐτὴ τὴν ἐξαιρετικὴ δίκη, Βενετσιάνες κοντέσσεες μὲ τὰ φᾶς-ᾶ-μαῖν τους —κάρφωνε τὰ μάτια του στὴν εἴσοδο.

Ἡ Κάλιο μπήκε, λεπτὴ, σφιγμένη σ' ἓνα μαῦρο ταγιέρ, μ' ἓνα φουλάρι ἀπὸ ἄσπρο μετάξι γύρω στὸ λαιμό. Μὲ λυγρὸ βάδισμα, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο πού θ' ἀνοίγε δρόμο ἀνάμεσα στὰ τραπέζια ἐνὸς ζῆ-ρούμ, προχώρησε στὸ μικρόφωνο πού ἦταν ἐγκατεστημένο μπροστὰ στὴ θέσι τῶν μαρτύρων. Μ' ἓνα ἀδιόρατο χαμόγελο στὴν ἀκρὴ τῶν χειλιῶν, πρῶτόν της μὲ μιὰ χαμηλὴ, ἀλλὰ καθαρὴ φωνὴ τὸ συνηθισμένο ὄρκο: «Τζιούρο ντὶ ντὶρε λὰ βεριτά, τούττα λὰ βεριτά, σόλα λὰ βεριτά!». Χίλια βλέμματα ἐξέταζαν αὐτὸ τὸ λαιμό, αὐτὴ τὴ μεγαλοπρεπὴ στάσι τοῦ κεφαλιού, πού εἶχαν δώσει στὴν Ἀννα-Μαρία Κάλιο τὸ χαρακτηρισμὸ «Ὁ Μαύρος Κύκνος».

—Ὁ Μπρούνο Πεσκατόρι, ἓνας ἀπ' τοὺς μεγαλύτερους κομμωτᾶς τῆς Ρώμης, ἄρχισε, μού πρόσφερε ἓκ μέρους τοῦ Μοντάνια πολλὰ ἐκατομμύρια λιρῆτες κ' ἓνα ταξίδι στὸ Χόλλυγουντ, μὲ ὑποσχέσεις μεγάλων συμβολαίων, ἀν ἀρνιόμουν νᾶρθω νᾶ καταθέσω...

Κ' ἡ Ἀννα-Μαρία συνέχισε τὶς ἀποκαλύψεις της:

—Δηλώνω κατηγορηματικά ὅτι...
—Ἐχετε ἀποδείξεις;
—Ψάξτε! Θὰ τὶς βρῇτε!

Μάταια ὁ πρόεδρος προσπάθησε νὰ τὴν ἐπαναφέρει στὸ ἀντικείμενο τῆς δίκης. Τ' ὄνομα τῆς Βίλμας Μοντέζι εἶχε σχεδὸν ξεχαστῇ. Ἐπὶ πέντε ὁλόκληρες ὥρες, μπροστὰ στὸν πανίσχυρο συνασπισμὸ τῶν 12 καλύτερων δικηγόρων τῆς Ἰταλίας, ἡ Ἀννα-Μαρία Κάλιο δὲν ἔχασε οὔτε στιγμὴ τὴν αὐτοκυριαρχία της. Δέκα φορές νόμισαν πὼς θὰ λιποθυμοῦσε καὶ δέκα φορές συνήρθε τὴν τελευταία στιγμή. Ὅταν, ἐπὶ τέλους, ἐξαντλημένη, σκώθηκε, χλωμὴ καὶ μισοτρικλίζοντας, τὸ ἀκροατήριον τῇ ζητωκραύασε. Πολλοὶ μάλιστα τὴ συνᾶδαν ὡς τὸ ξενοδοχεῖο της, μὲς ἀπ' τοὺς στενοὺς δρομάκους τῆς Βενετίας...

Ἀπ' τὴν ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1954 πού ὁ Μοντάνια καὶ ὁ Πισσιόνι ἀφῆθηκαν προσωρινὰ ἐλεύθεροι, ἡ Ἀννα-Μαρία Κάλιο εἶχε πέσει στὴ δυσμένεια τῆς κοινῆς γνώμης. Ἀφοῦ, μὲ τὶς κατηγορίες τῆς ἐναντίον τοῦ κόσμου τῆς διαφθοράς, τῆς ἀκολασίας καὶ τῶν σκανδάλων, ἀνάγκασε τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ παραιτηθῇ, ἀφοῦ μεταφέρθηκε θριαμβευτικὰ πάνω στοὺς ἄμους τοῦ πλήθους στοὺς δρόμους τῆς Ρώμης καὶ ἀφοῦ πληρώθηκε 100.000 λιρῆτες γιὰ τὴν παραμικρὴ συνέντευξη ἢ φωτογραφία της, ἡ Ἀννα-Μαρία ἄρχισε νὰ χάνῃ τὴν ἐπιρροή της. Ἀρχισαν νὰ τὴν λένε μυθομανῇ, διεσθαρμένη, γυναικὴ πού ἐπιδίωκε νὰ κάνῃ ἐντύπωση. Ποιὰ ἦταν, γιὰ νὰ κατηγορῇ ὅλο τὸν κόσμο; Μήπως δὲν εἶχε μοιραστῇ τὴ ζωὴ τοῦ Μοντάνια; Ἀρνήθηκε ποτὲ τὶς 500.000 λιρῆτες πού τῆς ἔδινε κάθε μῆνα; Κοκκίνιζε, ἀκόμα καὶ σήμερα, γιὰ τὰ τρυφερά καὶ γελοῖα λόγια πού τοῦχε γράψει: «Μπεμπέκο μου, πατατούλα μου»; Κι ὅμως, νὰ πού ἀρκοῦσε νὰ φανῇ στὸ προσκήνιο γιὰ

λίγες στιγμές, ἔπειτα ἀπὸ τρία χρόνια ἀναγκαστικῆς σιωπῆς, γιὰ νὰ ξανακατακτήσῃ τὰ πλήθη!

Ποιὰ εἶναι ἡ Ἀννα-Μαρία Κάλιο; Εἶναι τὸ «κορίτσι τοῦ αἰῶνος». Ἐνα κορίτσι πού δὲν κληρονόμησε παρὰ ψευδαισθήσεις. Ἡ μητέρα της ἦταν ἀπὸ μιὰ πανάρχαια Ἰταλικὴ οἰκογένεια. Ὁ παππάς της, δούξ τῆς Ἰστρίας, ἓνας ἀπ' τοὺς καλύτερους στρατηγούς τοῦ ἱππικοῦ τοῦ Ναπολέοντος, ἔκρινε τὴν τύχη τῶν μαχῶν τοῦ Ἀούστερλιτς καὶ τοῦ Βάγκραμ. Ὁ παππούς της, ὁ Ἐρνέστο Μονέτα, πήρε στὰ 1907 τὸ Βραβεῖο Νόμπελ τῆς Εἰρήνης. Ἀλλὰ, σὲ ἡλικία 4 ἐτῶν, ἡ Ἀννα-Μαρία ἀγνοοῦσε τί θὰ πῇ οἰκογένεια. Ἀπ' τὰ παιδικὰ της χρόνια, δὲν θυμάται παρὰ τοὺς καυγάδες τῶν γονέων της. Ὁ πατέρας της ἦταν ἓνας μέτριος συμβολαιογράφος, ἡ μητέρα της μιὰ γυναίκα μὲ φοβερὴ ἰδιοσυγκρασία. Δὲν ἄργησε νὰ φύγῃ μ' ἓνα ἄλλον κ' ἡ Ἀννα-Μαρία ἔμεινε μὲ τὸν πατέρα της, πού εἶχε στὸ ἀναμεταξύ κατὰστραφὴ οἰκονομικά.

Ἡ οἰκογένεια δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ τὸ ἠλεκτρικὸ της, ἀλλὰ, γιὰ νὰ μείνῃ πιστὴ στὴν παράδοση, ἡ Ἀννα-Μαρία πῆγαινε ἱππασία καὶ φοιτοῦσε στὸ ἀριστοκρατικὸ κολλέγιο Παρίνι, ὅπου ἡ ζωὴ της ἦταν μιὰ συνέχεια ἀπὸ ταπεινώσεις...

Ἐνα βράδυ, ἡ Ἀννα-Μαρία, μεγάλη κοπέλα πιά, βόηκε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της κλειστῇ. Χτύπησε, κι ὁ πατέρας της ἤρθε καὶ τῆς ἄνοιξε.

—Ἀπὸ πού ἔρχεσαι τόσο ἀργά;

—Δὲν εἶναι παρὰ δέκα ἡ ὥρα...

—Γιατί δὲν εἶπες πού πᾶς; Ποῖος ἔχει τί ἔκανε; ἔξω!

—Ἄν σοῦλεγα πὼς πῆγα ἀπλῶς περὶπατο, δὲν θὰ μὲ πίστευες... Γιατί θέλετε νὰ μὲ ὑποχρεώσετε ὅλοι σας νὰ κάνω τὸ κακὸ;

Ἡ Ἀννα-Μαρία δὲν μπόρεσε νὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

Τὸ Σῆμα τοῦ Ἐμπιστοσύνης,
κάθε οἰκοκυρᾶς, βιοτέχνου ἢ βιομηχάνου

διότι ἐγγυᾶται ποιότητα ἀπαράμιλλον καὶ ἐξυπηρέτησιν ἀρτίαν, παρεχομένην ἀπὸ τὴν μοναδικὴν Ὀργάνωσιν Ἐξυπηρέτησεως **SINGER** μέσῳ τῶν πολυαριθμῶν της:

- ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ
- ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΚΙΝΗΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΕΙΩΝ
- ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ - ΤΕΧΝΙΤΩΝ
- ΤΟΠΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Νέοι μοντέρνοι τύποι
Ραπτομηχανῶν καὶ ἐπίπλων

Ζητήσατε ἀπὸ οἰονδήποτε Κατάστημά μας νὰ σᾶς ἐπιδείξῃ τὴν αὐτόματον **SINGER-319K** Ραπτομηχανὴν **ZIGK-ZAGK**.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ Α.Ε.

ΑΔΜΑ

"ΒΕΓΚΑ", ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ

Κατασκευασμένο μὲ τίς πιὸ σύγχρονες μηχανικὲς ἐξελίξεις καὶ τὴ πιὸ αἰσθητικὴ γραμμὴ εἶναι τὸ κόσμημα καὶ ἡ υπερφάνεια κάθε σπιτιοῦ.

* Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Καταστήματα ραδιοφῶνων.

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Τό παιγνίδι του ρόνου

’Αστυνομική νουβέλλα της ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

’Ο ’Ηρακλής Πουαρώ παίρνει ένα κάπως ακατάληπτο τηλεφώνημα από τη γνωστή συγγραφέα αστυνομικών μυθιστορημάτων κ. ’Ολίβερ, η οποία τον καλεί, χωρίς να του εξηγήσει το λόγο, στο Νάσσεκαμ, του Ντε-δοναίρ. ’Οταν από περιέργεια φθάσει εκεί, βρίσκει την κ. ’Ολίβερ φιλοξενομένη στο κτήμα Νάσσε, παλιά ιδιοκτησία της οικογένειας Φόλλιατ, το οποίο όμως σήμερα πιά ανήκει στον βασιλικό και άξιο σέρ Τζώρτζ Στάμπς. ’Η κ. ’Ολίβερ του εξηγεί ότι την επομένη πρόκειται να δοθεί μια γιορτή στο Νάσσε, και ότι ανάμεσα στα άλλα παιγνίδια της γιορτής θα είναι και το κυνήγι του ρόνου, όπου οι συμμετέχοντες θα κληθούν να λύσουν ένα αστυνομικό πρόβλημα. Το παιγνίδι του ρόνου το έχει καταστρώσει η κ. ’Ολίβερ, του εξομολογείται όμως τους φόβους της ότι από άρισμένες ασήμαντες μικρολεπτομέρειες υποψιάζεται πως αντί για τον εικονικό ρόνου, την επομένη κάποιος πρόκειται να δολοφονηθεί πραγματικά. ’Ο Πουαρώ δέχεται με κάποια δυσπιστία τις υποψίες της. ’Επειτα γνωρίζεται με τους διαφόρους ένοικους της. ’Η γυναίκα του σέρ Τζώρτζ, η λαίδη Χάττυ Στάμπς, είναι μια έξωτική καλλονή, αλλά διανοητικώς ανεπαρκής. ’Η γραμματέας του ιδιοκτήτη του, μίς ’Αμάντα Μπρούις, μια δραστήρια γεροντοκόρη που δεν κρύβει την απέχθειά της για τη λαίδη Στάμπς. ’Ο Πουαρώ συναντά ακόμη τον ευερέθιστο αρχιτέκτονα Μάικελ Ουέιμαν και ένα ζεύγος νεαρών παραθεριστών, την Πέγκυ και τον ’Αλεκ Λέγγ. ’Ο ’Αλεκ έχει ύποπτη προσφάτως μια κρίση νευρασθενείας. ’Ενώ συνεχίζονται οι προετοιμασίες της γιορτής, ο Πουαρώ αρχίζει εντελώς να πληροφώνεται το καθέκαστα για τον καθένα από τους ένοικους του Νάσσε.

5

Η συζήτηση γύρω από τη γιορτή γενικευόταν. Μόνον ο Πουαρώ έμεινε άμετοχος, παρατηρώντας τη λεπτή, έξωτική φυσιογνωμία στην άκρη του τραπέζιού. ’Αναρωτιόταν τι τάχα να στριφογύριζε μέσα σ’ αυτό το κεφάλι. ’Εκείνη τη στιγμή σήκωσε τα μάτια κ’ έρριξε μια γοργή ματιά κατά τη μεριά του. Ήταν ένα βλέμμα τόσο πανούργο και υπολογιστικό, που ο Πουαρώ αναταράχτηκε. Καθώς διασταυρώθηκαν τα μάτια τους, η πανουργία εξαφανίστηκε—το κενό ξαναγύρισε στην έκφρασή της. ’Αλλά εκείνο το άλλο βλέμμα ήταν τόσο μικρό, υπολογιστικό...

’Η μήπως το φαντάστηκε; ’Αλλωστε, δεν ήταν αλήθεια πως και άνθρωποι που πάσχουν από κάποια σχετική διανοητική αναπηρία, πολύ συχνά φανερώνουν τέτοιες εκλάμψεις κρυψινοίας, που ακόμη και όσοι τους βέβουν καλά, απομένουν κατάπληκτοι;

Συλλογίστηκε πώς, πραγματικά, η λαίδη Στάμπς αποτελούσε ένα αίνιγμα. Οί άλλοι έμοιαζαν ναχούν εκ διαμέτρου αντίθετη ιδέα γι’ αυτήν. ’Η μίς Μπρούις του είχε πετάξει, πως η λαίδη Στάμπς ήξερε θαυμάσια τί έκανε. Κι’ όμως η

κ. ’Ολίβερ ήταν σίγουρη για την ανεπάρκειά της. ’Ακόμα και η κ. Φόλλιατ, που την είχε γνωρίσει έπι τόσον καιρό και τελείως στενά, του είχε μιλήσει γι’ αυτήν σά να μην επρόκειτο για φυσιολογικό πρόσωπο κι’ ακόμα πως είχε ανάγκη από κηδεμονία.

Πιθανόν η μίς Μπρούις να ήταν προκατειλημμένη. ’Απεχθανόταν τη λαίδη Στάμπς για την ναθρότητα και την αδιαφορία της. ’Ο Πουαρώ άναρωτήθηκε, αν η μίς Μπρούις ήταν γραμματέας του σέρ Τζώρτζ και πριν από το γάμο του. Και σάν ήταν έτσι, βέβαια θα άποστρεφόταν το καινούργιο καθέστω.

’Ως εκείνη τη στιγμή, ο Πουαρώ θα συμφωνούσε ανεπιφύλακτα με την κ. Φόλλιατ και την κ. ’Ολίβερ. ’Αλλά μπορούσε, στ’ αλήθεια, να βασιστεί σε μια φευγαλέα εντύπωση;

’Η λαίδη Στάμπς σηκώθηκε απότομα από το τραπέζι.

—’Εχω πονοκέφαλο, είπε. Θα πάω να πλαγιάσω στο δωμάτιό μου.

’Ο σέρ Τζώρτζ άναπήδησε άνησυχος.

—Κοιτάσαι μου, έχεις τίποτα; ’Οχι! Καλά θα είσαι τ’ απόγευμα, έ;

—Ναι... έλπιζω.

Τράβηξε προς την πόρτα. Καθώς έφευγε, έρριξε το μαντηλάκι που στριφογύριζε όληνώρα στα δάχτυλα. ’Ο Πουαρώ το άνασκήκωσε.

’Η μίς Μπρούις σασμάτησε τον σέρ Τζώρτζ, που ήταν έτοιμος ν’ άκολουθήσει τη γυναίκα του. —Πού θα παρκάρουν τ’αυτόκινητα το απόγευμα;

’Ο Πουαρώ πρόφτασε την οικοδέσποινα στη σκάλα.

—Μαντάμ, σάς έπεσε, είπε, προσφέροντας το μαντηλάκι με μια υπόκληση.

Τό πήρε άδιάφορη.

—Ναι; Σάς εύχαριστώ.

—Λυπούμαι ιδιαιτέρως, μαντάμ, που υποφέρετε. ’Ο έξαδελφός σας πότε φτάνει άκριβώς;

Τού άπάντησε κοφτά, σχεδόν βίαια.

—Δέ θέλω να δω τον ’Ετιέν. Είναι κακός. Τόν φοβάμαι. Κάνει άσχημα πράγματα.

’Ανοιξε η πόρτα της τραπεζαρίας και ο σέρ Τζώρτζ διάβηκε το χώλ και άνέβηκε τη σκάλα.

—Χάττυ, αγάπη μου. Θάρθω να σου βάλω κομπρέσες.

’Ανέβηκαν μαζί. Είχε περασμένο το χέρι στη μέση της τρυφερά. Τό πρόσωπό του ήταν ανάστατο.

’Ο Πουαρώ άναστέναξε και δγίκε από την κυρία έισοδο στη βεράντα. Μόλις είχε φτάσει η κ. Μάστερτον με το αυτοκίνητάκι της και έπιστατούσε τώρα στο στήσιμο της τένας του τσαγιού. Γύρισε να χαιρετήσει τον Πουαρώ.

—Τί σκοτούρες και τούτα, του παρατήρησε. Κι’ όλα τα βάζουν πάντοτε άνάποδα. Πού είναι ο σέρ Τζώρτζ; Θέλω να του μιλήσω για το παρκάρισμα των αυτοκινήτων.

—’Η γυναίκα του έχει πονοκέφαλο και πήγε να πλαγιάσει.

—Θά είναι πολύ καλά τό απόγευμα, προέβλεψε με πειστικότητα η κ. Μάστερτον. Τρελαίνεται για γιορτές. Μπορείτε να μου δώσετε εκείνους εκεί τους πασσάλους; Κάντε μου τη χάρη.

’Ετσι ο Πουαρώ στρώθηκε για τά καλά στη δουλειά, κάτω από την άγρυπνη έποπτεία της κ. Μάστερτον. Μόνο στις σύντομες άναπαυές καταδεχόταν να του μιλήσει.

—Τί καλά που έχουμε πάλι κόσμο στο Νάσσε. Φοβόμαστε όλοι ότι θα γινόταν ξενοδοχείο... Ναι, χάρηκα πολύ για τό Νάσσε, τό ’διο και η καμένη η ’Αμυ Φόλλιατ. Πέρασε τόσο άσχημες μέρες—ποτέ δεν παραπονιέται. ’Ο σέρ Τζώρτζ έκανε θαύματα για τό Νάσσε. ΄Εχει εξαίρετο γούστο. Καταπληκτικό για τέτιον άνθρωπο.

—Δεν είναι, βέβαια, άριστοκράτης, είπε προσεκτικά ο Πουαρώ.

—’Ούτε σέρ Τζώρτζ είναι... τον τίτλο τον πήρε μετά, είπε η κ. Μάστερτον. Πολύ διασκεδαστικό αλήθεια. Φυσικά, δεν κάνουμε λόγο. Πρέπει να επιτρέπεται και στους πλούσιους να χαίρωνται τους άνώδυνους σνομπισμούς τους. ’Αλλά, παρά την καταγωγή του, ο σέρ Τζώρτζ θά τά κατάφερνε σπουδήποτε. Στίς φλέβες του ρέει αίμα άρχοντικό, τί να πώ!

’Η κ. Μάστερτον σταμάτησε για να βάλει μια φωνή σ’ ένα κηπουρό.

—’Οχι στην τριανταφυλλιά! Δεξιά, όχι άριστερά. Είναι ν’ άπορή κανείς πως δεν ξεχωρίζουν τό δεξί τους από τ’ άριστερό, συνέχισε. ’Η μίς Μπρούις είναι έξυπνη. Δεν χανώνει την καμηνή τη Χάττυ. Την κοιτάζει έτσι που νομίζει πως θέλει να τη σκοτώσει. ’Ολες αυτές οι καλές ιδιαιτέρες είναι έρωτευμένες με τους προϊσταμένους τους. Πού νάχει τρυπώσει τάχα κ’ έτούτος ο Τζίμ Γουαρμπάρτον. Τί άνοησία να έπιμένη να τον λέν «Λοχαγό». Ποτέ του δεν ήταν στο στρατό. Γερμάνα δεν έχει δη ούτε από μακριά. Είναι απλώς καλός έπιστάτης, αλλά θαρρώ έχει κάτι άπάνω του... πως να πώ. ’Α, να και οι Λέγγς.

’Η Πέγκυ Λέγγ, φορώντας ένα στενό παντελόκι και πουλόβερ, είπε όλο δροσιά:

—’Ηρθαμε να ιδώσουμε ένα χέρι.

—Είμαστε πνιγμένοι στη δουλειά, βροντοφώναξε η κ. Μάστερτον. ’Εμπρός!

’Ο Πουαρώ έπαφελήθηκε από τη νέα της άπασχόληση και έγελίστηκε σά κλεφτά. ’Αλλά καθώς έστριβε τη γωνιά του σπιτιού, έβρέθηκε θεατής ενός νέου δράματος.

Δυό νεαρές γυναίκες, με σόρτες και άνοιχτόχρωμα μπλουζάκια, είχαν ξεπροβάλει από τό δάσος και κοιτάζαν τώρα με άβεβαιοότητα τό σπίτι. Νόμισε ότι άναγνώριζε τη μιά. ΄Ηταν η ’Ιταλίδα που είχαν πάρει χθές στ’ αυτόκινητο. ’Από τό παράθυρο της κρεβατοκάμαρας της λαίδης Στάμπς, έσκυβε ο σέρ Τζώρτζ και τους φώναζε ώργισμένος.

—Τί γυρεύετε εδώ;

—Συγγνώμη, είπε η νεαρή γυναίκα με την πράσινη μαντήλια.

—’Εδώ είναι κτήμα μου!

’Η άλλη νεαρή που φορούσε μιά γαλάζια μαντήλια, είπε δροσάτα:

—Παρακαλώ, άποδώθατε το Νάσσεκαμ. ’Από δω είναι δρόμος.

—’Εδώ είναι κτήμα μου! Γυρίστε πίσω!

Τόν έβλεπαν πού χειρονομούσε. ’Επειτα κάτι άρχισαν να λένε στη γλώσσα τους. Στο τέλος, η κοπέλα με τη γαλάζια μαντήλια ρώτησε με άμφισβόλια.

—Πίσω; Στήν κατασκήνωση;

—Μάλιστα! Και να πάρετε από κεί τό δρόμο.

Τραβήχτηκαν άπρόθυμα. ’Ο σέρ Τζώρτζ σφουγγίζε τό μέτωπό του και είδε κάτω τον Πουαρώ.

—’Αλλο δεν κάνω να τις διώχνω από δω μέσα, του είπε. Περνάνε από τό δάσος, πηδάνε τό φράκτη. Νομίζουν πως από δω θά φτάσουν πιό σύντομα στο ποτάμι, στην άποδόθρα. ’Ε, βέβαια, πιό σύντομα είναι, αλλά... Ναι, Χάττυ. Τί είπες;

Τραβήχτηκε μέσα από τό παράθυρο.

’Ο Πουαρώ βρήκε την κ. ’Ολίβερ και μαζύ της ένα δεκατετράχρονο κοριτσάκι. ΄Ηταν ντυμένο προσκοπίνια.

—’Η Μάρλεν. Είναι τό θύμα, του είπε η κ. ’Ολίβερ. ’Ο Πουαρώ ύποκλήθηκε εύγενικά και η Μάρλεν χαχάνισε.

—’Εγώ θά είμαι τό πτώμα, είπε. ’Αλλά δε θά έχω αίματα. ’Η φωνή της μαρτυρούσε άπογοήτευση. Θα με στραγγαλίσουν μ’ ένα κορδόνι. Τίποτ’ άλλο. Κοίταξε τον Πουαρώ με περιέργεια. Θάχετε δη έσεις φόνους! ’Εχετε δη διστραμμένους δολοφόνους;

—’Οχι, βέβαια.

—Μ’ άρδσουν οι διστραμμένοι δολοφόνοι, είπε η Μάρλεν γοητευμένη. Θέλω να πώ, να διαβάσω γι’ αυτούς. Θαρρώ πως κάποιον έχουμε στην περιοχή. ’Ο παππούς μου είδε κάποτε στο δάσος ένα πτώμα. Τράμαξε και τδβαλε στα πόδια και σά γύρισε πίσω είχε εξαφανισθεί. ΄Ητανε γυναίκας τό πτώμα. ’Αλλά του παππού ποιός τοί δίνει σημασία.

’Ο Πουαρώ τά κατάφερε να γλιστρήσει και να φτάσει στο σπίτι κάνοντας ένα γύρο. Κλείστηκε στο δωμάτιό του.

Στίς τρεις, τό ’διο απόγευμα, η γιορτή βρισκόταν στον κολοφώνα της. ’Εφτανε ο κόσμος μπουλούκια - μπουλούκια, και τ’ αυτόκινητα σταθμεύανε, σε μακριά σειρά, στη μιά άκρη του δρόμου. Σάν δροσερά μπουκετάκια έφθαναν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες από την κατασκήνωση, με τίς ζωηρές φωνές τους και τίς άνακαταμένες τους γλώσσες. Για να έπαληθεύσει η πρόβλεψη της κ. Μάστερτον, η λαίδη Στάμπς παρουσιάστηκε από τό δωμάτιό της ντυμένη μ’ ένα φόρεμα «σικλαμέν» και φορώντας ένα τεράστιο καπέλλο από μαύρο ψαθί, σάν και τίς ψάθες που φερουν οι «κούληδες» στην ’Ανατολή. ΄Ηταν παραφορτωμένη διαμαντικά.

’Η μίς Μπρούις μουρμούρισε σαρκαστικά. —Θαρρεί πως βρίσκεται σε βασιλική δεισίωση!

’Αλλά ο Πουαρώ ήταν γεμάτος άδρροφούση.

—’Ω, μαντάμ, τί υπέροχο!

—Δεν είναι όμορφο; ρώτησε η Χάττυ εύτυχισμένη και άνακατάθηκε μέσ’ στον κόσμο.

’Ο Πουαρώ στριφογύριζε άπαρηγόρητος δώ και κεί. ’Ολα έδειχναν να πηγαίνουν όμαλά, καθώς συμβαίνει σε κάθε γιορτή. Άρχιζε ο πόλεμος με τίς καρύδες, μ’ έπικεφαλής τον σέρ Τζώρτζ Στάμπς. ’Εγινε ακόμα και έκθεση των έπιτοπίων προϊόντων, — πουτίγκες, φρούτα, ένα γουρουνάκι. Τά παιδιά έπαιζαν κυνηγητό.

’Ο Πουαρώ είχε χάσει την κ. ’Ολίβερ, αλλά καθώς περιπλανιόταν τδσκασε μέσ’ στο πλήθος ξεχώρισε από μακριά τό «σικλαμέν» φόρεμα της λαίδης Στάμπς. Τό κέντρο της γενικής προσοχής, ωστόσο, ήταν η κ. Φόλλιατ. Τελείως μεταμορφωμένη, μ’ ένα θαλασσί φόρεμα από φουλάρ

και ένα άνοιχτόχρωμο γκριζό καπέλλο, έμοιαζε να δεσπόζει στο κάθε τι. Αυτή ύποδεχόταν τους νεφτασμένους.

’Ο Πουαρώ στάθηκε λίγο κοντά της κι’ άκουσε μερικές κουβέντες.

—’Αμυ, χρυσή μου, πως είσαι; ’Αχ τί όμερο πάλι τό Νάσσε...

’Ενας μεγαλόσωμος άντρας, χοντρός σάν βόδι, έφτασε κοντά της και τη χαιρέτησε εγκάρδια. —’Ερριξε μετά μια ματιά στο πλήθος δλόγυρα.

—’Η Χάττυ είναι εκείνη; ρώτησε. —’Ω, Θεέ μου! ’Αμυ, πως την αφήνεις και κυκλοφορεί έτσι;

—’Αμυ! φώναξε κάποιος άλλος γνωστός. Να σου γνωρίσω τό γιό του ’Εδουάρδου. Τί όμορφο, να σε βλέπουμε πάλι στο Νάσσε...

’Ο Πουαρώ άπομακρύνθηκε άργά. ’Αναρωτιόταν αν η κ. Φόλλιατ ένοιωσε τάχα ότι αυτή ήταν σήμερα η οικοδέσποινα. ’Ανατίρρητα ήταν πάλι σήμερα η κυρία Φόλλιατ του Νάσσε.

Στάθηκε έξω από ένα τσαντήρι. Μιά έπιγραφή πληροφορούσε ότι «’Η μαντάμ Ζουλέικα δια-

βάζει τη μοίρα σας». Είχαν άρχισει να προσφέρουν τό τσάι και η ούρα έξω από της μάντισσας είχε πιά σκορπίσει. ’Ο Πουαρώ μπήκε στο τσαντήρι και πλήρωσε με προθυμία τά διόμισυ σελίνια του, μόνο και μόνο για να μόρεση να καθήσει λιγάκι.

’Η μαντάμ Ζουλέικα φορούσε μιά φαρδιά, μαύρη κελεμπία και γύρω από τό κεφάλι της είχε τυλιγμένο ένα χρυσό τουρμπάνι, ενώ ένα γιασμάκι της έκρυβε τό μισό της πρόσωπο από τά μάτια και κάτω. ’Ενα χρυσό βραχιόλι κουδούνισε, καθώς έπιασε τό χέρι του Πουαρώ για να του διαβάσει την τύχη. Μάνι — μάνι, του προφήτεψε ένα τσουδαλάκι με χρήματα καθ’ όδόν, μιá περιπέτεια με κάποια μελαγχροινή καλλονή και μιá ως έκ θαύματος διασφυγή από ένα δυστύχημα.

—Θαυμάσια μου τά είπατε, μαντάμ Λέγγ.

—’Ω! είπε η Πέγκυ. —’Ωστε με άναγκώρισατε;

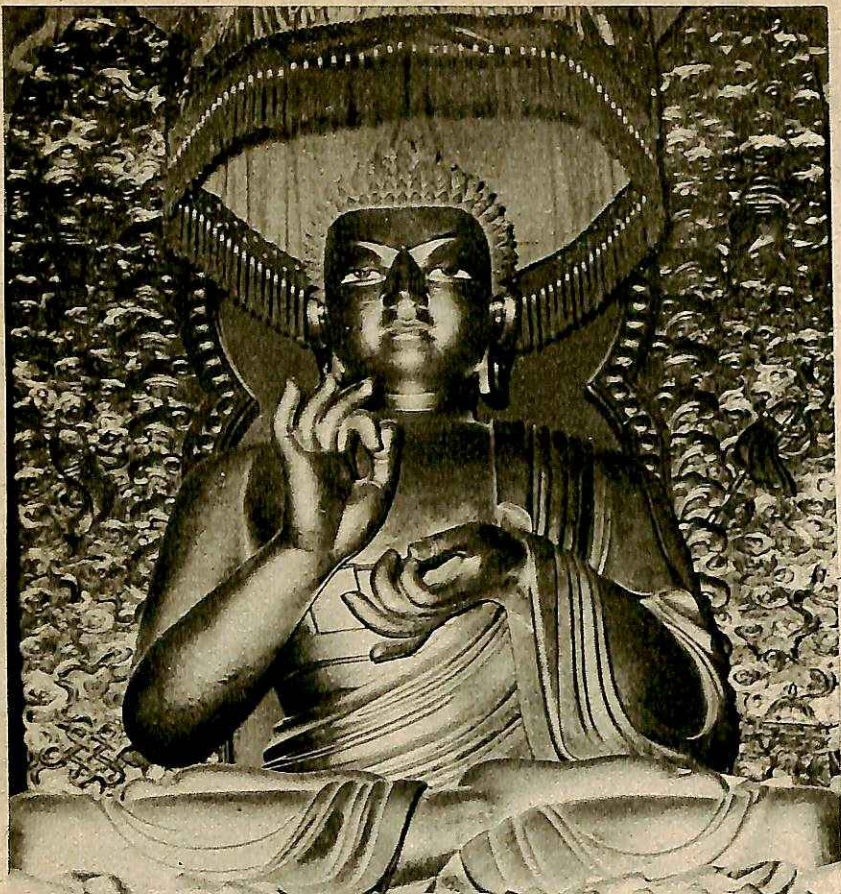
—Συγκέντρωσα τίς πληροφορίες μου. ’Η κ. ’Ολίβερ μου είπε πως επρόκειτο στην άρχή να

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Εικονογράφηση ΓΙΩΡΓΗ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

Τό κέντρο της γενικής προσοχής ωστόσο, ήταν η κ. Φόλλιατ.

ΧΡΥΣΟ ΑΓΓΑΛΜΑ του 'Αρίντα Βούδα, στην αίθουσα Τα-σιούνγκ, του ναού Κουανγκτσάι. Κατεσκευάσθη τὸ 1723, ἐπὶ τῆς δυναστείας τῶν Τσινγκ (Φωτ. China Photo service)

ΜΠΡΟΥΝΤΖΙΝΟ ἀγάλμα τῆς θεᾶς τοῦ ἐλέους μετὰ χίλια χέρια. Εὕρσκεται στὴν ἴδια αἴθουσα τοῦ ναοῦ ἥ ἐποχὴ τῆς δὲν ἔχει καθοριστῆ

ΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ ΤΟΥ ΚΟΥΑΝΓΚΤΣΙ ΠΡΟΣΕΥΧΟΝΤΑΙ ΜΠΡΟΣ ΣΤΟ ΚΙΒΩΤΙΟ Ο
ΟΥ ΦΥΛΑΣΣΕΤΑΙ ΤΟ ΔΟΝΤΙ ΤΟΥ ΒΟΥΔΑ

ΞΕΝΟΙ ΤΟΠΟΙ

ΕΔΩ, ΛΕΝΕ, ΑΝΑΠΑΥΕΤΑΙ Ο ΒΟΥΔΑΣ...

Η ΠΥΘΑ ΚΙΝΑ ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΙ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΥΑΝΓΚΤΣΙ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ

Σεβασμός κ' εὐλάβεια πρὸς τὴν παράδο

η τῶν αἰώνων

Τὶς φωτογραφίες πού παρουσιάζο-
με σ' αὐτές τίς σελίδες τίς τρά-
θηξε ὁ κ. Τοῦ-Χσιού-Χσιέν, κυβερ-
νητικός υπάλληλος στὴν Κινεζικὴ
Φωτογραφικὴ Ὑπηρεσία, ἡ ὁποία
ἀποτελεῖ ἐπίσημη ὑπηρεσία τοῦ κρά-
τους καὶ ἐδρεύει στὸ Πεκίνο, ὑπὸ
τὸ βλέμμα τῆς κομμουνιστικῆς κυ-
βερνήσεως τοῦ Μάο. Ἡ ἴδια ὑπηρε-
σία ἐγράψε καὶ τίς λεζάντες πού ἐ-
πεξηγοῦν τὰ εἰκονιζόμενα καὶ ἐξα-
πέστειλε τηλεγραφικῶς σ' ὅλο τὸν
κόσμο τὸ ἀκόλουθο κείμενο, τὸ ὁ-
ποῖο δημοσιεύουμε αὐτολεξεί:

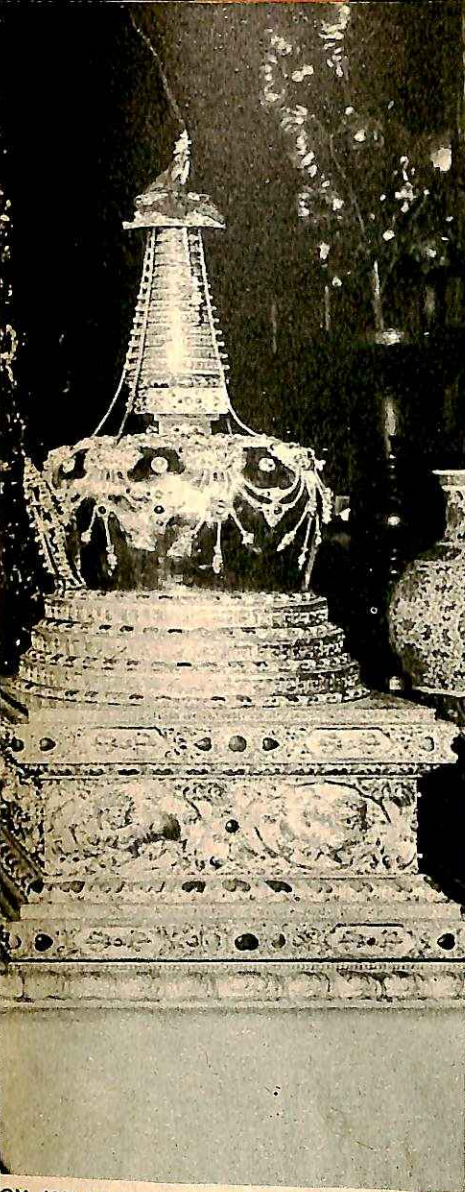
Ὁ ναὸς τοῦ Κουανγκτσάι, στὸ Πεκίνο.

Ὁ ναὸς τοῦ Κουανγκτσάι, στὸ Πεκίνο, ἀνηγέρθη ἐπὶ τῆς δυνα-
στείας τῶν Τσιν (1115-1234 μ.
Χ.) καὶ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἀρχαι-
ότερα βουδιστικὰ μοναστήρια τῆς
Κίνας. Ἐδῶ διατηροῦνται τὸ
σκήνωμα, καθὼς καὶ ἓνα δόντι
τοῦ Βούδα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν
σπάνιους καὶ ἀνεκτίμητους θη-

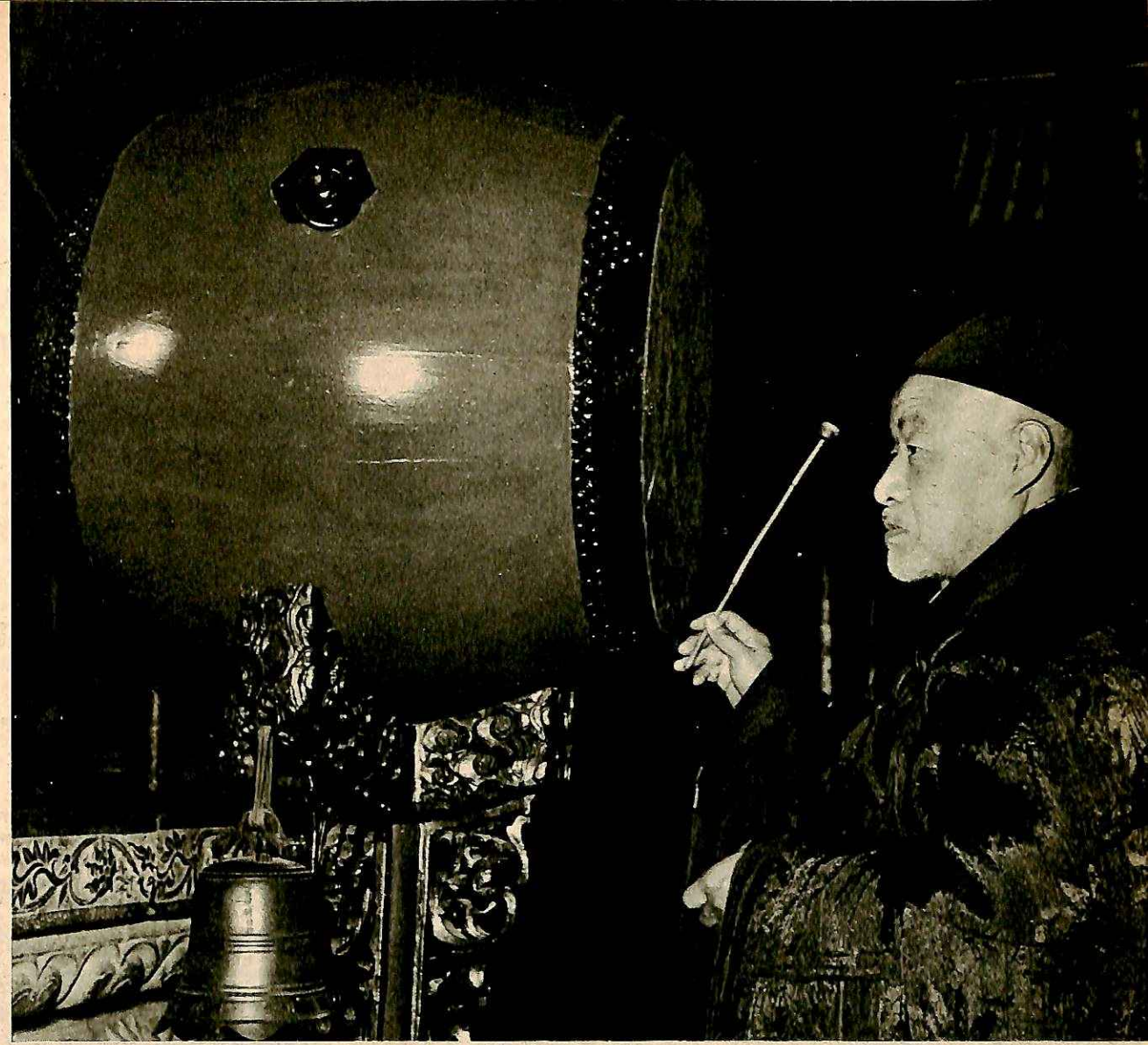
σαυροὺς γιὰ τὸν βουδιστικὸν κόσμον.
Στὴ βιβλιοθήκῃ τοῦ μοναστηρίου
διατηροῦνται πολυάριθμα κλασι-
κὰ βουδιστικὰ συγγράμματα.

Ὁ ναὸς τοῦ Κουανγκτσάι στε-
γάζει σήμερα τὴν Κινεζικὴν Ἑ-
νωσὴν τῶν Βουδιστῶν καὶ εἶναι τὸ
κέντρο τῆς βουδιστικῆς κινήσεως
τοῦ Πεκίνου. Ἡ κυβέρνησις τὸν
ἀνεστήλωσε μετὰ τὴν ἀπελευθέ-
ρωσιν.

Ἀξίζει, πάντως, νὰ σημειωθῇ ὅτι
λείψανα τοῦ Βούδα δὲν ὑπάρχουν μό-
νο στὸ Κουανγκτσάι, ἀλλὰ ἡ μακρά
παράδοσις τὰ ἔχει διασπείρει σὲ πολ-
λὰ σημεῖα τῶν ἀχνῶν ἐκτάσεων
στὶς ὁποῖες κατοικοῦν οἱ πιστοὶ τοῦ
«ἀξιοσεβαστοῦ καὶ ὑπέροχου Γοτά-
μα». Τὰ λείψανα αὐτὰ φυλάσσονται
σὲ μικρὰ κιβώτια, μέσα στὶς «Στου-
πες», στὰ μεγαλοπρεπῆ, δηλαδὴ,
μνημεῖα πού ἱδρύονται σὲ ὅσους τό-
πους ἔχουν καθιερωθῇ ἀπὸ τὰ γε-
γονότα τοῦ βίου τοῦ «ὑπερτέρου
πάντων τῶν θεῶν». Ἀλλωστε, οἱ θε-

ΟΥ ΦΥΛΑΣΣΕΤΑΙ ΤΟ ΔΟΝΤΙ ΤΟΥ ΒΟΥΔΑ

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ, ΜΕ ΤΟ ΚΤΥΠΗΜΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΥΜΠΑΝΟΥ

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΚΟΥΑΝΓΚΤΣΙ, ἓνα ἀπὸ τὰ ἱστορικώτερα μνημεῖα τοῦ Πεκίνου, ἀνεστηλῶθη ἀπὸ τὴν κυβερ-
νησιν. Περιλαμβάνει ἀρκετὸ ἀριθμὸ κτιρίων μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαία θέσι κατέχει ἡ αἴθουσα Τα-σιούνγκ.

Ο ΜΗΝ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ ΑΡΧΙΖΕΙ

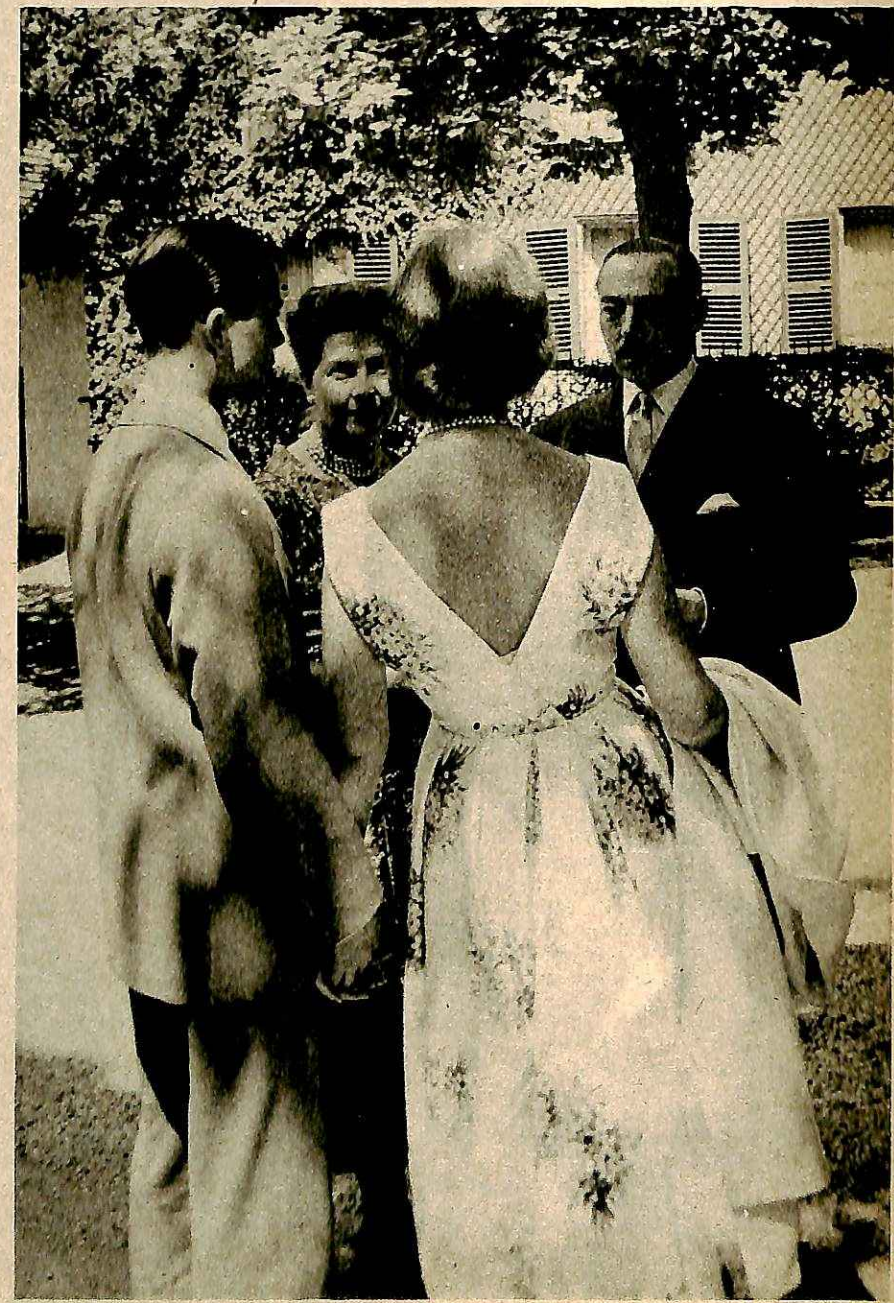
ΜΕΤΑ ΤΟ ΛΑΜΠΡΟ ΓΑΜΟ ΤΟΥΣ, Ο ΔΕΛΦΙΝΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ Κ' Η ΜΑΡΙΑ ΘΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΗΣ ΞΕΚΙΝΟΥΝ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

Δεύτερο εύτυχες γεγονός σε διάστημα λίγων μηνών για τον κόμιτα των Παρισίων και μνηστήρα του γαλλικού θρόνου. Στις αρχές του χειμώνα, ο απόγονος του τελευταίου βασιλέως της Γαλλίας — ο οποίος σημειωτέον είναι και αρχηγός πολυμελεστάτης οικογενείας — είχε οδηγήσει στο θάμνο του ύμναίου την δευτερότοκη κόρη του πρίγκιπισσα Έλενη, η οποία παντρεύτηκε με τον Βέλγο κόμιτα Έδραρντ ντε Λίμπουργκ-Στρώμ. (Συγκετικό ρεπορτάζ είχαν δημοσιεύσει τότε οι ΕΙΚΟΝΕΣ). Στο τέλος της περασμένης εβδομάδος ο κόμης είχε την ευτυχία να δει τους γάμους και του πρωτοτόκου γιου του, του πρίγκιπος Έρρίκου της Γαλλίας, με την δούκισσα Μαρία-Θηρεσία της Βυρτεμβέργης.

Η γαμήλιος τελετή, η οποία έγινε και αυτή στο ιστορικό Σαπαίλ Ρουαγιάλ, της κωμπούλεως Ντρέ, απέτελεσε το μέγα κοσμικό γεγονός της χρονιάς. Δύο χιλιάδες προσκεκλημένοι συνεκιντρώθησαν από όλα τα μέρη του κόσμου, και ανάμεσα σ' αυτούς οι πρίγκιπισσες Βεατρίκη και Ειρήνη της Ολλανδίας, ο τώως βασιλεύς της Ιταλίας Ουμβέρτος, ο δυν Χονάν της Ισπα-

ΟΣΗ ΧΑΡΑ κι αν νοιώθουν οι γονείς για την ευτυχία των παιδιών τους, η στιγμή του αποχωρισμού είναι πάντοτε δύσκολη και συγκινητική. Ο κόμης και η κόμισσα των Παρισίων συγκινημένοι αποχαιρετούν το νέο ζευγάρι.

ΣΑΡΑΝΤΑΕΞ ΧΡΟΝΙΑ έχουν και οι δύο τους μαζί, και όλα τους χαμογελούν στη ζωή. Είναι νέοι και έρωτευμένοι. Ακόμη και η μέρα λές και είχε στολιστή για να γιορτάσει μαζί τους. Η νεαρή δούκισσα, η οποία είναι και αυτή απόγονος του τελευταίου βασιλέως της Γαλλίας Λουδοβίκου-Φιλίππου, έχει σπουδάσει ξένες γλώσσες και έχει ελδικοική σέ μια σχολή διερμηνέων. Ο πρίγκιπας Έρρίκος έμεινε τα περισσότερα χρόνια της ζωής του μακριά από την πατρίδα του. Μόλις πρό έπτα-ετίας κατηργήθη ο νόμος του 1886, που απαγόρευε στα μέλη της βασιλικής οικογενείας των Βουρβόνων να επανέλθουν στη Γαλλία. Έτσι, μόνο μετά την επάνοδο του κόμιτος των Παρισίων, κατώρθωσε και ο πρίγκιψ να συνεχίσει τις σπουδές του στο Μπερντ και μετά στη Σορβόννη.

(Φωτ. DALMAS — 'Αποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ για την Έλλάδα)

νίας, η δούκισσα του Κέντ και πολλά μέλη των δύο αρχαιοτέρων βασιλικών οικογενειών της Ευρώπης, των Βουρβόνων και Άψβούργων. Η γαλλική κυβέρνηση διέθεσε 400 αστυνομικούς για την ασφάλεια των υψηλών ξένων και για την τήρηση της τάξεως.

Το βασιλικό ζεύγος της Ελλάδος ταξίδευσε ειδικά για να παρευρεθώ στη στέψη. Ο βασιλεύς Παύλος ήταν μάρτυρας του πρίγκιπος κατά την τελετή του πολιτικού γάμου, ενώ εις τον θρησκευτικό γάμο τον αντικατέστησε ο τώως βασιλεύς της Ιταλίας, γιατί ως ορθόδοξος, ο βασιλεύς Παύλος δεν ήταν δυνατόν να παραστή ως μάρτυς σε καθολικό ναό. Ο πρίγκιψ Έρρίκος, ο οποίος είναι μόλις 24 ετών και έχει σπουδάσει πολιτικές επιστήμες στη Σορβόννη, γνώρισε την δούκισσα Μαρία-Θηρεσία πρό 5ετίας σ' ένα αποκρηντικό χορό στο Μόναχο. Οι δύο ευτυχισμένοι νεόνυμφοι, αμέσως μετά την στέψη τους, ανεχώρησαν για το ταξίδι του μέλιτος. Από την προετοιμασία τους για την αναχώρηση, σταλμένες αεροπορικώς, είναι οι φωτογραφίες που δημοσιεύουμε σ' αυτές τις σελίδες.

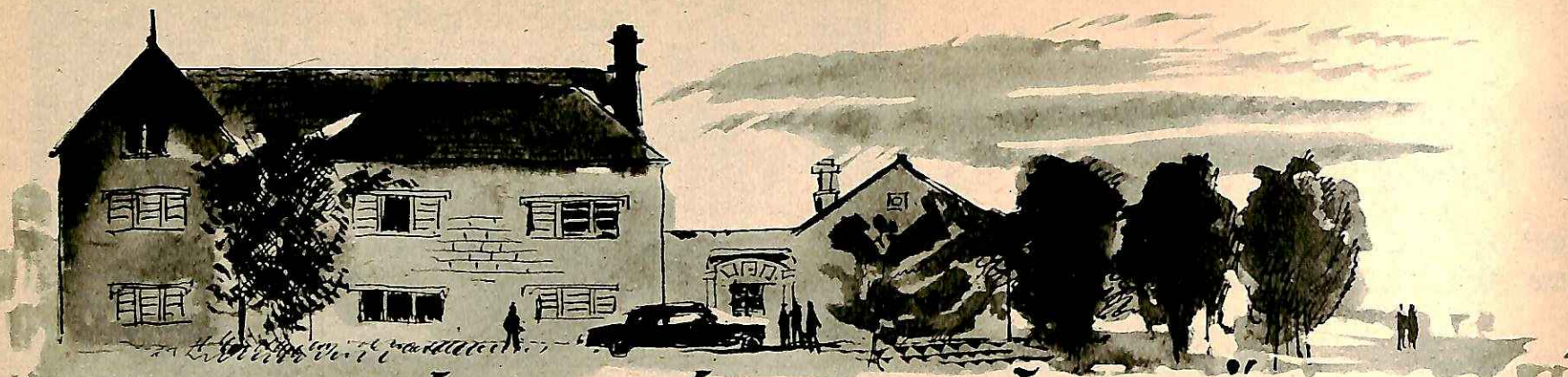
ΟΙ ΔΥΟ ΝΕΟΙ ΕΙΝΑΙ πιά σύζυγοι. Ο καρδινάλιος των Παρισίων ελόγησε το μυστήριο και τους ένωσε διά βίου. "Ετοιμοί τώρα να ξεκινήσουν γ.α το ταξίδι του μέλιτος. Κατεύθυνση άγνωστη, σκοπός η ευτυχία.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΕΦΘΑΣΑΝ από τα τέσσερα σημεία της γής. Πολύτιμα σερβίτσια, χρυσοί δίσκοι, άριστοτεχνικά φαγεντιανά... Κάθεπροετοιμασιών. Έλάχιστες στιγμές είχαν ταίεες ημέρες κύλησαν μέσα σ' ένα πυρετό δέμα και μιιά θαυμάσια έκπληξη. Οι τελευταίες τους οι δυο έρωτευμένοι. Η έτικέττα έπέβαλλε τις δικές της απαιτήσεις. Υπάρχει όμως πάντα καιρός για μιιά ματιά στα δώρα που θα πάρουν θέση στο νοικοκυριο.

ΣΤΟ ΚΑΛΟ! Μιιά τελευταία ματιά στον πύργο και σε λίγο όλα θα κρυφτούν πίσω από τη στροφή του δρόμου. Οι δυο νεώτεροι άδελφοί του πρίγκιπος άσφαλώς θα δειροσπολούν και τη δική τους σειρά.

ΤΟ ΟΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ

΄Αστυνομικό μυθιστόρημα της Μ. G. EBERHART

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Μόρις Λέιν, νέα και όμορφη, φιλοξενείται στο πλοίο σπίτι των Θόρν —που Ρίτσαρντ και της Άλις Θόρν— μαζί με τη θεία του Ρίτσαρντ, την άρχοντική λαϊκή Κορνέλια Κορμάνικελ, σ' ένα προάστιο της Νέας Υόρκης. Η Άλις όμως, η ωραία, ταπεινή και τέλεια Άλις, δε μένει σ' αυτό το σπίτι. Είναι στη φυλακή. Έχει καταδικαστεί σε ισόβια για τον φόνο του Τζακ Μάντερς, ενός γείτονα των Θόρν και στενού φίλου τους. Η Μόρις Λέιν ερωτεύεται τον Ρίτσαρντ κ' έκεν' ανταποδίδει το αίσθημά της. Είναι αποφασισμένος να ζητήσει διαζύγιο απ' την Άλις. Και τότε γίνεται κάτι εντελώς απρόοπτο. Η Άλις απελευθερώνεται απ' τη φυλακή, ύστερα από μια νέα, ανεπάντερη κατάθεση του Τιμ, του αδελφού της Μόρις. Το δικαστήριο είχε καταδικάσει την Άλις στηρίζοντας τις μαρτυρίες του Τιμ και του Ουέμπ Μάντερς, ο οποίος είχε καταθέσει ότι είχε δει την κατηγορούμενη απ' το παράθυρο να πυροβολεί τον αδελφό του. Κι άξαφνα, πριν από λίγες μέρες, ο Τιμ παρουσιάστηκε στον κυβερνήτη για να δηλώσει ότι ο Ουέμπ Μάντερς δεν ήταν δυνατό να είχε δει την Άλις να πυροβολεί, άρα οι κουρτίνες του παραθύρου ήταν κλειστές. Και, εντελώς απρόσδοκτα, ο Ουέμπ Μάντερς ωρολόγησε ότι δεν είχε πει την αλήθεια στο δικαστήριο. Έτσι, η κατηγορία εναντίον της Άλις έχει καταρρεύσει. Η Άλις είναι τώρα ελεύθερη. Αφού όμως η Άλις δεν είναι ένοχη, ποιος σκότωσε τον Τζακ Μάντερς; Ένα σημείο είχε μείνει ανεξιχνίαστο κατά τη δίκη. Το έμπλο του εγκλήματος —ένα περίστροφο που άνηκε στον Ρίτσαρντ— δεν είχε βρεθεί ποτέ. Η ακάλυψη του όπλου αυτού είναι τώρα το μόνο στοιχείο που μπορεί να βοηθήσει στη σύλληψη του ένοχου.

9

Ηταν στενοχωρημένος επειδή το κακό είχε γίνει εδώ, σε σάς, στην Άλις και σε σένα. Η σκέψη αυτή τον έκανε να υποφέρει. Αυτή και το ότι είχε αναγκαστεί να καταθέσει έναντι της Άλις.

—Σου είπα τίποτε για την ανάκριση;

—Λίγα λόγια. Πώς είχε πάρει κλήση να παρουσιαστεί ως μάρτυς, πώς δεν είχε φύγει με τη μονάδα του, αλλά με μια άλλη μονάδα για να είναι εδώ στη δίκη... πώς οι καινούργιοι σύντροφοί του του φέρονταν πολύ καλά, μ' όλο που ήταν γι' αυτούς ένας ξένος... Θέλω να πω, έδιε το θέμα της δίκης όσο γινότανε λιγότερο. Όταν τον ρώτησα εγώ αποκάλυπτα, κατάλαβα πόσο δύσκολο του ήταν γ' απάντηση. Πάντως, μου είπα μόνον αυτά που ήξερα κιόλας απ' τις εφημερίδες.

—Προσπάθησε να θυμηθείς, Μόρις. Τι ακριβώς σου είπα;

—Νά... πώς είχε πει λιγάκι με το παραπάνω και γι' αυτό, όταν ο Ουέμπ του πρότεινε να τον πάρει με τ' άμαξί του, άρνήθηκε, επειδή ήθελε να παρουσιάσει πώς αργότερα ο Ουέμπ τον προσέλασε με τ' άμαξί χωρίς να σταματήσει... Ω, τα ίδια που λέγατε εσύ κι ο κυβερνήτης τώρα δά... Πώς άκουσε τους πυροβολισμούς κ' έτρεξε ίσια εδώ και όταν έφτασε στην πόρτα της βεράντας ελθε τον Τζακ σφαιρισμένο χλωμό και τον Ουέμπ σκυμμένο από πάνω του. Η Άλις ήταν έξω στο χάλι και τηλεφωνούσε. Αλλά, τίποτ' άλλο.

Ξανάβλεπε με τη φαντασία της τον Τιμ την ώρα που της μιλούσε. Δεν την κοίταζε στα μάτια, μόνο έριχνε άνησυχά βλέμματα γύρω του, θρηνηματίζοντας το κέρι που είχε στο πιάτο του, ή ανάβοντας ένα τσιγάρο με χέρια που έτρεμαν νευρικά.

—Πάντως, δεν σου είχε περάσει τότε απ' το νου ή σκέψη πως μπορούσε να μη σου λήν την αλήθεια;

—Μά... όχι, φυσικά. Πίστεψα απόλυτα στα λόγια του.

—Και είχες την εντύπωση πως καταλάβαινε τη σημασία που είχε η κατάθεσή του; Το ότι, δηλαδή, είχε επιβεβαιώσει τους ισχυρισμούς του Ουέμπ;

—Ναί. Νομίζω. Φαινότανε άρρωστος, Ρίτσαρντ. Δεν ήταν ο έαυτός του. Ίσως, ως ένα σημείο, να φταιί ο πόλεμος, ή υπερένταση των νευρών, οι επικίνδυνες αποστολές, ελθα υποθέσει τότε. Άλλά, στο βάθος, ήταν ή σκέψη της Άλις που τον τσάκιζε. Τον βασάνιζε ή ιδέα πως κι αυτός είχε συντελέσει στην καταδίκη της. Είχα προσπαθήσει, ύψιμαί, να του δώσω να καταλάβη πως το φταίξιμο δεν ήταν δικό του αλλά είχαν έρθει έτσι τα πράγματα, πως δεν ήταν στο χέρι του ν' αλλάξει τίποτε.

—Τί άλλο είπατε;

—Τίποτε. Κοίταξε το ρολόγι του και κατάλαβα απ' το ύψος του πως δεν ήθελε να μιλήσει περισσότερο γι' αυτό το θέμα. Άπλωσα το χέρι μου πάνω απ' το τραπέζι κ' έκίνησε το κράτησε για λίγο μέσ' στα χέρια του κ' έπειτα το άφησε απότομα λέγοντας πως ήταν ώρα να πηγαίνει. Σηκώθηκε. Εγώ έτρεπα να περάσω πρώτα απ' το σπίτι της θείας Κορνέλιας στο Λονδίνο για να δω αν ήταν όλα εν τάξει... Είχανε πάρει δόμους στη νότια πέριονα και ήθελα να πάω κάτι πράγματα. Ο Τιμ με πήγε ως εκεί κ' έφυγε. Μου έγραψε. Δεν είναι πολύ τακτικός στην αλληλογραφία του, αλλά προσπαθούσε να μου γράφει όταν είχε καιρό. Κατόπιν τον έστειλαν στην Κίνα και δεν τον ξαναείδα παραμό όταν απολύθηκε απ' το στρατό.

—Σου μίλησε για τη δίκη ή για την Άλις άφορτος γύρω;

—Όχι. Ποτέ.

—Το περασμένο Σαββατοκύριακο ήταν σκεφτικός, στενοχωρημένος. Σίγουρα συλλογιζότανε τί έπρεπε να κάνει.

Τίπεις, είχε πη ο κυβερνήτης. Ναί, τύπεις τόσο δυνατές που τον είχαν οδηγήσει στο γραφείο του κυβερνήτη. Μέσα σ' αυτό το γνώσιμο περιβάλλον, στο δωμάτιο όπου ή άπουσία της Άλις ήταν τόσο αισθητή, ο Τιμ είχε αποφασίσει να παρουσιαστεί στον κυβερνήτη και να του πη την αλήθεια.

—Και αν ακόμη παραδεχτούμε πως ο Τιμ θα ήταν ικανός να σκοτώσει τον Τζακ, δε θ' άφηνε ποτέ την Άλις να πληρώσει με τη ζωή της το εγκλήμα του. Και μόνο αυτό δείχνει πως δεν σκότωσε ο Τιμ τον Τζακ Μάντερς. Όταν τον δούμε, θα μάς τα εξηγήσει όλα. Κάποιο σοβαρό λόγο θα έχη...

Ο Μπάρτον φάνηκε στην πόρτα.

—Με συγχωρήτε, κύριε...

—Ναί, Μπάρτον;

—Το δείπνο είναι... είναι έτοιμο, κύριε. Είναι άργα.

Το δείπνο. Η Μόρις έριξε μια ματιά στο ρολόγι. Χρόνια πριν, σ' έναν άλλο κόσμο, αυτή κι ο Ρίτσαρντ είχαν πάει περίπατο. «Έχουμε ακόμη λίγη ώρα πριν απ' το φαγητό», της είχε πη.

—Η κυρία ελπε να σερίβω στο δωμάτιό της, κύριε, ελπε ο Μπάρτον πάντα ξαναμμένος.

—Ναί, ναί, άνεβαίνο, ελπε ο Ρίτσαρντ.

—Μάλιστα, κύριε. Και... δεν ξέρω αν έκανα καλά, αλλά ή λαϊκή Κορμάνικελ έμαθε από μια καμαριέρα την επιστροφή της κυρίας και με ρώτησε λεπτομέρειες. Της είπα ότι ήξερα, κύριε.

—Καλά έκανες, Μπάρτον. Πες της, σε παρακαλώ, πως θα περάσω να τη δω μόλις μπορέσω.

—Μάλιστα, κύριε, ελπε ο Μπάρτον.

Έκανε να φύγει, ξαναγύρισε, στράφηκε στη Μόρις:

—Θά θέλατε να δείπνησετε με τη λαϊκή Κορμάνικελ, μίς;

Η Μόρις διάσασε πριν άπαντήσει. Ηθελε να μείνη μόνη. Η θεία Κορνέλια θα την κοίταζε έρευνητικά, θα διάβαζε τις σκέψεις της. Ούτε ήθελε όμως να καθήσει μόνη στο μεγάλο τραπέζι της τραπεζαρίας, με τα κεριά άναμμένα στα πελώρια άσημένα κρησπίγια, νοιώθοντας επάνω της τ' αίσθητά βλέμματα των Θόρν να την κοιτάζουν μέσ' απ' τα κρημασμένα στον τοίχο πορτραίτα —αυτήν, την άνειπθύμητη, την παρειακή, τη γυναίκα που μήνες δόλοκληρους τώρα καθότανε στο τραπέζι μιάς άλλης, στη θέση μιάς άλλης... (Και πόσο εύτυχισμένο είχε νιώσει τον έαυτό της, πόσο άσφαλ, σ' αυτή τη θέση!)

—Ναί, Μπάρτον, αν με θέλη. Ρώτησέ την, σε παρακαλώ.

—Πολύ καλά, μίς Μόρις. Έσας, κύριε, να σάς σερίβω λοιπόν άμέσως στο δωμάτιό της κυρίας.

Άξαφνα ή πόρτα της βεράντας άνοιξε κι ο Τιμ φάνηκε στο κατώφλι.

—Τιμ! φώναξε ή Μόρις.

Ο Ρίτσαρντ νανάχηκε απ' τη θέση του γυρίζοντας το κεφάλι.

—Καλησπέρα, Μόρις... Ρίτσαρντ. Γειά σου Μπάρτον.

—Τιμ! φώναξε πάλι ή Μόρις μ' ένα λυγμό στη φωνή, καθώς ο Τιμ προχωρούσε στην κάμαρα με βρος άδιάφορο, ίσως κάπως προκλητικό.

Ήτανε ψηλός, πολύ λιγνός, ήλιοκαμένος ή κούραση και οι ταλαιπωρίες της ζωής του στο μέτωπο είχανε χαράξει ρυτίδες βαθιές στο νεανικό του πρόσωπο, δίνοντας στην έκφραση του μια σοβαρότητα και μια ώριμότητα άσυμβίβαστες με την ήλικία του. Φορούσε πολιτικά. Τα μαύρα μάλλια του ήτανε στιλβνά και ίσια.

Ο Μπάρτον στράφηκε ξαφνιασμένος.

—Κύριε Τιμ! Δεν είδα το αυτοκίνητό σας. Δεν άκουσα το κουδούνι της ξώπορτας...

—Δεν κτύπησα το κουδούνι. Ήρθα με τα πόδια απ' το σταθμό και μπήκα ίσια εδώ, άποκρίθηκε ο Τιμ.

—Χαίρομαι που ήρθες, ελπε ο Ρίτσαρντ. Προσ-

παθήσαμε να σε πετύχωμε στο τηλέφωνο, αλλά δε σε βρήκαμε.

—Ω! Έκανε ο Τιμ και ή άόριστη έκφραση μαχητικότητας στο ύψος του έγινε πιο έντονη. Ω, καταλαβαίνω. Τα μάθατε, λοιπόν;

—Τιμ, γιατί... άρχισε να λή ή Μόρις, αλλά ο Ρίτσαρντ δεν την άφησε να συνεχίσει. Στράφηκε γρήγορα στον Μπάρτον.

—Ο κ. Τιμ θα φάη μαζί μας, Μπάρτον, ελπε.

—Μάλιστα, κύριε. Να είδοποιησω τη λαϊκή Κορμάνικελ;

Η Μόρις δεν τον άκουσε. Όλη της ή προσοχή ήταν άπορροφημένη απ' τον Τιμ.

—Ναί. Ναί, φυσικά, ελπε ο Ρίτσαρντ μάν-μάν, στηλώνοντας κι αυτός τα μάτια στον Τιμ.

Ο Τιμ έβγαλε το παλτό του και το πέταξε σε μια καρέκλα. Πέρασε το χέρι του νευρικά πάνω απ' τα μαλλιά του. Χωρίς να κοιτάξει στα μάτια ούτε τη Μόρις, ούτε τον Ρίτσαρντ, ρώτησε:

—Λοιπόν; Τί λογαριάζουν να κάνουν τώρα; Σας έλταν;

—Το έκαναν κιόλας, άποκρίθηκε ο Ρίτσαρντ άργα. Ο κυβερνήτης έφερε την Άλις σπίτι.

Ο Τιμ δε μίλησε. Θάλεγε κανείς πως δεν είχε καταλάβει τί του είχε πη ο Ρίτσαρντ. Το πρόσωπό του ήταν άσπρο σαν πανί, τα μάτια του κρημασμένα στον Ρίτσαρντ.

—Η Άλις είναι εδώ, ξανάπε ο Ρίτσαρντ. Και τότε ο Τιμ ελπε:

—Η Άλις... εδώ!

—Ναί. Είναι επάνω. Ο κυβερνήτης υπέγραψε την άπαλλαγή της.

Βήματα τρεχάτα άκούστηκαν στο χάλι κι ο Ουίλλυ ώρμησε βλος χαρά στην κάμαρα κι άρχισε να χοροπηδάη γύρω απ' τον Τιμ.

—Ο Ουέμπ θα μνηστή ήπ ψευδορχία, ελπε ο Ρίτσαρντ.

Με το κεφάλι σκυμμένο πάνω απ' το σκυλί, χαϊδεύοντας με το ήλιοκαμένο χέρι του τ' αυτιά του ζώου, ο Τιμ ελπε μασημένα:

—Τόξερα. Ο κυβερνήτης μ' άφησε να περμιένο κ' ύστερα μου ελπε πως ο Ουέμπ άνακάλεσε την κατάθεσή του.

—Τιμ, πως έγινε και θυμήθηκες μόλις τώρα αυτή τη λεπτομέρεια με τις κουρτίνες; ρώτησε ο Ρίτσαρντ. Μήπως έπειδή ήρθες ύστερα από τόσον καιρό εδώ και ξαναείδες το σπίτι; Η συνέβη τίποτ' άλλο;

Για ένα λεπτό, ο Τιμ έμεινε σιωπηλός. Η Μόρις έκανε ένα βήμα σά νάβλεπε να τρέξη κοντά του, αλλά ένα βλέμμα του Ρίτσαρντ τη σταμάτησε. Με το κεφάλι σκυμμένο πάντα πάνω απ' τον σκύλο, ο Τιμ ρώτησε:

—Είναι κανείς άλλος εδώ;

—Το βλέπεις και μόνος σου, είμαστε μόνον ο Ρίτσαρντ κ' εγώ και... άρχισε ή Μόρις.

Ο Ρίτσαρντ τη διέκοψε:

—Ο κυβερνήτης έφυγε, ελπε. Η Άλις είναι επάνω, στην κάμαρά της. Στάσου μια στιγμή να δω. (Πήλσιωσε στην πόρτα, έριξε μια ματιά στο χάλι και ξαναγύρισε): Δε μάς άκούει κανείς, ελπε με σιγανή φωνή. Τί συμβαίνει, Τιμ;

Πάλι ο Τιμ διάσασε ν' άπαντήσει. Με μάτια χαμηλωμένα έξεκολούθουσε να χαϊδεύη τ' αυτιά του σκύλου. Τέλος σήκωσε το κεφάλι:

—Απ' το νου μου την έβγαλα όλη αυτή την ιστορία, ελπε κοφτά.

—Τιμ! Τί είναι αυτά που λές; Τί έννοεις; Ο Ρίτσαρντ άκούμπησε το χέρι στον ώμο του νέου:

—Λέγε παρακάτω, Τιμ, ελπε σοβαρά. Σ' άκοίμε.

Για ένα δευτερόλεπτο, ο Τιμ τον κοίταξε κρησπίτα. Ξαναπαίροντας όμως άμέσως το προκλητικό ύψος του, συνέχισε:

—Θά σάς τα πω όλα. Άλλά, για τ' όνομα του Θεού... (στράφηκε στη Μόρις): Μη σου ξεφύγη λέξη, Μόρις. Το έπεισόδιο με την κλειστή κουρτίνα είναι, όπως σάς είπα, δημιούργημα της φαντασίας μου. Σκέφτηκα πως ο μόνος τρόπος, όχι βέβαια να βγάλω την Άλις απ' τη φυλακή, αλλά πάντως να ρίξω τη σκιά της άμφιβολίας στη μαρτυρία του Ουέμπ, ήταν να κάνω μια τέττα δήλωση. Η κατάθεση του Ουέμπ ήταν εκείνη που έστειλε την Άλις στη φυλακή. Αυτή και μόνη είχε πείσει τους ένορκους για την ένοχή της. Άν άνακαλούσα την πρώτη μου κατάθεση, νομικώς ή υπόθεση θα έπρεπε να έξετασθ ήπ την άρχή.

Ήλπιζα πως ένα τέτοιο ένδεχόμενο θα έφερνε, ίσως, σε φώς νέα στοιχεία... πως κάποιο θαύμα θα γινότανε και θα καλύτερευε τη θέση της Άλις. Τίποτ' άλλο δεν ελθα στο νου μου τον τελευταίο καιρό. (Το πρόσωπό του πήρε άξαφνα μια έκφραση τρομακτικά σοβαρή, σχεδόν τραγική): Ελθα

πη, βλέπετε, την αλήθεια στην πρώτη μου κατάθεση. Με είχαν έξετάσει την ίδια ώρα, εκείνη τη νύχτα. Τότε, δεν είχε περάσει ούτε στιγμή απ' το νου μου ή σκέψη πως θα μπορούσαν έστω και να υπομασθούν την Άλις για το φόνο του Μάντερς. Έφριξα όταν άκουσα τον Ουέμπ να λή πως την είδε με τα μάτια του να πυροβολεί. Ηθελα... (Ένα ζωηρό κόκκινο χρώμα έβαψε φειγαλέα τ' άδύνατα μάγουλά του. Συνέχισε με φωνή σταθερή): Η Άλις είχε σταθή τόσο καλή μαζί μου. Η Άλις...

Σώπασε κ' έσκυψε πάλι πάνω απ' το μαύρο φουντούτο κεφάλι του Ουίλλυ.

—Σου ήταν άδύνατο να πιστέψεις στην ένοχή της Άλις, αυτό δε θέλεις να πής; ρώτησε ο Ρίτσαρντ άπαλά.

—Ήταν τόσο άταίριαστη με τον χαρακτήρα της μια τέττα πράξη! ελπε ο Τιμ. Όταν κατάλαβα ότι ή κατάθεσή μου επανύρωνα τη μαρτυρία του Ουέμπ, πήγα να τρελλαθώ απ' την άπελταισία μου. Δε μπορούσα ν' άνακαλέσω τα λόγια μου. Ελθα πη δ,τι ελχα δη. Άργότερα... (ξεροκατάπιε και σήκωσε τα μάτια του στον Ρίτσαρντ) πολύ άργότερα, σκέφτηκα πως ίσως να ύπήρχε τρόπος να επανορθώσω το κακό που έκανα. Μήνες δόλοκληρους στον πόλεμο βασανίζόμουν μ' αυτή τη σκέ-

ψη. Η Άλις... στη φυλακή! Ήταν τρομερό. Και τότε άποφάσισα πως, αν γύριζα ζωντανός, θα έκανα κάτι, δεν ήξερα τί, αλλά πάντως κάτι για να τη βγάλω απ' τη φυλακή. Το περασμένο Σαββατοκύριακο που ήμουν εδώ, καθώς καθόμουν εκεί (έδειξε με το κεφάλι τον καναπέ, άκριβως άπέναντι στα χαμηλά παράθυρα) βρήκα άξια να τη λύσω. Και πήγα να δω τον κυβερνήτη...

—Για στάσου μια στιγμή, ελπε ο Ρίτσαρντ. Θέλεις να πής πως όλα σου είπες στον κυβερνήτη, τα έβγαλες απ' το νου σου;

—Μά ο Ουέμπ... άρχισε να λή ή Μόρις, αλλά ο Τιμ δεν την άφησε να τελειώσει:

—Μάλιστα, τα έβγαλα απ' το νου μου. Κοίταξε εκείνες εκεί τις κουρτίνες και σκεπτόμουναι και σκεπτόμουναι. Τότε ήταν που μου κατέβηκε άξαφνα ή ιδέα να πω πως, καθώς στεκόμουναι στην πόρτα της βεράντας πριν ακόμη άντληψή την παρουσία μου ο Ουέμπ, τον είδα ν' άνοίγη τις κουρτίνες που ήσαν ως εκείνη τη στιγμή κλειστές.

Έτσι ο ισχυρισμός του ότι μόλις άκουσε τους πυροβολισμούς στάθηκε στις μύτες των ποδιών του έξω απ' αυτό το παράθυρο και είδε τι γινότανε μέσα, θα κατέρρεε. Ήταν τόσο απλό! Και, όπως άποδείχθηκε, αυτή ήταν άλλωστε και ή αλήθεια.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Υγεία! Εύτυχία! Αγάπη!

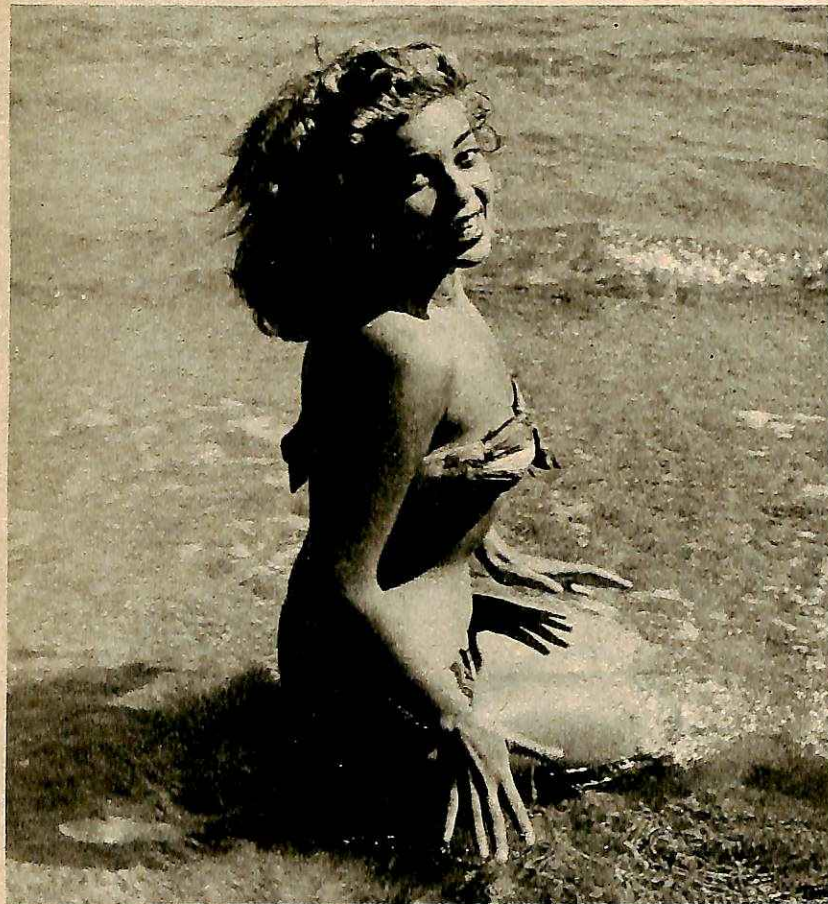
Η υγεία φέρνει την εύτυχία μέσα στο σπίτι σου — σε κάνει να λάμπεις, να είσαι ξενοιαστή και καλοδιάδετη. Αυτές είναι οι άρετές που στολίζουν ένα σπίτι —οι άρετές που ηγαχάζουν από το να αισθάνεσαι πάντοτε καλά, από το να δροσίζεσαι καθημερινά με μπύρα.

Η μπύρα καμάρει τα κούρασμένα νεύρα, δίνει νέες δυνάμεις, αυξάνει την αντίσταση στις καθημερινές μικροστενοχώριες, σε διατηρεί χαρούμενη.

Η μπύρα σε κάνει πολύ, πάρα πολύ άγαπητή.

Πίνε υγεία - Πίνε κάθε μέρα ΦΙΞ!

Έδω κι' Εκεί

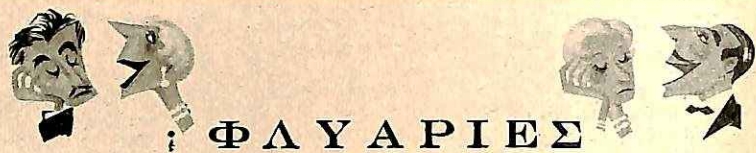
Η ΓΝΩΣΤΗ μας Άμπυ Λέην, η σύζυγος του διάσημου μαέστρου Ξαβιέ Κουγκατ, εξακολουθεί τις ακάματες προσπάθειές της να καταλάβει μία... ηγεμονική θέση στο διεθνές κινηματογραφικό στερέωμα. Έπειτα από το «στοιπ-τίζ», που παρουσίασε στην άκρογιαλιά του Λίντο, «ποντάρει» τώρα στο κινηματογραφικό φεστιβάλ της Βενετίας. Έν τώ μεταξύ δεν κάνει δημά χωρίς να την παρακολουθή και ένας... φωτορεπόρτερ. (Camerafoto)

■ ■ ΣΥΜΦΩΝΙΑ με μία πρόσφατη στατιστική, ο αριθμός των ξανθών γυναικών διπλασιάζεται συνεχώς. Πριν από εξήντα χρόνια μία γυναίκα στις δύο στις βόρειες χώρες ήταν ξανθή. Σήμερα, μόνο μία στις τέσσερες έχει φυσικά ξανθά μαλλιά.

■ ■ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ενός νοσοκομείου του Ντάλλας (Τέξας) έρευνούν τις πιθανές καρκινογόνους ιδιότητες του καπνού, έπάνω σε 44 κουνέλια τα οποία εκπατίζουν είκσις τσιγάρα την ημέρα. Ένα άναμμένο τσιγάρο τοποθετείται μπροστά στο στόμα του κάθε κουνελιού, μέσ' στο κλουβί του. Έως τώρα δύο κουνέλια ψόφησαν.

■ ■ ΕΝΑΣ Ιεροκήρυξ στη Νέα Υόρκη ανέφερε σ' ένα κήρυγμά του ότι υπάγον, 762 άμαρτήματα. Άπ' τη μέρα εκείνη παίρνει συνεχώς γράμματα και τηλεφωνήματα από ανθρώπους που θέλουν να μάθουν ποιά είναι αυτά τα άμαρτήματα. Νομίζουν όλοι τους πως χάνουν κάτι απ' τις απολαύσεις της ζωής.

■ ■ Η ΣΥΝΘΙΑ Κοραντζάττου, έτών 23, από το Νταϊντον του Όχάιο, παντρεμένη έπτά φορές, αλλά διαζευγμένη μόνο τρείς, έξήγησε στην άστυνομία: «Ψάχνω να βρω ένα σύζυγο στον οποίο θα μπορώ να έχω πραγματικά έμπιστοσύνη».

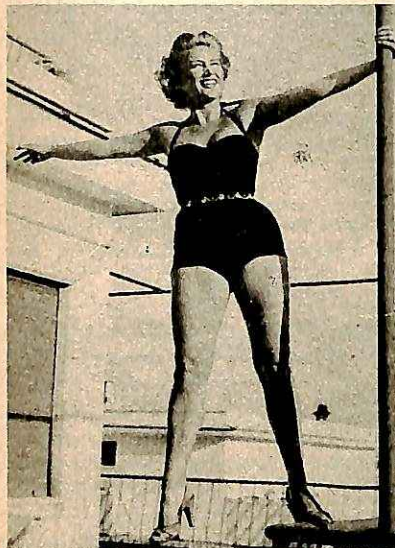
Βροχή άστέρων... Το Παρίσι έχει γίνει η καλοκαιρινή πρωτεύουσα των ήθοποιών του αμερικανικού κινηματογράφου. Είναι της μόδας για τις διασημότητες του Χόλλυγουντ να περνούν τις διακοπές τους στη Γαλλία. Άπό τις τελευταίες άφίξεις: Μπόμπ Χόπ, Άνίτα Έκμπεργκ, Άντρεύ Χέμπμπορν, Μέλ Φερρέρ, Χένρυ Φόντα, Τζόαν Φονταίν (με τις δύο κόρες της), Έστερ Ούιλιανς, Νταϊνθιν Νίβεν, Ντέμπορα Κέρ... Η Μηνύματα άπό Μάϊκ πρός Μάϊκ... Ό τρωινός σύζυγος της Έλίζαμπεθ Τάιλορ, Μάϊκ Τάιντ, άρνείται να ξυλοφορτώσει τα τρομερά άτακτα παιδιά της γυναίκας του άπό τον προηγούμενο σύζυγό της Μάϊκ Ουάιλντιγκ. Η Λίζ όμως έπιμένει πως αυτή η δουλειά άνηκε στη δικαιοδοσία του. Ό Μάϊκ ό Β', λοιπόν, τηλεγράφησε στον Μάϊκ τον Α' ζητώντας άδης. Η άπάντηση του Ουάιλντιγκ: «Άδεια χορηγείται. Είμαι επίσης παλαιός σχολής»... Η Παρ ο μί ες... Ό έρωτας είναι ένα αύγό φρέσκο, ό γάμος ένα αύγό σφικτό και τό διαύγιο ένα αύγό όμελέτα... Η Άν η συ χί ες... Πρός παρηγοριάν των καπνιστών, —μετά τον θόρυβο περί καρκινογόνων ιδιοτήτων των σιγαρέττων— ίδού τί βεβαιώνει ένας σοφός Άγγλος έπιστήμων, ό σερ Άλεξάντερ: Ό μολυσμένος άέρας των μεγαλοπόλεων έχει τόσο καταστρεπτική έπίδραση, όσο τό κάπνισμα έκατό τσιγάρων την ημέρα. Ό άέρας της έσοχής είναι λιγώτερο επικίνδυνος. Ίσοδουμεί μόνον μέ... σαράντα τσιγάρα την ημέρα... Η Ό π τ ι κ ή ά π ά τ η... Σέ μία δεξίωση στο Χόλλυγουντ, ό Μπίινγκ Κρόσμπυ συνάντησε τη Μαίριλυν Μονρόε, ντυμένη με μία τουλέττα έξαιρετικά ντεκολτέ, όπως συνήθως. «Ήταν κάτι καταπληκτικό, ώμολόγησε ό Μπίινγκ. Έίχα την έντύπωση ότι έδλεπα δύο Γουόλ Μπρύννερ!»... Η Αϊ σ ι ο δ ο ξ ί α ή ά π α ι σ ι ο δ ο ξ ί α; Η γαλλική έφημερίς «Λέ Προγκρέ» δημοσιεύει τό ακόλουθο άποτέλεσμα μίας σφυγμομετρήσεως της κοινής γνώμης στο Παρίσι: «32 άπό τους 2.000 έρωτηθέντες μνηστευμένους πιστεύουν ότι η μέλλουσα σύζυγός των θα τους είναι πιστή... Η Εύ α ι σ θ η σ ί ες... Πόσο εύαίσθητοι είναι οι άθληται, άπεδείχθη και πάλιν στην Ίσπανία. Σ' ένα ποδοσφαιρικό μάτς μεταξύ των όμάδων Μαδρίτης και Βασκελώνας, ό Μανουέλο Βιντάλε έκοψε με τό δόντια του τό αυτί ενός αντίπαλού του. Τό αυτί δεν άνεκαλώθη πουθενά και άπό τότε ό δυστυχής Μανουέλο ύποφέρει άπό νεδρικές κρίσεις. Τόν καταδίδει η έμμονη ιδέα ότι, έπάνω στην έξαψη του άγώνος, κατάπιε τό αυτί του συναδέλφου του... Η Σ τ α γ ό ν ες σ ο φ ί ας... Μην παντρεύεσαι άν δεν θέλεις να δημιουργήσεις οικογένεια και μην άρχίσεις να δημιουργήεις οικογένεια άν δεν θέλεις να παντρευτής... 444

■ ■ ΚΑΠΟΤΕ ένας δημοσιογράφος κατόρθωσε να πλησιάσει τον διάσημο έφευρέτη Τόμας Έντισον για να γράψει ένα άρθρο στην έφημερίδα του. —Λοιπόν, κ. Έντισον, έσεις κατασκευάσατε την πρώτη όμιλούσα μηχανή; —Όχι, άποκρίθηκε ό μέγας Έντισον, όχι νωρ έ μου. Ή πρώτη όμιλούσα μηχανή κατασκευάστηκε πριν πολλά, πολλά χρόνια άπό... ένα πλευρό.

■ —ΠΩΣ αδυνάτισες, έτσι; —Ναι, άπό την άνησυχία μου έχασα δέκα κιλά. Ό άντρας μου, ξέρεις, εξαφανίστηκε πριν άπό δύο έβδομάδες. Κι' όταν είμαι άνήσυχος, δεν τρώω. —Μά άν ό άντρας σου εξαφανίστηκε, δέ νομίζεις πως θέπρεπε να είδοποιήσεις την άστυνομία; —Ναι, τό σκάτηκα κ' έγώ και άσφαλός δέ τό κάνω... μόλις χάσω άκόμη τέσσερα κιλά. (Camerafoto)

■ ■ Ο ΠΕΤΡΑΚΗΣ πήγε στην κλινική να δει την άδελφούλα που του χάρισε η μαμά του. Θαυμάζει, ό μαρς, χωρίς να πη τίποτε. Ξαφικά, δέπτε κορφωμένη με μία παραμένα στο ρουχαλάκι του μαρού μία έτικέτα με την ημέρα γεννήσεως και τό βάρος του. Ό Πετράκης τραβάει τότε τον πατέρα του παράμερα και του ψιθυρίζει: —Είδες; Έχασαν να δγάλουν την τιμή...

■ ■ Η ΑΝΝΟΥΛΑ (4 χρονών) ήτανε μόνη στην κάμαρά της με την πόρτα άλειστή, όταν ό μικρότερος άδελφός της ζήτησε να μπη μέσα. —Μά δέν κάνει να μπης έδω, Μπέμπη. Είμαι με τό νυχτικό μου και η μαμά λέει πως τ' άγοράκια δέν κάνει να δέπουνε τα κοριτσάκια με τό νυχτικό τους. Ό Μπέμπης δέν έπτε τίποτε. Στάθηκε σε μιάν άκρη και συλλογιζότανε τί παράξενες που είναι οι γυναίκες. Τέλος, η Άννούλα φώναξε: —Μπορείς να έρθης τώρα, Μπέμπη... Τό έδγαλα!

ΕΝΝΕΑ άρραβώνες, ένα διαζύγιο, δύο γάμους και μία άπόπειρα άποτοκονίας έχει στο ένεογητικό της η γνωστή Γαλλίδα γόρσα Μαρτίν Καρόλ. Η ταινία όμως «Έραστές της Καρολίνας» της έφερε, έκτός άπό τη δόξα και τον πλούτο, και την πολυπόθητη ευτυχία που τόσο λαχταρούσε στην ταραχώδη ζωή της. Σήμερα είναι άπώλυτα εύτυχισμένη με τό δεύτερο άντρα της, τό γνωστό σκηνοθέτη Κριστιάν Ζάκ, και εξακολουθεί, άναντίρρητα, να είναι μία έξαιρετικά ύπέροχη γυναίκα. (Camerafoto)

■ ■ ΣΤΑ πρακτικά των συνεδριάσεων του δημοτικού συμβουλίου του Καϊνιγκσλουττερ (Άνατολική Γερμανία) δέν άναφέρεται πιά η άρα λήξεως των συγκεντρώσεων. Ό λόγος: Οι άπαντήσεις που έδιναν οι κ.κ. σύμβουλοι στη σχετική έρώτηση των γυναικών τους δέν συμφωνούσαν ποτέ η μία με την άλλη.

■ ■ ΣΤΗ Φιλαδέλφεια, της Άμερικής φυσικά, κατασκευάστηκε ένας νέος ηλεκτρονικός όγκέφαλος, ό οποίος μπορεί να λύνη 128 προβλήματα ταυτόχροτως. Τ' όνομά του είναι 'Ηλίδιος ό Β'.

■ ■ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΗ έργασία: Στο Ντάλλας των Ήνωμένων Πολιτειών μία σπείρα κλεπών μπηκε λαθραία σ' ένα άδειο σπίτι και άπεκόμισε τα πάντα, συμπεριλαμβανομένου και του νεροχύτη της κουζίνας.

■ ■ ΜΙΑ έρευνα μεταξύ των Άμερικανίδων άπό 11 έως 18 έτών άπέδειξε ότι οι 94 στις εκατό έπιθυμούν να παντρευτούν, αλλά μόνο 3 στις εκατό είναι πρόθυμες να άναλάβουν τις δουλειές του νοικοκυριού.

■ ■ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ προτιμούν την ήσυχη οικογενειακή ζωή πολύ περισσότερο άπ' ότι πιστεύεται γενικά. Οι ήμερησιες έφημερίδες έχουν έκατό έκατομμύρια άναγνώστες, τα περιοδικά 35 έκατομμύρια και τα διδλία 28 έκατομμύρια. Ύπάρχουν σήμερα στις Ήνωμένες Πολιτείες 87 έκατομμύρια θεαταί των προγραμμάτων τηλεόρασεως και 72 έκατομμύρια πιστοί άκροαταί του ραδιοφώνου.

■ ■ Ο ΠΡΩΤΟΣ ύπάιριος κινηματογράφος της Ευρώπης, στον οποίο οι θεαταί θα μπορούν να παρακολουθούν τό έργο καθισμένοι σ' αυτοκίνητα τους, άρχισε να λειτουργή στην Αλμπανία. Μπορεί να περιλάβη 560 άμάδες.

■ ■ ΣΤΟ Άμδούργο, ένας έξυπνος έμπράκκος κάνει χρυσές δουλειές πουλώντας διάφορα έξαρτήματα προερχόμενα —λοχυρίζεται— άπό τό αυτοκίνητο άπό τό οποίο σκοτώθηκε ό Τζαίημς Ντίν.

■ ■ Σ' ΕΝΑ έργαστήριο έρευνών του Σενεκτάντν της Άμερικής κατασκευάστηκε ένας λαμπτήρας ό οποίος, κατά τους μηχανικούς, θα καίη έπί εκατό χρόνια. Είναι σχεδόν όμοιος με τον πρώτο ηλεκτρικό λαμπτήρα που έφευρέθηκε άπό τον Τόμας Έντισον τό 1.879 και ό οποίος έμεινε άναμμένος 77 ώρες. Ό λαμπτήρας θα τοποθετηθή στην είσοδο του έργαστηρίου, έπάνω σ' ένα γραφείο που χρησιμοποιεί ό Έντισον έπί πολλά χρόνια. Δέν μπορεί ν' άλλαχθή παρά μόνο με τη δοθή ενός κλειδιού που παραδόθηκαν στον έπίτιμο διαδουτή του έργαστηρίου δόκτορα Κούλιτζ και σ' έναν άλλο Άμερικανό έπιστήμονα, τον Έρβινγκ Λάνγκμυσιον.

■ ■ Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ της γής ύπερδιπλασιάστηκε μέσα στα τελευταία έκατό χρόνια. Έχει φτάσει τώρα πάνω άπό 2.500.000.000 και αύξάνεται κατά 30.000.000, κάθε χρόνο. Ό πληθυσμός της Ρωσίας τετραπλασιάστηκε άπό τό 1850.

■ ■ ΕΝΑΣ τρελλός κατορθώνει να δραπέτευση άπό τό φρενοκομείο. Καθώς είναι μάλλον ήσυχος, δέν προσελκύει την προσχή. Μπαίνει σ' ένα μπαρ και τό μάτι του πέφτει σ' ένα ποτήρι άναποδογυρισμένο. Τό παίρνει και τό έξετάζει με περιέργεια. —Άλλο πάλι τούτο, μονολογεί. Άρχισανε τώρα να φτιάχνουνε ποτήρια με κλειστό τό έπάνω μέρος. Μηχανικά, γυρίζει τό ποτήρι. Η έκπληξή του κορυφώνεται: —Και όχι μόνο αυτό, τα φτιάχνουν και χωρίς πάτο.

■ —ΠΡΟΣΕΞΕΙΣ πόσο εύκολα άλλαζουν οι άντρες; άναστενάζει η μικρή ξανθή. Άκόμη την περασμένη έβδομάδα λάτρευε τον Γιάργκο. Σήμερα δέ μπορώ ούτε να τον δω...

■ ■ ΣΤΗ Νέα Υόρκη ένας κύριος μπαίνει σ' ένα εντρόγκ στοδρ (τά περίφημα αμερικανικά φαρμακεία που πωλούν τα πάντα) και ρωτάει τον πωλητή: —Κάνετε έδω άναλύσεις μικροβιολογικές και... άπό τις άλλες; —Μάλιστα, κυρίως, λάκροκρίνεται ό πωλητής. —Πηγαίνετε τότε να πλύνετε τα χέρια σας και φέρτε μου ένα σάντουιτς.

■ ■ ΕΝΑΣ μεθυσμένος φύγει άπ' τό σπίτι ενός φίλου του που μένει σ' ένα ισόγειο. Ό φίλος ειδοποιεί τον έπισκεπτή του: —Πρόσχε όταν φτάσεις στο προτελευταίο σκαλοπάτι. —Α, καλά! Γιατί; —Γιατί ύπάρχει έπειτα άκόμη ένα.

■ ■ ΕΝΑΣ ρήτορας, άπ' αυτούς που άνεβάνουν σε μία έξέδρα και λένε έλεύθερα ότι τους καπνίζει σ' ένα ώρισμένο σημείο του Χάιντ Πάρκ του Λονδίνου, άγορεύει:

—Άγγλοι έργάτες, όταν γίνη η Έπανάσταση, θα φορήτε όλοι φράκα και σμόκιν! —Ποιός θέλει φράκα και σμόκιν; άκούεται μία φωνή. Προτιμώ ένα καλό κοστούμι. —Έν τάξει, φίλε, θα έχης ένα ωραίο κοστούμι. Και σείς, κυρίες μου, θα φοράτε διαμάντια και μαργαριτάρια! —Άκουσον! Άκουσον! ύκνώνεται πάλι η φωνή. Και πού θα τα φορούν οι γυναίκες μας, δέ παρακαλώ; —Και, συνέχισε ό ρήτορας άγνωστάς τη διακοπή, θα κυκλοφορήτε όλοι με Μπέντλεϊ και Ρόλλς Ρόυς... —Μπάρ; Δέν σου άρέσουν τα ποδήλατα; διακόπτει ξανά ό δύστροπος άκροατής.

■ ■ Ο ρήτορας των άγριοκοιτάζει: —Άκουσε, έσύ! Άς γίνη η Έπανάσταση και δέ κάνης ό,τι σου λένε... και όχι μόνο θα κάνης αυτό που θα σου λένε, αλλά θα είσαι και ένδοξασμένος... Κατάλαδες τώρα; —Άκουσε, έσύ! Άς γίνη η Έπανάσταση και δέ κάνης ό,τι σου λένε... και όχι μόνο θα κάνης αυτό που θα σου λένε, αλλά θα είσαι και ένδοξασμένος... Κατάλαδες τώρα;

■ ■ ΛΟΓΙΚΗ τρελλού: Στο γκαρσόνι που του παρατηρεί ότι έρριψε πέντε κομμάτια ζάχαρη στον καφέ του, ένας τρελλός άπαντά: —Μά, φυσικά, άφού λιώνουν!

ΤΙ ΛΕΝΕ: Εύτυχία. Είναι άσκοπο να την άναζητή κανείς έξω άπ' τη θαλπωρή των σχέσεων μ' άλλους άνθρώπους. Τα μικροσυμφέροντά μας κρατούν αϊχμαλώτους άνάμεσα στους τοίχους τους. Μόνο ένας σύντροφος μπορεί να μάς πιάσει άπ' τό χέρι και να μάς άπελευθερώσει. Κόουπερ

Οι γιατροί άνακαλύπτουν με πολύ γοργότερο ρυθμό άρρώστιας, παρά φάρμακα. Φλοριάν

Ό άνθρωπος θα ήταν πολύ δυστυχής άν δέν είχε πειρασμούς και πολύ εύτυχος άν δέν ύπέκυπτε στους πειρασμούς. Πώλ Γκούτ

Όποιος θέλει να έπιτύχη κάτι μεγάλο στη ζωή, πρέπει να κανονίση τό πρόγραμμά του σά να πρόκειται να ζήσει πολλά χρόνια και να παίρνη τό μέτρα του σά να πρόκειται να πεθάνη πολύ σύντομα. Μοντερλάν

Ένας ήλίδιος σε μία ύψηλή θέση μοιάζει με τον άνθρωπο που στέκεται στην κορφή ενός βουνού. Όλα του φαίνονται μικρά και ό ίδιος φαίνεται μικρός σε όλους. Άνώνυμο

■ ■ Η ΛΙΑΗ είχε συμπληρώσει άκριδώς εκείνη τη μέρα τα έπτά και γιόρταζε τα γενέθλιά της. Άνάμεσα στα δώρα που είχε πάρει, ήταν ένα ρολοί του χεριού κ' ένα μπουκαλάκι άρωμα. Καμάρωνε τρομερά για τους νέους θησαυρούς της και δέ μίαιωσε για τίποτ' άλλο όλη τη μέρα. Στο τέλος η μαμά της έκνευρίστηκε: —Άκουσε, χρυσό μου, της έπτε, όλοι είδαμε τα δώρα σου και χαρήκαμε μαζί σου. Δέν είναι σωστό όμως να μιλάς γι' αυτά όλη την ώρα. Τό δράδυ στο τραπέζι που θα έχουμε ξένους, δέ θέλω ν' άκούσω λέξη για τα δώρα σου. Ή μικρή κάθισε πολύ ήσυχια στο τραπέζι και δέν άνοιξε τό στόμα της. Άργότερα όμως έδοπασε: —Αν κανείς άκούσει κάτι η μωρίση κάτι, να ξέρετε πως είμαι έγώ!

■ ■ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ άνέκδοτο της Μαρί Σαντάλ (της Γαλλίδος Μαντάμ Σουσού). Φεύγοντας άπό μία δεξίωση στο μέγαρο των Ρότσιλντ, η Μαρί Σαντάλ στον άντρα της: —Τους φουκαράδες τους Ρότσιλντ! Πάει, έπέσανε κι αυτοί... Βάζουν δύο πιαστές να παίξουν μαζί σ' ένα τιάνο!

Ρip Κίρμπυ

Ρip Κίρμπυ

Η Ζωή μας

...δεν είναι μονάχα δική μας. 'Ανήκει και σ' αυτούς που θάρρουν μετά από μας, —κι όμως συχνά τὸ λησμονούμε...

* Φίλε 'Αθηναίε τοῦ 2057 μ.Χ., θὰ βρῆς αὐτὴ τὴν ἐπιστολὴ σὲ μιὰ φιάλη, καλὰ σφραγισμένη καὶ τοποθετημένη βαθειὰ μέσ' σ'τὴ γῆ, κοντὰ στὸ Φυλάκιον τῆς 'Ακροπόλεως.

* Καί, φυσικά, θὰ τὴν βρῆς, γιατί στίς μέρες σου θὰ ἔχῃ θεσπισθῇ ἐκεῖνη ἡ μηχανή, ἡ κοσμοσωτήρια, πού μὲ τὸ πάτημα ἑνὸς κουμπιοῦ θὰ μεταβάλλῃ σὲ σκόνη τὴν πέτρα καὶ τὸ «μπετόν», χωρὶς γεωτρύπανα καὶ ἐπικίνδυνες ἀνατινάξεις.

* Καὶ γιατί στίς μέρες σου ἐπίσης τίς καλὲς θὰ ἔχῃ ληφθῇ μιὰ φωτισμένη ἀπόφαση: 'Ἡ 'Ακρόπολις ν' ἀρχίζῃ ἀπ' ἐκεῖ πού πρέπει ν' ἀρχίξῃ, στὴν Πύλη τοῦ 'Αδριανοῦ, καὶ νὰ τελειώῃ ἐκεῖ πού πρέπει νὰ τελειώῃ, στὸν Κεραμεικὸ.

* Καὶ μόλις ἔχῃς στὸ χέρι σου τὴν σωτήρια αὐτὴ ἀπόφαση, τὸ ξέρω, θάρρῃς (μὲ μιὰ κρυφὴ ἱκανοποίησι στὴν πονηρὴ μορφὴ σου) καὶ μὲ τὸ ὥραιο ἐκείνο καταστροφικὸ σύνηγο θὰ θελήσῃς νὰ μεταβάλλῃς σὲ σκόνη, πρώτη σου δουλειά, τὸ Φυλάκιον τῆς 'Ακροπόλεως...

Δὲν τὸ πράξῃς!

* Κάθε καιρὸς καὶ κάθε ἐποχὴ ἀφήνουν μνημεῖα γιὰ τὴν Αἰωνιότητα κ' εἶδες μὲ τί ὥραία πράγματα ἔχουν κοσμήσει αὐτὴν τὴν πόλη, ὅχι μονάχα ὁ Περικλῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ 'Ατταλὸς καὶ ὁ 'Αδριανὸς καὶ ὁ 'Αντιστοχὸς ὁ Φιλόπαππος, καλὴ τοῦ ὥρα.

Σεβάσου, λοιπόν, καὶ σὺ αὐτὸ τὸ Φυλάκιον, μνημεῖον τῆς Βλακειᾶς τῶν 'Αθηναίων τοῦ β' ἡμίσεος τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

* 'Αφῆσέ το νὰ στέκεται ἐκεῖ, μὲ τὸ γυνὸ, μισοφαγωμένο λαμπιόνι του, μὲ τὸν ὄγκο τῶν γραφειοκρατικῶν τοῦ ὀχυρώσεως, μὲ τὴν βλοσυρότητα τῆς τρισυποστάτου διοικητικῆς ἐξουσιότητός του. Καὶ κάθε φορὰ πού θὰ γκρεμίζῃς, σειρά, τὰ πεπαλαιωμένα ἐκεῖνα κτίσματα πού περιβάλλουν τὸν ἱερὸ χῶρο, καὶ θὰ θρίσκῃς καινούργιους ναοὺς, καινούργια γλυπτά, καινούργια ἀγγεῖα, στήκωνε τὸ 'δάχτυλο, θαρραλέα, σὰν τὸν Κολοκοτρώνη πάνω στὸ ἄλογό του, καὶ δείχνε τὸ Φυλάκιον!

* 'Εἰδὼ, ἔξω ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀκαλαίσθητο καλλιί, νὰ λές, «οἱ πανέξυπνοι! 'Αθηναῖοι τοῦ 1957 ὑποδεχόντουσαν ὅσους προσκυνητὲς ἔφθαναν ἀπ' τὰ πέρατα τῆς γῆς νὰ γονατίσουν μπροστὰ στὸν Παρθενώνα!».

* 'Εφθάναν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ξένοι, ξεγελασμένοι ἀπ' τὴν σπουδὴ τους, ἀφιονισμένοι ἀπὸ τὸν Βύρωνα, τὸν Σατωβριάνδο, τὸν Ρενάν, κι ὅσο ἀνέβαιναν πρὸς τὸ Ναὸ ἡ ψυχὴ τους ἀνοίγε, πλάταινε, μεγάλωνε, στὴν ἀνάστασι τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ οὐνεῖρου τους.

* «Τώρα θὰ φτάσω στὰ Προπύλαια!», ἔλεγε ἡ ψυχὴ. «Τώρα θ' ἀγγίξω τὸν Παρθενώνα...».

* 'Αμ' δέ;

* 'Εκεῖνη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ, στιγμὴ πού ἡ ψυχὴ ἦταν ἔτοιμη νὰ συγχωρῇ καὶ τὸν ἀνήφορο καὶ τὴ σκόνη καὶ τὴ ζέστη καὶ τὰ ἀκαλαίσθητα θεμέλια τῆς ὁδοῦ Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου καὶ νὰ προχωρήσῃ ὡς τὰ Προπύλαια, ἵδαν αὐτὸ τὸ καὶ τὸ ἐλλήνικὸ ἀπὸ τὸ Φυλάκιον καὶ τῆς πατάει ἕνα μπερντάχι, νὰ μάθῃ ἄλλῃ φορὰ νὰ μὴ συγκινήται.

* Βγαίνει, τὸ κράτος τὸ ἐλληνικὸ, ζητάει εἰσιτήριο, ζητάει προσωπινὴ κατάρχεση τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς, κι ἂν εἶναι νύχτα πανσελήνου ζητάει διπλὸ εἰσιτήριο καὶ ἱγυρεῖ καὶ οὐρὰ ἔξω ἀπ' τὴ σιδερένια πύρρα, γιατί ἡ «παράσταση» ἀρχίζει μόνον σὲ ὥρα τακτῇ!

* Τί ἄχαρη, τί ἄδοξη πρόσβασι γιὰ τὸ κυριώτερο μνημεῖο τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ! Θὰ διορθωθῇ, μάς λένε, κάποτε, θ' ἀλλάξῃ αὐτὴ ἡ κατάσταση, θὰ μετατοπισθῇ ἡ εἴσοδος, θά... θά... θά...

* Μὰ γιατί σὲ πέντε καὶ σὲ δέκα χρόνια; Δὲν εἶναι ἀπάτη στους ξένους μὰς ἐκείνους πού μὰς ἐπισκέπτονται τώρα, σήμερα, ξεδεύοντας ἕνα σωρὸ λεπτὰ; Θὰ μὰς ἔρρεσεν ἂν ἕνας εἰλικρινὴς διεθνὴς δημοσιογράφος τοὺς προειδοποιούσε νάρθουν κι αὐτοὶ σὲ πέντε, δέκα χρόνια, ὅταν θὰ πάψῃ ἡ 'Αθῆνα νάναι γιατί, ὅταν θάχουν κάπου νὰ καθήσουν στὴν ἀναστατωμένη πλατεῖα Συντάγματος, ὅταν θὰ μὴν μπορέσουν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν 'Ακρόπολιν μὲ κάποια ἀνεση, ὅταν θάχῃ μετατοπισθῇ τὸ αἶσχος τοῦ κήπου τοῦ 'Αρχαιολογικοῦ Μουσείου, ὅταν οἱ ἔλλοι ἀρχαιολογικοὶ μὰς χώροι θὰ πάψουν νάναι σκουπιδοτόποι, ὅταν οἱ ἀκτῆς, ἐκτὸς ἀπ' τὴ Γλυφάδα, θὰ πάψουν νάναι πνιγμένες ἀπὸ συρματοπλέγματα, σαρδελλοκούτια καὶ τὰ γνωστὰ ἄλλα προϊόντα τῶν Νοελλήνων περιπατητῶν;

* Γίνεται μιὰ ἄδικία σήμερα στους ἀνθρώπους πού ἔρχονται νὰ καθεύσουν τὸν χρόνον τους καὶ νὰ περάσουν τὸν πολῦτιμο καιρὸ τους μέσ' στὴν ἀνώριμη τουριστικὴ ἐλληνικὴ πραγματικότητα.

* Θὰ βρεθῇ κανένας χριστιανὸς νὰ τοὺς λυπηθῇ, ὅχι μόνο γιὰ χάρι τους, μὰ καὶ γιὰ χάρι μας;

* Θὰ βρεθῇ κανεὶς νὰ τ'ραντάξῃ συθέμελα τὸ Φυλάκιον τοῦ κ. 'Εφόρου τῶν 'Αρχαιοτήτων;

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 15 ἕως 21 'Ιουλίου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: 'Ἡ ἐρχόμενη ἐβδομάδα θὰ σὰς φέρῃ πολλὰ εὐχάριστα νέα. Μιὰ καινούργια συνάντησι θὰ σὰς βοηθῇ νὰ δημιουργήσετε νέες προοπτικές. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 22.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: 'Ἐνα αἰσθηματικὸ γράμμα θὰ δώσῃ καινούργιο ἐνδιαφέρον στὴ ζωὴ σας. Προσέξτε τοὺς ἀνθρώπους πού θὰ προσπαθῇ νὰ σὰς συμβουλευθῇ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Μερικὲς προσπάθειες ἀκόμη καὶ θὰ μπορέσετε νὰ ἐπιτύχετε τὸ σκοπὸ σας. Εἰς τὸ μέσον τῆς ἐβδομάδος θὰ συναντήσετε μικρὲς δυσκολίες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 2.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Μὴ λάβετε ἀποφάσεις πρὶν ἐξετάσετε προσεκτικὰ κάθε πλευρὰ τοῦ ζητήματος πού σὰς ἀπασχολεῖ. 'Ἡ αὐτοπεποίθησι θὰ σὰς βοηθῇ σὲ πολὺ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 1.

ΛΕΩΝ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 'Ιουλίου-22 Αὐγούστου: Θὰ βρῆτε μεγάλο ἐνδιαφέρον σ' ἕνα ἄτομον πού μέχρι σήμερα σὰς ἄφηκε ἀδιάφορο. Προσέξτε ὅμως μὴ παρασυρθῇτε ἀπὸ ἐνθουσιασμούς. Κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 5.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπ. δρίου. Συναντήστε τίς προσπάθειές σας, ἴδιως στὸν οικονομικὸ τομέα. Τὰ συναίσθηματικά προβλήματα θὰ πᾶρουν νέαν τροπὴν σύντομα. Θὰ λάβετε γράμμα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 8.

ΖΥΓΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Οἱ προσωπικὲς σας ἀντιλήψεις θὰ σὰς βοηθήσουν πολὺ νὰ ἐξακριβώσετε τὴν ἀλήθεια. Μὴ ἀνυπαχθεῖτε γιὰ τὴν ἐκδοσι τῶν ἐργασιῶν σας. Θὰ ἐπιτύχετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθ. 4.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου: 'Ἐνα προσωπικὸ σας ζήτημα θὰ σὰς στενοχωρήσῃ ἀφάνταστα. Διατηρήστε τὴν ψυχραιμία σας ὅσο μπορεῖτε περισσότερο. Νὰ εἰσθε αἰσιόδοξος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 20.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ.-21 Δεμβρίου: Πρέπει νὰ διαλέξετε χωρὶς παρεμβολὲς φίλων, πρὶν εἶναι πολὺ ἄργα. Νὰ παραμερίσετε τὴ ζήλια καὶ τὸν ἐγωισμό καὶ ν' ἀποφασίσετε σύντομα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 7.

ΑἶΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: Μιὰ συνάντησι πού θὰ ἔχετε μὲ κάποιο ἄτομον τοῦ στενοῦ σας περιβάλλοντος θὰ σὰς φέρῃ πολλὰς σκέψεις. Θὰ λάβετε ἕνα γράμμα ἀπὸ μακριά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 9.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 'Ιαν.-18 Φεβρουαρίου: 'Ἐχετε κάνει κακὴ ἐξακρίβωσι τῆς καταστάσεως. Πολλὲς φορές ὑποψιάζεσθε τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας χωρὶς λόγο. Γίνετε πῶς αἰσιόδοξος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 10.

ΙΧΘΥΕΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: 'Ἐνα εὐχάριστο ταξίδι πού θὰ κάνετε σύντομα θὰ σὰς βοηθῇ νὰ ξεκαθαρίσετε τίς στενοχωρίες τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Πρέπει νὰ ξεκουρασθεῖτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθ. 3.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 8 σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. 'Αθηναϊκὴ ἐφημερίς (γεν. νικῇ).
2. Εἰς τὴν Γεωμετρίαν αὐτὴν ἐφαρμόζεται ἡ 'Αλγεβρα. (γεν.)
3. Παικίλια σκύων—'Αντικαθιστὰ καὶ τὸ δταν
4. 'Ιστορικὴ τοποθεσία εἰς τὴν κοιλιάδα τοῦ Λαδωνος — Ποταμὸς τῆς Σιθρίας, ἀρίστερος παραπόταμος τοῦ 'Ανγκάρ.
5. Τὸ μαζωμὰ των ὑπονοσῶν, φρασολογικῶς, περιορισμὸν —'Ἐκαμε τὸν 'Ερμὴ φωνιά. (γεν.)
6. Κινεζικὸ νόμισμα —'Ονομα διαφόρων βασιλέων τῆς 'Αγγλίας.
7. 'Υποθετικόν —Τὰ λόγια του εἶναι φληναφήματα... —Πληθ. προσωπικῆς ἀντωνυμίας τῆς καθομιλουμένης.
8. Προγονοὶ τῶν Σκανδιναβῶν — Κοιμήνοιοι στὰ χυρῶς... —Διακριτικὰ κυβερνητικὸ αὐτοκίνητον.
9. Τὸν ἥδικοιεν ἀκουσῶς ὁ τυφλὸς πατὴρ του. —'Απασχολεῖ πολλοὺς λατρούς. —Φωνήεν
10. Πόλις τῆς 'Αλσατίας ἐπὶ τοῦ 'Ιλ καὶ τῆς γραμμῆς Στρασβούργου — Μιλχουζεν Δύο συνεχόμενα, ἕνας ἀριθμὸς.
11. 'Ιταλικὸ κρασί, ἀντιστράφως, — Πρωτεύουσα τοῦ γαλλικοῦ νομοῦ Γκαρ.
12. Περιοχὴ τῆς 'Αθῆσωνίας, ἐνάρθρων. —Ποιήτρια τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος. (γεν.)

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. 'Υποδοσάτζει τὰς χορδὰς τῶν ἐγχόρδων ὀργάνων. (δην.)
2. Αἱ κυβερνητικαὶ γίνονται διὰ τοῦ τύπου.
3. Νῆσος τοῦ Β. Αἰγαίου (γεν.) — Πήδημα (ξεν.)
4. 'Υπηρετικὴ στολή, ἐνάρθρων (ξεν.) —Στερητικόν (ἀντιστρ.)

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμοσπουδίου παιγνιδίου, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλότερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίστετε λοιπόν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γεωμετρικὸ ἴσος, τετράγωνον, ῥιζωντικῶς, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλότερη λέξιν πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τώρα τὴ λέξιν, πού βρῆκατε καὶ σῶθετε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξιν καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸν.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε προσθετὸ γράμμα.

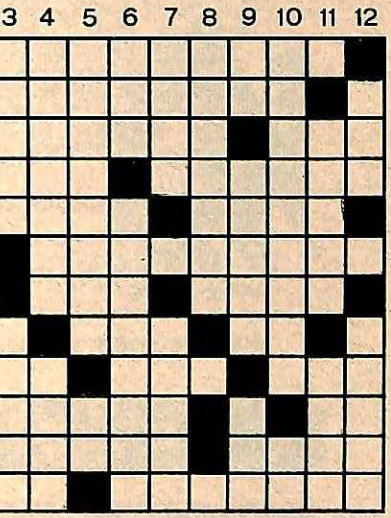
Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πού μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

5. Βαρωνέτο ἡ λόρδος... γυναίκα (γεν.) — Κτητικόν.
6. Εἶναι μετὰ τοῦ πλέον, ἐπιτακτικόν καὶ μάλλον —Φλεγματὴ τῆς κυριωτέρας ἀνθρωπίνης ἀρτηρίας.
7. 'Ἐνα ἀφράγαρο (δην.) —Καὶ ἀντιστράφως ἂν διασάθουν ἀγάθῃ καὶ πρὸς εἶναι.
8. Τὰ λουτρά τῆς ἐνδιαφέρουν πολλοὺς ρωμαντικούς (γεν.)
9. 'Ομοτικὸν (ἀρχ.) —Χερσόνησος τῆς ΒΑ. 'Ασίας —Θεοί... ποδοσφαιριστοῦ.
10. Αὐτῆς τῆς 'Αραβίας τὸ βασίλειον ἰδρύθη τὸ 1926 (ἐνάρθρων) — Νομὸς τῆς Γαλλίας μὲ πρωτεύουσαν τὴν Καρ.
11. 'Αποστροφή, ὁδολογία, σιχαμάρα... ἀρχαῖστί! —Ταμίον πού ἐπαφελεῖται ἀπὸ τὰ λατρήσια (ἀρχαῖα).
12. Παρτίδος τέλος... στὸ σκάκι — 'Ἡγῆθη μετὰ τοῦ 'Αρταφέρνηος ἐστρατείας κατὰ τῆς 'Ελλάδος.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε προσθετὸ γράμμα.

Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πού μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Οἱ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΝΑΜΕΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΤΥΦΛΟΥΣ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΕΣ ΤΟΥ ΦΑΡΟΥ

ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Δὲν ἔχουν τὴν ὁρασίη τους, ἀλλὰ τὴν ἐκπαίδευσιν πού τοὺς χάρισε ὁ «Φάρος τυφλῶν»

—'Επρὸς!.. Τὸ 82 εἶπατε;.. 'Αμέσως!.. 'Ομιλεῖτε, παρακαλῶ.

Μὲ ζηλευτὴ ταχύτητα καὶ ἀνεση ἕνας τυφλὸς νέος πάτησε κομπιάν, γύρισε τὸν ἀριθμὸ στὸ δίσκο τοῦ τηλεφώνου καὶ ἡ συνομιλία ἀρχισε...

Μὲ μοναδικὸ βοήθῃ τὴν ἀφῇ καὶ τὴν πείρα πού ἔχει ἀποκτήσῃ, ἐκτελεῖ ἀγνοῖα, χωρὶς λάθος, χωρὶς καμμιὰ καθυστέρηση, ὡς τηλεφωνητὴς μιᾶς μεγάλης ἐπιχειρήσεως. Καὶ δὲν εἶναι μοναδικός. 'Αλλοὶ τυφλοὶ συνάδελφοι τοῦ ἐργάζονται μὲ τέλειαν ἀπόδοσι σὲ διάφορες κρατικὲς καὶ ἰδιωτικὲς υπηρεσίες, ὅπως εἶναι ὁ ΟΤΕ, ἡ 'Εμπορικὴ Τράπεζα, ἡ ΔΕΗ, τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας, κλπ.

Εἶναι ὅλοι τους ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς Τηλεφωνητῶν τοῦ «Φάρου Τυφλῶν» τῆς 'Ελλάδος, ἐνὸς ἰδρυμάτος πού ἔχει γιὰ σκοπὸ του νὰ βοηθήσῃ τοὺς τυφλοὺς νὰ μὴν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ αἰσθηματικὰ ἐλεημοσύνης τῶν ἄλλων, ἀλλὰ νὰ ἐναρμονίσουν στὴ ζωὴ σίγουροι γιὰ τὸν ἑαυτοῦ τους καὶ αὐτάρκειαν.

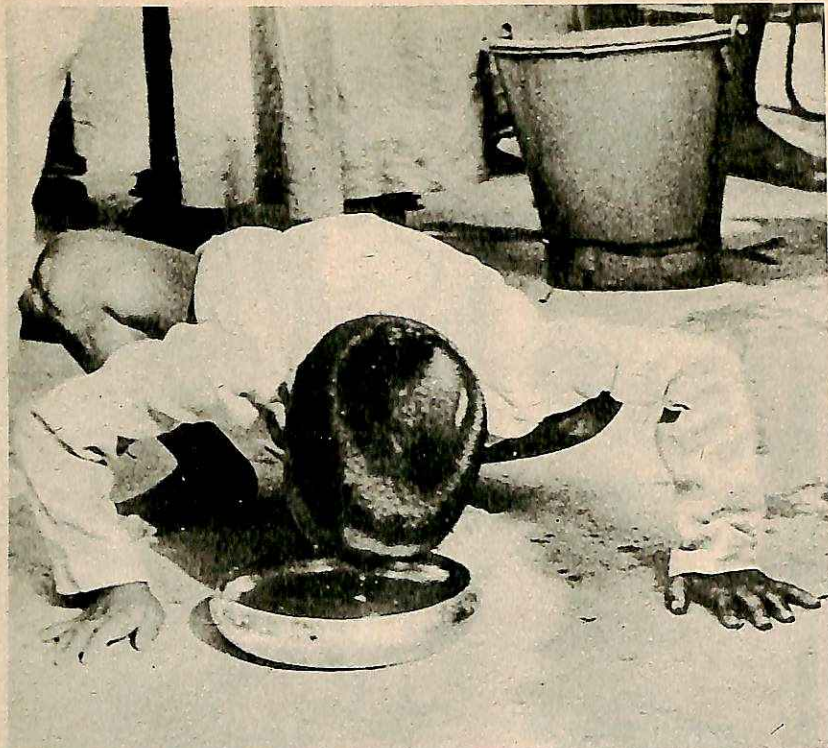
Ἡ διδασκαλία γιὰ τὴν ἀπόκτησι πτυχίου τηλεφωνητοῦ ἀπὸ ἕναν τυφλὸ ἀπαιτεῖ δεκάμηνη φοίτησι, πού γίνεται στὶς αἰθουσες τοῦ «Φάρου Τυφλῶν». Ὁ καθηγητὴς εἶναι καὶ ὁ ἴδιος τυφλὸς καὶ σπουδάζει στὴ Γερμανία. Οἱ μαθηταὶ πάλι πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἀπαιτούμενη γραμματικὴ μόρφωσιν καὶ διδάσκονται, παράλληλα μὲ τὴν χρῆσιν τοῦ τηλεφώνου στενογραφία καὶ γραφομηχανή μὲ τὸ σύστημα γραφῆς Μπράιγ, πού εἶναι τὸ ἀποτελεσματικώτερο μέσον γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ ἐξύψωσι τῶν τυφλῶν.

Ὁ «Φάρος Τυφλῶν» γιὰ νὰ βοηθήσῃ ἀκόμη περισσότερο στὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τυφλῶν διαθέτει τυπογραφεῖο ἀνάγλυφης γραφῆς μὲ τυφλοὺς τυπογράφους, στὸ ὁποῖο ἐκδίδονται λογοτεχνικὰ βιβλία, ἀλλὰ καὶ συγγράμματα τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως. 'Ακόμη στὸ ἴδιο ἱδρυμα ὑπάρχουν διάφορα ἐργαστήρια γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάστασι τῶν τυφλῶν, ὅπως σαραβροποιεῖο, ἐργαστήρια ὕφαντουργίας, ψηφιοποιίας, ἀγροτικῆς σχολῆς μὲ ἰδιόκτητο ἀγρόκτημα κ.ά.

Τέλος, ὁ «Φάρος Τυφλῶν», στὸ ὁραῖο διώροφο κτίριό του στὴν Καλλιθέα, στεγάσει, ἐκτὸς ἀπὸ τίς σχολὰς καὶ τὰ ἐργαστήρια, βιβλιοθήκην, ἐντευκτήριο καὶ οἰκοτροφεῖο, στὸ ὁποῖο διαμένουν οἱ ἐκπαιδευόμενοι τυφλοὶ πού προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐπαρχία.

'Αλλὰ οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῶν τυφλῶν δὲν περιορίζονται στὴν 'Αθῆνα. Στὴ Θεσσαλονικὴ ἐπίσης λειτουργεῖ ἡ Σχολὴ Τυφλῶν Βορείου 'Ελλάδος, στὴν ὁποία φοιτοῦν 75 τυφλὰ παιδιά, διαφόρων ἡλικιῶν καὶ τῶν δύο φύλων. 'Εκτὸς ἀπὸ τὰ καθαρώς ἐπαγγελματικὰ μαθήματα, διδάσκονται ἐλληνικὰ καὶ ξένες γλώσσες, μουσικὴ κ.ά.

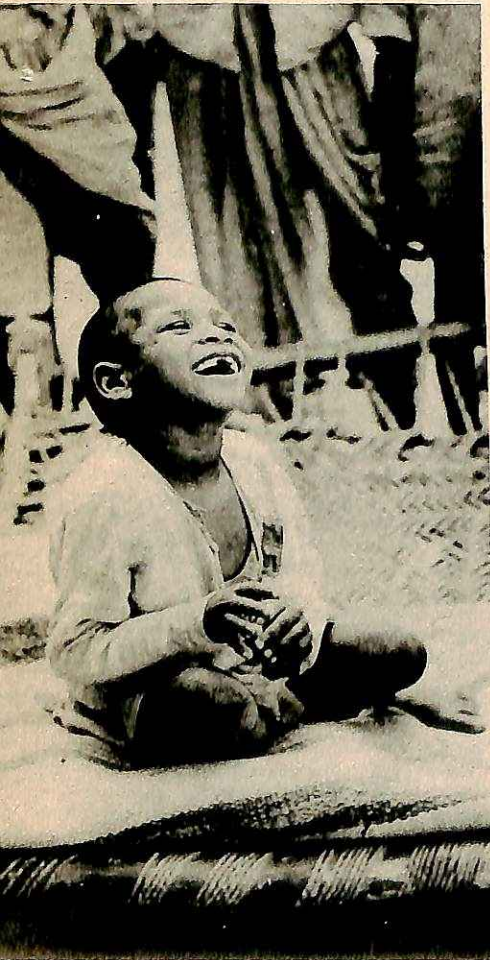
Ἡ δεξιότητι τῶν μικρῶν στὴ χειροτεχνία (κενήματα, πλεκτά, ὑφαντά, ψάθινα ἐπιπλά) εἶναι πραγματικὰ θαυμαστά, γιατί ἴσως καὶ ἀρτιμελὴ παιδιά νὰ μὴ μποροῦν νὰ τὰ καταφέρουν τόσο καλὰ.

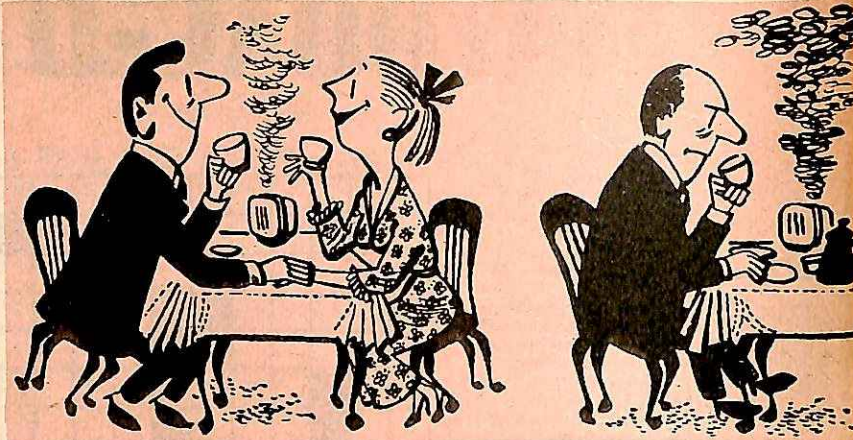
ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΑΔΥΝΑΤΟΝ νά συνηθίσω στή χρήση τῶν χειρῶν του ὁ μικρὸς «λυκάνθρωπος». Γιὰ νά πιῇ νερὸ χώνει τὴ μουσούδα του μέσα στὸ δοχεῖο, ὅπως τὸν δίδαξε ἡ στοργικὴ, θετὴ μητέρα του, ἡ λύκαινα. (Φωτ. Intercontinentale)

Ἡ ἱστορία τοῦ Ρωμόζου, τοῦ Ρέμου καὶ τοῦ Μόρη ξαναγαμβάνει

ΟΠΟΤΕ ΓΕΛΩΝ ἀφήνει κάτι τρομακτικούς δρυχηθμούς καὶ ἀποκαλύπτει δυὸ σειρές ἀπὸ σπασμένα, ἀλλὰ τρομερῆς δυνάμεως, δόντια.

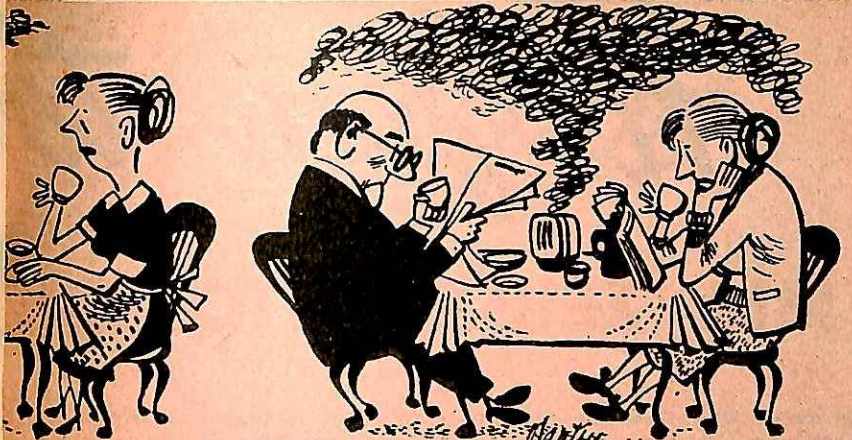

Διαβάζοντας τὴν εἰδηση, ὅτι θρέθηκε ἓνα παιδί ἀναθρεμμένο ἀνάμεσα σὲ λύκους, θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι ζωντάνεψαν οἱ ὑπέροχες ἐκείνες σελίδες τοῦ «Μόγη» τοῦ Ράντγουαρ Κίπλινγκ. Τὰ πράγματα ὅμως ἔχουν δυστυχῶς λιγάκι ἀλλιῶτικα ἀπ' ὅ,τι τὰ συνέλαβε ἡ τολμηρὴ φαντασία τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου. Τὸ γεγονός μένει τὸ ἴδιο, μὲ τὴ διαφορά ὅτι δὲν ἔχει καμμιὰ ὁμορφιά, καὶ στὴν οὐσία του ἀποτελεῖ μιὰ τραγωδία. Ὅταν πρὸ καιροῦ μερικὸι Ἰνδοὶ στρατιῶτες, κατὰ τὴ διάρκεια γυμνασίων ποὺ ἔκαναν στὴ ζούγκλα τῶν Βορείων Ἰνδιῶν, ἀναφεραν ὅτι ἀνακάλυψαν ἓνα μικρὸ «λυκάνθρωπο» σὲ μιὰ φωλιά λύκων, ἡ εἰδηση θεωρήθηκε ὑπερβολικὴ καὶ οἱ ἐφημερίδες τὴ δέχτηκαν μὲ δυσπιστία. Σὲ λίγο ὅμως παρουσιάστηκαν καὶ οἱ γονεῖς τοῦ μικροῦ. Κατοικοῦν εἰκόσι χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Ἀγία, εἶναι μιὰ οἰκογένεια ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἔνα λύκος καὶ μιὰ λύκαινα εἶχαν ἀρπάξει τὸ παιδί τους στὰ 1951. Φαίνεται ὅτι τὸ παιδάκι ἐξήντησε τὰ φιλεὐσπλαχνα αἰσθήματα τῆς λύκαινας ποῦ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνῃ ὑποκατέστησε τὴν μητέρα του στὴν ἀνατροφή τοῦ μικροῦ. Ἡ κατάσταση τοῦ μικροσκοπικοῦ «λυκάνθρωπου» εἶναι, καὶ τώρα ἀκόμα ποὺ ἐπεστράφη στους γονεῖς του, τρισάθλια. Μὲ δυσκολία πατάει στὰ πόδια του καὶ συνήθως περπατᾷ μὲ τὰ τέσσερα, δαγκώνει τὰ χέρια του, τρώει ὠμό κρέας, δαγάζει ἀναρθρώρες κραυγὲς καὶ γελάει κτηνωδῶς. Εἶναι ἀμφίβολο ἂν ὁ δυστυχισμένος μικρὸς θὰ μπορέσει ποτὲ νὰ ἐπανέλθῃ σὲ μιὰ ἀνθρώπινη κατάσταση. Ἀκόμα εἶναι καὶ ἀμφίβολο ἂν θὰ μπορέσῃ νὰ ἐπιζήσει προσαρμοζόμενος σὲ ἓνα περιβάλλον ποὺ δὲν τὸ γνώρισε ποτέ.

Μόλις παντρεμένοι

Παντρεμένοι 5 χρόνια

Παντρεμένοι 15 χρόνια

Ἄν εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ διαλέξῃ πάλι...

Θὰ σᾶς ξαναπαντρεῖσταν ἢ γυναῖκα σας;

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΜΕΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΓΓΑΜΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΟΒΑΙΝΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΤΗΣ

Ὅταν ὁ ἄντρας ρίχνει, τὸ πρῶτ, μιὰ τελευταία ματιά στὴ γραβάτα του, φορᾷ τὸ καπέλλο του καὶ βγαίνει ἀπ' τὸ σπίτι του, εἶναι πολὺ λογικὸ νὰ σκεφτῇ κανεὶς πῶς τὸ μυαλό του βρίσκεται κιάλας μπροστά του... στὸ γραφεῖο του, στὴν καινούργια ἡμέρα δουλειᾶς ποὺ τὸν περιμένει. Ἀραγε, ὅμως, συλλογίστηκε ποτὲ ὁ ἄντρας αὐτὸς τί ὑπάρχει στὸ μυαλό τῆς γυναίκας του, καθὼς κλείνει τὴν πόρτα πίσω του καὶ γυρίζει στὴν κουζίνα ἢ στὴν κρεβατοκάμαρά της; Δὲν ἀποκλείεται καθόλου νὰ ψῆν ἓνα δικό της καφέ καὶ νὰ θέτῃ στὸν ἑαυτὸ της τὸ ψυχρὸ ἐρώτημα: «Θὰ τὸν ξαναπαντρεῖς μὲν, ἀραγε, ἂν εἶχα τὴ δυνατότητα νὰ ξαναδιαλέξω;».

Δὲν ἀποκλείεται ἐπίσης, καθὼς «κλείνει τὸ βάζο τῆς μαρμελάδας, ν' ἀρχίσῃ μιὰ σιωπηλὴ ἀνάλυση: «Ἐφυγε πάλι... Τί παράξενο! Δὲν φανταζόμουν ποτὲ πῶς ὅλα ταῦτα ἕνα μικροῦ ἀλλήλου... Ἀλλ' ἀραγε μοιάζει σὲ τίποτα μ' ἐκείνον ποὺ φανταζόμουν;»

Αὐτὲς τὶς ψυχρὲς σκέψεις γιὰ τὸν ἄντρα τῆς τῆς κάνει συνήθως ἡ γυναῖκα ὡρὶς τὸ πρῶτ. Τὴν ὥρα ποὺ ἐκείνος ἀγωνίζεται νὰ χωρέσῃ στὴ ρόμπα του, ἐκείνη παρατηρεῖ πῶς ἀρχίζει ν' ἀπακτὰ κοιλιὰ. Στὸ πρῶτο γυναικείου, τὴν ὥρα ποὺ ὁ ἄντρας εἶναι θυσιζόμενος στὴν ἀνάγνωση τῆς ἐφημερίδας του, ἐκείνη συλλογίζεται γιὰ πρώτη φορά πῶς θὰ περάσῃ ἄλλα 20 χρόνια μαζί του, μὲ 6.240 τέτια πληκτικά προγεύματα...

Καὶ στὶς λίγες περιπτώσεις ποὺ γράφει ἓνα σημείωμα, μαζεύει τὰ πράγματά της καὶ φεύγει ἀπ' τὸ σπίτι, παίρνει τὴν ἀπόφαση αὐτὴ τὴν ὥρα ποὺ ἀπ' τὴν κουζίνα ἐξακολουθεῖ ἀκόμα νὰ ροχαίνει ἡ εὐχάριστη μυρωδιά τοῦ πρωϊνοῦ καφέ...

ἀπ' τὸ πρῶτ ὡς τὸ βράδυ κ' οἱ «σπιτόγατοι» —ὅλοι εἶναι ἐκτεθειμένοι σ' αὐτὴ τὴν αὐστηρὴ κριτικὴ τῆς γυναίκας τους, ὅταν ἡ στάση τους ἀπέναντί της δὲν εἶναι ἡ ἴδια μὲ τῆς σελήνης τοῦ μέλιτος, ὅταν τὴν τρυφερότητα καὶ τὴν ἀγάπη τῆς ἔχουν ἀντικαταστήσῃ ἡ ρουτίνα, καὶ ὅταν αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ δὲν συνοδεύεται ἀπὸ κάποια μεγάλη ἐπιτυχία στὸν κοινὸ νικὸ ἢ ἐπαγγελματικὸ τομέα...

Ἀς ὑποθέσουμε πῶς εἴσατε ἓνα ἄσσο ἀντοκνητιστικῶν ἀγώνων —κάτι ποὺ ξεφεύγει τελείως ἀπ' τὸ συνηθισμένο, κάτι ποὺ ὑποτίθεται πῶς τραβάει τὶς γυναῖκες, ἀκριβῶς ἐπειδὴ περιέχει τὸ στοιχεῖο τοῦ κινδύνου. Ὅλοι ἀκούμε ἓνα σωρὸ πράγματα γι' αὐτοὺς τοὺς ἥρωες, καὶ τὶς ἐξηγήσεις τῶν ἀρραβωνιαστικῶν τους, ποὺ λένε συνήθως:

—Δὲν θὰ μπορούσα ποτὲ νὰ τὸν ἀγαπήσω ἂν ἦταν ἄλλιος —ἀλλὰ εἶναι πραγματικὸς ἐφιάντης. Τὸ τί ὑποφέρει δὲν λέγεται!

Καὶ τώρα, ἂς γυρίσουμε λίγο τὸν ἡμεροδείκτη... Ὁ πρωταθλητὴς τῶν ἀντοκνητιστικῶν ἀγώνων κ' ἡ ἀρραβωνιαστικιά του εἶναι παντρεμένοι, καὶ ὁ «ἐφιάντης» ἔχει ἀλλάξῃ κάπως μορφή...

Ἡ σύζυγος ἐνὸς Ἀγγλοῦ, παλιὸ ἄσσο τῶν ἀντοκνητιστικῶν ἀγώνων, τοῦ Ρέγκ Πάρνελ, δέχτηκε μιὰ μέρα ἓνα δημοσιογράφο. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ πρῶτ, δὲν εἶχε παρὰ μιὰ σκέψη γιὰ τὸν ἄντρα της:

—Ἀχ, τί τραβάω μ' αὐτὰ τὰ κύπελλα!

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΠΡΙΣΜΑ ΩΡΙΣΜΕΝΑ ΜΟΝΟ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΑΝΤΕΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ΗΜΙΣΕΟΣ

Εἰκοσιπέντε ἀσημένια κύπελλα, δώδεκα τῶν σχημάτων καὶ τῶν μεγεθῶν, ἦταν τοποθετημένα σὲ ράφια κ' ἐταζέρες... καὶ ὅλα ἤθελαν γυάλισμα καθε βδομάδα, ἴσως καὶ πιὸ συχνά. Πρέπει νὰ βρίσκεται πολὺ στὰ σύννεφα μιὰ γυναῖκα γιὰ νὰ μπορῇ νὰ σκέπτεται τὸν ἄντρα τῆς ποιητικὰ καὶ ρομαντικὰ —εἰδικὰ ὅταν περνῶν τὰ χρόνια κ' ἡ οἰκειότης τοῦ γάμου μεγαλώνει.

Ἔτσι, εἴτε ὁ ἄντρας φεύγει ἀπ' τὸ σπίτι του γιὰ νὰ παίξῃ τὴ ζωὴ του κορνάο-γράφου, εἴτε γιὰ νὰ παίξῃ στὸ χρηματιστήριο, ὅλοι τους εἶναι ἴδιοι ὅταν ἡ γυναῖκα ἀρχίσῃ τὴν πρωϊνὴ τῆς ἀνάλυσή.

Ἀς ὑποθέσουμε, ὅμως, ὅτι ποτὲ ἡ γυναῖκα δὲν ἀφήνει τὸν ἄντρα της νὰ ὑποφιστῇ πῶς σκέπτεται δὲν αὐτὰ τὰ πράγματα. Κι ἂς πάρουμε τὴν περίπτωση ποὺ ἡ ἀνάλυσή της εἶναι εὐνοϊκὴ, κ' ἡ ἀπάντησή της στὸ ἐρώτημα: «Θὰ τὸν ξαναπαντρεῖς μὲν;» εἶναι καταφατικὴ. Ἀς δοῦμε τί εἶναι αὐτὸ ποὺ τῆς κάνει νὰ εἶναι εὐχαριστημένης, εἴτε ἀπὸ πολυετὴ σύζυγική ζωή.

Μερικὲς λένε γιὰ τὸν ἄντρα τους: —Κάνει τὴ ζωὴ τόσο ἐνδιαφέρουσα! Ἐχει ἓνα σωρὸ ἰδέες καὶ σχέδια, θέλει νὰ ζήσωμε ἓνα μέρος τῆς ζωῆς μας στὸ ἐξωτερικὸ, θέλει ὁ Θεὸς ἔξερει πῶς παιδιά... Αἰσθάνομαι πῶς ἡ ζωὴ μαζί του θάβει μιὰ περιπέτεια, ὅχι ρουτίνα... Δὲν θέλω νὰ κα-

θηλωθῇ σὲ μιὰ πληκτικὴ δουλειά, γιὰ λόγους ἀσφαλείας. Προτιμῶ νὰ κάνῃ τὴ δουλειά ποὺ τοῦ ἀρέσει...

Ἄλλες πάλι λένε: —Ὁ ἄντρας μου εἶναι μετρίο-φρων κ' ἔχει τὴν τάση νὰ μὴν ὑπερβάλλῃ τὸ καθετὶ ποὺ κάνει... Ἡ ζωὴ θὰ πρέπει νὰ εἶναι κουραστικὴ μ' ἓνα ἄντρα ποὺ κάνει διαρκῶς μεγάλα σχέδια —ἰδίως ἂν δὲν κατορθῶν νὰ κάνῃ κάτι μεγάλο... Ὅχι, ἀνὰ γρήγορα τὴν πίστη μου σ' αὐτὸν ἂν ἦταν τέτοιος τύπος.

Ἄλλες γυναῖκες λένε: —Θυμάται τὶς ἐπετεῖους μας... Εἶναι πολὺ σημαντικὸ αὐτὸ, ἔστω καὶ ἂν ἔχῃ βάλῃ τὴ γραμματέα του νὰ τοῦ τίς θυμίσῃ...

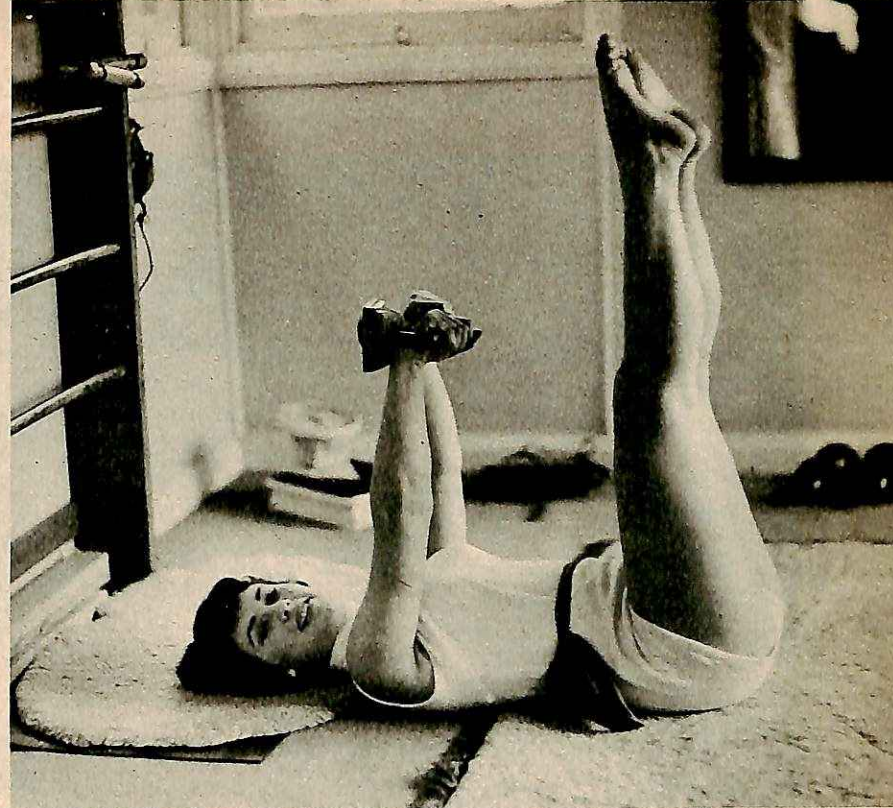
Μερικὲς ὑπογραμμίζουν: —Εἶναι ἀνιδιοτελής, εὐγενὴς καὶ περιποιητικὸς... Ἐχει θαυμασία ὑγεία, κοιμάται εὐκολότατα, δὲν εἶναι καθόλου νευρικός... Δὲν με ἀποκλείει ἀπ' τὴ δουλειά μου, μοῦ ἐμπιστεύεται τὶς φροντίδες καὶ τὶς ἐλπίδες του.

Αὐτὰ, καὶ μερικὰ ἄλλα, εἶναι τὰ προσόντα ποὺ ἐκτιμᾷ μιὰ γυναῖκα ὅσο τὰ χρόνια περνῶν. Πάντως, ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη ἐποχὴ εἶναι ἀπ' τὸ 70 ὡς τὸ 100 ἔτος τοῦ γάμου. Ἀπὸ κει καὶ πέρα, ὁ ἓνας σύζυγος ἔξερει τὸν ἄλλον καὶ συνήθως εἴτε τὸν ἀνέχεται, εἴτε εἶναι ἱκανοποιημένος μαζί του...

Η
ἐκλογὴ

Σὰς μορφώνει, σὰς διασκεδάζει, σὰς κατατοπίζει σὲ ὅλα τὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς.

Η «ΕΚΛΟΓΗ» ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

ΠΑΙΡΝΕΤΕ ἀπὸ ἓνα σίδερο σὲ κάθε χέρι. Τὰ κινεῖτε μὲ ἐπιμονὴ καὶ ρυθμὸ καὶ «σιδεράνετε» ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ σώματός σας θέλετε. (Φωτ. Camera Press)

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ

Σιδερένια μποτίνια γιὰ τὸ κομψὸ βάδισμα

Τὰ «μποτίνια τῆς ὁμορφιάς» δὲν μοιάζουν μὲ τὰ ἐν χρήσει παπούτσια, γιὰτὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα εἶναι κατασκευασμένα ἀπὸ σίδερο καὶ, ὡς ἐκ τούτου ζυγίζουν μιάμισι ὀκά. Ἐπειτα ἡ χρῆσή τους εἶναι περιορισμένη, ἀλλὰ θαυματουργικὴ. Δίδονται μὲ ἐγγύηση γιὰ τὰ ἀρίστια ἀποτελέσματα πάνω στὴ σιλουέττα.

Οἱ ἀρχαίριες, φυσικὰ, θὰ δυσκολευτοῦν νὰ τὰ υποφέρουν, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι σίγουρες ὅτι μὲ τὶς κατάλληλες ἀσκήσεις μποροῦν νὰ πετύχουν τὴν καλύτερη δυνατὴ γραμμή, ποὺ ἐπιτρέπει ἡ κατασκευὴ τους —μποροῦν νὰ δυναμώσουν καὶ νὰ λεπτύνουν τὰ ἱσχία, τὴν κοιλιά, τοὺς μηρούς, τὴν καμάρια τοῦ πέλματος καὶ τοὺς ἀστραγάλους. Οἱ ἐπαίοντες διαλαλοῦν τὴ χαρὰ τους γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητά των «μποτινιῶν τῆς ὁμορφιάς» νὰ ἀδυνατίζουν ἀκόμη καὶ ἓνα μονάχα μέρος τοῦ σώματος —ἐκεῖνο ἀκριβῶς ποὺ θέλουμε. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴ συγκέντρωση τῶν ἀσκήσεων γύρω ἀπὸ τὸ σημείον ποὺ χρειάζεται τὴν εἰδικὴν περιποίησιν. Ἀκόμη καὶ ὅσοις θέλουν νὰ μεγαλώσουν τὸ στήθος τους μποροῦν νὰ τὸ πετύχουν μὲ τὰ λαμπρὰ αὐτὰ παπούτσια, φτάνει νὰ ἐφαρμόσουν τὶς κατάλληλες ἀσκήσεις, οἱ ὁποῖες σημειωτέον εἶναι ἓνας συνδυασμὸς κινήσεων τῶν κινήσεων καὶ τῶν χειρῶν, φορτωμένων καὶ αὐτῶν μὲ ἀλτήρες. Ἀντὶ γιὰ ἀλτήρες ὅμως μποροῦν νὰ χρησιμοποιοῦν καὶ δυὸ σίδερα τοῦ σιδεράματος. ■ ■ ■

Ἡ ΚΙΝΗΣΗ αὐτὴ, μὲ τὰ ἀπαραίτητα μποτίνια, δυναμώνει τὴν κοιλίαν

Ο ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ και η ΤΙΤΙΚΑ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ κατά φωτογραφίαν τους που ελήφθη κατά την διάρκεια των δοκιμών του έργου του 'Αγγέλου Σικελιανού' «Ο θάνατος του Διγενή». Η προοπτική είναι η ποιητική αυτή δραματική σκηνηκή δημιουργία ν' ανέβη στο θέατρον του 'Εθν. Κήπου την προσεχή εβδομάδα

Παραθυρήνια...

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗΣ είχε μια απρόβλεπτη έντονη συγκίνηση στην θριαμβευτική του περιπέτεια της 'Αμερικής'. Στο Σικάγο έπαιξε στο ίδιο θέατρο στο οποίο πριν 25 χρόνια είχε παίξει με τον θάνατο της Μαρίκας Κοτοπούλη. Και μάλιστα ντύθηκε πάλιν στο ίδιο καμαρίνι στο οποίο είχε ντυθεί και τότε. 'Η 'Ιλια Λιθουκού, εξ άλλου, είχε την ευκαιρία στον Νέον Κόσμο να συνατηθῇ με τον 18ετή γιό της που σπουδάζει σκηνοθέτης του κινηματογράφου στο Χόλλυγουντ. Και όταν οι δημοσιογράφοι την ρώτησαν εάν θα ήθελε να γυρίσει ταίνια στην 'Αμερική, απήντησε χαμογελώντας: «Είχα μια πρόταση. Νομίζω όμως ότι πρόκειται για υπόθεση που αφορά μάλλον τον γιό μου...».

Ο κ. ΡΟΝΤΗΡΗΣ ετοιμάζεται για μεγάλη περιοδεία. Θα παρουσιάσει την «Ηλέκτρα» και ίσως και τις «Χοηφόρες», αρχίζοντας από το Φεστιβάλ Νεολαίας που θα γίνη στη Μόσχα τον άλλο μήνα. Μετά θα συνεχίσει στις πρωτεύουσες των Ψαλλων κρατών του παραπελάσματος και — όπως λένε, διότι ο ίδιος κατά απαράβατον συνήθειαν ποτέ δεν υπάσπασεν — θα κατευθύνει τις προθέσεις του... θα κατευθύνει στο Παρίσι. Οι θεατοί κινώται εν τώ μεταξύ σχολιάζοντα παλαιολιθικά την σύνθεση του συγκροτήματος που προτομαίνει ο κ. Ροντήρης δι' αυτήν την τριάντη που θα επιχειρήσει ελπίσθη την 'Ανατολική συνασπισμένη... 'Οχι διότι — παράλληλα με άριστους νέους ηθοποιούς και δοκιμασμένους σε προσπάθειες σοβαρών αξύσεων — δεν υπάρχουν 2 - 3 αξιολογοί καλλιτέχνες ανάμεσα στους ταρινούς του συνεργάτες. 'Αλλά διότι... ο ίδιος είχε μάχην από τινος διαφορετική γνώμη γι' αυτούς. Συγκεκριμένως ανασφάλεια ότι έπειδη ή νέα πρωταγωνίστρια 'Ελένη Χατζηαργύρη

ήταν πέρυσι ένα από τα βασικά γυναικεία στελέχη του 'Εθνικού Κήπου, ήρνηθη να σκηνοθετηθή το «'Ονειρο καλοκαρινής δραβιδας» που του είχε τότε προτείνει ο Νίκος Χατζιδάκης. Και δεν ήταν αντίρρηση ειδική για τον ρόλο που θα έπαιζε, αλλά γενικότερη... Την ίδια εν τούτοις έκλεκτη καλλιτέχνηδα χρησιμοποιεί τώρα ο ίδιος σ' έναν από τους έντελούς βασικούς ρόλους της «'Ηλέκτρας», στην Κλυταμνήστρα. Να ήταν άραγε φέματα ίσα μετ' επιτάσεως έλεγαντο πέρυσι, ή μήπως εν τώ μεταξύ... άλλαξαν ή Χατζηαργύρη... ή γνώμη του — εν πάση περιπτώσει — διασημμένου σκηνοθέτου...

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ έληξε. 'Η πρωτεύουσα έφιλοξένησε κατά την διάρκεια των δεκάδων ξένων αντιπροσώπων και των πληθύνοντων προσώπων της ξένης θεάτρου έπλησαν μια κάποια ιδέα της καλλιτεχνικής μας δραστηριότητας και έφυγαν — όπως έβλεπαν — κατενθουσιασμένοι. Γενικά, έκβρανε, δεξιάσει δόθηκαν κατά τη διάρκεια των εργασιών αυτού του συνεδρίου καθώς και μια δημοτική βιολέτη περί αρχαίου θεάτρου, όπου μίλησαν στο 'Ωδειον' 'Ηρώδου πέντε σκηνοθέτες μας και όπου εκτός από τους ξένους συνέδρους... κανένας σχεδόν άλλος ακροατής δεν παρέστη, αν και η είσοδος ήταν ελεύθερη! Τώρα, το τί πρακτικά και ουσιαστικά αποτελέσματα είχαν αυτή η συγκέντρωση επίλεκτων ανθρώπων του διεθνούς θεάτρου, αυτό δεν είναι περίπου κανένας σε θέση να προσδιορίσει. Φαίνεται ότι η σοβαρότερη απόφαση που έλασαν οι συνέδριοι είναι να... αναμειχθούν και να τα πούν — μετά γευμάτων, εκδρομών και θαλασσινών — ύστερα από δυο χρόνια, αυτή τη φορά εις την Φιλαδέλφειαν. Μετά τον ήλιο της 'Ελλάδος και λίγα χιόνια του Βορρά...

Η ζωή του Θεάτρου

ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ ΝΕΩΝ ΕΡΓΩΝ

Μια σειρά από άλλες προγραμμάτων στα άθηναικά θέατρα. Πρώτα-πρώτα έχουμε την επίσημη έναρξη της 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Έχουμε μιλήσει και άλλοτε για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται το κρατικό μουσικό θέατρο και η έναρξή του απόδειξη της κακοδαιμονίας του είναι, φαντάζομαι, το γεγονός ότι μόλις στα μέσα 'Ιουλίου ο οργανισμός αυτός κατορθώνει να παρουσιάσει το καινούργιο του έργο του καλοκαιριού. 'Όπως πάντα το έργο αυτό είναι όπερέττα. Και όπερέττα ελληνική.

Έργο Σαμάρα

Αυτή τη φορά έγινε μια αναδρομή σε παλαιότερους δημιουργούς και έπεται του 'Εθνικού Κήπου, ήρνηθη να σκηνοθετηθή το «'Ονειρο καλοκαρινής δραβιδας» που του είχε τότε προτείνει ο Νίκος Χατζιδάκης. Και δεν ήταν αντίρρηση ειδική για τον ρόλο που θα έπαιζε, αλλά γενικότερη... Την ίδια εν τούτοις έκλεκτη καλλιτέχνηδα χρησιμοποιεί τώρα ο ίδιος σ' έναν από τους έντελούς βασικούς ρόλους της «'Ηλέκτρας», στην Κλυταμνήστρα. Να ήταν άραγε φέματα ίσα μετ' επιτάσεως έλεγαντο πέρυσι, ή μήπως εν τώ μεταξύ... άλλαξαν ή Χατζηαργύρη... ή γνώμη του — εν πάση περιπτώσει — διασημμένου σκηνοθέτου...

Έγινε ανανέωση

Το λιμπρέτο αυτό, έπειδη εκτός από την ιδιορρυθμία του μύθου ήταν μειονεκτικό και σαν γραμμο, το έπηρε ο Δημήτρης Γιαννουκάκης και το φρεσκάρισε. 'Η παράσταση θα δείξει εάν αυτή η ανανέωση απέδωσε και αν το σημερινό κοινό θα παρακολουθήσει μ' ενδιαφέρον αυτή την ιδιότυπη ιστορία της ηγεμονίας της Σασσάνας, που είναι μάλλον αφέλεια.

Ήπειρωτικά μπαλλέτα

Εν πάση περιπτώσει η «Πριγκίπισσα της Σασσάνας» ανεδείκνυται με ξεχωριστή επιμέλεια. Πρωταγωνίστρια η 'Ανθή Ζαχαράτου. Σκηνοθέτης ο Πέλος Κατσέλης. Διευθυντής της ορχήστρας ο μάστορας Τότης Καραλίδης. Για το μέρος του Βάγκου είναι έτοιμοι δυο τεχνικοί. 'Ο Κωκολίδης και ο Κωρώνης. Έως την ώρα που γράφω αυτό το σημείωμα δεν έχει εξακοσμήσει ποιός θα κάνει την πρεμιέρα. Φαίνεται μάλλον ο Κωκολίδης. Εκτός από την πρωταγωνίστρια της Ε.Λ.Σ., την 'Ανθή Ζαχαράτου, τα διάφορα πρόσωπα του έργου του Σαμάρα τα έρμηνεύει πλειάδα από διαλεκτούς καλλιτέχνες της Ε.Λ.Σ. 'Ο Γριμάνης, εξ άλλου, έχει επενδύσει την παλιά όπερέττα με φρέσκα μπαλλέτα. Στην πρώτη και στη δεύτερη πράξη υπάρχουν χορευτικά με ήπειρωτικό και κερκυραϊκό χρώμα, όπως υπάρχει κ' ένα κλασικό σε 'πουάνα' που θα αποδώσει η 'Ελεν Τσουκαλά. Στην τρίτη πράξη, με μουσική παρμένη από ένα άλλο γνωστό έργο του Σαμάρα, την 'Μάρτυρα, έχει δημιουργηθεί ένα άλλο ενδιαφέρον χορευτικό, με βασική εκτέλεστρια την Σάσα Ντάριο.

Η «Λυσιστράτη»

Το άλλο κρατικό θέατρο έχει κ' εκείνο πρεμιέρα. Πρόκειται για τη «Λυσιστράτη» την οποίαν έχει ήδη παίξει δυο φορές στην 'Επίδαυρον, αλλά που τώρα την μεταφέρει στην 'Αθήνα. 'Η άττική αυτή κωμωδία με την Μαίρη 'Αρώνη στο βασικό ρόλο, θα παηχθῇ στο 'Ωδειον 'Ηρώδου του 'Αττικού από τις 12 'Ιουλίου έως τις 28. Θα παηχθῇ βασικά κατά τον ίδιο τρόπο που την παρουσίασε ήδη ο 'Αλέξης Σολομός — με την μουσική συνεργασία του Μάνου Χατζηδάκη, την ένδυματολογική του Βακαλό και την χο-

ρογραφική της Τατιάνας Βαρούτη — με προσαρμογή μονάχα από τον περιορισμένο χώρο που διαθέτει το κάτω από την 'Ακρόπολη αρχαίο θέατρο. 'Η «Λυσιστράτη», σημειώστε, άρεσε περισσότερο από τις «'Εκκλησιάζουσες». Και οι κριτικοί, που μερικοί πέρυσι είχαν επικρίνει ζωηρά τις καινοτομίες και την σκηνηκή ελευθεριότητα με την οποίαν δόθηκε το αρχαίο κείμενο, έφέτος υπήρξαν πιο συντηρητικοί. Εκτός αυτού το κοινό είναι φανερό ότι διασκεδάζει περισσότερο απ' ό,τι με τις «'Εκκλησιάζουσες», παρά το γεγονός ότι ο δωμολοχικός πλούτος που χαρακτηρίζει το κείμενο του 'Αριστοφάνη έχει υποστεί, μοιραίως, άθρονη σμηντοφυική περικοπή. 'Επειτα η «Λυσιστράτη» ικανοποιεί περισσότερο και από πλευράς έρμηνείας. Εκτός από την 'Αρώνη κι ο Νέζερ, κ' η Χαλκούση, κ' η Καρέζη, κ' ο Ζερβός, κι ο Καλογιάννης βρίσκονται στο στοιχείο τους και συνθέτουν ένα σύνολο πολύ διασκεδαστικό και πολύ χαριτωμένο.

Οι «Έρωτικές διακοπές»

Δύο άλλα έργα θ' ανέβουν αυτές τις ημέρες, το ένα στη «Γκλόρια» και το άλλο στο θέατρο του 'Εθνικού Κήπου. Στη «Γκλόρια», που θα προηγηθῇ στην αλλαγή του προγράμματος, — ο 'Αλέκος 'Αλεξανδράκης κ' οι συνεργάτες του θα μάς δώσουν, ύστερα από την άτυχία που γνώρισαν με την «'Εκρη έντολη», μια σκηνηκή δημιουργία του Ούγκο Μπρέτι. Τις «Έρωτικές διακοπές» τις σκηνοθετεί ο Δημήτρης Μυράτ, ο οποίος, καθώς θα θυμάσθε, ανέβασε και στο 'Ρεξ ένα έργο του ίδιου συγγραφέα, το «Βασίλισσα και έπαναστάτες». Αυτή τη φορά, όμως, το έργο του σκηνηκού δημιουργού που χάθηκε πέρυσι είναι μια κωμωδία. Μια ποιητική κωμωδία με αξιόλογη ποιότητα, με χάρη κ' ενδιαφέρον, που όλες οι ενδείξεις είναι ότι θα προσελκύσει το κοινό. 'Η ιστορία της κατά βάση είναι απλή: Σε κάποια κωμόπολη, σ' ένα μικρό έδαφος σπιτάκι, ζή μια καπέλα με τη θεία της. Πλάι ακριβώς υπάρχει ένα άλλο σπιτάκι. Και μια άλλη θεία. Αυτή όμως δεν έχει άνεση, αλλά έναν όμορφο άνεμο. 'Όπως αντιλαμβάνεται ο άναγνώστης, ανάμεσα στους δυο νέους αναπτύσσεται σιγά-σιγά ένα αγνό ερώδιο. 'Ολα πάνε καλά, όποτε, οί ήρωες του έργου — οι δυο οικογένειες και μαζί και μερικοί προσκεκλημένοι, ανάμεσα στους οποίους και ένας ανεκδιήγητος γιοιτρός — πηγαίνουν έκδρομη. Στην έκδρομη αυτή τα πράγματα μπλέκονται. Και μπλέκονται πολύ, έπειδη ο άνεμος, αλλά συγχρόνως γεμάτος αγαθές προθέσεις νέος — αυτόν θα υποδυθῇ ο 'Αλεξανδράκης — έχει ανακατευθῇ, χωρίς να το θέλη, σ' ένα «σκανδαλό». Ένα παράξενο σκανδαλό με κάποια άλλη γυναίκα,

Τι θέλετε να μάθετε

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ, κ. Γεώργιος Παυλόπουλος (Κηφισιά) είναι άληθεια ότι σκέπτεται να δημιουργήσῃ θερινή σκηνή. Σχεδιάζει να στείλῃ υπαίθριο καλοκαιρινό θέατρο στο ίδιο τετράγωνο που βρίσκεται η χειμερινή του σκηνή της οδού 'Αγίου Κωνσταντίνου. Αυτά όμως για τον χρόνο. Έφ' ετος θα δώση πάλιν τρεις κύκλους παραστάσεων στο 'Ωδειον 'Ηρώδου του 'Αττικού. Έναν από τα μέσα 'Ιουλίου έως σχεδόν τα τέλη του με την «Λυσιστράτη», την κωμωδία του 'Αριστοφάνη που παρουσίασε στο συνεχιζόμενον φεστιβάλ της 'Επίδαυρου. Έναν δεύτερον μέσα στο Φεστιβάλ 'Αθηνών. Δη-

λαδή τον Αύγουστο έως τις 8 Σεπτεμβρίου. Κατά την διάρκεια αυτού του κύκλου θα δώση 15 εν δυνάμει παραστάσεις με τέσσερις άρχαιες τραγωδίες («'Φιγεία ή εν Αλλίδι», «'Εκάδη», «'Μήδεια» και «'Αντιγόνη», και τις δυο 'Αντιόκας κωμωδίες που έχει τώρα στο ρεπερτόριο του («Λυσιστράτη» και «'Εκκλησιάζουσες»). Τέλος από τις 10 Σεπτεμβρίου — αφού, δηλαδή, τελειώση το φεστιβάλ 'Αθηνών — έως τις αρχές 'Οκτωβρίου θα συνεχίσῃ στο 'Ωδειον 'Ηρώδου παίζοντας κάθε βράδυ, δυο το έπιπλέον, οί καιρός, τα έξη αυτά αρχαία έργα. Τουνή στην Εύρωπή δεν προβλέπεται για έφέτος.

Η ΚΑΙΤΗ Ντιριντάου, η δημοφιλής θιασάρχης του «Περοκέ», το οποίο ετοιμάζεται να παρουσιάσει, εντός των προσεχών ημερών, την δεύτερη έφετηνή επιθεώρησή του και η οποία τιτλοφορείται «'Ελέφαντες και ψύλλοι»... 'Ο τίτλος του καινούργιου αυτού έπιπλέον σατιρικού έργου προέρχεται από τη δήλωση που είχε γίνει κατά την τελευταία πολιτικήν συζήτησιν εις την Βουλήν εκ μέρους κυβερνητικού παράγοντος σύμφωνα με την οποίαν η ΕΡΕ και γενικότερα η κυβερνήσις έχει τον δυσμενισμόν έλέφαντων και δεν ενοχλείται ούτε και έμπροσθεν από τα τσιμπήματα ψύλλων, από τις γαστρές δηλ. επικρίσεις της αντιπολιτεύσεως.

καιρία, εν τούτοις, που ξαναγράψω αυτό το πράγμα, θα μου έπιτραπή να υπενθυμίσω ότι κάθε κανόνας έχει και τις εξαιρέσεις του. Δεν απέχουμε, άλλωστε, παρά λίγες μέρες από την «πρεμιέρα», η οποία και θα εξακοσμήσει οριστικώς τα πράγματα. 'Όπως κι αν είναι, όμως, επιβάλλεται να εξαρτή το γεγονός ότι ο Νίκος Χατζιδάκης κάνει το τόλμημα να μεταφέρει την ποιητική έμπνευση του Σικελιανού, από τη Βιβλιοθήκη στη Σκηνή.

Κατερίνα και «Περοκέ»

Ο κύκλος νέων έργων προβλέπει προσεχή αλλαγή και στο θέατρο της Κατερίνας, η οποία, κατά μια περίεργη συνθήκη της, προτού καταλήξῃ σε οριστική απόφαση για το έργο που θα διαδεχθῇ τη «Θεατρίνα», τέρας μεταβατικώς από διάφορες αποφάσεις διαρκείας μιας ή δυο ημερών...

Θα έχωμε, τέλος, και μια αλλαγή σε μουσικό θέατρο. Το «Περοκέ» ετοιμάζει πυρετωδώς καινούργια επιθεώρηση. Παρά τις διαμαρτυρίες που είχαν ακουσθῇ, όταν ανέθηκε το έργο το οποίο παίζεται τώρα «Και πο-

νηρία στο μάτι», απέδειχῃ έμπράκτως ότι οι δυσμενείς κρίσεις που ακουσθήκαν ήταν δυστυχώς σωστές. 'Ετσι, ο θάνατος της Καίτης Ντιριντάου, του Κώστα Χατζηχρήστου και της Μαρίκας Νέζερ (δεν αναφέρω τον Κυριάκο Μαυρέα, γιατί ο δημοφιλής κωμικός είναι πολύ άρρωστος και οι γιατροί του απηγόρευσαν για πολύ καιρό να παίξῃ) θα έμφανισεν εντός των προσεχών ημερών τους «'Ελέφαντες και ψύλλοι». Αυτός είναι ο τίτλος της νέας επιθεωρήσεως των κ.κ. 'Ελευθερίου, Νικολαΐδη και Λυμπεροπούλου που, με μουσική Λυμπεροπούλου, θα παρουσιάσει το συγκρότημα, εις αντίκατάσταση της άτυχης επιθεωρήσεως με την οποία έγκληνισε τη σαιζόν.

Λένε ότι, αυτή τη φορά, η έπικαιρη σάτιρα είναι πιο καυστική και συγχρόνως πιο βροσερή και ότι... άλλ' — ως τα αφήσουμε αυτά να τα πούμε ύστερα από την πρεμιέρα. Έχω φορτώσει το σημερινό σημείωμα με πολλά προγνωστικά και φαντάζομαι ότι ο αναγνώστης θα προτιμή να μορφώση γνώμη όταν έλθῃ η στιγμή να διατυπωθῇ κρίσεις. Και δεν έχει άδικο.

Το παιγνίδι του φόνου

(Συνέχεια από σελ. 33)

είστε το θύμα στο κυνήγι του φόνου, αλλά της ξεφύγατε την τελευταία στιγμή.

—Μακάρι νάμουν το πτώμα, είπε η Πέγκυ. Θάχα την ήσυχία μου. "Ας δειχτεί ο Τζ'ιμ Γουαρμπάρτον. Έφτασε τέσσερις. Τέσσερις με τε-
σερισήμιση έχω διάλειμμα για το τσάι μου.

—Θέλετε ακόμα δέκα λεπτά, είπε ο Πουαρώ κοιτάζοντας το ρολόι του. Νά σάς φέρω το τσάι εδώ;

—"Οχι, όχι. Θέλω το διάλειμμά μου. Έσκα-
σα μέσα ξέδω.

Βγαίνοντας ο Πουαρώ συνάντησε τον Μάικελ Ουέιμαν, το νεαρό αρχιτέκτονα που στεκόταν συνθροπός παράμερα από το πλήθος, κοντά στο μονοπάτι που έφερνε στην αποβάθρα.

—Διασκεδάσετε, κύριε Πουαρώ; ρώτησε μ' ένα σαρκαστικό χαμόγελο. Τι διαβολοσύναξη, έ; "Άρχισε να κατηγοριζή άργα στο μονοπάτι. —Διαγωνισμός παιδικών μεταφίσεων, ά-
νιγγειλε ο λοχαγός Γουαρμπάρτον από το μεγά-
φωνο. Στη γραμμή σας, παρακαλώ.

Ο Πουαρώ τράβηξε προς το σπίτι. "Εφαγε μια σκουινιά από ένα νεαρό που πιναδρόμησε για να σκοπεύση καλύτερα καθώς πάσχιζε να περάση τους κρίκους του στις μπουτίλιες. Ο νεαρός άγγριψε και ο Πουαρώ του ζήτησε συγ-
γνώμη μηχανικά, ενώ το μάτι του καρφώθηκε γοητευμένο στα παρδαλά σχέδια της μπλούζας του. Θαλάσσιες χελώνες, ελέφαντες, κι' όλα τα τέρατα των άγκεων κολυμπούσαν άπάνω της.

Η 'Ολλανδέζα, που την είχε πάρει στ' αυτο-
κίνητο χτές, τον φώναζε χαρούμενη.

—Όποτε ήρθατε και σείς στη γιορτή; τη ρώ-
τησε ο Πουαρώ. Και ή φίλη σας;

—"Α, ναι, έρθη και κείνη εδώ άπόψε. Άκόμα
δεν την είδα. Στις πεντέμιση όμως φεύγομε με
λεωφορείο. Πάμε Τορκουέι.

Αυτό έλυσε την άπορία του Πουαρώ γιατί ή
'Ολλανδέζα κουβαλούσε μαζί το σακιδιό της.
Ίλης είπε:

—Είδα τη φίλη σας σήμερα το πρωί.

—Ω, ναι. Η Έλσα, μια Γερμανίδα, ήταν
μαζί της και λέει προσπαθούν να περάσουν ά-

πό δάσος για το ποτάμι, στίς βάρκες. Ο ίδιο-
κλήτης θύωσε και τις γύρισε πίσω.

Πρόσθεσε ρίχνοντας μια ματιά στον σέρ
Τζ'ωρτζ που συνέχιζε ακόμη τον πόλεμο με τις
καρύδες.

—Άποψε πολύ εύγενικός.

Ο Πουαρώ σκέφτηκε να της εξηγήση ότι ύ-
πάρχει μια μικρή διαφορά ανάμεσα σε νεαρές
που κατατατούν την έξη ιδιοκτησία και στις
ίδιες νεαρές όταν πληρώνουν δύο σελλινας εισιτή-
ριο. Άλλά ο λοχαγός Γουαρμπάρτον ήρθε κοντά
του με φόρα.

Ο λοχαγός ήταν ξαναμμένος και έδειχνε ά-
νάστατος.

—Πουαρώ,μήπως είδατε τη λαίδη Στάμπς;
Είναι στην ελληνόδοκο έπιτροπή του Διαγωνι-

—"Οχι, ευχαριστώ, χορεύω μενούέττο!

Το σπίτι μιάς άλλης

(Συνέχεια από σελ. 39)

Άόλυτη σιωπή απλώθηκε για μια στιγμή στο
δομάτιο. Ούτε ο Ρίτσαρντ ούτε ή Μόιρα έκαναν
την παραμυθη κίνηση. Η φωτιά στέναζε στο
τζάκι. Το άδύνατο ήλιοκαμένο χέρι του Τιμ χά-
δευε όλοένα μηχανικά τ' αυτιά του Ουίλλυ που
κουνοδσε χαρούμενα την ούρα του.

Δεν περιγράφεται ή εκπλήξη μου όταν άκου-
σα τον κυβερνήτη να λη πως ο Ουέιμπ παραδέ-
χθηκε πως είχε πη ψέματα. Έγώ ο ίδιος, παρ' ό-
λη την άπόφασή μου να επιμείνω στη δήλωσή μου
δι,τι κι άν γινότανε, ξαφνιάστηκα τόσο πολύ που
λίγο έλειψε να προδοθώ. Αυτό που είχα πη ήταν
άλλήθεια και ο Ουέιμπ το παραδεχότανε! Φυσικά,
το άδύνατο σημείο μου ήταν ότι είχα ξεχάσει κά-
τι το σημαντικό και το θυμόμουνά μόλις τώρα.
'Αλλά ήταν ή μόνη δικαιολογία που μου ήρθε στο
νόη. Θά επιμείνω, έλεγα μέσα μου. Τι μπορούν να
μου κάνουν; Το πολύ-πολύ θά κατηγορηθώ επί
ψευδορκία. Και τά έπαιξα όλα για όλα. Θά μπο-
ρούσα δέβαια ν' άποτύχω, άν ή κυβερνήτης δεν
πίστευε άπ' την άρχη στα λόγια μου. Δεν άποκλεί-
εται και να μην τά πίστεψε.

«Ο κυβερνήτης σε θεωρεί ύποπτο για το φό-
νο», σκέφτηκε ή Μόιρα με τρόμο. Ο Ρίτσαρντ
στεκότανε άκίνητος με το χέρι άκουμπισμένο στον
όμο του Τιμ.

—Μακάρι να το είχα σκεφτή πόν νωρίς, συνέ-
χιζε ο Τιμ. Η Άλεις... (κοίταξε τον Ρίτσαρντ,
έπειτα τη Μόιρα, έξοκατάπιε και έξαφνα όλη ή
έκφραση της ώριμότητας έξαφανίστηκε άπ' το
πρόσωπό του και μια λάμψη νεανικού ένθουσιασμού
φώτισε τά μάτια του)... ή Άλεις δεν σκότωσε
τον Τζ'άκ Μάντερε.

—Θέλετε να πης πως είχαε φοβηθή για μια
στιγμή πως τον είχε σκοτώσει; ρώτησε ο Ρίτσαρντ
με καλωσύνη.

—Δέ μπορούσα να πιστέψω τέτιο παῖγμα. Η
'Αλεις είναι τόσο... τόσο καλή. Άλλά σκέφτηκα
πως ίσως ο Μάντερε... να της είχε φοβή άσχη-
μα, να είχε γίνει ταμάρια ένοχλητικής... Στο κά-
τω-κάτω, ιδέν έξέρω τι είδους άνθρωπος κινώ-
τανε κάτω άπ' τους καλούς τρόπους και την ά-
μογη έμφρόνισή του. Ίσως ή Άλεις ν' άναγκά-

σθηκε να τον σκοτώση, σκεπτόμουνά. Συμβαίνουν
αυτά τά πράγματα. Ίσως, έλεγα... "Ω, ένα σο-
ρό ιδέες περνούσαν άπ' το μυαλό μου. Ίδées τρολ
ιές. Έφτασα στο σημείο να σκεφτώ: Τι διάβο-
λο! Άς πούμε πως τον σκότωσε. Τι μ' αυτό; Για
ν' άναγκαστή να το κάνη αυτό ή Άλεις, θά πη
πως έτσι έπρεπε να γίνη, πως αυτό ήτανε το σω-
στό. Ποιός ο λόγος να γίνετα τόση φασαρία για
έναν άνθρωπο σαν τον Τζ'άκ Μάντερε; Αυτό έ-
λεγα από μέσα μου. Άλλά... (Μια έκφραση νεα-
νική, σχεδόν παιδική, φάνηκε στο πρόσωπό του).
'Αλλά δεν τον σκότωσε. Άν είχα άρκετά μυαλό
να σκεφτώ μια λύση τότε, ή Άλεις δέ θά πήγαι-
νε ποτέ στη φυλακή.

Έγινε μια μικρή σιωπή. Ο Ρίτσαρντ χτύπη-
σε άπαλά τον όμο του Τιμ σά νάθελε να τον κα-
θησυχάση κ' έκανε μια δόλτα στην κάμαρα. Έ-
πειτα κάθισε στην πολυθρόνα του.

Ο Τιμ συνέχισε:

—Το μόνο που ήλιπια να επιτύχω ήταν να κλο-
νίσω, μ' ένα λογικό επιχείρημα, την κατάθεση
του Ουέιμπ. Ήξερα, φυσικά, πως θά είχα εις δά-
ρας μου το γεγονός ότι άποσιώπησα τη σημαντική
αυτή λεπτομέρεια τόσον καιρό. Ο καθένας όμως
θά το παραδεχότανε πως μου είχε διαφύγει τότε,
σκεπτόμουν, πως δεν ήταν δυνατό να έλεγα τώρα
ψέματα, άφού όλοι ήξεραν πως θά έκανα άπ' την
πρώτη στιγμή το πάν για να δώλω τον Άλεις
άπ' τη φυλακή. Κάτι καλό μπορεί να βγη άπ' ό-
λη αυτή την ιστορία, ελα στον έαυτό μου. Και
νά... (Σήκωσε το κεφάλι κ' ένα άχνό χαμόγελο
φώτισε το πρόσωπό του): Τώρα είναι όλα καλά,
δέν είναι έτσι;

—Ναι, ναι, έκανε ο Ρίτσαρντ. Άκουσε, Τιμ.
Άν θυμώμαι καλά, ο Ουέιμπ είχε πη τότε στην
κατάθεσή του ότι σε είχε προσπεράσει με τ' άμά-
ξι, τον έκνεino το θρόδι. Έσθ έρχόσουνά με τά
πόδια κ' έκνεinos με το αυτοκίνητο.
—Πολύ σωστά.
—Μήπως είδες κανένα άλλο άμάξι, έκτός άπ'
του Ουέιμπ, να έρχετα κατά δώ σ' όλο το δρόμο
άπ' το σταθμό ως το σπίτι;
Ο Τιμ άναπλήρωσε. Έβαλε τον Ουίλλυ να κα-

σμού Μεταμφιεσμένων και δέν μπορώ να τη δρώ
πουθενά.

—Την είδα προ μισής ώρας.

—Ο διάολος να την πάρη, είπε ώργισμένος
ο Γουαρμπάρτον. Πού πήγε και τρύπωσε; Κοί-
ταξε γύρω του. Πού είναι ή Άμάντα Μπρούις;
Και ή μίς Μπρούις δέ φαινότανε πουθενά.

—Αυτά δέν είναι πράγματα, είπε ο Γουαρ-
μπάρτον. Άφού θέλουν να φτιάχνουν γιορτές
πρέπει να άπάρχη συνεργασία. Πού μπορεί να
πήγε ή Χάττυ;

Χάθηκε διαστικός.

Ο Πουαρώ πλησίασε τον περιτριγυρισμένο
με σχοινιά χώρο, όπου κάτω από μι ά τέντα σερ-
βιζόταν το τσάι. Άλλά ή ούρα ήταν μεγάλη
και άποφάσισε να μην περιμένη. Στο τέλος άπο-
τροβήθηκε σε μια άκρη, άπ' όπου μπορούσε να
παρακολουθή άνενόχλητος.

Κάποια δήματα πίσω του τον έκαναν να γυ-
ρίση. Ένας νεαρός ανέβαινε το μονοπάτι από
την αποβάθρα. Ήταν άψογα ντυμένος με κου-
στούμι ίστιπλοίφας. Σταμάτησε κάπως ξαφνια-
σμένος από το θέσμη που άντίκρυσε.

Έπειτα γύρισε διστακτικά προς τον Πουαρώ

—Με συγχωρήτε. Έδώ είναι το κήμη του
σέρ Τζ'ωρτζ Στάμπς;

—Μάλιστα.

Μιά σκέψη πέρασε από τον Πουαρώ.

—Έσείς μήπως είσθε ο εξάδελφος της λαί-
δης Στάμπς;

—Ετιέν ντε Σούσα.

—Ηρακλής Πουαρώ.

Οι δύο άντρες ύποκλήθηκαν. Ο Πουαρώ του
έξήγησε τά περιστατικά της γιορτής. Καθώς τε-
λείωνε, ο σέρ Τζ'ωρτζ παρουσιάστηκε στο μονο-
πάτι από το πεδίο της μάχης του καρυδοπόλε-
μου.

—Ντε Σούσα; Χαίρω πάρα πολύ. Η Χάττυ
πήρε το γράμμα σας σήμερα το πρωί. Πού είναι
το κότερό σας;

—Άράσμε στο Χέλμουθ. Άνέβηκα το ποτά-
μι με τη βάρκα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μετά τη νεκρή, ή βεντέττα

(Συνέχεια από σελ. 31)

περιμένω πολύ ακόμα... Άραγε ήταν
άγγελος ή δαίμων; Κανείς δέν ξέ-
ρει... Άλλά στα 1946, γοητεύτηκε
άπό ένα ψηλό μελαχροινό νέο με μαύ-
ρα μάτια, κ' ύστερα, από πολλούς
άλλους. Τέλος, άρραβωνιάστηκε με
το γιό ενός Έλβετου βιομηχάνου,
τον Έρνστ Στάντελμαν. Άλλά μια
μέρα που ήταν να περάση μαζί της
το ούγκ-έντ, της τηλεφώνησε πως
κάποια δουλειά τον έμπόδιζε νάρθη
και πως θάρχονταν την άλλη εβδομά-
δα. Η Άννα-Μαρία άποφάσισε να
διακόψη άμέσως τις σχέσεις μαζί
του. «Άστρα δόντια, μαύρη καρδιά»
έτσι την είπαν μερικοί. Ήταν άνυπό-
μονη, ήθελε να τάχη όλα άμέσως...

—Ναι, παραδέχεται ή ίδια, έπε-
σα κυριολεκτικά στην άγκαλιά του
Μοντάνια. Δέν τόκρυφα ποτέ. Δέν
έδλεπα σ' αυτόν παρ ά τον φτασμένο,
τον γοητευτικό, τον πλούσιο άντρα
που είναι σίγουρος για τον έαυτό
του. Άντιπροσώπευε για μένα την
έπιτυχία, και δέχτηκε τά χρήματά
του. Γιατί όχι; Ήμουν ελικορινής.
Ναι, έπαιζε το παιγνίδι, ως την ή-
μέρα που είδα κάτω άπ' τά χαρτιά...
Τότε, όπως είχα δοθή δόλκληρη, τρα-
δήτηκα δόλκληρη. Μισά την ύπο-
κρισία. Σήμερα, άν σάψανα, θ' ά-
παρνιόμουν τον έαυτό μου...

Πραγματικά, ή Κάλιο δέν σώπα-
σε. Άλλά άν ένθουσίασε το άκροα-
τήριο της δίκης της Βενετίας, το με-
λοδραματικό της ύφους, άκόμα και τά
δάκρυά της, δέν στάθηκαν άρκετά
για να πείσουν το δικαστήριο πως
ήταν το θύμα που ήθελε να παρα-
στήση. Ο μαρκήσιος Μοντάνια, έκ-
πρόσωπος της «διεθσαρμένης Ιταλι-
κής άριστοκρατίας», ο νεαρός Πιτσι-
όνι, ο γιός του άλλου έπουργού των
Έξωτερικών, κι ο Σαβέριο Πολίτο,
ο τέως άστυνομικός διευθυντής, άθω-
ώθηκαν κι άποσύρθηκαν άπ' τη σκη-
νή.

Φυσικά, παρ' όλη αυτή την άθώ-
ωση, ή υπόθεση Μοντέζι δέν έκλεισε.
Το μυστήριο του θανάτου της Βίλ-
μας έξακολουθεί να ύπάρχη άκέραιο.
Μιά μερίδα μάλιστα του έξένου τύπου
ισχυρίζεται —άσχετα άν δικαιολο-
γημένα ή όχι— πως, άκόμα κι άν
διαπιστώθηκαν όργια και ένοχη ύ-

ψηλών προσώπων, ή δικαιοσύνη έ-
κανε τά στραβά μάτια» κι άποσιώ-
πησε άρισμένα πράγματα, για να
προφυλάξη το καθεστώς άπ' τις έπι-
θέσεις των κομμουνιστών, που είχαν
σκοπό να εκμεταλλεθούν το σκάν-
δαλο Μοντέζι για τις πολιτικές τους
επιδιώξεις..

Πάντως, ύπάρχει άκόμα ένα πρό-
σωπο, που χαρακτηρίστηκε ήδη, κα-
τά τη διάρκεια της δίκης, άπ' τον
εισαγγελέα, ως ο πιθανός ένοχος του
θανάτου της Βίλμας, και που ίσως
χρησιμεύση ως «άποδιοπομπαίος
τράγος» σ' όλη αυτή τη σκοτεινή και
περίπλοκη ύπόθεση: Το πρόσωπο
αυτό είναι ο τυπογράφος Γκιουζέππε
Μοντέζι, ο «θείος Γκιουζέππε», ο
θείος της Βίλμας, που κρατείται αυ-
τή τη στιγμή στη φυλακή με την κα-
τηγορία της «συκοφαντίας» έκ μέ-
ρους των συναδέλφων του, που τους
χαρακτήρισε ως ψευδομάρτυρες για
όσα είπαν σχετικά με το άλλοθι του.

Έν τώ μεταξύ, ενώ ο Γκιουζέππε
άγωνίζεται για ν' άποδείξη την ά-
θωότητά του, ο Ιταλικός τύπος πα-
ρακολουθεί μ' ένδιαφέρον την «και-
νούργια ζωή» της Άννας-Μαρίας
Κάλιο. Η κοπέλα που ύποτίθεται
ότι άντιπροσωπεύει τ' άήσυχα και
παραστρατημένα νειάτα της έποχής
μας, πρόκειται τώρα να γίνη ήθο-
ποιός του θεάτρου. Ο διάσημος Ί-
ταλός θεατρικός συγγραφέας Μάριο
Μάσσα μόλις τελείωσε ένα έργο του
που θάχη τον τίτλο «Το φεγγάρι άλ-
λάζει χρώμα» και που θάχη πρωτα-
γωνίστρια την Κάλιο. Η Άννα-Μα-
ρία δήλωσε στους δημοσιογράφους,
που της πήραν συνέντευξη, ότι προ-
τιμά ν' άπαγγέλλη στη σκηνή παρ ά
να παίξη στον κινηματογράφο.

—Έλπίζω, πρόσθεσε, πως το έ-
πεισόδιο του σκανδάλου Μοντέζι δέν
θά έπηρεάση την καλλιτεχνική μου
καριέρα...

Άλλά το πιθανώτερο είναι πως
θα την βοηθήση! Όχι μόνο έπειδι
το σκάνδαλο αυτό άποτελεί για την
Κάλιο την καλύτερη ρεκλάμα, αλλά
κ' έπειδι δόλκληρη ή δική έδωσε την
έντύπωση μιάς —κακής ίσως, αλλά
πάντως έντυπωσιακής— θεατρικής
παράστασης... ■ ■ ■

Λ Υ Σ Ε Ι Σ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 90

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ. 2. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗΣ. 3. ΒΑΣΙ-
ΛΙΚΑ — ΑΜΑ. 4. ΑΚΟΒΑ — ΙΡΚΟΥΤ. 5. ΛΟΥΡΙΑ — ΙΟΥΣ. 6. ΛΙ
— ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ. 7. ΑΝ — ΑΗΡ — ΣΕΙΣ. 8. ΡΩΣ — ΣΤΑ — ΑΚ.
9. ΗΣΑΥ — ΙΚΑ — ΗΤΑ. 10. ΣΕΛΕΣΤΑ — ΣΤ' 11. ΚΙΑΝΤΙ
— ΑΛΑΙ. 12. «ΣΟΑ» — ΣΑΠΦΟΥΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ. 2. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ. 3. ΘΑΣΟΥ
— ΣΑΛΤΟ. 4. Η «ΛΙΒΡΕΑ» — ΑΝΕΥ. 5. ΜΥΛΑΙΔΗΣ — ΣΑ. 6. Ε-
ΤΙ — ΑΟΡΤΙΤΙΣ. 7. ΡΙΚΙ — ΑΚΑΚΑ. 8. ΙΚΑΡΙΑΣ. 9. ΝΗ — ΚΟ-
ΡΕΑ — ΧΑΦ. 10. Η «ΣΑΟΥΔΙΚΗ» — ΛΟ. 11. ΜΥΣΟΣ — Τ.Σ.Α.Υ.
12. ΜΑΤ — ΔΑΤΙΣ.

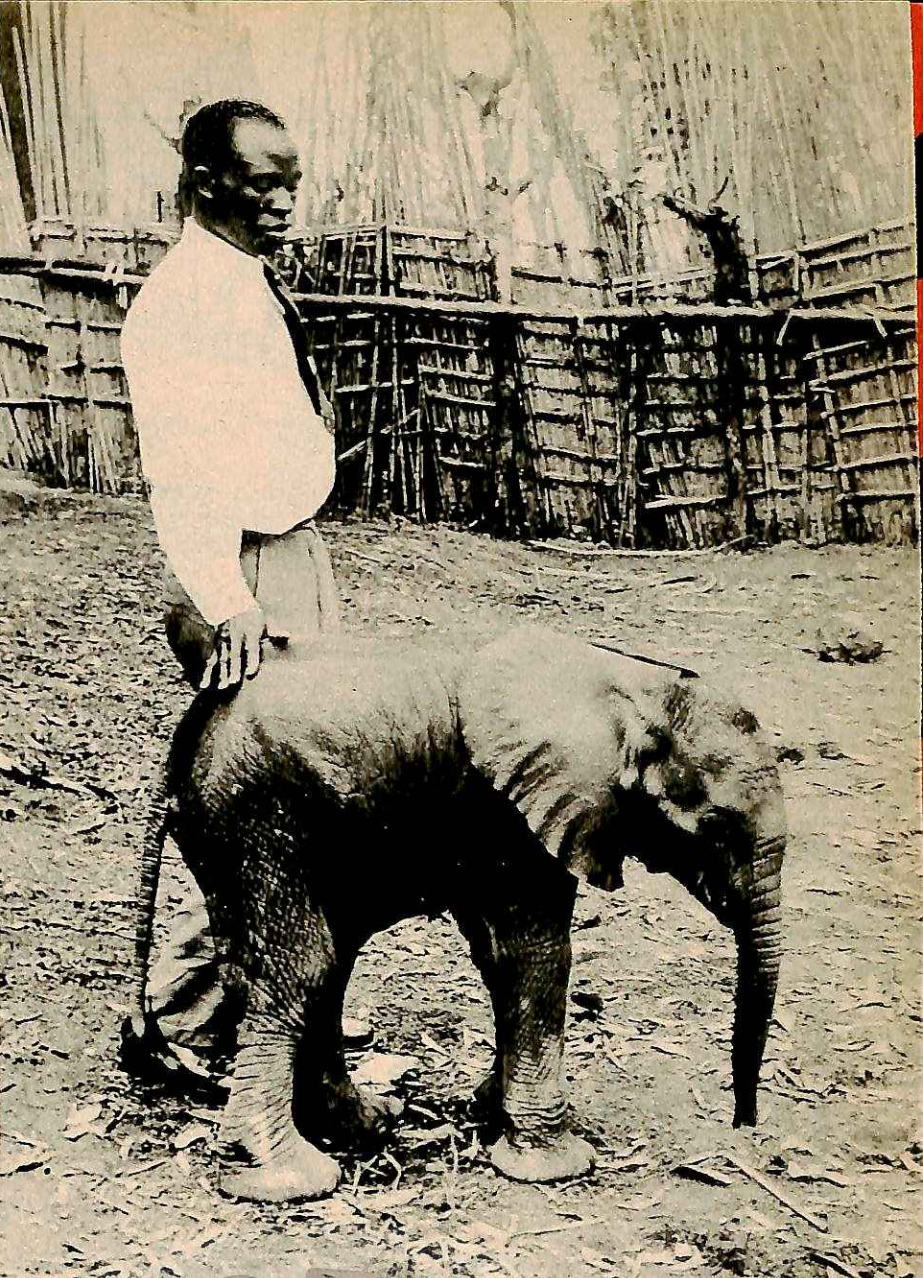
ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 90

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων:
ΜΟΥΣΙΚΟΧΟΡΕΥΤΙΚΑΙ — ΣΙΝΕΑΚ — ΕΑΡ — ΜΥ, σύνολον 44 θα-
βμάων.

Διαλεγόμεν εδώ μερικές άλλες λέξεις: ΜΥΡΙΣΜΑ — ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ
— ΥΠΟΧΟΝΔΡΙΑ — ΣΙΝΙΚΟΥ — ΠΟΡΙΣΜΑ — ΙΡΑΚΙΝΟΥ
— ΣΚΙΕΡΟΥΣ — ΠΙΚΡΟΥΣ — ΜΕΡΑΚΙ — ΥΠΟΚΡΟΥΣΙΝ — ΠΟΥ-
ΣΚΙΝ — ΠΑΟΥΚΕΡ — ΝΕΚΡΟΥΣ — ΠΑΚΕΤΑ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 90

1. Ντεκολτέ κοπέλας διαφέρει. 2. Άριστερή παλάμη άνδρός, στο έ-
δαφος, διαφέρει. 3. Όπίσθιο παπούτσι άνδρός έχει μετακινήθ. 4. Ά-
ριστερό καπέλο καλαθιού τρώφουν είναι ήμιοαικότ. 5. Μαχαίρη, άριστε-
ρά και πρό του άνδρός, είναι άντεστραμμένο. 6. Προφυλακτήρ αυτοκινή-
του διαφέρει. 7. Στο άνω μέρος κορμού μεγάλου πεύκου φαίνεται και δεύ-
τερο κλαδί. 8. Βαρκούλα στο βάθος έχει το πανί της άντιστροφός φου-
σκωμένο άπ' τον άνεμο.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ, αλλά και δαπανηρότατο δώρο προσέφεραν στο βασίλειά
της Μπουγκάντα. Ο προϋπολογισμός λυγίζει κάτω από τό...βάρος του.

(Φωτ. Camera Press)

Δέν είναι εύκολο ν' άνατραφή ένα χαριτωμένο έλεφαντάκι

Ενας «μικροσκοπικός» έλεφαντά-
κος, σχεδόν μωρό, που το ύψος
του δέν ξεπερνούσε τους όγδόντα
πόντους, στάθηκε ο πιο άπρσοδόκη-
τος επισκέπτης της Κομπάλα, πρω-
τεύουσής του βασιλείου της Μπουγ-
κάντα, στην άγγλική άποικία της
Αφρικής Ουγκάντα.

Ο βασιλεύς της Μπουγκάντα μό-
λις είχε επανέλθει έν μέσω των ύπη-
κών του, έπειτα από την έξορία
του στην Άγγλία και ο νεογέννητος
έλέφας του προσφέρθηκε δώρο από
έναν άλλο γειτονικό βασίλειο.

Πρός το παρόν, τη συντήρηση του
«μικρούλη» έχει αναλάβει το ύπουρ-
γείο Κινηγίου της άποικίας και το
δαιοτολόγιο του περιλαμβάνει είκο-
σι περίπου όκάδες γάλα την ήμέρα

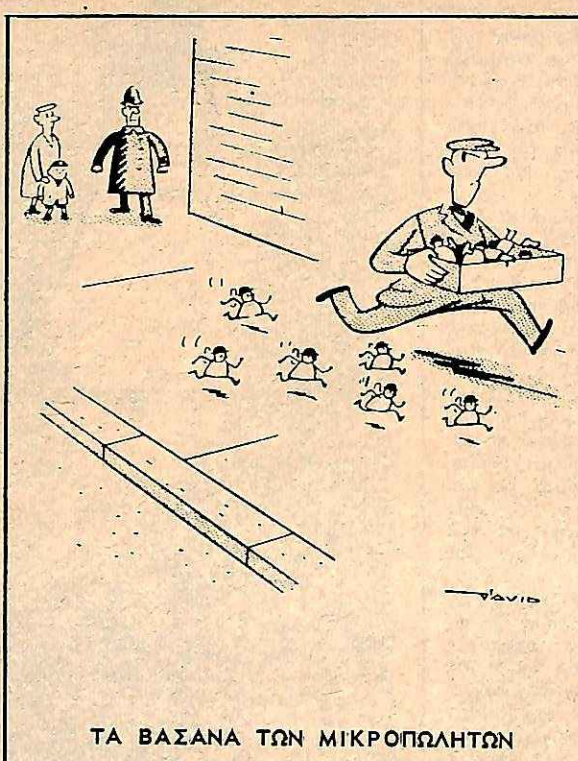
ειδικά έμπλουτισμένο με πρωτεΐ-
νες και κρέμα σαντιγύ. Έπί πλέον,
καθημερινά του δίνουν δυο κουτάλα-
κια χυμό από σταφίδα, δυο ταμπλέ-
τες διατημένες και μια ούγγια μου-
ρουνόλαδο. Δέν είναι φτηνή δουλειά

να ταΐζης έναν έλεφанта, έστω και
μωρό.

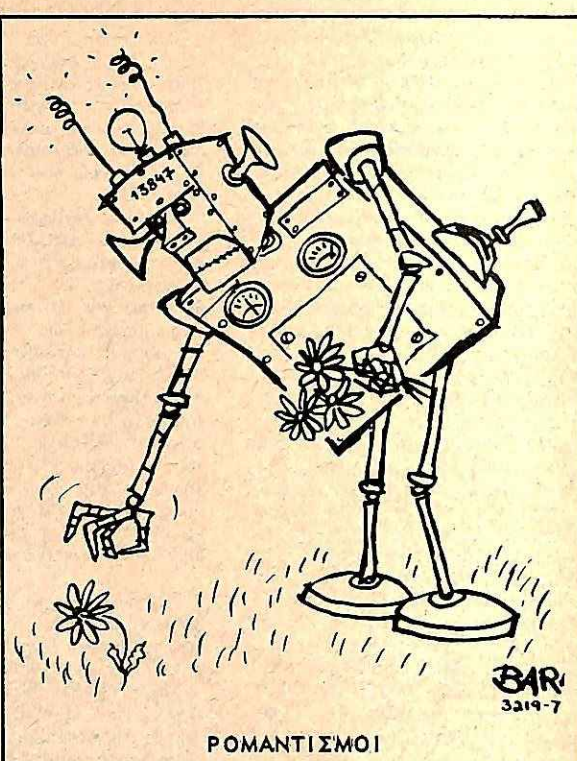
Άλλά το πρόβλημα που άπασχο-
λει τους «άρμοδιους» του ύπουργείου
δέν είναι ακριδώς ή ποσότηα της
τροφής, όσο ο έπιτυχής συνδυασμός
των αναγκαίων εκείνων στοιχείων που
θα την καταστήσουν άποτελεσματική
σε περιεκτικότητα. Γιατί, όσο κι άν
φανή παράδοξο έκ πρώτης όψεως, ο
έλέφας, στη νεαρή ήλικία, είναι ένα
άπό τά πιο εύαίσθητα πλάσματα της
γής. Κανείς δέν ξέρει ακριδώς ποιά
τροφή χρειάζεται και πού έλαχιστες
περιπτώσεις άναφέρονται έλεφάντων
που μεγάλωσαν στην αιχμαλωσία και
τελικά επιζήσανε. Ίδιαίτερα στην
Ουγκάντα όλες οι προσπάθειες έχουν
μέχρι σήμερα άποτύχει.

Όπωςδύποτε, μέχρι στιγμής, ο
νεαρός είναι άπολύτως καλά και έ-
ξοφανίζει με άπεριόριστη δρεξη ό,τι-
δήποτε του παραθέσουν μπροστά
στην προδοσίδα του. ■ ■ ■

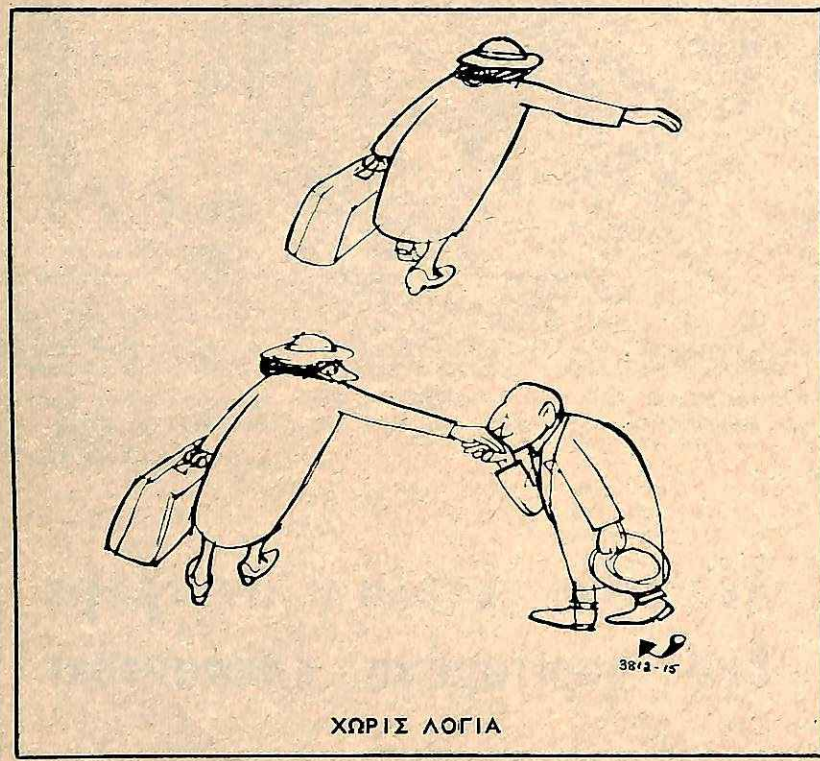
Χιούμορ

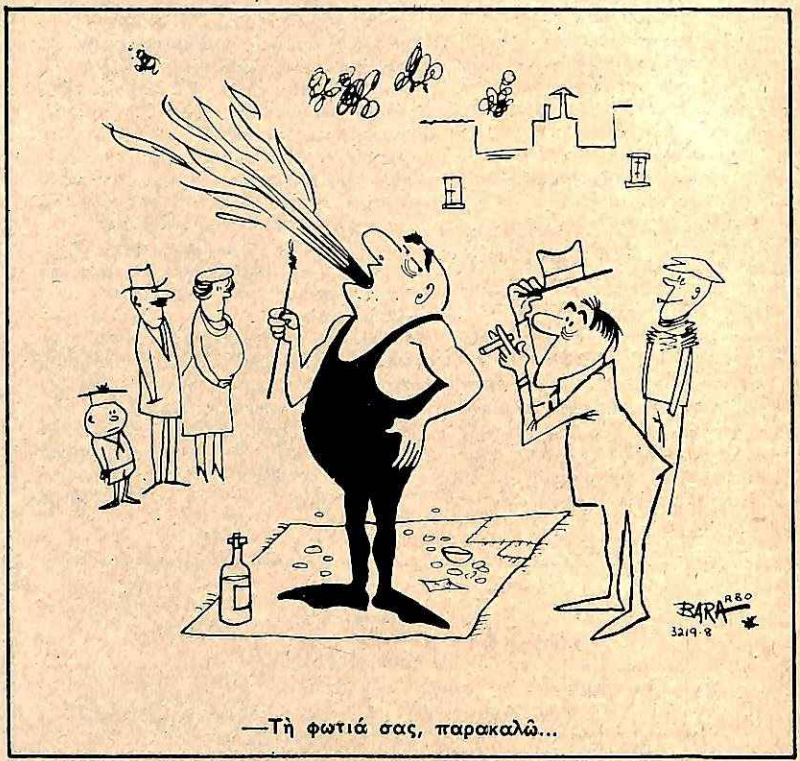
ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΠΩΛΤΩΝ

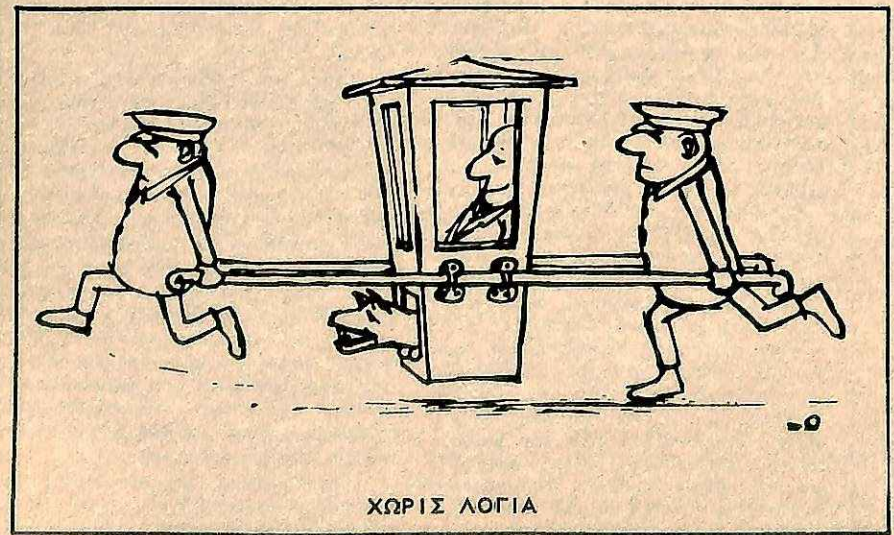
ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΙ

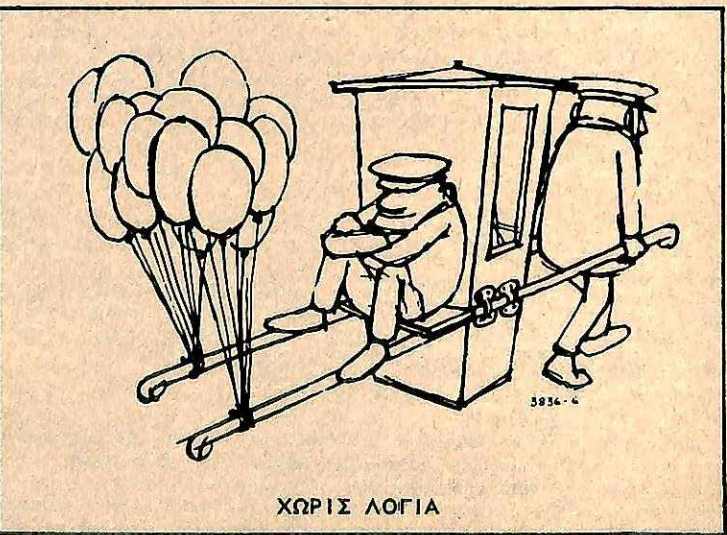
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

—Τη φωτιά σας, παρακαλώ...

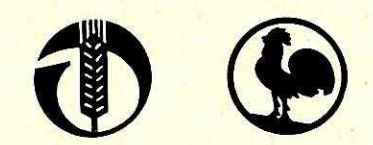

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά ακρίδων, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΣΕΝΙΚΙΚΟΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Για τα σκουλήκια φρούτων και τις κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου και της ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερινός πολτός): Για την καταπολέμηση εντόμων (ψώρες κ. λ. π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση της ψώρας και των καμπών, νυμφών και εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση πολλών ασθενειών οπωροφόρων δένδρων και λαχανικών.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη εδατοαιωρούμενη): Για ραντίσματα. Καταπολέμα όλα τα έντομα και σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΛΟΙΣΜΟΝ: Για την καταπολέμηση της ψείρας των σιτηρών και των αποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Για την καταπολέμηση των εντόμων.
ΘΕΙΙΚΟΣ ΣΙΑΗΡΟΣ: Έναντιον της γλωσσέως της άμπέλου και ως αντιπαρασιτικόν.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β.: Για την καταπολέμηση της Βούλας, του Ψιδίου και του Τετρανύχου της μηλιάς και της άχλαδιάς, του Περονόσπορου, Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας, του πεπονίου.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι και χαλκό για την καταπολέμηση του Ψιδίου (λόβα) και του περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ: Για την καταπολέμηση των Ψιδίων, της άμπέλου, των δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Καταπολέμα τα έντομα που προσβάλλουν τα οπωροφόρα δένδρα, τα λαχανικά κ. λ. π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Για την καταπολέμηση των εντόμων του εδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ No 1: Για την καταπολέμηση της μελίγκρας των μπουτανικών, άγγουριών κ. λ. π.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ No 2: Για την καταπολέμηση μελιγκρών, ψύλλων και μικρών καμπών.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔΒ: Για την καταπολέμηση των νηματωδών σκουληκιών.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τις μελίγκρες, τις κάμπιες, τα διάφορα άκαρα κ. λ. π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιείται έναντιον των εντόμων των σπιτιών.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της άχλαδιάς και του περονόσπορου της άμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β.: Για την καταπολέμηση του Περονόσπορου, της Άνθρακνώσεως κ. λ. π. της άμπέλου, της ντομάτας και της πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου όλων των φυτών.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του πρασάγγουρα και άλλων σκουληκιών του εδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ 40: Για την καταπολέμηση όλων των ασθενειών που καταπολεμούνται με θειάφι π. χ. το Ψίδιο.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ

Carabott

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

- Δεν είναι "όνειρο"; Πλύθηκες με **DAL**

4

Αυτή η γυναίκα γνώρισε σήμερα τη μαγεία του **DAL**.
αυτό το καταλαβαίνει κανείς από το χαρούμενο και
γελαστό πρόσωπό της . . . Τό καταλαβαίνει ακόμη κανείς
από την έκτυφλωτική λευκότητα των άσπρорρούχων
πού όλοκάδαρα δέχονται τό χάδι του ήλιου.
. . . . Γνωρίσατέ την και σείς

